www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC .com

ကမ္ဘာ့ကျော်ကြား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၃၄/၂၀၀၂ (၅)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၇၂၇/၂၀၀၂ (၈)

စီစဉ်သူ	■	ဦးသိမ်းစိုး၊ မင်းထွဋ်ဝင်း
ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း	■	(ဒုတိယအကြိမ်)
		အုပ်ရေ - ၁၀၀၀
		၂၀၀၂ ခု၊ စက်တင်ဘာလ
ထုတ်ဝေသူ	■	ဦးသန်းဆွေ
		(စစ်သည်တော်စာပေ)
		၁၁၃၁/က၊
		ဥယျာဉ်လမ်း၊ ၁၀ဝဲတောင်
မျက်နှာဖုံးနှင့်	■	ဒေါ်ခင်အေးမြင့်
အတွင်းပုံနှိပ်		(ရာပြည့်အော့ဖ်ဆက်)
		၁၉၉၊ လမ်း ၅၀၊
		ပုဇွန်တောင်
အတွင်းဖလင်	■	Quality
မျက်နှာဖုံးပန်းချီ	■	ကိုဆန်း
စာအုပ်ချုပ်	■	ကိုမြင့်
တန်ဘိုး	■	၈၅၀ ကျပ်

ရတနာပုံစာအုပ်တိုက်မှထုတ်ဝေပြီးစာအုပ်များ

၁။ ဂျာနယ်ကျော်ဦးချစ်မောင်၏ ကမ္ဘာကြီးပျက်စီးလုနီးပြီလော

၂။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ လောကီရတနာ

၃။ လေသူရဲတစ်ဦး၏ သန်းခေါင်ယံခရီးသည်နှင့်
ကိုယ်တွေ့လေကြောင်းဝတ္ထုများ

၄။ ဒေါက်တာခင်လေးမြင့်၏ ၂၀ ရာစုပြင်သစ်ဝတ္ထုတိုများ

၅။ နတ်နွယ်၏ ကမ္ဘာ့စာပေတစ္ဆေတစောင်း

၆။ ဟိန်းလတ်၏ တဂိုးအတွေးတဂိုးအရေး

၇။ လေသူရဲတစ်ဦး (ဦးလှဝင်း)၏ အရုဏ်နှင့်ဆည်းဆာ

၈။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏မာလာရီ

၉။ ပါရဂူ၏ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုပြဇာတ်များ

၁၀။ မင်းဆွေ၏မိန်း

၁၁။ ချစ်ဦးညို၏ ဝိဇိတာဝီ

၁၂။ လေသူရဲတစ်ဦး (ဦးလှဝင်း)၏ ကျွန်တော်ရတနာကုန်သည်

၁၃။ ရွှေဥဒေါင်း၏ ဟစ်တလာလုပ်ခဲ့သမျှ

၁၄။ တက်တိုး၏ဘဝနှင့်စာပေ

၁၅။ လေသူရဲတစ်ဦး၏တရုတ်ဖြူလေယာဉ်ပစ်ချခဲ့စဉ်က

၁၆။ မောင်ညီပြာ၏ စိတ္တဇရုပ်မြင်သံကြားဝတ္ထုတိုများ

၁၇။ ဂျာနယ်ကျော်မမလေး၏ ရွှမငြိုး

၁၈။ မောင်ခိုင်မာ၏ မင်္ဂလာအလင်္ကာ

၁၉။ တော်ဘုရားကလေး(အောင်ဇေ)၏ ပြည်သူချစ်တဲ့မျိုးဆက်သစ်

၂၀။ လေသူရဲတစ်ဦး (ဦးလှဝင်း)၏ မုန်တိုင်းနှင့်သစ္စာ

၂၁။ ချစ်ဦးညို၏ မဟာသေနာပတိ

၂၂။ ဗိုလ်အေးမောင်၏ တွမ်

၂၃။ အထောက်တော်လှအောင်၏ မပိုကြေးမလိုကြေး

၂၄။ ချစ်ဦးညို၏ ရုက္ခစိုးမယားနှင့် အခြားပြိတ္တာများ

၂၅။ နတ်နွယ်၏ ဒက်ဇယ်လာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂၆။ လူထုဦးလှနှင့် လူထုဒေါ်အမာတို့၏ ဆေးလိပ်နှင့် လူသား
၂၇။ လူထုစိန်ဝင်း၏ အတွေးအမြင်ဆောင်းပါးများ
* ချစ်ဦးညီ၏ ရာဇကုမာရ

ထက်လက်ထုတ်ဝေမည့်စာအုပ်များ

၂၈။ တင့်ဆန်း၏ ငမိုးရိပ်မှ ငမိုးရိပ်သို့
၂၉။ ဂျာနယ်ကျော်ဦးချစ်မောင်၏ အခုရေစက်နှင့် အခြားဝတ္ထုတိုများ
၃၀။ လေသူရဲတစ်ဦး(ဦးလှဝင်း)၏ အညိုတို့ ပတ္တမြားမြေ(ဘတွဲ-၁)
၃၁။ တက်တိုး၏ အညတရရွှေခင်း
၃၂။ အထောက်တော်လှအောင်၏ မဟာဘီလူး
၃၃။ ဆူးငှက်၏ ၄၅ တာ၊ ၁၄ ခန်းဇရပ် နှင့် ၇ သံချီညချမ်း
၃၄။ နတ်နွယ်၏ ဘဝဟူသည်
၃၅။ ဆူးငှက်၏ ခရမ်းရင့်ဆင်ဖိုနီ

ဇလားအပါသော စာဖတ်သူသို့
စာရေးသူမှ

(၁)

ရာဇဝင်၊ သမိုင်းဘာသာရပ်နှင့် စတင်ရင်းနှီးခွင့်ရခဲ့သည့် ကာလကတည်းကပင် "မြစေတီကျောက်စာ" ဟူသော အမည်သည် အမှတ်ထင်ထင် ဖြစ်လာခဲ့ပေသည်။ "ရာဇကုမာရ" အမည်ရှိ ပုဂံခေတ်က မင်းသားတစ်ဦးကိုလည်း သမိုင်းစာမျက်နှာပေါ်၌ ဖျတ်ခနဲ တွေ့ရှိလိုက်ရသည်။ သို့သော် အနော်ရထာ၊ ကျန်စစ်သား၊ အလောင်းစည်သူ၊ ညောင်ဦးဖီး၊ ငတွေ့ရူး၊ လုံးလက်ဖယ်၊ ငရမန်ကန်း၊ ကျွမ်းစစ်သည်၊ သမထီး၊ အရည်းကြီးများ စသော ရုပ်ပုံလွှာများနှင့် လှုပ်ရှားရှင်သန်နေကြသော ပုဂံခေတ် နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေးများ အကြားဝယ် ရာဇကုမာရနှင့် မြစေတီကျောက်စာတို့သည် ဇြမ်သက်နေခဲ့ကြသည်။ ထိုဇြမ်သက်မှု၊ ဣန္ဒြေကြီးရင့်မှုသည် အခြား အခြားသော လှုပ်ခတ်ရုန်းကြွနေသည့် ဖြစ်ရပ်များ ပုဂ္ဂိုလ်များလောက် အာရုံကို ဆွဲငင်နိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ချေ။

ရတနာပုံစာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂)

တစ်စတ်စ်နှင့် မြစေတီကျောက်စာ၏ သမိုင်းတန်ဖိုး၊ စာပေတန်ဖိုးကို သုတေသီ ပညာရှင်များ၏ ကျေးလူးကြောင့် ရိပ်စားနားလည်ခွင့် ရလာခဲ့သည်။ ဖခင်အပေါ် ကြီးစွာသော ပူဇော်မှုဖြင့် ကျေးလူးဆပ်ခဲ့လှည့် ရာဇကုမာရ၏ ကံသုံးပါးအမှုကို တစေ့တစောင်း တွေ့မြင်လာခဲ့သည်။ သို့သော် မိမိကိုယ်တိုင်က သမိုင်းပညာရှင် သုတေသီမဟုတ်သည်က တစ်ကြောင်း၊ ရာဇကုမာရ ဟူသော အမည်နှင့် အခန်းကဏ္ဍာလည်း ပုဂံရာဇဝင်တွင် နည်းပါးလှစွာ ပါဝင်ခဲ့သည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် ပြောပလောက်အောင် ရင်သို့ ထိခတ်စွဲဝင်ခြင်း မရှိခဲ့ပြန်ပါချေ။

(၃)

၁၉၉၁ ခုနှစ် မိုးရာသီ ကာလဝယ် ကျွန်တော် မမျှော်လင့်ပါဝဲ ပုဂံမြို့၊ မြှောင်းကပါရှာ၊ မြစေတီဘုရားထီးတော်၊ စိန်ဖူးတော် တင်လျှပ်ပွဲ၌ အတွင်းကျကျ ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့ရလေသည်။ မန္တလေး မြို့မှ သာသနာ့ဒါယကာမိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ ကြီးကျယ်လှစွာသော ထိုကောင်းမှု ကုသိုလ်ပွဲ၊ သာသနာပြုပွဲကြီး၌ ကျွန်တော်သည် မြစေတီ ဘုရားစိန်ဖူးတော်သစ်မှ အရံစိန်ဖူးတော် ဒါယကာအဖြစ် ခံယူခွင့် ရခဲ့ရံသာမက. . .

"ပုဂံသာသနာ့အာဇာနည်မင်းများ၏ သာသနာ့အမွေ ဆက်ခံပွဲ" အမည်ရှိ နောက်ပိုင်း ဇာတ်ထုပ်ကြီး တစ်ထုပ်ကို စင်တင် ကပြဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော စာပေပညာရှင်များ၊ သဘင်အနုပညာရှင်များ၏ အထောက်အကူကိုခံယူကာ ကျွန်တော်သည် လေးနာရီနီးပါး ပြရသော ထိုပုဂံဇာတ်လမ်း ဇာတ်ထုပ်ကြီး၏ ဇာတ်ညွှန်းဆရာ၊ ဒါရိုက်တာ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

ထိုဇာတ်ထုပ်ကြီးမှာ အနော်ရထာ၊ ကျန်စစ်သား၊ ရာဇကုမာရတို့၏ သာသနာရေးဆိုင်ရာ အဆင့်ဆင့် အမွေဆက်ခံ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ပြုခြင်းကို အဓိကဖော်ကျူးသော ဘာသာရေးအခြေခံ ဇာတ်ကြီး ဖြစ်ပေသည်။ ဤဇာတ်ကြီးတွင် ရာဇကုမာရသည် ဇာတ်၏ အထွတ်အထိပ်၊ အမြင့်ဆုံး ဇာတ်သိမ်းပိုင်း၌ အဓိက ဇာတ်ကောင်အဖြစ် ပါဝင်

လှုပ်ရှားသွားခဲ့လေသည်။

ပုဂံမြေပေါ် ပုဂံဘုရားစေတီတို့၏ ခြေရင်းခြို ပုန်းဇာတ်ထုပ်ကြီး ဆင်ယင်မှု၊ ပုဂံတီးလုံး၊ ပုဂံအကများဖြင့် ဖွဲ့စည်းခင်းကျင်းကပြအပ်သော ပုဂံဇာတ်ထုပ်ကြီးကို ပုဂံသူ၊ ပုဂံသား ပွဲကြည့်ပရိသတ်များသည် နှစ်ညတိုင်တိုင် ညွှတ်နူးစိုးစိုက်စွာ ကြည့်ရှုခဲ့ကြလေသည်။ ပုဂံအင္ဂေများ ဖြင့် ထုံမွှမ်းရစ်ပတ်နေသော ထိုဇာတ်ကြီးကို ကပြခဲ့သည့် နှစ်ညလုံးလုံး ဇာတ်ဆရာ ကျွန်တော်သည် ရာဇကုမာရက ရေစက်ချ အမျှအတန်း ပေးဝေနေသော နောက်ဆုံး ဇာတ်သိမ်းခန်းကိုတိုင်ဖုံး ကားလိပ်ကြားထဲမှ ညွှန်ကြားပြသရင်း ကိုယ့်ဇာတ်လမ်း ကိုယ်ကြည့်ကာ ပီတိမျက်ရည်ဝေခဲ့ ဖူးလေသည်။

ကျွန်ော်ကိုယ်တိုင်က သတိမထားလိုက်မိဘဲ အားထုတ်ခြင်း မပြုလိုက်ရဘဲ ရာဇကုမာရသည် ကျွန်တော့်ရင်ထဲသို့ နက်ရှိုင်းစွာ စတင်ဝင်ရောက် တွယ်ငြိခဲ့ပြီဟု ဆိုရပါမည်။

(၄)

စင်စစ်မှု သမိုင်းစာမျက်နှာများပေါ်၌ ရာဇကုမာရ၏ အခန်း ကဏ္ဍာသည် ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ် မှတ်တမ်းအရ အလွန်နည်းပါးစွာသာ ပါဝင်ခဲ့ပေသည်။ သမိုင်းသုတေသီ ပညာရှင်တို့၏ ဖွင့်ဆိုမှုများကြောင့် မြစေတီကျောက်စာသည် သမိုင်းတန်ဖိုး၊ စာပေတန်ဖိုးအရ "လင်းကွက် အဝန်း" တစ်နေရာကိုရရှိခဲ့သော်လည်း တွဲစပ်နေသည့် ရာဇကုမာရ အကြောင်းမှာကား မှိန်တစ်မှိန်အမှောင်ဝန်း အနားသပ်တစ်ဝိုက်မှာ ရပ်တည် ကျက်စားခွင့် ရခဲ့လေသည်။

ပုဂံရာဇဝင်မှာလည်း ရာဇဝံသအရ အနော်ရထာမှသည် စောလူး၊ စောလူးမှသည် ကျွန်စစ်သား၊ ကျွန်စစ်သားမှသည် အလောင်း စည်သူသို့သာ ကူးပြောင်းခဲ့သည်။ ရာဇကုမာရသည် မင်းဆက်တို့ အကြား တံတားတစ်စင်း သဖွယ်မျှပင် မရှိခဲ့။ ဓညဝတီနှင့် တောင်စဉ်ခုနှစ်ခရိုင် စားရခဲ့သော်လည်း ရာဇကုမာရ အကြောင်းကို ဓညဝတီ ရာဇဝင်၊ ရခိုင်ရာဇဝင်တို့တွင် မတွေ့ရပြန်။ မြစေတီကျောက်စာ (ဂူပြောက်ကြီးကျောက်စာ)ကိုသာမတွေ့ရှိခဲ့လျှင် ရာဇကုမာရ ဟူသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမည်သည်(သို့မဟုတ်)လက ခုနှစ်နှစ်သားအရွယ် သားကိုခေါ်ကာ ပုဂံသို့ လိုက်ခဲ့၊ ကျန်စစ်မင်းကြီး ဝိုလ်ရှသဘင် သို့ရောက်ရှိ၊ သားကိုရင်ခွင်ထား၍ သားကား အဖျား၊ မြေးကား အရင်း ဖြစ်ချေပြီဟု မင်းကြီးဆိုမြည်၊ ဇေယျခေတ္တရာ ဘွဲ့မည်နှင့် (ညေဝတီ တောင်စဉ်ခုနှစ်ခရိုင်ကို စားစေ) ဟူသော အခန်းများ တွင်သာ ပါဝင်ခဲ့ပြီး စုပ်စမြုပ်စ ပျောက်သွားခဲ့လေသည်။

(၅)

ဝတ္ထုရေးဆရာတို့တွင် ပူးကပ်ဝင်စားမှု၊ ပါဝင်ခံစားမှု ရှိကြသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ သို့ဆိုလျှင် ဤဝတ္ထု၌ ကျွန်တော်သည် သမိုင်းခေတ်များ ခုနှစ်သက္ကရာဇ်များကို ဖြတ်ကျော်ပျံသန်းကာ လွန်ခဲ့သော နှစ်တစ်ထောင်ခန့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ထံသို့ ပူးကပ် ဝင်စား၊ ပါဝင်ခံစားခဲ့ပြီဟု ဆိုရပါတော့မည်။

ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်သည် အနုပညာဖန်တီးသူတို့၏ လွတ်လပ်ခွင့်ဟူသော အရာကို ရယူသုံးစွဲထားသလို တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သမိုင်းနောက်ခံ ဝတ္ထုရေးသူတို့၏ စောင့်ထိန်းအပ်သော ကျင့်ဝတ်မှ မသွေဖည်ရအောင်လည်း အားထုတ်ရလေသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် သမိုင်းအကန့်အသတ်တည်းဟူသော နယ်နိမိတ် ဧရိယာဝန်းအပေါ်၌ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟတည်း ဟူသော လူသဘာဝစရိုက် ခြယ်မှုန်းဖွဲ့ဆိုမှု တံခွန်ကို မြင့်နိုင်သမျှ မြင့်အောင် လွှင့်ထူချိတ်ဆွဲပြရန် အားထုတ်ပါသည်။

(၆)

ဤဝတ္ထုကို ရေးရာ၌ ပူဇော်သိမ့်တ်အပ်သော ကျေးလူးတရားတို့သည်ကား အနန္တပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။ ရတနာသုံးပါး အနန္တငါးပါးကို ဦးထိပ်ရွက်လျက် ကြား၊ မြင်၊ သင်ဆရာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဤဝတ္ထုရေးဖြစ်စေရန် တိုက်ရိုက်၊ သွယ်ဝိုက် အနီးအဝေး လှုံ့ဆော်ပေးရာရောက်ခဲ့သည့် မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းတို့သည် လည်းကောင်း ဝိသေသအားဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ်ဖွယ် စာများကို ရေးသားခဲ့ကြသည့် စာပေပညာရှင်များသည်လည်းကောင်း ကျွန်တော်၏ ကျေးလူးရှင်များ

ဖြစ်ကြပေသည်။ မြောကြစတမ်းဆိုလျှင် ဤဝတ္ထုထဲ၌ သုံးပါးသော ကံအမှုတို့ဖြင့် ပါဝင်လှုပ်ရှား ကြသည့် ဇာတ်ဆောင်များသည်ပင် ကျွန်တော်၏ ကျေးဇူးရှင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

(၇)

ဤဝတ္ထုကိုရေးရာ၌ အောက်ပါတို့ကို ဖတ်ရှုကိုးကားလျက် အသိပညာနှင့် စေတနာတို့ကို ဆင့်ပွားကူးညီပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

- ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဝင်၊ အဘိဓမ္မ ပိဋကတ ဓမ္မသင်္ဂဏီ ပါဠိတော်မြန်မာပြန်။
- မဟာဗုဒ္ဓဝင် (တတိယတွဲ) (စတုတ္ထတွဲ)
- ပါဠိသက် ဝေါဟာရ အဘိဓာန်
- သုခမှတ်စု
- မှန်နန်းရာဇဝင်တော်ကြီး (စတုတ္ထတွဲ)
- ကျောင်းသုံးမြန်မာရာဇဝင် (ဦးဘသန်း)၊ မြန်မာရာဇဝင်မှတ်တမ်း (ဟံသာဝတီ-ဦးဘရင်)
- ပုဂံခေတ် ယဉ်ကျေးမှု (ခေါ်ခင်ခင်စိန်၊ မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ဥပဒေဝိဇ္ဇာ)
- လက်ရာစုံစွာ အာနန္ဒာ ပုဂံခေတ် ပိသုကာလက်ရာများ (မင်းဘူးအောင်ကြိုင်)
- သမိုင်းဝင် ပုဂံစေတီပုထိုးများ (ဦးသန်းဆွေ)
- ရှေးခေတ် မြန်မာအဝတ်အထည်များ (မောင်ပုဆိုးကြမ်း)
- မြစေတီကျောက်စာ (ပါမောက္ခ ဦးဖေမောင်တင်)
- ကြည်ညိုဦးခိုက် ပူဇော်ထိုက်သူများ (ဆောင်းပါး၊ ဒေါက်တာ မတင်ဝင်း၊ သစ္စာ ဘာသာယဉ်ကျေးမှု မဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၉၃၊ ဧပြီ)

လေးစားသော

ချစ်ဦးညို

၅၄၊ ပထမထပ်(ယာ)၊ ၄၄ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁)

လျှို၏ တစ်ဘက်သို့ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်ုပ်၏ မြင်းသည် ခြေလှမ်းများ တုန့်ရပ်သွားသည်။ ဇက်ကိုပုံ၍ လွှတ်ပေးထားရင်းမှ သူ့အလိုအလျောက် တောင့်တင်းစွာ ရပ်သွားသည်မှာ ဇက်ချုပ်လိုက်သည့်နှယ်ပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင် မြင်းကြီး၏ နှာမှုတ်သံ တစ်ချက် ပေါ်လာသည်။ နားရွက်များမှာ စွင့်မတ်လျက်။ ဦးခေါင်းလည်း မော့လာသည်။

အန္တရာယ်၏ အင်္ဂေအသက်။

သက်စွန့်သည်းထိတ် စွန့်စားရခြင်း၏ အရသာသည် ကျွန်ုပ်ရင်တွင်း၌ တလှပ်လှပ်ဖြစ်တည်လာသည်။ အလိုလိုပင် သွေးလည်ပတ်မှုတို့ မြန်လာကာ အာရုံများလည်း နိုးကြားစူးရှလာသည်။

သားကောင်သည် ဤအနီးတစ်ဝိုက်၌ အသေအချာရှိနေပြီ။

တောခြောက်အဖွဲ့၏ ဟေးဟားညာသံများကို သဲ့သဲ့ပျသာ ကြားရတော့သည်။ သူတို့အားလုံး ရေတံခွန်စခန်းနောက်ဘက်ရှိ တောအုပ်ထဲတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေပြီ။

လုံလျင်ကို ခပ်ဖွဖွဆုပ်ကိုင်ရင်း မြင်းဇက်ကို အသာတို့ပေးလိုက်သည်။ မည်သို့သော သားကောင်ပေနည်း၊ ကျွန်ုပ်၏ မြင်းကြီးသည် အမဲလိုက်ခြင်း၌ အလေ့ကျွမ်းပြီးသား ဖြစ်သည်။ သူ၏ တုံ့ပြန်မှုကို အကဲခတ်ရဦးမည်။ သူတုန်လှုပ်နေသလား။ သတိကြီးစွာဖြင့် ဝန်းကျင်လေထဲမှ အနံ့အသက်များကို အကဲခတ်နေသလား။

တစ်ချက် နှစ်ချက် ခွာရှုပ်လိုက်ပြီး မြင်းကြီးသည် ရှေ့ခြေအစုံကို ရှေ့၌တွန်းကန်လျက် နောက်ခြေအစုံကို နောက်၌ဖိနင်း လျက်နေရာမှ မရွေ့စတမ်း အစွဲအမြဲတည်တော့သည်။ လည်ဆံမွေးများ ပွယောင်းလာကာ မျက်လုံးအိမ်ကြီးများလည်း ပြူးကျယ်လာသည်။

သားကောင်သည် အန္တရာယ်ကြီးသည့် တောရဲတိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်ပင် ဖြစ်လေမည်။ ပခုံးစလွယ်သိုင်းထားသော မြားကျည်တောက်ကို အသာအယာထိန်းရင်း မြင်းပေါ်မှ ကျွန်ုပ် ဆင်းလိုက်ရသည်။ သို့မဟုတ်လျှင် မြင်းကြီးအကြောက်လွန်ကာ ရုန်းကန် ခုန်ပေါက်လိုက်လျှင် တစ်ဘက်ချောင်းထဲသို့ ကျွန်ုပ် အချိန်မရွေး လွင့်စင် ကျသွားနိုင်သည်။

မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျွန်ုပ် ခြေချမိချိန်မှာပင် လေပြင်းတစ်ချက် သုတ်သည်။ ဝါးရုံတောဆီမှ တရွဲရွဲမြည်သံများက တော၏ စိန်ခေါ်သံပင် ဖြစ်ပေမည်။ လေက ဤလျှို့ဝှက်ဒိုက်၌ လှည့်စား တိုက်ခတ်နေသည်။ လေညာလေအောက်ကို ကျွန်ုပ် မှန်းဆ၍မရ။ ကျွန်ုပ် မြင်းကြီး ထိတ်လန့်နေသော အန္တရာယ် သားကောင်သည် လေညာတွင် ရှိသလား၊ လေအောက်တွင် ရှိသလား ကျွန်ုပ် မသိနိုင်တော့။

လျှို့တစ်ဘက်တောင်စောင်းတွင် ဝါးတောများ ရှိသည်။ ဝါးတောဆီမှ ပြုန်းပြုန်းပြင်းပြင်းအသံများ မကြားရသည့်အတွက် ဆင်ရိုင်းအုပ် မဖြစ်နိုင်ဟု ကျွန်ုပ် မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။ သို့မဟုတ် လျှင် ကျားရဲလား။ မဖြစ်နိုင်။ ဤပျက္ခယွေတောင်၏ တောနက်မှာ ကျားမရှိ။

ကျွန်ုပ်၏ မြင်းကြီးကား မျက်လုံးမျက်ဆံများ ပြူးကျယ်ကာ အမူအရာ ပျက်လှုပေပြီ။ မည်သို့သော သားကောင်မှန်း မသိနိုင်သည့် အတွက် ကျွန်ုပ် ဒူးလေးကို မကိုင်စွဲသေးဘဲ လုံလျင်ကိုသာ အသင့်ပြင်ထားရသည်။ လိုအပ်လျှင် လွတ်လပ်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်ရန် မြားကျည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ကလည်း နွားရှုမှု နွားကျောက်တုံးပေါ် တင်ထားလိုက်သည်။

ဝဲယာရှေ့နောက် မွှေနောက် ဝှေ့ရမ်းနေသော လေရူးတွင် မည်သည့် သားကောင်အနံ့ကိုမှ ကျွန်ုပ် မရနိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ မုဆိုးစေ့သာပါလာလျှင် ယခုလောက်ဆို အသင့်ဖြစ်လေပြီ တောဇ၏ သဘာဝခြင်းရာနှင့် ဆက်စပ်လျက် မည်သည့် သားကောင်မျိုး ဖြစ်မည်ဟုလည်း မှန်းဆနိုင်လောက်ပြီ။

အတွေးများကို စုစည်းလျက် အာရုံကို အနိုးကြား အစူးရှဆုံး ဖြစ်အောင် နိုးဆော်ထားလိုက်သည်။ ကညင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ကျော ပေးဖိကပ်လိုက်ခြင်းဖြင့် နောက်ဘက်မှ အန္တရာယ်ကို အကာအကွယ် ယူရသည်။ ရန်မူလာနိုင်စရာ မျက်နှာသုံးဘက်သာ ရှိတော့သည်။ ရွေ့ တည့်တည့် လက်ျာနှင့် လက်ဝဲ။

သစ်ရွက်များ လှုပ်ခတ်ပုံ။ ချုံပုတ်များ လှုပ်ရှားပုံတို့ကို အစွမ်းကုန် သတိထား၍ မျက်တောင်မခတ် စူးစမ်းသည်။ ထူးခြားမှု မတွေ့ရ။ ကောင်းကင်၌လည်း မြင့်မားစွာသောအရပ်၌ လေဟုန်စီးနေသည့် စွန်ရဲများသာ ရှိသည်။ အုပ်စုလိုက် အလန့်တကြား ထပျံသော သို့မဟုတ် တဝေါဝေါပြုံဆင်းသော ငှက်အုပ်တို့ မရှိ။

စောင့်ဆိုင်းရခြင်း၌ သည်းမခံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လာသည်။

လှံလျင်အရိုးကို ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်ချောင်းများ၌ ချွေးစေးများ ပြန်ချင်လာသည်။

ကျွန်ုပ်၏ မြင်းကြီးကား နားရွက်များ ရှေ့သို့ စွင့်နေဆဲ။ လည်ဆံမွေးများ ပွယောင်းရုန်းကြွက လျက်လုံးမျက်ဆံများ ပြူးကျယ်နေဆဲ။ သူ့ကိုသာ အကဲခတ်၍ ရန်သူ သားကောင်ကို ခန့်မှန်းရတော့မည်။

လေပြင်းတစ်ချက် တိုးဆောင့်ပြန်သည်။ မြင်းကြီး ဆတ်ခနဲ လှုပ်သွားသည်။ လျှိုတစ်ဘက် မြင့်မားသော တောင်စောင်းနေရာဆီမှ အသံများကို သုံသုံကြားလိုက်ရသည်။ ဆူးခက်ချုံနွယ်များ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်တိုးဝှေ့သံများ ဖြစ်သည်။ သားကောင်သည် လက်ဝဲဘက်ရှိ တောင်စောင်းအတိုင်း မုချ ဆင်းလာတော့မည်ဟု ခန့်မှန်းလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ အတွေးမှန်လေပြီ။ မြင်းကြီးသည် တောင်စောင်းရှိရာသို့ ပြူးကျယ်သော မျက်လုံးကြီးများဖြင့်ကြည့်ရင်း တစ်ချက် ဟီလိုက်သည်။ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သော ဟီသံဖြစ်သည်။

လှံလျင်ကို အသင့်ပြင်ထားလိုက်သည်။ ဝါးရုံတောများ ရှုပ်ထွေးလှသည့် ထိုလက်ဝဲတောင်စောင်းအကြောတွင် ဒူးလေးနှင့် မြားတံသည် အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ပေမည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဝါးရုံတောဆီမှ တဝုန်းဝုန်းအသံများ အဆက်မပြတ်ပေါ်လာသည်။ တဖြောင်းဖြောင်း ကျိုးပဲ့သံများနှင့်အတူ ထူးခြားသော အော်မြည်သံက တောင်ကြောအတိုင်း နီးကပ်လာသည်။ ဘယ်လို သားကောင်မျိုးလဲ။ ဆင်ရိုင်းအုပ် မဟုတ်။ ကျား မဟုတ်။ ဝံလည်း မဖြစ်နိုင်။ ဝံဆိုလျှင် အစဉ်တစိုက် နီးလာသော အရှိန်သည် ဤမျှ မမြန်ဆန်ရာ။ ယခုကား တောင်ထိပ်ဆီမှသည် ကြီးစွာသော ကျောက်တုံးကြီးကို လှိမ့်ချလိုက်သလို တဝေါဝေါ တဖြောင်းဖြောင်းနီးကပ် ဆူညံလာသောအသံ။

ထိပ်ဖျားများ လှုပ်ရှားလာနေသော ဝါးပင်များကို ကြည့်ရင်း သားကောင်သည် ကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ တည့်တည့်ကြီး ထိုးဆင်းလာကြောင်း တွေ့လိုက်ရတော့သည်။ သွေးကြောများ တဖြန်းဖြန်း ဖြစ်လာကာ ကြောက်လန့်ခြင်းနှင့်အတူ အန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်ရတော့မည်ဟူသော အသိဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးဆူပွက်လာသည်။ ကျွန်ုပ် အနှစ်ခြိုက်ဆုံး အရသာ။

ဖြောင်းကနဲ အသံကြီးတစ်သံ ပေါ်လာသည်။ တဝေါဝေါ အသံများ ရပ်သွားသည်။ မြင်ကွင်းသည် ကောင်းစွာ ရှင်းလင်း ပြတ်သားလေပြီ။ တောမီးလောင်ထားရာမှ ကြွင်းကျန်နေသော သစ်ငုတ်ကြီးတစ်ခု မြေမှကျွတ်ထွက်သွားသောအသံ ဖြစ်သည်။ ထိုသစ်ငုတ်ကြီး ကျွတ်ထွက်သွားအောင် မိုက်မဲစွာ သို့မဟုတ် ပေါက်ကွဲစွာ ပြုလုပ်သည့် သားကောင်ကား ကြီးမားစွာသော တောဝက်ကြီး တစ်ကောင်ပင်။

မည်းနက်သော အမွေးကြမ်းများ ထိုးထိုးထောင်ထောင် ထနေသည်ကိုပင် အတိုင်းသားမြင်နေရပေပြီ။ ကြီးမားလှသော ဦးခေါင်းကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် ကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ ဦးတည်လျက် နှုတ်သီးအာခေါင်တွင်းမှ ထိုးထွက်နေသော ချွန်မြဖြူဖွေးသည့် အစွယ်ကော့ကြီးများသည်လည်း ကျွန်ုပ်ကို ချိန်ရွယ်လျက်သား။

မီးလောင်သစ်ငုတ်သည် တောဝက်ကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်အကြားတွင် ရှိနေခဲ့သည်။ ရှားသွပ်ခမန်း ဒေါသပေါက်ကွဲနေသော တောဝက်ကြီးသည် ရှေ့မှောက်ရှိ သစ်ငုတ်ကြီးကို အညှိုးကြီးစွာ ထိုးပက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကြက်သီးမွေညှင်းများ သီးထလာသည်ကို သိသာစွာ ခံစားလိုက်ရသည်။ တောဝက်ကြီးအဖို့ ယခုအခါ နောက်ထပ်ရန်သူသည် ကျွန်ုပ် ဖြစ်သွားလေပြီ။

တောဝက်တို့၏ ရှားသွပ်ပေါက်ကွဲမှုကား ကြောက်စရာ အကောင်းဆုံး အန္တရာယ်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ဒဏ်ရာ အနာတရကြောင့် သို့တည်းမဟုတ် အစာရမွတ်ကြောင့်၊ သို့တည်းမဟုတ် တစ်ခုခုကြောင့် ဒေါသလွှင့်စင်လာသော တောဝက်သည် မိမိတရှူးထိုး တဟုန်တည်း ဦးတည်ပြေးရာ လမ်းကြောင်းရှိ မည်သည့်အရာကိုမဆို မရှောင်စတမ်း တိုက်ခိုက် ထိုးပက် တတ်သည်။ သူ့လမ်းကြောင်း၌ ရှိသော အရာသည် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်၊ သူ့ထက် အဆမတန်ကြီးမားသော အခြား တောဝက် တစ်ကောင် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်၊ သို့တည်းမဟုတ် အခြားသော သားရဲ တစ်ကောင် ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ မည်သည့်အကောင် ဖြစ်စေ တောဝက်သည် ရန်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ကာ တဟုန်ထိုးပြေး ဆောင့်ထိုးပက်လိမ့်မည်သာပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအရာကို ပြေးဝင်ထိုးဆောင့်ပြီး သူကိုယ်တိုင် သေကာမှ သေရော့။

ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး ရန်သူကို ရင်ဆိုင်နေရပြီ။

တောဝက်ကြီးသည် ဟိုဟိုသည်သည် လှည့်ကြည့်နေရာမှ ကျွန်ုပ်ကို မြင်သွားသည်။ ကျွန်ုပ်၏မြင်းကြီးမှာလည်း အဆက်မပြတ် ဟီရင်းခုန်ပေါက်နေရာမှ သွေးရူးသွေးတန်းဖြင့် လျှိုကြောအတိုင်း ပြေးထွက်သွားသည်။ တောဝက်ကြီးအတွက် ကျွန်ုပ်သည် ဒုတိယ သစ်ငုတ်ဖြစ်သွားခဲ့လေပြီ။

ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းရန်မှာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်သော အရာဖြစ်သည်။

ဒေါသပေါက်ကွဲနေသော တောဝက်တစ်ကောင်၏ ရှေ့မှနေ၍ ဤမျှ ချဉ်ဝှမ်းလျှိုမြောင် ထူထပ်လှသော တောတောင်ထဲတွင် ကျွန်ုပ် ဘယ်သို့မျှ ပြေး၍ မလွတ်သာ။

ကညင်ပင်ကြီး၏ ပင်စည်တွင် ကျောဖြင့်ဖိကပ်ရင်း တောဝက်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ရန် ကျွန်ုပ် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ လှံလျင်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ရင်း အသင့်ချိန်ရွယ်လိုက်သည်။ အချိန်မရွေး ခုန်၍ ရှောင်နိုင်စေရန် သစ်မြစ်ဆုံပေါ်သို့ ခြေတစ်ဘက် တင်ထားလိုက်သည်။ အထက်မလှမ်းမကမ်းရှိ သစ်ကိုင်းတစ်ခုကို မျက်မှန်းဖြင့် ချိန်ဆလိုက်ရသည်။ ကျွန်ုပ်ခုန်နိုင်သော အရှိန်၊ မြောက်သွားနိုင်သော အဝေးနှုန်းနှင့် လက်တစ်ဖောင်ဆန့်တန်းလိုက် လျှင် ထိုသစ်ကိုင်းကို ဖမ်းဆုပ်နိုင်ပေမည်။ သို့သော် တရှိန်ထိုးပြေး ဝင်လာမည့် တောဝက်ကြီး၏ လျင်မြန်ခြင်း အလျဉ်နှင့် ချိန်သားကိုက်စေရန်မှာ အလွန်ခက်ခဲလှသော အရာ ဖြစ်သည်။

သစ်ကိုင်းကို ကျွန်ုပ် ခုန်မြောက်၍ ဖမ်းဆွဲနိုင်သည် ထားဦး အားယူရမည့် အရှိန်မှာ နည်းပါးလှသည်။ တောဝက်ကြီးမှာ ကြီးမားလှသည် ဖြစ်လေရာ၊ သူတိုးဝင်ပြေးဆောင့်လိုက်သော နေရာ၌ ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာအောက်ပိုင်းသည် လွတ်နိုင်မည် မဟုတ်။

နောက်ဆုံးတွင် ရူးမိုက်သော စိတ်ကူးဖြင့်ပင် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ နှစ်လုံးအကွာလောက်အထိ တောဝက်ကြီးအရောက်တွင်မှ လှံလျင်ဖြင့် ထိုးစိုက် တစ်ဆက်တည်း သစ်ကိုင်းကို ခုန်၍ဖမ်းဆွဲ တတ်နိုင်သမျှ လေထဲတွင် မြောက်လွင့်သွားအောင် အားရှိသမျှ လွှဲယမ်း. . .။

ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်၍ မှားမှန် သုံးသပ်ချိန်မပေးနိုင်တော့။

ဤအချိန်မှာပင် တောဝက်ကြီးကလည်း ကျွန်ုပ်ကို တိုက်ခိုက်ရန် ကျွန်ုပ်ရှိရာ ပြေးဝင်ရန် အသင့်ဖြစ်နေပေပြီ။ တောဝက်ကြီးနှင့် လူသားတို့၏ မိုက်မဲရူးသွပ်မှုခြင်း ပြိုင်သည့်ပွဲ ဖြစ်လာတော့မည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝေါခနဲအသံကြီးနှင့်အတူ မည်းမည်းသဏ္ဌာန်ကြီးသာ အနီးဆီသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်လာသည်။ အပြင်းထန်ဆုံး အသက်တစ်ချက် ရှူရှိုက်လိုက်သည်။ လာခဲ့စမ်း. . . ငမိုက်သားကြီး. . ။ တဖြည်းဖြည်း နီးလာ. . . ။ ကိုယ်လုံးကြီး ဝိုး၍ ကြီးမားလာ. . . ။ အစွယ်ကြီးများ ပို၍ ဖြူဖွေးချွန်မြလာ. . ။ ငါးလုံ၊ လေးလုံ၊ သုံးလုံ၊ နှစ်လုံအကွာ. .

ရှိရှိသမျှ အင်အားကို လက်ရုံး လက်မောင်း လက်ဖျံဆီသို့ ပို့ကာ လုံလျင်ကို လွှတ်လိုက်သည်။ ဝေါင်းခနဲ အသံကြီးတစ်ချက်။ ဘာကိုမှ ကြည့်မနေနိုင် မြစ်ဆုံပေါ်တင်ထားသော ခြေထောက်ကို အားပြုကာ ခြေစုံဆန့်ထုတ်ခုန်။ အစန့်ဆုံးဆန့်တန်းသော လက်က သစ်ကိုင်းကို ထိတွေ့လိုက်သည်နှင့် ဖမ်း၍ဆုပ်။ ကြွတက်လာသော တစ်ကိုယ်လုံးကို အပေါ်သို့ လွှယ်မ်းကွေးညွတ်ယူလိုက်. . ။

မိုက်မဲရူးသွပ်ခြင်း၏ အကျိုးတရားကို တောဝက်ကြီးရော ကျွန်ုပ်ပါ ခံစားလိုက်ကြရသည်။ သစ်ကိုင်းကို ဖမ်းဆွဲလွှဲမြောက်လိုက်သော်လည်း ခြေအနုတ်မဆိုစလောက် နောက်ကျသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ ဇောသုံးသားအချို့သည် တောဝက်ကြီး၏ အစွယ်တွင်ပါသွားသည်။

သို့သော် ကျွန်ုပ်၏ လုံလျင်က ရည်ရွယ်သည့် ပစ်မှတ်သို့ ရောက်ခဲ့ပေသည်။ တောဝက်ကြီး၏ လည်ကုတ်နှင့် လက်ပြင်အကြား အသွားတစ်ဆုံးနစ် ထိုးစိုက်မြှုပ်ဝင်ခဲ့သော လုံလျင်သည် တန်းတန်းစွဲလျက်။ ထို့အပြင်. . .

မိုက်မဲသော ထိုအကောင်ကြီးကား ကျွန်ုပ်ကို အောက်ခြေမှသည် ပွင့်ထွက်သွားအောင် ထိုးပက်ရန် ကြံရွယ်ခဲ့သည် ဖြစ်လေရာ အစွယ်နှင့် တက္ခဏော နှုတ်သီးကို မြေနှင့်နီးကပ်အောင် နှိမ့်၍ ချိန်ရွယ်ပြေးဝင်လာခဲ့လေသည်။ သို့သော် သူတကယ်တမ်း ထိုးပက်လိုက်ရသည်မှာ အနှုတ်အသိမ်းနောက်ကျသွားခဲ့သော ကျွန်ုပ်၏ ခြေသလုံးသားအချို့နှင့် ကျွန်ုပ်ခြေတင်အားယူခုန်ခဲ့သော ကညင်ပင်မြစ်ဆုံ မြစ်ပျဉ်းကြီးပင် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

တစ်တောလုံး သိမ့်သိမ့်ညံသွားသည်။ အဆက်မပြတ် အော်မြည်ရင်း အပေါက်ကွဲဆုံးအဆင့်ရောက်သွားသော တောဝက်ကြီးသည်

အနီးတဝိုက်ရှိ မြစ်မွှာများ၊ ချုံပုတ်များ၊ သစ်ပင်များ ရှိရှိသမျှတို့ကို ထောင်းထောင်းညက်ညက် ကြေမွသွားအောင် သွေးရူးသွေးတမ်း ထိုးပက်ရင်း. .

သွေးသံရဲရဲဖြင့် ဘုံးခနဲ ပစ်လဲကျသွားလေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ လုံလျင်မှာ အတိုင်းသားစွဲဝင်လျက်။

တောဝက်ကြီး လုံးဝမလှုပ်ရှားနိုင်တော့သည်အထိ ငြိမ်သက်သွားပြီဟု သေချာတော့မှာ ကျွန်ုပ် သစ်ကိုင်းကို လွှတ်လိုက်သည်။ သွေးခြင်းခြင်း နီနေသော ကျွန်ုပ်၏ ဝဘက်ခြေထောက်သည် ထောက်တည်၍ မရတော့။

တောဝက်ကြီး အနီးမှာပင် ကျွန်ုပ်လဲကျသွားလေသည်။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆမတန် နာကျင်ခြင်းက တစ်ကိုယ်လုံးသို့ ပျံ့နှံ့နေသော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်လှုပ်ရှား တက်ကြွလွန်းသဖြင့် ထိုနာကျင်ခြင်းကိုပင် မြိန်ယှက်စွာ သိမှတ်ခံစားနေမိတော့သည်။

မွန်းတိမ်းနေဖြစ်စေကာမူ ပျက္ခယွေတောနက်အတွင်း အပူဓာတ် မပြင်းထန်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်၏ ခြေသလုံးဒဏ်ရာမှ သွေးများ အလွန် ထွက်နေသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားကာ သွေးဆူနေခြင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

ခြေဝတ်သိုင်းကြိုးနှင့်အတူ သားရေပတ်မှာလည်း အပိုင်းပိုင်း အစစ စုတ်ပြတ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ရာ ကိုယ်ကြပ်သင်တိုင်း လက်အနားစကို ဆုပ်ဖြဲလျက် ခြေသလုံးဒဏ်ရာကို စည်းနှောင်ရသည်။ သို့သော် ထို အဝတ်သည်လည်း ချက်ချင်းပင် သွေးများဖြင့် ရွှဲနစ်သွားသည်။

အောင်ပွဲရလဒ်ဖြစ်သော တောဝက်ကြီးကို ကျွန်ုပ် လှည့်ပတ် စစ်ဆေးလိုက်သည်။ ထိုအကောင်ကြီးကား သူ၏ မိုက်မဲခြင်း၊ ဒေါသကြီး ခြင်းကို မုဆိုးကောင်းတစ်ယောက်လိုပင် သေပွဲဝင်၍ ပေးဆပ်ခဲ့ပေပြီ။ သူကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်ခဲ့သော လမ်းပင်ဖြစ်ပေမည်။

ကျွန်ုပ်၏ လုံလျင်သည် ချွန်ထက်ခြင်းတွင် စွဲဝင်လျက်သား ပင်ရှိသည်။ အသွားတစ်ဆုံးနစ်မြုပ်စိုက်ဝင်ကာ လုံရိုးသည် အောင်ပွဲ တံခွန်အလား တောဝက်ကြီး၏ လက်ပြင်ထက်၌ ထိုးထောင်စွင့်မတ်လျက်။

ထိုအခိုက်မှာပင်. .

လျှို၏ တစ်ဘက်တစ်ချက်ဆီမှ မြင်းခွာသံနှင့် လူသံများကို ကြားလိုက်ရသည်။ အရပ်မျက်နှာ နှစ်ခုဆီမှ ထွက်ပေါ်လာသော ထိုအသံများကို ကျွန်ုပ် မှန်းဆ၍မရ။ အဘယ်ကြောင့် နှစ်နေရာဆီမှ ထွက်ပေါ်လာသနည်း။ ကျွန်ုပ်၏ အမဲလိုက်အဖွဲ့ဝင်များ နှစ်စုနှစ်ကြောင်းခွဲ၍လိုက်လာကြပြီ ထင်သည်။

နီးကပ်ဆူညံလာသော အသံများကို နားစွင့်နေရင်း ကျွန်ုပ် ခေါင်းထဲ၌ မူးဝေလာသည်။ သွေးထွက်လွန်၍ အားယုတ်လာပြီ ထင်သည်။ သို့သော် အားယူကာ ဝါးရုံတောစပ်နှင့် တောင်ကြော ချုံနွယ်များ ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

စိုးရိမ်တကြီး အော်သံခေါ်သံများနှင့် အတူ ကျွန်ုပ်ရှိနေရာ ကညင်ပင်ကြီးဆီသို့ ရောက်လာကြသည့် ကျွန်ုပ်၏ လူများ။

စိတ်မလျှော့လိုက်နဲ့၊ အားတင်းထားဟု မိမိကိုယ်မိမိ အားပေး နေရင်းမှပင် မူးနောက် မောပမ်းလာသည်။ ဆတိလစ်တော့မည်ဟု သိရင်းဖြင့် ထိန်းသိမ်း၍မရတော့။ ချုံကြီးတစ်ခုအတွင်းမှ ထွက်လာသော မုဆိုးဇင့်ကို မြင်လိုက်ရပြီးနောက်တွင် ကျွန်ုပ်ခေါင်းထဲ၌ ရိပ်ခနဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

စိမ်းရွှေရွှေ စူးဝါးဝါးအနုမျှားနှင့်အတူ သတိပြန်ရလာခဲ့သည်။

လေးလံနေသော မျက်ခွံများကို အားယူပင့်တင်လိုက်သည်။ မုဆိုးဇင့်၏ မျက်နှာကို ဦးစွာမြင်ရသည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်ကို စိုးရိမ်တကြီး ဝိုင်းကြည့်နေကြသည့် ကျွန်ုပ်၏လူများ. .

အနီးတွင် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ပါးစပ်လှုပ်ကာ ဆိုနေသော တောဝက် အသေအောင်။ ကညင်ပင်ဖြစ်ဆုံး ဝါးရုံတော။ ကျွန်ုပ် သတိလစ်သွားသည်မှာ တစ်ခေါက် သာဖြစ်ကြောင်း ချက်ခြင်း သိရှိလိုက်သည်။ ဇင့်၏ ဆေးဝါးများဖြင့် ချက်ချင်းလိုလို ပြန်လည်သတိရလာခြင်း ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါလုံလျင်ဟာ ချက်ကြောင်းကိုစွဲခဲ့တယ် မဟုတ်လား ငစဉ့်"

ငစဉ့်က ပြုံးရွှင်ခေါင်းညိတ်သည်။ သို့သော် သူ့အပြုံးတစ်မျိုး ဖြစ်နေသည်။ သူ့အရှင်သခင်၏ စွန့်စားမှုနှင့် အောင်ပွဲအတွက် ဂုဏ်ယူစွာ အားပါးတရပြုံးကာ သွက်သွက်ကြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်ရမည့်အစား တစ်ခုခုကို အလိုမကျဟန်၊ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ဟန်ဖြင့် သူမျက်နှာသည် အုံ့အုံ့မှိုင်းမှိုင်း ဖြစ်နေသည်။

ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ၊ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ကြပါလား။တောဝက်ကိုထမ်း၊ လူတွေစု၊ ငါ့ကိုမြင်းပေါ်တင်။ ပြီးတော့ ဒီတောထဲကထွက်။ စိတ်ထဲမှ အော်ဟစ်ရင်း အနီးတစ်ဝိုက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

အလို. . . ဒါဘာတွေလဲ။

တရိပ်ရိပ်မြင်ကွင်းထဲတွင် ကျွန်၏ အမဲလိုက်အဖွဲ့မှ မဟုတ်သော လူစိမ်းများကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူတို့၏ တင်းမာသော မျက်နှာများ။

"သူတို့က ဘယ်သူတွေလဲ ငစဉ့်။ ဒါဘာသဘောလဲ. . "

ငစဉ့်က ကျွန်ုပ်ကို ထူမတ်ပေးကာ တောဝက်အသေကောင်ကို ညွှန်ပြသည်။ ထိုအခါမှပင်. . .

သွေးပူနေသဖြင့် ကျွန်ုပ် မတွေ့ခဲ့သောအရာကို ယခုမှပင် တွေ့လိုက်ရတော့သည်။ တောဝက်၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် စွဲဝင်နေသော မြားတံသုံးချောင်း။ မြားစိုက်ဒဏ်ရာများမှ သွေးများစီးလျက်. .

"ဒါဟာ သူတို့ရဲ့ အမဲလို့ ပြောနေကြပါတယ် အရှင်"

ငစဉ့်၏ အသံမှာ မကျေမချမ်းသံ ဖြစ်သည်။

"ဘာ. . . "

"သူတို့ဆိုတာ ဘယ်သူတွေလဲ"

အမဲလိုက်နှစ်ဖွဲ့ဆုံကာ သားကောင်ကို သူရကိုယ်ရ ငြင်းခုံသည့် အဖြစ်မျိုးပင်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သက်စွန့်ဆဲဖျား တောဝက်ကြီးနှင့်အတူ ရုန်းမိုက်မှုချင်းပြိုင်ကာ လက်ဝယ်ရရှိခဲ့သော ဤသားကောင်ကို မည်သူတွေက မည်သည့်အဖွဲ့က ပိုင်ဆိုင်ရန် ကျူးကျော်လေသနည်း။

"ဟောဒီ မြားတွေဟာ သူတို့ပစ်စိုက်ခဲ့တဲ့ မြားတံတွေပါလို့

ပြောနေကြပါတယ်။ ပြီးတော့ ဒီတောဝက်ကို သူတို့စတွေ့ပြီး သူတို့လိုက်ခဲ့ကြတာပါတဲ့. . "

"ဘာ. . . "

ဒဏ်ရာမှ စစ်ခနဲ နာကျင်ခြင်းကို မေ့ပျောက်ပစ်ကာ ကျွန်ုပ် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အော်လိုက်တော့သည်။

"ပြီးတော့ အဲဒီ မြားသုံးစင်းစလုံးဟာလဲ. . . "

ငစဉ့်၏ ဆုတ်ဆုတ်ဆိုင်းဆိုင်း စကားကို ချဲ့ကွယ်တစ်ခုအတွင်းမှ ထွက်လာသော အသံတစ်ခုက ဖုံးအုပ်သွားသည်။

"ဟုတ်ပါတယ် နောင်မင်း. . . အဲဒါ ညီမင်း ပစ်လွှတ်လိုက်တဲ့ မြားတွေပါ"

"ဟင်။ မင်း. . "

"ဟုတ်ပါတယ်"

ပြောပြောဆိုဆို မြင်းပေါ်က ဆင်းကာ ကျွန်ုပ်ထံ လျှောက်လာသူမှာ "အလောင်းစည်သူ" ပေတကား။

ရုတ်ခြည်းပင် ကျွန်ုပ်သည် တောဝက်တစ်ကောင်ဖြစ်သွားကာ ရှေ့မှောက်ရှိ အရာအားလုံးကို ကမူးရှူးထိုး ပြေးဝင်ထိုးပက် လိုက်ရပါက ဘယ်လောက်ကောင်းမည်းနည်းဟု တွေးလိုက်မိတော့သည်။

တောက်။ ငါပဲ တောဝက်တစ်ကောင်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားလိုက်စမ်းပါတော့။ ဒင်းနဲ့. . ဒင်းရဲ့ လူတွေကို တစ်ချက်တည်း သုတ်သင်နိုင်အောင်။

ဤ လောကဌ မတွေ့ချင်၊ မမြင်ချင်ဆုံး သူကိုမှ ဤတော၊ ဤတောင်၊ ဤအခင်းအကျင်းမျိုးတွင် လာ၍ တွေ့ဆုံနေရပြန်ပြီ။

အလောင်းစည်သူ. . ။ ဤလောကဌ တစ်ဦးတည်းသော ကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတော်။

"ဒါပေမယ့် ဒီသားကောင်ကို နောင်မင်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်။ တောဝက်ကြီးဟာ နောင်မင်းရဲ့ လုံလျင်ချက်နဲ့ သေသွားတာပါ"

အလောင်းစည်သူက အပြုံးမပြယ်သေးသော မျက်နှာဖြင့် ပြောနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောင်မင်း. . ။ သွားစမ်း မင်း ငါ့ကို အဲဒီလို ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲနေစရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူး။ ငါဟာ မင်းရဲ့ နောင်မင်း မဟုတ်ဘူး။ မင်းနဲ့ငါဟာ နောင်ညီတွေလည်း မဟုတ်ဘူး။ တူဝရီးတွေသာ ဖြစ်တယ်။ အို. . . တူဝရီးတွေလဲ မဟုတ်ဘူးဟေ့၊ ရန်သူတွေ ရန်သူတွေပဲ။

"တောဝက်ကို ရှာဖွေခြောက်လန့်ခဲ့တာဟာ ကျွန်တော်မျိုးတို့ အဖွဲ့ ဖြစ်ပါတယ် သခင်။ ပြီးတော့ ဟိုဘက်တောအုပ်စပ်ထဲမှာ သခင် ကိုယ်တိုင် ဒူးလေးနဲ့ စတင်ပစ်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။ မြားတံသုံးချောင်းဟာ အထင်အရှား သက်သေတွေပါ။ ဒီအမဲ သားကောင်ဟာ သခင့်ရဲ့ ပစ္စည်းပဲ ဖြစ်ရပါမယ်"

အလောင်းစည်သူ၏ နောက်ပါ တစ်ဦးထံမှ ထွက်လာသော အသံ။

"မြားဒဏ်ရာဟာ မသေလောက်ဘူး။ တကယ်လို့ မင်းတို့ရဲ့ သခင်လေးနဲ့ စပစ်ခဲ့တာဆိုရင်လဲ မုဆိုးတို့ရဲ့ အခြေခံကျင့်ဝတ်ကို ချိုးဖောက်တာပဲ"

ဇစဉ်၏ တင်းတင်းမာမာ တုံ့ပြန်သော စကားဖြစ်သည်။ ဇစဉ် စကားကြောင့် အားလုံး ရှုံးရှုံးရဲရဲ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ဇစဉ်ကမူ တောဝက်အသေကောင်ကိုကြည့်လျက် ဆက်ပြောသည်။

"ဒေါသအလွန်ကြီးပြီး ဒဏ်ရာအနာတရရတဲ့ အခါမျိုးမှာ မြင်မြင်သမျှကို ပြေးဝင်ထိုးပက်တတ်တဲ့ တောဝက်ဟာ အင်မတန် အန္တရာယ်ကြီးတယ်။ ဒီလိုသားကောင်မျိုးကို တစ်ချက်တည်း အသေ မသတ်နိုင်ဘဲ မြားလေး သုံးစင်းနဲ့ ဒဏ်ရာရအောင် လုပ်လိုက်တယ် ဆိုတာဟာ လူတွေရဲ့ အသက်ကို ရန်ရှာနိုးဆွေးလိုက်တာပဲ"

လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြင့် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောကြပြန်သည်။

"အားလုံးတိတ်စမ်း"

ဒဏ်ရာမှ စိမ့်ထွက်လာသော သွေးများကို ဖိကပ်ရင်း ကျွန်ုပ် ချုပ်တည်းမနိုင် အော်ပစ်လိုက်မိတော့သည်။

သည်းမခံနိုင်တော့။ တောဝက်တစ်ကောင်ကို သူရထိုက်၊ ကိုယ်ရ

ထိုက် ငြင်းခုံနေကြသည့်အဖြစ်။ အမဲလိုက်မုဆိုးတို့ [illegible] ထိပ်တိုက် တွေ့ဆုံမှု။

စင်စစ်မူ မြားတန်းလန်းဖြင့် ဒေါသတကြီး ပြေးထွက်သွား ပြီးကတည်းက တောဝက်သည် သူတို့နှင့် မသက်ဆိုင်တော့ကြောင်း၊ ဤဒဏ်ရာများကြောင့် တောဝက်သည် သေဆုံးမသွားနိုင်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်၏ လှံလျင်သာလျှင် ချက်ကောင်းကို စွဲဝင်ခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်ထံရောက်မှ သာလျှင် အဆုံးသတ်သွားခဲ့ကြောင်း ငြင်းခုန်နေကြသော ဤလူများ အားလုံးသိပြီး ဖြစ်သည်။

အမဲလိုက်မုဆိုးတို့၏ အလွန်လွယ်ကူ ရိုးစင်းသောပညာရပ်။

သို့သော် ကျွန်ုပ် စက်ဆုပ်မိသည်မှာ တကယ့် တကယ်အမဲကောင်ကို အကြောင်းပြု၍ ငြင်းခုန်နေကြသော အဖြစ်ထက်. . .

အလောင်းစည်သူနှင့်မှ လာ၍ဆုံနေသောအဖြစ်။

အမဲကောင်၏ ကိုယ်ထက်တွင် သင်း၏ မြားသုံးစင်းနှင့်အတူ ကျွန်ုပ်၏ လှံလျင်တို့ အတူတကွ ဆုံစည်း စွဲဝင်နေသောအဖြစ်။

သူမျက်လုံးများကို စေ့စေ့ကြည့်၍ ကျွန်ုပ် ပြောလိုက်သည်။

"မင်းဘာလုပ်ချင်သလဲ အလောင်းစည်သူ"

ခက်ထန်လွန်းသော လေသံပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိန်းသိမ်းရန် ကျွန်ုပ် မကြိုးစားတော့။ သူလူများမှာမူ ဦးခေါင်းကို အပုတ်ခတ် ခံလိုက်ရသော မြွေများနှယ် ရှုံးခဲ့ ဖြစ်သွားကြသည်။

"ပြောပါ။ ဒီတောဝက်ကို မင်းသိပ်လိုချင်နေသလား။ မင်းရတဲ့ သားကောင်လို့ မင်းယုံသလား"

အလောင်းစည်သူ၏ မျက်နှာမှာ ညှိုးသွားသည်ဟု ထင်သည်။

ရင်ခွင်ပိုက်ဘိသေကသဘင်ခံ ကျင်းပကာ အရိုမဖွနုပူရ ထီးနန်း၏ အရှင်သခင်အဖြစ်ကို ရယူထားသော "မင်းကြီးဖြစ်" ပေသော အလောင်းစည်သူကို သည်မျှလောက် ပြင်းထန်တင်းမာစွာ စေ့စေ့ကြည့်၍ မေးလိုက်ခြင်းကို ဘယ်သူမဟုန်လှုပ်ပဲ နေမည်လဲ။

သူထက် ခုနစ်နှစ် ပိုကြီးသော ကျွန်ုပ်။ ပြောကြစတမ်းဆိုလျှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ထက်ပို၍ "သွေးစစ်" သော ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်ကား သူသည် အရိုမဒ္ဒနပူရ၏ ဘုရင်မင်းမြတ် မဆိုထားဘိ။ စကြဝတေးမင်းပင် ဖြစ်စေကာမူ ဤသို့သာ ရင်ဆိုင်ရန် ရှိသည်။ကျွန်ုပ်သူ့ကို ဂရုမစိုက်။ ဦးမည္ဆတ်နိုင်။ ထိုထက်မူ သူသည် ကျွန်ုပ်၏ ရန်သူ။

အလောင်းစည်သူသည် ကျွန်ုပ်၏ မုန်းတီးခါးသီးမှုနှင့် ပြင်းထန်စူးရဲမှုကို ကြိုးစား လွှဲဖယ်နေဟန်ဖြင့် အတန်ကြာ ငြိမ်သက်နေသည်။ သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းသိမ်းဆောက်တည်နေဟန်လည်း ရှိသည်။

လာစမ်းပါ စည်သူရဲ့၊ မင်းဟာ ကျန်စစ်မင်းကြီးရဲ့ မြေးတော်ပဲ မဟုတ်လား။ မင်းဟာ ရင်ခွင်ပိုက်ဘိသေကနဲ့ ဘုရင်မင်း မြတ် ဖြစ်နေသူ မဟုတ်လား။ မင်း ငါ့ကို ရင်ဆိုင်လေ. . ။ ဟေ့. . . ဒီပွဲမှာ ပရိမ္ဗသွေးနဲ့ အရိမဒ္ဒနသွေးတို့ ဘယ်သွေးပိုနိုသလဲ သိရအောင်။

"တောရဲ့ ဥပဒေသ၊ မုဆိုးတို့ရဲ့ ကျင့်ဝတ်အရ၊ ဒီတောဝက်ဟာ နောင်မင်းရဲ့ သားကောင် ဖြစ်တယ်"

သူအသံ တိုးတိတ်လှသည်ဟု ထင်ရသည်။ ဤစကားကို ရေရွတ်ပြီး သူ မြင်းပေါ် လွှားခနဲတက်သည်။ ထို့နောက် မြင်းကိုမူ ဇတ်လှည့်ပြီး ထွက်ခွာသွားသည်။ သူ့လူများလည်း သူနောက်မှ ခွက်ချင်း လိုက်ပါသွားကြတော့သည်။

ကျွန်ုပ် ရင်ထဲမှာ လစ်ဟာ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ဆတူ တန်ပြန် ရင်ဆိုင်ခြင်း မရှိခဲ့လေသော အလောင်းစည်သူ၏ အပြုအမူအကြောင့် ကျွန်ုပ်ဘာလုပ်ရမှန်း မသိတော့. . ။ သင်း ရှောင်ထွက်သွားခဲ့ပြီ။

မုန်းတီးစက်ဆုပ်နာကြည်းစွာ ကျွန်ုပ်အော်ဟစ်လိုက်မိသည်။

တောဝက်ဆီက အဲဒီ ကျက်သရေမဲ့တဲ့ မြားတွေကို ဆွဲနှုတ်ရိုက်ချိုးပစ်စမ်း. . ။ ပြီးတော့ အဲဒီမြားတံတွေနဲ့အတူ စွဲဝင်ခဲ့ရတဲ့ ငါရဲ့ လှံလျှင်ကိုလဲ ဆွဲနှုတ်ပစ်လိုက်။ ပြီးတော့ တောဝက်ကိုလည်း ချောက်ထဲ ပစ်ချလိုက်ကြ။ ဒီသားကောင်ကို ငါမလိုချင်ဘူး"

မုဆိုးဝန်ဌက ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာကို စူးစူးရဲရဲကြည့်ကာ ရင်ခေါင်းသံကြီးဖြင့် ပြောလာသည်။

ရတနာပုံစာအုပ်တိုက်

"မြားတံတွေကို ဖယ်ရှားပစ်ရမှာပါ အရှင်။ "တောဝက်ကိုတော့ အောင်သေ အောင်သားစားဖို့ ကျွန်တော်တို့ ယူခဲ့မှ ဖြစ်မှာပေါ့။ တစ်ကယ်တော့ အရှင် လှံလျင်ကြောင့် တောဝက်သေဆုံးခဲ့တယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါ။ သားကောင်ဟာအရှင့်ရဲ့ သားကောင် စစ်စစ်ဖြစ်ပါတယ်။ မြားတံတွေကိုသာ ဖယ်ရှားပစ်ရမှာပါ။ အလောင်းစည်သူရဲ့ မြားတံတွေကို ဖယ်ပစ်။ အရှင်ရာဇကုမာရရဲ့ လှံလျင်ကို သည်အတိုင်း ထိန်းသိမ်း. . ။ ဟုတ်ပါသလား အရှင်"

ဝစဉ်၏ အကြည့်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ရှိသော စကားလုံးများကို ကျွန်ုပ် ချက်ချင်း နားလည်လိုက်သည်။ တစ်ဝကြီး အသက်ရှူရှိုက်ကာ သူ့ကို ပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်။ တောဝက်ကို အောင်သေစား။ အလောင်းစည်သူရဲ့ မြားတွေကို ဖယ်လိုက်။ ရာဇကုမာရရဲ့ လှံလျင်ကို သည်အတိုင်းထား"

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၃)

ပျက်ခဲ့ပေ တောင်ကြော တစ်ခုလုံးပေါ်သို့ အအေးဓာတ်က လွှမ်းလွှမ်းကဲကဲ အုပ်စိုးထားသည်။ တောဝက်ကို အကောင်လိုက်ကင် နေကြသော သူတို့၏ မီးပုံသည် အနီးတဝိုက်ရှိ ညဉ့်အမှောင်ထုကို ဖောက်ထွင်းလင်းဖြာ စေနိုင်သော်လည်း လုံလောက်သောအပူဓာတ်ကို ကား မပေးနိုင်ချေ။ နီရဲသော မီးကျီးခဲများပေါ်သို့ တောဝက်အဆီများ တစ်ပေါက်ပေါက် ကျသွားသောအခါ တရှဲရှဲမြည်သံများနှင့် အတူ စူးရှသော ညှော်နံ့ကိုရသည်။ မုဆိုးငစဉ့်သည် တောဝက်ကင်ကို တံစို့မှ ကိုင်လှည့်ရင်း စကားတောင်ဖွာဟောင်ဖွာ ပြောနေသည်။ အမဲလိုက် အဖွဲ့သားများက ငစဉ့်၏ ပျက်လုံးများကို တဝါးဝါး ရယ်မောနေကြ လေသည်။

တဝဲရှိ သစ်မြစ်ဆုံပေါ်တွင်ထိုင်ရင်း သူတို့တတွေ၏ လွတ်လပ် ပျော်ရွှင်သော ဘဝကို ကျွန်ုပ် ငေးမောနေမိတော့သည်။ အမဲလိုက် အဖွဲ့သားများ အားလုံးလိုလို သေရည်များ မူးယစ်နေကြသည်။ သေ ကျည်တောက်များသည် မီးပုံအနီးတွင် ဖရိုဖရဲ တစ်ဘူးပြီး တစ်ဘူး

လဲကျသွားကြသည်။ ပျက်ခဲ့ယွေ တောင်[illegible]သူများများ သူတို့၏ ဘဝ ကို အမဲလိုက်ခြင်းနှင့် သေရည်သောက်ခြင်း နှစ်ခုတွင်သာ မြှုပ်နှံ ထားကြသူများပင်။

ကိုယ်တိုင်ပစ်ခတ်၍ ရလာသော အမဲလျာကို ကိုယ်တိုင်ချက် သော သေဖြင့် သူတို့ စားသောက်ကြသည်။ ထို့နောက် အမဲလိုက် အတွေ့အကြုံများကို အချင်းချင်း ဖလှယ်ကြကာ မဆုံးနိုင်သော တောဇာ ပုံပြင်များ၌ သူတို့ ထိတ်လန့်ကြ၊ အံ့သြကြ၊ ရယ်ပွဲဖွဲကြ၊ နောက်ဆုံးတွင် ပုံပြင်များကို သူတို့၏ သေယစ်လွန်အိပ်မက်များဆီသို့ သယ်ဆောင်သွား ကြမည်။

များစွာသော အမဲလိုက်မုဆိုးများသည် တောလိုက်ရင်းဖြင့်ပင် သေဆုံးသွားကြသည်။ တောဝက်၊ ကျား၊ ဝံစသော ကြောက်စရာ သားရဲ ကြီးများနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရင်း မုဆိုးပီသစွာ သူတို့ အသက်စွန့် ကြသည်။ သူတို့သည် သည်တော သည်တောင်မှာပင် မွေးဖွား ရှင်သန် ကာ သေဆုံးသွားကြသည်။ တောသည်ပင် သူတို့၏ ကမ္ဘာလောကပင် ဖြစ်သည်။

မြေပြန့်လွင်ပြင်သို့ သူတို့မဆင်းကြ။ သူတို့၏ ဘိုးဘေးကြီးများ ဖြစ်ကြသော ကမ်းယံနှင့် သက်မျိုးနွယ်စုကြီးများကဲ့သို့ပင် သူတို့၏ တောနှင့်တောင်ကို စုံမက်တွယ်တာကြသူများပင်။ အမဲနှင့်သေမှအပ ဆူတို့ဘာကိုမှ မသိ။ အရိမဒ္ဒနပူရကိုလည်း သူတို့မသိ။ ထေရဝါဒကို လည်း သူတို့မသိ။ ယုတ်စွအဆုံး သူတို့ကို ငေးမောရင်း တဝဲသစ်မြစ်ဆုံ၌ထိုင်နေသော ကျွန်ုပ် ကိုလည်းမသိ။ "ရာဇကုမာရ" ဟူသည်မှာ မုဆိုး ငစဉ့်ခေါ်လာသော မုဆိုးတစ်ယောက် သည်သို့ ပင် သူတို့နားလည်ကြ သည်။

သို့သော် သူတို့လေးစားသော မုဆိုးငစဉ့်က "အရှင်"ဟု ခေါ် သောကြောင့် ကျွန်ုပ်ကို မင်းတစ်ပါးဟု သူတို့သိမှတ်ကြသည်။ "မင်း လုလင်ဟူ၍ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်ုပ်ကို ခေါ်ကြသည်။

မီးရောင်တွင် သေငွေတို့ဖြင့် အဆီပြန်ကာ နီရဲနေသော သူတို့၏ မျက်နှာများကိုကြည့်ရင်း ကမ္ဘာလောကအတွင်းရှိ ပျော်ရွှင်မှုဟူသော

www.burmeseclassic.com

www.burmesedlassic.com

အရာကို ကျွန်ုပ် စဉ်းစားမနေမိုတော့သည်။ အမဲနှင့် သေကိုမှအပ ဘာကိုမှ မသိ။ သိလည်း မသိချင်။ သိရကောင်းမှန်းပင် မသိသော သူတို့တစ်တွေ၏ မသိကြခြင်းအရာကို ကျွန်ုပ် စောကြောနေမိသည်။ ပျော်ရွှင်လွတ်လပ်မှုဟူသည် မသိခြင်းမှ ပေါက်ဖွားသလော။ သိခြင်းသည် ပျော်ရွှင်လွတ်လပ်မှုများကို ပိတ်ဆို့တတ်လေသလော။

ဤအခြင်းအရာ၏ အဖြေကို ကျွန်ုပ် မတွေးတောတတ်သော်လည်း၊ သေချာခြင်း တစ်ခုကတော့ သူတို့တစ်တွေကဲ့သို့ ကျွန်ုပ် ပျော်ရွှင်လွတ်လပ်မှုကို မရရှိခြင်းပင် ဖြစ်ချေသည်။

ထိုအခါ တောဝက်ကို ကင်နေသော မီးပုံနှင့် မီးကျည်းခဲတို့သည် ကျွန်ုပ် ရင်တွင်းသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ မီးညွှန့်များထက်မှ တဲစို့တပ်လျက် လှည့်ပတ်နေသော အရာသည် ဇတောဝက်အမဲ မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်။

မီးတောက်များထဲတွင် မျက်နှာတစ်ခု ပေါ်လာပြန်သည်။

ထိုမျက်နှာသည် အပြုံးတစ်ခုကို ဆင်ယင်ထားပြီး ကျွန်ုပ်ကို စေ့စေ့ကြည့်နေသည်။ ငယ်ရွယ်သော ယောကျ်ားတစ်ယောက်၏ မျက်နှာပေါ်မှ ထိုအပြုံးသည် ကျွန်ုပ်အတွက် အဆိပ်လူးသော မြားတစ်စင်းနှယ်ပင်။

ထိုအရာသည် အလောင်းစည်သူ၏ မျက်နှာ ဖြစ်သည်။ သူ့ ဦးခေါင်းထက်၌ မကိုင်ရသရဖူကို ဆင်မြန်းထားသည်။ မကိုင်ရမှ ပတ္တမြားသည် သူ့ခေါင်းအငဲ့တွင် လက်ခနဲတစ်ချက် ပြိုး ပြက်သွားပြီး စူးစူးရဲရဲအလင်းတန်းက ကျွန်ုပ်၏ နဖူးပြင်ဆီသို့ ထိမှန် ထိုးဖောက်သွားသည်။

ပြုံးရယ်လျက် အလောင်းစည်သူသည် ကျွန်ုပ်ကို တစ်ခုခု လှမ်းပြောလိုက်သလိုလို။ နှုတ်ခမ်းများ အလှုပ်အရှားကို ကြည့်လျက် ထို စကားလုံးကို ကျွန်ုပ် သိလိုက်သည်။ နောင်မင်း. . . တဲ့။

သွားစမ်း ငါဟာ မင်းရဲ့ နောင်မင်း မဟုတ်ဘူး။ မင်းနဲ့ငါဟာ နောင်ညီတွေ မဟုတ်ဘူးဟေ့။

"အရှင့်အတွက် ဝက်ပေါင်ပါ"

ဇစဉ်၏ အသံနှင့်အတူ သူ ကမ်းပေးနေသော ဝက်ပေါင်ကင်က ကျွန်ုပ်ရှေ့ရောက်လာသည်။ အရေခွံများ ကြွပ်ရွှနီရဲနေကာ အသားများ အမြှောင်းလိုက်ထနေသော တောဝက်ပေါင်သားကို အငိုင်သား ကြည့်နေမိသည်။

သုံးနှစ်သားလောက် ရှိမယ် အရှင်။ ဒီကောင်ကြီးဟာ သူသက်တမ်းတွင်းမှာ ဘယ်လောက်များ မနားတမ်း ပြေးလွှားလှုပ်ရှားနေခဲ့သလဲ မသိဘူး။ တောဝက်များဟာ အဆီပြင် မရှိသလောက်နည်းကြပါရဲ့။ ဒီကောင်ကြီးကတော့ ကျွန်ုပ် ရခဲ့ဖူးတဲ့ တောဝက်တွေထဲမှာ အဆီတနည်းဆုံးပါပဲ။ အဲအကျွန်ရတာ မဟုတ်ပါဘူးလေ။ အရှင့် လှံလျင်ချက်နဲ့ ရခဲ့တာပါ"

မွေးကြိုင်သော အညှော်နံ့က တူးတူးခါးခါး ဝင်လာသည်။ သို့သော် ဇစဉ်ကို ကျွန်ုပ် ခေါင်းယမ်း ပြလိုက်သည်။

"ငါမစားပါဘူး၊ မင်းတို့အားလုံး ခွဲဝေစားလိုက်ကြ"

" ဟင်. . . ဘာဖြစ်လို့လဲ အရှင်" ဇစဉ် အုံသြသွားသည်။

စင်စစ် အောင်သေစားသောက်ခြင်းဟူရာတွင် အမဲကို ပတ်ခတ်နိုင်ခဲ့သူသည် အူအသည်းကလိစာများကို အစိမ်းလိုက် တောတောင် စောင့်နတ်များအား ပသပြီးနောက် အကောင်းဆုံးဖြစ်သော ပေါင်သားကို ဦးဦးဖျားဖျား စားရလေသည်။

ကမ်းယံနှင့် သက် ရှေးဟောင်းမျိုးစု မုဆိုးတို့ အယူအရမူ ထိုသို့ မိမိပစ်ခတ်ရရှိခဲ့သော အမဲ၏ အကောင်းဆုံးအသားကို တမင်ပင် တဦးတဖျား စားရသည်။ သို့မှသာ အမဲကို အစအဆုံး အောင်မြင်ရာ နိုင်နင်းရာရောက်သည်။ ထိုသို့မစားပါက သေဆုံးသွားသော အမဲ၏ ဝိညာဉ်သည် တစ်ချိန်ခ်ိန်တွင် မိမိအား ခြောက်လှန့်တတ်သည်ဟု သူတို့ အယူရှိကြသည်။

အုံသြရာမှ တုန်လှုပ်သွားသော ဇစဉ်၏ မျက်နှာကိုကြည့်၍ သူတို့၏ မုဆိုးအစဉ်အလာအယူကို မပယ်ကောင်းဟု ကျွန်ုပ် နားလည်လိုက်သည်။

"ငါ မဆာလို့ပါကွာ ဒါပေမယ့် ပေး ပေး"

www.burmesedlassic.com

www.burmeseclassic.com

သူကမ်းနေသော တံစို့မှ အသားတစ်ဖဲ့ကို ကျွန်ုပ်ယူ၍ ပါးစပ်ထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ပြန်ယူသွားရန် လက်ပြလိုက်သည်။ ထိုအခါမှ စစ္စဉ် ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် ကျွန်ုပ်စွန့်သော ဝက်ပေါင်ကို ဝမ်းသာအားရပြန်ယူသွားသည်။

စစ္စဉ် လှည့်ထွက်သွားသည်နှင့် ပါးစပ်ထဲမှ ဝက်ပေါင်သားကို ကျွန်ုပ် ထွေးထုတ်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ် လှဲလျင်ချက်ဖြင့်ရခဲ့သော အမဲမှန်သော်လည်း ဤတောဝက်၏ ကိုယ်ပေါ်၌ လှဲလျင်ထက် အဦးကျခဲ့သော မြားသုံးစင်း ရှိနေခဲ့ချေသည်။ ထိုမြားတံတို့သည် အလောင်းစည်သူ၏ ညှို့မှလွှတ်ခဲ့သော မြားတံများပင်။

ဘာကြောင့် သူမြားတံ ထိစိုက်ခဲ့သော တောဝက်အမဲကို ကျွန်ုပ်က စားရမည်လဲ။ ထွေးထုတ်ပစ်လိုက်သော အသားတုံးများနှင့် အတူ နာကြည်းစရာတွေအားလုံး ပါသွားပါက ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်မည်နည်း။

"အရှင့် အတွက်ပါ"

မုဆိုး စစ္စဉ်ရောက်လာပြန်ပေပြီ။ သူလက်ထဲတွင် ဖြူဖွေးနေသော တောဝက်အစွယ်နှစ်ချောင်းနှင့် ဝါးဆစ်ဘူး သေခွက်ကို ကိုင်ထားသည်။

"ဝက်စွယ်ကို အကျွန်ုဆေးကြော သုတ်သင်ခဲ့ပါတယ်"

နောက်တစ်မျိုးလာပြန်ပြီ ဖြစ်သည်။ မုဆိုးတို့သည် ပစ်ခတ်ရရှိသော ဝက်စွယ်ကို အမြတ်တနိုး ဂုဏ်ယူ၍ လည်တွင် ချိတ်ဆွဲတတ်ကြသည်။ သို့တည်းမဟုတ် တောင်တန်းသားများဆိုလျှင် ဦးပေါင်းရစ်တွင် တပ်ဆင်ကြသည်။ ဝက်ဆွယ်ဆင်ယင်နိုင်ခြင်းသည် မုဆိုး၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် သူရသတ္တိ အထိမ်းအမှတ်. . .

"အဲဒါကို မင်းယူလိုက်တော့၊ မင်းလက်ထဲက သေခွက်ပဲပေး"

ဝါးဆစ်ဘူး သေခွက်ကို သူမကမ်းခင် ကျွန်ုပ်လှမ်းယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် တအံ့တသြ ဖြစ်နေဦးမည့် စစ္စဉ်ကို မသိကျိုးကျွံပြုကာ သေရည်များကို ကျွန်ုပ်မော့ချလိုက်ပြီး ဝါးဆစ်ဘူးကို အမှောင်ထဲသို့ လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။

ရတနာပုံစာအုပ်တိုက်

"ငါသိပ်ပင်ပန်းနေတယ် စစ္စဉ်။ မင်းတို့သူတော်ကောင်းတို့နေကြတော့။ ငါ့ဆီကို နောက်ထပ် ဘာမှယူမလာနဲ့။ လာမပြနဲ့ ဟုတ်လား"

"ဟို အရှင့် ခြေထောက်ဒဏ်ရာ"

"သွေးတိတ်သွားပြီပဲ။ မကြာခင် အနာလည်း ကျက်မှာပဲ။ ကဲ ကဲ သွားတော့ စစ္စဉ်၊ ငါ အနားယူချင်တယ်"

တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးသည့် ပုံမျိုးဖြင့် စစ္စဉ်က ကြည့်သည်။ ကျွန်ုပ် ပြန်ပြုံးပြလိုက်ရသည်။ ထိုအခါ စစ္စဉ်သည် ခေါင်းကို ယမ်းခါလျက် လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

ကိုယ်တိုင် ပစ်ခတ်ခဲ့သော တောဝက်၏ အစွယ်ကို ဂုဏ်ယူမဆင်မြန်းခြင်းအတွက် သူ အံ့ဩပေမည်။ ထိုထက် ဝက်စွယ်ကို သူအားပေးလိုက်ခြင်းကြောင့် သူ ပို၍အံ့ဩဝမ်းသာ ဖြစ်မည်။ ထို့ထက်မူ သေရည်၌ အသောက်မလေ့သော ကျွန်ုပ်က သူ့သေခွက်ကို လှမ်းယူကာ တစ်ခွက်တည်း မော့ချလိုက်ခြင်းကြောင့် သူ ပို၍ပို၍ အံ့ဩကာ နားမလည်နိုင် ဖြစ်သွားခဲ့ပေမည်။

မင်းနားမလည်တာပဲ ကောင်းပါတယ် စစ္စဉ်ရယ်။ နားလည်ခြင်းဟာ ရှုပ်ထွေးခြင်းတွေကိုပါ တစ်ခါတည်း သယ်ဆောင်လာ တတ်တယ်ကွ။ စိတ်ထဲမှာ ရေရွတ်ရင်း တဲထဲသို့ ကျွန်ုပ် ဝင်ခဲ့သည်။

ခြေထောက်မှ ဒဏ်ရာထက် အဆများစွာ ပို၍ပြင်းသော ဒဏ်ရာတစ်ခုက ဤညအဖို့ ကိုက်ခဲနှိပ်စက်ပေဦးတော့မည်။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စီးကာ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးကြီး ဘေးကြီးများ ကဲ့သို့ပင် ရေကြည်မြက်နုရာ လှည့်လည်ရင်း အရိုင်းဘဝဖြင့် နေလိုက် ချင်စမ်းသည်။

သို့သော် တမ္မဒီပကို အပြီးတိုင် မစွန့်ခွာနိုင်သည့်အကြောင်း တစ်ချက်ရှိနေသည်။ ကြီးမားသော စွမ်းဖကားနှင့် ခွန်အားပြင်းသော ထိုသံယောဇဉ်ကြိုးကြောင့်သာ ကျွန်ုပ် တမ္မဒီပကို မစွန့်ခွာနိုင်ဖြစ်နေ ရခြင်းပင်။ ထိုသံယောဇဉ်ကား မယ်မယ်။

ကျွန်ုပ်အတွက် ဤလောကတွင် တစ်ဦးတည်းသော မိုဘိုအားထား ရာ၊ လဲလျောင်းရာနေရာ တစ်ခုတည်းသော မေတ္တာရင်ခွင်။

ကညင်ဆီမီးတိုင်၏ မီးရောင်ဖျော့ဖြင့် ခပ်မှိန်မှိန်လင်းနေသော တဲအမိုးကို ကြည့်ရင်း. . . ကျွန်ုပ် သက်ပြင်းအခါခါ ချမိတော့သည်။

"သား သိပါတယ်ကွယ်။ ဒီလောကကြီးထဲမှာ သားနဲ့မယ်မယ် နှစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိကြတာပါ။ အပြန်အလှန် တွယ်မှီရတဲ့ ရှင်သန်ခြင်း နှစ်ခုပါ။ မယ်မယ့်ကို စွန့်ပစ်ပြီး သား ဘယ်ကိုမှ ထွက်မသွားပါနဲ့။ ဘာတွေပဲ ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့ပေါ့ကွယ်"

မယ်မယ်၏ တဖွဖွ မှာကြားစကားကို ကြားယောင်သည်. . . ဘာတွေပဲ ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့. . ။

ဤစကားလုံးကို တရားဓမ္မ၌ မွေ့လျော်ပျော်ဝင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်လေ သော မယ်မယ်က ပေါ့ပါးသက်သာစွာ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုနိုင်သော်ငြား၊ ကျွန်ုပ်အတွက်မှာမူ "ဖြစ်ခဲ့" သော ထိုအတိတ်တို့သည် အချိန်နှင့် အမျှ ပင် ရင်ထဲ၌ အစိုင်အခဲ ဖြစ်တည်ပွားများ ထုထည်ကြီးမားလာနေကြချေ သည်။

အံသွားတို့ ကျိုးကြေမတတ်ပင်။ လက်သီးဆုပ်မှ လက်ချောင်းတို့ သည် လက်ဖဝါးပြင်ထဲသို့ နစ်မြုပ်စိုက်ဝင်သွားကြတော့ မတတ်။

နှန်းမြို့နှင့် တမ္မဒီပမြေကို ရှောင်ကွင်းလျက် တောနက် တောင်တန်း ဒေသဆီသို့ ထွက်ခွာခဲ့သည့်တိုင် "သင်း"နှင့် မလွတ်ကင်းပါတကား။ ကြဲရလေသော ကံကြမ္မာသည် ကျွန်ုပ်အား တစ်ဖက်သတ် နှိပ်စက်လွန်း ပြီ ထင်သည်။ ဖိစီးထုထောင်းနှိပ်လွန်းသော လောကဓံသည် နှစ်ရှည်လ

(၄)

အရိမဒ္ဒနပူရနန်းမြို့တွင် မနေလိုဘဲ တမ္မဒီပနိုင်ငံတော် တစ်ပိုက် တောတောင်များဆီသို့ ကျွန်ုပ်ခရီးလှည့်နေခဲ့သည်မှာ သုံးလခန့်မျှ ရှိခဲ့ပေပြီ။ ကျွန်ုပ် ဝိုင်ဆိုင်သော ဓညဝတီ တောင်စဉ်ခုနှစ်ခရိုင်တွင် လည်း မိုးရာသီကျရောက်နေသောကြောင့် ခြေခင်းလက်ခင်း မသာရှိနေ ခဲ့သည်။ ပြီးခဲ့သည့် တစ်လလုံးလုံးကလည်း မစ္စဂိရိဒေသမှ တောင်ဟန်း များသို့ ရောက်ခဲ့သည်။

ခရိုင်များက ကျွန်ုပ်ရောက်လာသည်ဟု သတင်းကြားသောအခါ "မင်း"တစ်ပါးအဖြစ် အဆောင်အယောင်ဖြင့် ကြိုဆိုကြရန် စီစဉ်ကြသေး သည်။ ထို့ကြောင့် ခရိုင်များကို ရှောင်ကွင်းကာ တောတောင် ဒေသများ ဆီသို့သာ ခရီးလှည့်ခဲ့လေသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် နတ်ထိပ် တောင်ကြားလမ်း အတိုင်း မြင်မကြာခဏ တောင်ကြီးများဆီတက်ကာ မြင်းတစ်စီးဖြင့် ဝေးလံသော ကုန်းမြင့်များသို့ ထွက်ခွာသွားချင်သည်။ တမ္မဒီပသို့ မပြန်စတမ်း။ အရိမဒ္ဒနနန်း မြို့သို့ ခြေဦး ပြန်မလှည့်စတမ်း။

နတ်ထိပ်တောင်ကြားလမ်းအတိုင်း ကုန်းနှီးမပါသော မြင်းများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များ တည်နေနိုင်ရက်လှသည်။ ဤတော ဤတောင်ထဲမှာပင် မဆို စကောင်း၊ ဆုံစကောင်းလာရောက်ဆုံစည်း နေရသည့်အဖြစ်။

တဲဝတွင် မီးရောင်တစ်ချက် လင်းသွားသည်။ မုဆိုးငစဉ့်၏ သဏ္ဌာန်ကို အပြင်မှ မီးပုံအလင်းနောက်ခံဖြင့် မြင်လိုက်ရသည်။ ငစဉ့်သည် ခြေသံကို ဖော့နင်းလျက် ကျွန်ုပ်၏ အိပ်ယာဆီသို့ လျှောက်လာသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဒဏ်ရာကို လာရောက်စစ်ဆေး ကြည့်ရှုခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ် အိပ်ပျော်နေပြီ အမှတ်ဖြင့် ငစဉ့်သည် အသံမပြုမိအောင် သတိကြီးစွာ ထားနေဟန်ပင်။

"ငစဉ့်လား"

"ဟင် အရှင် မအိပ်သေးဘူးလား၊ ခြေထောက်က ဒဏ်ရာက ကိုက်နေသလားဟင်"

"ဒဏ်ရာက သက်သာပါတယ်ကွာ၊ မင့်လူတွေကော"

"တောဝက်သားနဲ့ သေကို အလွန်အကျွံ စားသောက်ပြီး အတုံးအရုံး ဖြစ်ကုန်ကြပြီလေ။ ခုနေဆင်ရိုင်းတစ်အုပ်က သူတို့ကို နင်းသွားတောင်မှ တစ္ဆေသရဲဘဝကနေ ငါတို့ ဘာဖြစ်လို့ ပြားကပ် သွားရပါလိမ့်လို့ စဉ်းစားယူကြရမယ့် အဖြစ်မျိုး"

အမှောင်ထဲတွင် ကျွန်ုပ် ပြုံးလိုက်မိသည်။ သူလည်း သေယစ်နေပေပြီ။ ငစဉ့်သေယစ်ပြီဆိုလျှင် စကားတန်ဆာတွေ ဆင်ပြောလာတတ်သည်။ ကျွန်ုပ်ကို "အရှင်" သူကိုယ်သူ "အကျွန်"ဟု သုံးနှုန်း ခေါ်ဝေါ်တတ်သည်မှတစ်ပါး ငစဉ့်သည် ကျွန်ုပ်ကို တရင်းတနှီးပင် ဆက်ဆံပေသည်။ စင်စစ် ဤသို့ဆက်ဆံရဲအောင် ကျွန်ုပ်ကပင် အမိန့်ပေးခိုင်းစေခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ၏ ရိုးသားပွင့်လင်းမှုနှင့် မုဆိုးကောင်း ပီသမှုတို့ကြောင့် သူ့ကို ကျွန်ုပ် သဘောကျမိရုံး အမှန်ပင်။ သူ့နာမည် ဘာကြောင့် ငစဉ့်ဖြစ်ရသနည်းဟု ကျွန်ုပ် မေးကြည့်ဖူးသည်။

"ငစဉ့်ဆိုတဲ့ အမည်ဟာ အရိမဒ္ဒနပူရ ထီးနန်းအရေးတော်နဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ နာမည်ပဲကွ၊ မင်းက ဘာကြောင့် ဒီနာမည်ကို မှည့်ထားတာလဲ"

"အကျွန် သိပါတယ် အရှင်။ တမင်ရည်ရွယ်ထားခဲ့ပြီးမှ သုံး[illegible] အရေးတော်တွေ ရှုပ်ထွေးပြီး စစ်ပွဲတွေဖြစ်နေကြတုန်းက ဧရာဝတီ အတိုင်း ဖောင်နဲ့စုန်ပြေးတဲ့ ဟို-သူပုန်မင်း ရှိပါရော့လား။ မျက်စိတစ်ဘက် လပ်နေတဲ့သူ"

"ငရမန် လား. . "

"ဟုတ်တယ်. ဟုတ်တယ်။ သူ့ကို ဖောင်စုန်တဲ့အတိုင်း မြစ်ကြောင်း မြစ်ကမ်း သစ်ပင်တွေပေါ်ကနေ လိုက်ခြေရာခံပြီး သစ်ပင်ပေါ်ကနေ ဒူးလေးနဲ့ပစ်ရှင်းလိုက်တဲ့ မုဆိုးကြီးရဲ့ နာမည်က ငစဉ့်ဖြစ်ကြောင်း အကျွန် ကြားဖူးပါတယ်။ အဲဒီ မုဆိုးကြီး ငစဉ့်က မြစ်ကမ်းသစ်ပင်ပေါ်ကနေ ဌက်လိုအော်မြည်ပြသတဲ့။ ငရမန်က ဖောင်စဲကကဲလားကိုဖွင့်အကြည့်မှာ ဒူးလေးနဲ့ပစ်စိုက်လိုက်တော့ ငရမန်ရဲ့ ကျန်တဲ့ မျက်လုံး အကောင်းတစ်ဖက်ပါပျက်ပြီး တစ်ခါတည်း သေသွားသတဲ့။ အဲဒီ မုဆိုးကြီး ငစဉ့်ကို သဘောကျလွန်းလို့ အကျွန်ကိုယ် အကျွန် ငစဉ့်လို့ နာမည် မှည့်လိုက်တာပါပဲ အရှင်"

"ဩော် ဒီလိုလား. . ။ နေပါဦး မင့် အရင်နာမည်ကကော"

"အရင် နာမည် မရှိဘူး အရှင်။ မုဆိုးလို့ပဲ အကျွန်ကို ခေါ်ကြတာ"

ငစဉ့်အား ထိုအမည်ကိုပြောင်း၍ အခြား အမည်တစ်ခုပေးရန် ကျွန်ုပ် ကြိုးစားခဲ့သည်။ ငစဉ့်က လက်မခံ။ တွင်တွင်ငြင်းကာ ဘာကြောင့် သူ့အမည်ကို ပြောင်းပစ်ခိုင်းရပါသလဲဟု မေးသည်။

ထိုမေးခွန်းကို ကျွန်ုပ် မဖြေနိုင်တော့ပေ။ ငစဉ့် နားလည်သဘောပေါက်အောင်လည်း ကျွန်ုပ် ရှင်းမပြတတ်တော့။ မုဆိုးကြီး ငစဉ့်ဆိုသည့်မှာ ကျွန်စစ်မင်းကြီး ထီးနန်းမရမီ ထီးနန်းရေးရာများ ရှုပ်ထွေးကာ စစ်ပွဲများ ဖြစ်ခဲ့စဉ်က ကျွန်စစ်မင်း၏ လက်ရုံးကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် သစ္စာရှိစွာ အမှုတော်ထမ်းခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်က ရှင်းပြလျှင်. .

"ဟာ ဒီလိုဆိုရင် ပိုပြီး ကောင်းသွားတာပေါ့ အရှင်. . ။ မုဆိုးကြီး ငစဉ့်ဟာ မင်းကြီးရဲ့ သစ္စာရှိ သူရဲကောင်းကြီး။ သူ့ နာမည် ယူထားတဲ့ အကျွန်ကလည်း သားတော်ဖြစ်တဲ့ အရှင့်ရဲ့ လက်ရွေးစင် မုဆိုး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခမည်းတော်တုန်းကလည်း ငစဉ့်။ သားတော်ကျတော့လည်း ငစဉ့်"ဟု ဝမ်းသာ အားရပြောတော့သည်။

ထိုအခါ ငစဉ့်ကို ကျွန်ုပ် ပြန်ပြောစရာ စကားမရှိတော့။ ပြောပြသည့်တိုင် ငစဉ့် နားမလည်နိုင်တော့။ နားလည်သည်ထားဦး။ ငစဉ့်သည် ရိုင်းစိုင်းလွတ်လပ်၍ ရိုးသားသော သူ၏ မုဆိုးဘဝကို ဆုံးရှုံးချေတော့မည်။ နာကြည်းဖွယ်၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် ဖြစ်ရပ်များ နှင့် အတိုပြွမ်းနေသော အရွှမ်းအထွေးထဲသို့ သူရောက်လာတော့မည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ အမည် ငစဉ့်ကို ငစဉ့်အတိုင်း သူ နှစ်သက်သလို ရှိပါစေတော့ဟု ကျွန်ုပ် ခွင့်ပြုလိုက်လျောခဲ့ရလေသည်။

"ငစဉ့်"

"ပြောပါ အရှင်"

"ငါတို့ နက်ဖြန် ကယ်တော်ဆီ ရွှေကြို့"

"ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ အရှင်။ အကျွန်ုပ်တို့ ဆားတွင်းတစ်တွင်း တွေ့ထားပြီ။ သူတို့ တောနင်းထားချက်ဖရဆိုလျှင် နောက် နှစ်ရက် လောက်ဆိုရင် ဒီဆားတွင်းကို ဧရာကောင်တွေ လာကြတော့မယ်"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ ကယ်တော်ကာ တောတွေဆီပြောင်းမယ် ငစဉ့်"

"ကယ်တော်ဟာ အမဲလိုက်လို့ မကောင်းဘူး အရှင်"ခုချိန်ဆို တောင်ကျရေတွေ ဆင်းစပြုနေပြီ။ ပြီးတော့ လျှိုတွေ၊ ကမ်းပါးငွေ့ သိပ်ပေါတာမို့ ချောင်းတွေဟာ တစ်တောင်လုံးလုံးမှာ လက်ဖမိုးပေါ်က အကြောမြွာတွေလို ဖြစ်နေတာ"

"ငစဉ့် နက်ဖြန် ငါ ကယ်တော်ကို ကူးမယ်။ မင်းလူတွေ ပြောထား။ မနက်လင်းအားကြီးထွက်မယ်"

"ငစဉ့် ခေါင်းခါ၍ ထွက်သွားသည်။ ယနေ့အဖို့ ကျွန်ုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူနားမလည်နိုင်သောအရာတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်နေပေလိမ့်မည်။

ကယ်တော်တောင်၏ တောနက်များသည် အမဲလိုက်၍ မကောင်းကြောင်း ကျွန်ုပ် သိပြီးသားပင်။ တောင်ကျ ချောင်းများ၊ ရေတံခွန်စိမ့်များ

ပေါများ၍ ကယ်တော်တောင်မှ ကျသောရေကို အတန့်တန့်ဆည်ကာ ရေသောက်ကန် ပန်းလောင်မြစ်နားအထိ ဆည်များဖောက်ခဲ့သည်မှာ မဟာအနိရုဒ္ဓဒေဝမင်းကြီး လက်ထက်ကပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကယ်တော်တောင်ကိုပင် သွားရန် ကျွန်ုပ် ဆုံးဖြတ် လိုက်သည်။

အမဲလိုက်ရန် မသင့်သော ထိုတောတောင်ကို အလောင်းစည်သူ နှင့် သူ၏ မုဆိုးများ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မျှ ရောက်မလာနိုင်။ ဤအချက်သည်ပင် ကယ်တော်တောင်ကို ကျွန်ုပ် ရွေးချယ်လိုက်ခြင်း၏ အခြေခံ အကြောင်း ဖြစ်လေသည်။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၅)

အရုဏ်၏ နေခြည်ဦးတို့သည် ပျက္ခယွေတောင်ကြောသို့ စောစီးစွာပင် ကျရောက်လာကြသည်။ အဓရ္ဓကမ်းပါး ကောင်းကင်၌ ရောင်နီပျို့ခိုန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ပျက္ခယွေတောင်ကြောအတိုင်း ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

အထပ်ထပ်သော တောင်တန်းများ၌ မြူတို့ဆို့ ဆီးနေကြသည်။ တောအုပ်များ၏ ထိပ်ဝိုင်းတွင် မြူတန်းကြီးသည် တစ်မျှော် တစ်ခေါ် ရှည်လျား ဖြောင့်စင်းနေသည်။ ထိုအခါ မှိုင်းညို့ စိမ်းမြတောင်တန်းများသည် ဖြူလွလွသော ခါးစည်းကြိုးကြီးဖြင့် မိမိတို့ ကိုယ်ကို တုပ်ချည်ထားကြသည်ဟု ထင်ရတော့သည်။

ချမ်းအေးလှသော တောနက်၏ အရုဏ်အအေးဓာတ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ ခြေထောက်မှ ဒဏ်ရာသည် ကိုက်ခဲချင်လာသည်။ သို့သော် တောနှင့် တောဝင်၏ ဖမ်းစားနိုင်လွန်းသော နံနက်ခင်း မြင်ကွင်းများကြောင့် ကျွန်ုပ်၏စိတ်မှာ ကြည်လင်လျက် ရှိနေ လေသည်။ ယမန်နေက ကြုံခဲ့ရသော မနှစ်မြို့ဘွယ် ဖြစ်ရပ်များသည်လည်း အေးမြလတ်ဆတ်

သော တောင်ကြော လေပြည်ကြောင့် ရှင်းသန့်ဖြူစင်မှုသွေးကြွဟန် တူသည်။

ကမ်းပါးယံတစ်ခုကိုကွေ့၍ ဆင်းလိုက်ချိန်တွင် တစ်ဘက် တောင်စောင်းဆီမှ ထူးဆန်းသော ဌက်မြည်သံတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရသည်။ ဌက်မြည်သံသည် ဤတောရှိ သဘာဝ ဌက်သံများနှင့်မိတူဘဲ သုံးချက်ဆင့်၍ စူးရှစွာထွက်ပေါ်လာသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မြင်းနှင့် ဘေးချင်းယှဉ်လျက် လိုက်လာသော ငစဉ့်ခြေလှမ်းများ တုံ့ရပ်သွားလေသည်။

ထူးဆန်းသော ဌက်မြည်သံက နောက်ထပ်သုံးချက် ဆင့်ပေါ်လာပြန်သည်။ ငစဉ့်က ကျွန်ုပ်ကို မော့ကြည့်၍..

"ဒါတောင်ခြေစခန်းမှာ အကျွန်ထားခဲ့တဲ့ လူပဲ အရှင်၊ ဘာဖြစ်လို့ လိုက်လာသလဲမသိဘူး။ အရေးကြီးတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပေးသံနဲ့ သူအော်နေတာ" ဟု ပြောကာ ထိုအသံအတိုင်း သုံးချက်ဆင့်၍ ဌက်မြည်သံပြုသည်။

မကြာမီမှာပင် ကမ်းပါးအတိုင်း ချိုနွယ်များကို ဖယ်ရှားလျက် တက်လာသော လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေသည်။ အေးမြသော နံနက်ခင်းနှင့် ဆန့်ကျင်စွာ သူမှာ မောဟိုက်နေသည်။

"ငစဉ့်...။ အမလေး ရှာလိုက်ရတာ ဟလူရာ..။ ညကမှ မီးရောင်မြင်လိုက်လို့ ဒီဘက်တောင်ကြောမှာ နင်တို့ရှိမှန်း သိတယ်"

"နင်ဘာတွေ အရေးကြီးလာသလဲ"

"ငါအရေးကြီးတာ မဟုတ်ဘူး။ နင့်ရဲ့..ဟို"

မြင်းပေါ်ရှိ ကျွန်ုပ်ကို လှမ်းကြည့်ကာ ထိုသူ၏ စကားရပ်သွားသည်။

"အဲ...နင့်အရှင် မုဆိုးကြီးအတွက် အရေးကြီးလို့"

တောင်ခြေစခန်း တောသူတောင်သားများက ကျွန်ုပ်အား ငစဉ့်၏အရှင် မုဆိုးကြီးဟုသာ သိထားကြလေသည်။

"စခန်းကို မင်းနေပြည်က ကလန်စစ်သားတွေ ရောက်လာကြတယ်။ သူတို့အခု လိုက်လာကြတယ်။ ဟိုဘက်တောင်စောင်းမှာ မြင်ရော လူပါဆက်မတက်နိုင်တော့လို့ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ နင့် အချက်ပေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သံကြောင့် ငါရောက်လာတာ။ နင်တို့ဒီမှာ ရှိနေပြီဆိုတာလဲသိရော ကလန်တွေက နှုတ်ကို ဟောဒါတွေ ထည့်ပေးလိုက်တယ်။ နင့်အရှင် မုဆိုးကြီးအတွက်တဲ့ ရော့ရော့"

အရိမဒ္ဒနပူရမှ ရဲမက်ကလန်အဖွဲ့ဘာကြောင့် ကျွန်ုပ်ကို ရှာကြလေသနည်း။ ဆိုင်ထဲတွင် ထင့်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး ထိုသူလက်လှမ်းနေသော အရာများကို ကြည့်လိုက်သည်။

သားရေပြားဖြင့် ပတ်ထားသော အရာနှစ်ခု။ ငစဉ့်က သားရေပြားကို ဖြေလိုက်ရာ အတွင်းမှ သဝဏ်ဘူးနှစ်ခု ထွက်လာလေသည်။ တစ်ခုမှာ ဟသ်ပဒါးရောင်နှင့် ရွှေရေးနှစ်ရစ်။ အခြားတစ်ခုမှာ ရေညို စိမ်းရောင်နှင့် ရွှေရေးနှစ်ရစ်။

နန်းတော်မှ ပို့လိုက်သော သဝဏ်များဖြစ်သည်။ ဟသ်ပြဒါး ရောင်နှင့် ရွှေးရေးနှစ်ခုပါသော ဘူးမှာ မယ်မယ်၏ အထိမ်းအမှတ်။ တြိလောကဝဠာသာဒေဝီဘွဲ့ အဆောင်အယောင်သုံး အမှတ်အသား ဖြစ်သည်။ ရေညိုစိမ်းနှင့် ရွှေရေးတစ်ရစ်ဘူးကား ကျွန်ုပ်၏ ဇေယျခေတ္တရာဘွဲ့။ ဓညဝတီ အဆောင်အယောင် ဖြစ်သည်။

ငစဉ့်ဆီမှ လှမ်းယူလိုက်ပြီးနောက် မယ်မယ့်ထံမှ သဝဏ်ဘူးကို ကျွန်ုပ် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ဖွင့်လိုက်သည်။

အရီးတော်ဖုရား အမှာတော်အရ သဝဏ်စေသည်။

အရီးတော်ဖုရား နာမကျန်း ရှိသည်။

နန်းမြို့သို့ အမြန်ဆုံး ပြန်လှည့်စေချင်ပါသည်။

အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်

ကျွန်ုပ် ဓညဝတီဘူးထဲမှ သဝဏ်မှာ. .

"မြို့၊ ရွာ၊ ကျေး၊ ခရိုင် လက်အောက်ခံစားတို့ နှစ်စဉ် အဖူးမြော်ဝင်၊ အခွန်ဘဏ္ဍာတုတ် ဆက်သွင်းကြမည့် သစ္စာတော်ပေး သဘင်၌ ဘုန်းရိပ်ဖြန့်ကျက် အခါတော်တတ်ရန်အချိန်ကျ ရောက် ပါကြောင်း အရှင်ဇေယျခေတ္တရာမင်းအား အသနားတော်မြတ်ခံပါသည်"

ဟု ရေးထားကာ သဝဏ်ထောင့် အောက်ခြေတွင် တောင်စဉ့်

ဓုနှစ်ခရိုင် မှူးမတ်သန်ပျင်အဖွဲ့၏ တံဆိပ်ခတ်ရှိပ်ထွန်းသည်ဖြစ်။

ကယ်တော်တော်သို့ ဆက်မည့်ခရီးကို ဖျက်သိမ်းရန် ချက်ချင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။ တောတောင်ဒေသများသို့ ကျွန်ုပ် ထွက်ခဲ့သည်မှာ သုံးလခန့်ရှိပေပြီ။ ဤသဝဏ်များသည် ဘယ်အချိန် ဘယ်ကာလကတည်းက ကျွန်ုပ်ကို ရှာဖွေနေကြသလဲ မသိ။ သဝဏ်ဘူးများပင် အနည်းငယ် နွမ်းကြေနေကြပြီ။

အထူးသဖြင့် မယ်မယ် နာမကျန်းရှိသည်ဆိုသည့် သတင်း။

ဓညဝတီ အခွန်ဘဏ္ဍာ လက်ခံသိမ်းယူရမည့် ညီလာခံကို ခေါင်းထဲမှ ထုတ်ပယ်လိုက်ကာ မယ်မယ့်ထံပြန်ရန်သာ ဆုံးဖြတ်သည်။ သဝဏ်ကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ဖတ်ကာ ပင့်သက်ရှိုက်မိသည်။

သဝဏ်စေသူမှာ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည် ကိုယ်တိုင်ဖြစ်သည်။ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်သည် ကျွန်ုပ်၏ မယ်မယ်ကို အရီးတော်ဟု အမြဲတမ်းတနိုး ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲသည်။ အကယ်လည်း ဝရီးတူမများနှယ် မယ်မယ်နှင့် အစ်မတော်တို့ ချစ်ခင်ရင်းနှီးကြသည်။ ပြောကြစတမ်း ဆိုလျှင် အစ်မတော်သည် သူမယ်တော် အပယ်ရတနာ မိဖုရားကြီး ထက်ပင် ကျွန်ုပ်၏ မယ်မယ်အပေါ်တွင် ပို၍ ခင်တွယ်သည်။ အရိမဒ္ဒနပူရ တစ်နန်းတော်လုံးတွင် မယ်မယ်အား အနီးကပ် ဂရုစိုက်နိုင်ဆုံးမှာလည်း အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည် ဖြစ်လေသည်။

ဆွေးရိပ်သမ်းသော်လည်း အမြဲတမ်း ကြင်နာငွေ့များ ရှိနေတတ်သည့် အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်၏ မျက်နှာကို မြင်ယောင်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်ရင်ထဲတွင် နာကျင်သွားသည်။ မထွေးနိုင် မအန်နိုင် ဝေဒနာ တစ်ခု ခံစားရသည်။ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည် အမိကွဲများ ဖြစ်သော်လည်း တစ်အူထုံဆင်း မောင်နှမအရင်းများကဲ့သို့ တွယ်တာချစ်ခင်ကြသည့် ကျွန်ုပ်နှင့် အစ်မတော်။ ကျွန်ုပ်အပေါ်၌ သံယောဇဉ်ကြီးသလို မယ်မယ့်အပေါ်မှာလည်း တွယ်တာနိုင်လွန်းသော အစ်မတော်။

ထိုသို့သော အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်မှာပင် အလောင်းစည်သူ၏ မယ်တော်ဖြစ်နေခြင်း။ အို ဒါတွေ့ မတွေးနဲ့။

"ခရိုးစဉ်ကို ဖျက်သိမ်း။ တောင်ခြေစခန်းကို အခုဆင်းမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောတောင်ကို စွန့်လျက် ထီးရိပ်မြို့ပြသို့ ဝင်ရဦးတော့မည်။

အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်သော ပျက္ခယွေတောင်မှသည် ရွှပ်ထွေးဆူညံ၍ သောသောပူသော တတ္ထဒေသ၊ တမွှဒီပမြေသို့ . . . .

သွေးနှံ့ ချွေးနှံ့သင်းသော မုဆိုးဖျင်သင်တိုင်းကို ချွတ်ကာ ပန်းပေါင်းဆီနှံ့၊ ရွှေငွေနှံ့တို့ဖြင့် ထုံအီမွှန်းကျပ်စဖွယ် ဇေယျခေတ္တရာ ဝတ်ရုံလွှာကို ဆင်မြန်းရပေဦးတော့မည်။

◆ ◆ ◆

(၆)

"ကြည့်စမ်း တကယ့်ကို တောင်တန်းသား မုဆိုးကြီးတစ်ယောက်ပဲ ပေါက်နေပါရောလား အမောင်ငယ်။ အသားတွေကလည်း နီရဲပြီး ကြေးနီရောင်ထလို့။ မုတ်ဆိတ်ပါးမြိုင်းတွေကလဲ ထူလပြစ်နဲ့"

အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်က အထောက်အကြံအဖွဲ့နှင့် အတူ သရပါမုခ်ဝသို့ ရောက်နေနှင့်သည်။ တွေ့တွေ့ချင်းပင် ကျွန်ုပ်ကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်ကာ တအံ့တသြ ရေရွတ်သည်။ အစ်မတော်၏ အမူအရာ ပေါ့ပါးရွင်ပျနေသည်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်၏ စိုးရိမ်သောကများ အတန်ငယ် ပြေလျော့သွားကြသည်။

"မယ်မယ် သိပ်နာမကျန်း ဖြစ်နေသလား။ အခုကော . . . . အစ်မတော်"

"တူးရွှင်းတောင်ခြေက အထောက်အကြံမြင်းစုတပ် ပြန်ရောက်လာပြီး အမောင်ငယ် ပြန်လာနေပြီဆိုတဲ့ သတင်းကြားကတည်းက အရိုးတော် ရောဂါဟာ သိသိသာသာကြီး သက်သာသွား ခဲ့တယ်။ အရှင်ရက်တွေတုန်းကတော့ ရောဂါသည်းခဲ့တယ်လေ"

ရတနာပုံစာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မယ်မယ် ဘာရောဂါ ကပ်ငြိသလဲ၊ ဟင် အစ်မတော်"

သောသောပူသော တတ္ထဒေသဟု ကျော်ကြားနေသည့် ဤအရိမဒ္ဒနပူရတွင် အပူကဲသော နွေရာသီသမယများ၌ သက်ကြီးရွယ်အို များ အပူလွန်ကဲခြင်းဒဏ်ကို မခံနိုင်သဖြင့် အားအင်များ ဆုတ်ယုတ် ချည့်နဲ့တတ်ကြပေသည်။

"ဇရာပေါ့ကွယ်"

အစ်မတော်၏ လေသံမှာ တွေးတွေးဆဆ ရှိလှသည်။ သံဝေဂ ယှဉ်သည့် သုံးသပ်သံမျိုး ဖြစ်သည်။

ဇရာ. . ရောဂါဝေဒနာ တစ်ရပ်အဖြစ် အမည်မသတ်မှတ်နိုင် သော်ငြား မည်သည့် ရောဂါဝေဒနာမဆို အချိန်မရွေး ကပ်ငြိနိုင်သည့် ဇရာတည်းဟူသော ယိုယွင်း အိုမင်းခြင်း သဘော။

"အခု မယ်မယ် နှန်းဆောင်မှာပဲနော်"

"နန်းဆောင်မှာပါပဲကွယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအတိုင်း အမောင်ငယ် သွားလို့ မရသေးဘူး"

"ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ အစ်မတော်"

"ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လဲ ပြန်ကြည့်ဦးလေ။ ဒီအတိုင်း ဝင်သွားရင် အရီးတော်ဟာ မထိတ်သာ မလန့်သာနဲ့ သမထီးဒေသမှာ အရည်းရှင် ကြီးတွေ ပြန်ပေါ်နေပြီလားလို့ ထင်သွားလိမ့်မယ်"

အစ်မတော်အား ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် ပြုံးပြလိုက်မိသည်။ သြော် အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်သည် ကျွန်ုပ်တို့ သားအမိ နှစ်ယောက်အပေါ် တကယ်ပင် ဂရုတစိုက် ရှိလွန်းသူပါပေ။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် စိတ်ထဲမှာ မသိုးမသန့် ခံစားလာရပြန် သည်။ အစ်မတော်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်၏ အပြစ်မကင်း ခံစားမှု ဝေဒနာ။ နှလုံးတွင် သံဆူးကောက်တစ်ချောင်း စွဲဝင်နေသည့်နှယ်။ နာကျင်ပင်ပန်းရသည့် ဝေဒနာမျိုး။

"ကဲ ကဲ သွား၊ အမောင်ငယ့် အမှုထမ်းတွေ အသင့်စောင့် နေကြလေရဲ့။ ရေမိုးသန့်စင်ပြီး ဖြူဖြူဖွေးဖွေး သန့်သန့်ရှင်းရှင်းဝတ်။ ပြီးရင် တစ်ယောက်ယောက်ဆီမှာ စပယ်ပန်းကုံးတွေ တောင်းယူ။

အစ်မတော် စပယ်ပန်းကုံးတွေ အပ်ထားတယ်"

တော်ပါတော့ အစ်မတော်ရယ်ဟု စိတ်ထဲက ဆို[illegible]

တော့သည်။ မယ်မယ် စပယ်ကြိုက်မှန်းလည်း အစ်မတော် သိတတ်လှစွာ အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ပေးထားခဲ့သည်။

မြင်းဇက်ကို ကလန်တစ်ယောက်ထဲပေးလိုက်ရင်း တစ်စုံတစ်ခု ကို သတိရလာသဖြင့် အစ်မတော်ကို မေးဖြစ်သည်။

"အမောင်ငယ် ပျက္ခယွေ တောထဲရောက်နေတာ အစ်မတော် ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ။ သဝဏ်ယူလာတဲ့ ကလန်အဖွဲ့ဟာ ပျက္ခယွေတောင် ခြေစခန်းကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာကြတယ်"

အစ်မတော်က ပြုံး၍ ဖြေသည်။

"ဘယ်လိုလုပ် သိရမလဲ။ သားစည်သူ သတင်းပေးထားပေါ့ကွဲ"

မျက်စိမျက်နှာ ပျက်မသွားရအောင် ကျွန်ုပ် မနည်းကြီး ဣန္ဒြေ ဆည်လိုက်ရတော့သည်။ မလုံမလဲစိတ်ဖြင့် မျက်နှာကို တစ်ဘက်လွဲလိုက် ရသည်။ ဘုရား ဘုရား။ ကျွန်ုပ်သည် လေညာအရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ မြူမှုန်များကို ဆုပ်ကြဲလွှင့်ပက်လိုက်သော မြူမှုန်တို့သည် အခြား တစ်ပါးသူအား မထိပါးဘဲ ကျွန်ုပ် မျက်နှာ မျက်လုံးများ ဆီသို့သာ လွှင့်ဝဲကျရောက်. .

"ကဲ သွားတော့ အမောင်ငယ်။ အရီးတော် စောင့်နေရှာတယ်။ သည်သားကို မြင်မှ သူ့ရောဂါ လုံးလုံးလျားလျား ပျောက်မယ်တဲ့လေ"

သရဝါမုခ်တွင်းဘက်မှာ အသင့်စောင့်နေသည့် မြင်းပေါ်သို့ ကျွန်ုပ် တက်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ် မုန်းတီးသော နန်းတော်အဆောင် အယောင်များကို ယခုအချိန်မှစ၍ ပြန်လည် ထိတွေ့ရဦးတော့မည်။ သို့သော် မယ်မယ့်အတွက်ဟု သဘောပိုက်ပြီး လေးလံမှုမှန်သမျှကို တတ်နိုင်သမျှ ခါထုတ်ပစ်ရမည်သာပင်။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၉)

ကျွန်ုပ်နှင့် ကွဲကွာနေခဲ့သော သုံးလအတွင်း မယ်မယ့် ရုပ်သွင်မှာ မယုံနိုင်လောက်အောင် အိုမင်းသွားချေသည်။ ဇရာသည် မယ်မယ့် မျက်နှာ၊ မယ်မယ့် လက်ဖမိုးများပေါ်တွင် အတိအလင်း တံခွန်လွှင့်ထူထားလေသည်။

စက်ရာပေါ်တွင် လှဲလျောင်းမှေးစက်နေသော မယ်မယ့်ကို ကြည့်၍ ကြေကြေကွဲကွဲ ငေးငိုင်နေမိသည်။ ထူထဲသော ကမ္ဘလာ ဖုံထက်တွင် မယ်မယ် မှေးစက်နေပုံမှာ နေလောင်ထားသော ရော်ရွက်ခြောက်လေး တစ်ရွက် တင်ထားသည့် အလားပင် စက်ရာခုတင်၏ ရွှေရောင်ခဲပွတ်တိုင် ခြေထောက်များ အနီးထိုင်ချလိုက်ပြီး မယ်မယ့်ကို မနှိုးရက်နိုင် ဖြစ်ရသည်။

"သားလား"

မယ်မယ့် မျက်လုံးများ ဖြည်းညှင်းစွာ ပွင့်လာကြသည်။ လျှာရဲသော မျက်ခွံတို့ အပွင့်တွင် မှိုင်းဝေသော မျက်ဝန်းအိမ်တို့ ပေါ်လာသည်။

"သားပါ မယ်မယ်"

မယ်မယ့်လက်ကို ကိုင်ကာ ဖွဖွဆုပ်နယ်မိသည်ကို [illegible] မယ်မယ့် လက်ကောက်ဝတ်၌ မည်းနက်သော စိပ်ပုတီးတစ်ကုံး ရှိနေကြောင်း သိရလေသည်။

သွေးရောင်မရှိတော့သော ဖြူလျော်ဂ် နှုတ်ခမ်းများ ပြုံးလာသည်။ ထိုအခါ တောက်ပခြင်းကင်းသော မယ်မယ့် မျက်လုံးများသည် မေတ္တာစာတ်ဖြင့် ရွှန်းရွှန်မြမြ ဖြစ်လာကြပြန်လေသည်။

"အဝေးကြီးကို ရောက်ဓနတာပါပဲလား သားရယ်။ ပြီးတော့ ကြာလည်း အကြာကြီးပါလား၊ ဘာကြောင့်များ တောတွေ တောင်တွေထဲကို ဒီလောက် အစွန်အဖျားသွားရတာလဲ"

" သား ခရီးကျွဲသွားတာပါ မယ်မယ်"

ကျွန်ုပ်၏ အဖြေ မလုံလောက်ကြောင်းနှင့် အမှန်မဟုတ်ကြောင်း မယ်မယ် သိဟန်ဖြင့် ခွင့်လွှတ်ပြုံးပြုံးသည်။

"တောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင် သံပျင်မှူးအဖွဲ့ကပင့်တဲ့ သဝဏ်လဲ ရောက်နေတယ်ဆို၊ ဓညဝတီမှာ ဘာအရေးများ ပေါ်နေသလဲ . . . သား"

"အရေးအရာမရှိပါဘူး မယ်မယ်။ အခွန်အတုပ်သိမ်းပွဲနဲ့ သစ္စာတော်ပေး ညီလာခံပါ။ သား မသွားတော့ပါဘူး သံပျင်အဖွဲ့ကို ကိုယ်စား အာဏာသက်ရောက်ဖို့ အမိန့်စာချွန် လွှတ်လိုက်ပါပြီ။ သား. . . မယ်မယ် နားမှာပဲ နေမှာပါ"

ကျွန်ုပ်၏ လက်ပေါ်သို့ မယ်မယ်က ထပ်၍ အုပ်မိုးဆုပ်နယ်သည်။ မယ်မယ့်လက်များ နွေးထွေးခြင်း ကင်းလှချေသည်။

"သား. . . ကြီးထွားကြဲခိုင်လာလိုက်တာ။ တကယ့်ကို မင်းယောက်ျားကြီး ဖြစ်နေပါရော့လား။ တောတောင်နဲ့ တည့်တယ်ထင်တယ်. . . ဟုတ်လား။ ကဲ ပြောစမ်း။ သားရဲ့ အမဲလိုက် အတွေ့အကြုံတွေ. . . .

"တခြားအရာတွေ ပြောကြတာပေါ့ မယ်မယ်ရယ်၊ အမဲလိုက် အတွေ့အကြုံဆိုတာဟာလဲ မယ်မယ့်အတွက် အထူးအခန်း ဟုတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ မယ်မယ့် အတွေ့အကြုံတွေကပိုပြီးတော့တောင် သားထက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြွယ်ဝနေတာ မဟုတ်လား"

နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ပြုံးကာ ကျွန်ုပ်၏ လက်ကို ပိုမိုတင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်သည်။ ထို့နောက် မျက်နှာကျက်ဆီသို့ ငေးကြည့်ရင်း. .

"အမဲလိုက် အတွေ့အကြုံ။ တောတွင်းဘဝ။ အင်း. . ကြာခဲ့ပြီပဲ။ အခုလဲ မယ်မယ်ဟာ အမဲလိုက်နေရတာပဲလေ။ လောကကြီးမှာ အခက်အခဲ အပင်ပန်းဆုံးနဲ့ အကြီးမားဆုံး ခွန်အားအရှိဆုံး။ ပရိယာယ် အကြွယ်ဆုံး သားကောင်ကို မယ်မယ် လိုက်နေရတယ်။

"မယ်မယ် ဘာကို ပြောနေတာလဲဟင်"

"မယ်မယ် အမဲလိုက်နေရတာလေ။ အမဲတောဓကောင်ကတော့ မယ်မယ် ကိုယ်တိုင်ပဲပေါ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ပြီး လိုက်လံ ပစ်ခတ်ရတယ်။ အဝိဇ္ဇာ တောနက်ကြီးထဲက သားကောင် မယ်မယ်။ သူ့ကို အမိအရ ပစ်ခွင်းဖို့ ကြိုးစားနေရတာ သိပ်ခက်ခဲတယ်"

"မယ်မယ်ပြောနေတာတွေ သားနားမလည်ပါဘူး၊ ကဲ အခု မယ်မယ် ဘယ်လိုနေသလဲ။ ဘယ်လိုဆေးဝါး ဓာတ်စာမျိုးလိုချင်သလဲ။

"မယ်မယ့်ကို ထူပေးစမ်းသား"

မှီအုံးနှင့် ကမ္ဘလာများကို နောက်ကျောတွင် အခုအခံပြုကာ ထိုင်လျက်သား ရှိစေရသည်။ မယ်မယ့် ခေါင်းအုံးများအောက်တွင် နွမ်းကြေနေသော စပယ်ပွင့်များကို တွေ့လိုက်ရသည်။

"မယ်မယ် အခုသက်သာသွားပါပြီ။ အထွေအထူး အမည်တပ်လို့ မရတဲ့ ရောဂါပေါ့ကွယ်။ အသက်ကလဲ ကြီးပြီ မဟုတ်လား။ ဇရာပေါ့"

ဇရာ ကြားရပြန်ပြီ။ ကြောက်စရာကောင်းသော ထိုစကားလုံးမှ ဆင့်ပွားလာမည့် နောက်ဆက်တွဲ ဝေါဟာရများကို ကျွန်ုပ် ဆက် မတွေးရဲ။

"ရွှေအိမ်သည်လေးဟာ သိပ်ကိုမေတ္တာဓာတ်နဲ့ ပြည့်ဝရှာတယ်။ သူတစ်ချိန်လုံး မယ်မယ့်အနားက မခွာဘူး။ သားရဲ့ ခမည်းတော်လဲ လာကြည့်ရှာတယ်။ ခမြာလဲ ခုအချိန်ထိ သူ့ရဲ့ တိုင်းရေး ပြည်ရာတွေနဲ့ မအားလပ်ရှာပါဘူး။ အင်း. . . လူတွေဟာ သူ့ အကြောင်းနဲ့သူ့ ခွင့်လွှတ်နားလည်စရာတွေချည်းပါပဲ သားရယ်"

နာမကျန်းဖြစ်နေသူသည် ကျွန်ုပ်များ [illegible] ဇရာက်မိလေသည်။ မယ်မယ်သည် ဇရာကြောင့် မအီမသာ ဖြစ်နေရာမှ ကိုယ်လက်နာမကျန်း ရှိခဲ့သော်လည်း ပကတိ နေကောင်းနေသူပင်။

သူ့အကြောင်းနဲ့သူ ခွင့်လွှတ်နားလည် စရာတွေချည်းပါပဲတဲ့။ မယ်မယ်ကတော့ ပြောနိုင်ပေမည်။ ခွင့်မလွှတ် နားမလည်နိုင်တော့ကော မယ်မယ် ဘာလုပ်နိုင်မည်နည်း။ မယ်မယ်သည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ကာ အိုမင်းနေရှာသော မိန်းမကြီးတစ်ဦးပင်။ လောကကြီးကို သူတုံ့ပြန်သော လက်နက်မှာ ခွင့်လွှတ်ခြင်းလက်နက်၊ နားလည်ခြင်း လက်နက်သာ ဖြစ်ရပေမည်။ အို. . . လက်နက်ပင် မဟုတ်တော့။ မယ်မယ့် ခွင့်လွှတ်နားလည်ခြင်းသည် လွှားကာ တစ်ခုသာ ဖြစ်လေမည်။

ရွှံ့စေးမြေပျော့တစ်ခုရဲ့ အလုပ်ဟာ ဖိနင်းလာတဲ့အရာ မှန်သမျှကို အလိုက်သင့် စင်းခံရင်း အဲဒီဖိနင်းသမျှတွေရဲ့ ခြေရာ လက်ရာများ ထင်ကျန်စေဖို့ တုံ့ပြန်တာသက်သက်ပဲ။ ကျောက်တောင်စွယ်တစ်ခုကတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး မယ်မယ်ရေ။ သူ့ကို ထိခိုက်လာသမျှတိုင်း မီးပွင့်တဖွားဖွား ထုတ်လွှတ်ပြီး ထိခတ်တဲ့ အရာတွေနဲ့အတူ တန်ပြန်တွန်းကန် တိုက်ခိုက်တတ်ကြတယ်။ ရွှံ့စေးမြေပျော့လို မယ်မယ် နေနိုင်ပေမယ့် သားက ကျောက်တောင်စွယ်တစ်ခု။ မယ်မယ့်လို သားမနေနိုင်ဘူး။ နေလည်းမနေအပ်ဘူး။

စိတ်ထဲမှ ပြောနေမိစဉ် မယ်မယ်သည် ကျွန်ုပ်အတွေးကို မျက်စိတပ်အပ် မြင်သည့်အလား. . .

"သား ဘာတွေမှ မတွေးနဲ့။ အတိတ်ဆိုတာ အကျဉ်းထောင်နဲ့တူတယ်။ အတိတ်ကိုတွေးရင် တွေးသူဟာ အနှောင်အဖွဲ့ထဲ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ထည့်သွင်းလိုက်တာပဲ"

"ကဲ ဒါဖြင့် အနာဂတ်ကို တွေးမယ်ဆိုရင်ကော မယ်မယ်"

"သား တွေးမယ့် အနာဂတ်ထဲမှာ ဘာတွေပါမှာလဲဆိုတာ ပြောဦးလေ"

ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ကူးတစ်ခုကို ပြောပြရန် အချိန်သင့်ပြီဟု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

"တောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်ဒေသမှာပဲ သားနန်းစိုက်မယ်။ ခုညဝတီမှာ သား မြို့သစ်နန်းသစ်တည်မယ်"

"အေးလေ။ ဒါက သား လုပ်မယ်ဆိုရင် လုပ်နိုင်တဲ့ အရာတွေပဲ။ သားဟာ မင်းမဟုတ်လား။ ဇေယျခေတ္တရာဘွဲ့ခံ မင်းပဲလေ။ ကဲပြောစမ်း ဆက်ပြောစမ်း သား"

ကျွန်ုပ်တို့ သားအမိ၏ စကားဝိုင်း အသက်ဝင်လာသဖြင့် ကျွန်ုပ် စိတ်တက်ကြွလာသည်။

"ရက္ခိုင်မျိုးနွယ်တို့ရဲ့ ဓလေ့သဘာဝတွေ၊ ယဉ်ကျေးမှုတွေနဲ့ သား ကိုယ်သား တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်။ ခုညဝတီ ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်လာအောင် လုပ်မယ်။ ခုညဝတီ ဘိသေက သဘင် ထပ်ခံမယ်"

"ဟုတ်ပြီ။ သား လုပ်သင့်တဲ့ အရာတွေပဲ။ ဆက်ပြောစမ်း သား"

"အဲဒီလို ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်လာပြီးနောက်မှာ. . . "

ရှေ့ဆက်ရမည့် စကားအတွက် ကျွန်ုပ် တုံ့ဆိုင်းဆွဲအသွားရသည်။ စင်စစ်ရှေ့ဆက်ရမည့် အစီအမံတစ်ရပ်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မတည်ဖွဲ့ရသေး။ ထိုအရာသည် လျှို့ဝှက်၍ ကြောက်ဖွယ်ကောင်းသည်။ ပြင်းထန်သည်။ ကြီးမားကျယ်ပြန့်၍ ရှုပ်ထွေးသော အစီအမံများဖြင့် အတိုပြီးသည်။ ဆင်၊ မြင်း၊ ရထား၊ လူသူလက်နက်၊ သေနင်္. . .

"ပြောလေ သား၊ သားရဲ့ ခုညဝတီ တောင်စဉ်ခုနှစ်ခရိုင် ဒေသကြီး ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်လာပြီးနောက်မှာ ဘာဖြစ်မလဲ။ ဘာဆက်လုပ်မလဲ"

မယ်မယ်ကို ပြန်မကြည့်ရဲသဖြင့် မျက်နှာလွှဲကာ အသင့်ရှိနေသော စကားတစ်ခွန်းကို ပြောလိုက်ရလေသည်။

"မယ်မယ်လဲ သားနဲ့အတူ ခုညဝတီမှာ လိုက်နေဖို့ပါ"

ခေါင်းယမ်းလေသည်။ အပြုံးမှာ လေးနက်လွန်းလှသည်။

"မဖြစ်နိုင်ဘူး သားရယ်။ အဲဒီလောက် ခရီးဝေး ခရီးကြမ်းကြီးကို သွားနိုင်လောက်အောင် မယ်မယ့်မှာ ကျန်းမာရေး မပြည့်စုံလှပါဘူး။ တောင်တန်းတွေ၊ မြစ်ချောင်းတွေ အထပ်ထပ်ဖြတ်သွားနိုင်ဖို့ မယ်မယ့်

မှာ ခွန်အား မရှိတော့ဘူး။ မယ်မယ်ဟာ ကြွက်ဆီဖြူကဲ့သို့ ဆွဲဆောင်မှုလေး မဟုတ်တော့ဘူး သားရဲ့"

ကျွန်ုပ် ဘာမှ ဆက်မပြောနိုင်။

"အဲဒါက တစ်ကြောင်း။ နောက်တစ်ကြောင်းက မယ်မယ် ဒီမှာပဲ အခြေစိုက်နေချင်တယ်။ သက်ရှယ်အိုမင်းသူများဟာ မိမိ ကြီးပြင်းရှင်သန်ရာ ရေမြေဒေသမှာပဲ အသက်ထက်ဆုံး နေသွားချင်တတ်ကြတယ်။ မယ်မယ်လည်း ဒီသဘောပေါ့ကွယ်"

တမွှဒီပမြေပေါ်မှ မယ်မယ် ဘယ်သောအခါမှ ခွာလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ကျွန်ုပ် သဘောပေါက်လိုက်သည်။

"အဲ နောက်တစ်ခုလည်း ရှိသေးရဲ့"

ကျွန်ုပ်၏ နဖူးဆံစပ်ကို ဖွဖွပွတ်သပ်ခါ မယ်မယ်ပြောသည်။

"မယ်မယ် လိုက်ပါနေထိုင်ဖို့ဆိုတာ ထားဦး။ သား ကိုယ်တိုင်ပဲ ခုညဝတီမှာ နန်းမြို့သစ် တည်ထောင်နေဖို့ဆိုတာကိုက သိပ်ကို ခက်ခဲတဲ့ ကိစ္စဖြစ်နေတယ်။ ခုညဝတီဟာ သားအပိုင်စားရတဲ့ ဒေသ။ တောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်ဟာ သားရဲ့ အာဏာ သက်ပျိုတဲ့ ဒေသ။ သားဟာ ခုညဝတီဆိုင်ရာ မင်းတစ်ပါးပဲ။ ဒါပေမယ့် သားရဲ့ မင်းအဖြစ်ဟာ တမွှဒီပ ဘုန်းရိပ်နဲ့ သီးခြားကင်းလို့ မရဘူး။ မယ်မယ်ပြောတာ နားလည်လား သား။ သားရဲ့ ခုညဝတီတောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်ကို ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်အောင် သားလုပ်ရမယ်။ ဒါပေမယ့် နန်းမြို့စိုက်ပြီး မင်းပြုစိုးစံလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး"

ပြောရင်းဖြင့် မယ်မယ့် လေသံမှာ တက်ကြွလာသည်။ မယ်မယ့် လက်ဖဝါးများလည်း သွေးလှည့် နွေးထွေးလာသည်။ မယ်မယ့်သည် ကျွန်ုပ်ထင်သလို စက်ရာထက်မှ သစ်ရွက်ရော်ခြောက်ကလေးတစ်ခု မဟုတ်ခဲ့။ ကြောင်းဖြူတောထဲမှ သမ္မာလသည် မယ်မယ့်သန္တာန်၌ မပျောက်မပျက် ရှိနေဆဲ. . .

"သား သိပါတယ်ကွယ်။ သံတောင်နဲ့ ငသုံးပင်လယ်ဒေသမှာ ဘာဖြစ်ခဲ့သလဲ။ ကျေးကုလားမျိုးစုတွေ ထကြွခဲ့ကြလို့ ကလန်ကြီးငဖီး တို့တစ်တွေ သွားတိုက်ခဲ့ကြရပါရောလား။ အခုစဉ်ဋ္ဌဒေသမှာ စစ်မွှေ့ရေး သံလွှတ်ကျွန်အဖြစ် နေရာချပေးထားတဲ့ သူတွေလေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဇရာ့ကြောင့် မယ်မယ့်အပေါ် အတွေးဖေါ်မိခဲ့သည်များကို ကျွန်ုပ် တုန်လှုပ်စွာ နောင်တရမိသွားသည်။ မယ်မယ်သည် ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲမှ အတွေးများအား ရွေရေးနံရံပေါ်မှ ကနုတ်ပန်းများကို တပ်အပ်မြင်သလို အထင်အရှား မြင်နိုင်စွမ်းချေသည်တကား။

ကြဲလှီမျော့တော့်ကာ စက်ရာထက်တွင် သစ်ရွက်ခြောက်လေးလို နေသော မယ်မယ့်ရှေ့၌ ကျွန်ုပ်ကလေးသူငယ် ဖြစ်သွားပေပြီ။

"ပြီးတော့ အခုလည်း သတင်းတစ်ခုကြားနေရတယ်။ ရက္ခိုင်ဒေသမှာ သက်မျိုးစုတွေရဲ့ အန္တယ်ဖြစ်တဲ့ မင်းကတုံဟာ ပုန်းစားခြားနားဖို့ လှုပ်ရှားနေသတဲ့။ မင်းကတုံဟာ သားလို နန်းတော်ရောက်ဘွဲ့ခံ အာဏာစိုး မင်းတစ်ပါး မဟုတ်ပေမယ့် သက်တွေရဲ့ ခေါင်းဆောင် မဟုတ်လား"

ဘုရား.. ဘုရား။ မယ်မယ်သည် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ကို ဒိုးယိုပေါက် ဖောက်ထွင်းမြင်နေလေရော့သလား..။

"နယ်စွန်ဒေသ အာဏာစက်ပျံ့ရာ မင်းတစ်ပါးပါး အင်အားကြီး လာပြီဆိုရင် အင်း နန်းတော်ကလဲ ပုန်စားမဲ့သူများလားလို့ မြင်ချင် တတ်တာကွယ့် ဟင်း.. ဟင်း"

မယ်မယ်သည် မိဖုရားအိုကြီးတစ်ပါး၊ မိခင်အိုကြီး တစ်ယောက် သာ မဟုတ်။ တိုင်းရေးပြည်ရာ သုခမိန်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်နေပါလား။

မယ်မယ့်ရှေ့တွင် ကျွန်ုပ် သေးငယ်သွားနေပြီ ထင်ရသည်။

"ဒီတော့ သားရယ် တို့များ သားအမိနှစ်ယောက် အတူတူ နေနိုင် ကြဖို့ဆိုရာမှာ မယ်မယ့် စိတ်ကူးထဲမှာတော့ အကောင်းဆုံး တစ်နေရာပဲ ရှိတယ်"

"ပြောပါ မယ်မယ်"

"ကြောင်းဖြူတောလေ..။ တို့များရဲ့ နေရာဟောင်းလေ..။

ကြောင်းဖြူတော၊ ရေတံခွန်စခန်း။ လှိုမြောင် ခင်တန်းများ။ စမ်းအိုင် ချောင်းသွယ်များ။ ပြန့်ပြောစိမ်းမြတောင်ကုန်းနှင့် မြက်ခင်း လွင်ပြင်များ..။ တကယ်ပင် ကျွန်ုပ်သည် ဆယ်နှစ်ကျော် ငယ်ရွယ်သွား သည်ဟု ခံစားလိုက်ရသည်။ ရွှင်ပျမြူးတူးစိတ်က တစ်ကိုယ်လုံးအနှံ့

ပျံ့ရိုက်သွားသည်။

"အို မယ်မယ် တကယ်ပြောတာလား..။ ကြောင်းဖြူတော မှာ တကယ်သွားနေကြမလား ဟင် မယ်မယ်"

"အား.. သားရဲ့ မုဆိုးခွန်အားကြီးနဲ့ မည္သစ်ပါနဲ့။ မယ်မယ်ဟာ ပိန်ခါနေတဲ့ အဖွားကြီး။ မယ်မယ့်အရိုးတွေ ကျိုးကြေကုန်ပါ့မယ်ကွယ်"

မယ်မယ့် လက်မောင်းနှင့် ပခုံးတို့ကို ကျွန်ုပ် လွှတ်ပေးလိုက် ရသည်။

"မယ်မယ် ခုထက်ပိုပြီး ကြံ့ခိုင်လာအောင် ဂရုစိုက်မွေးမြူ လိုက်ဦးမယ်။ မယ်မယ်ကောင်းကောင်း ကျန်းမာလာတော့ သွားကြတာပေါ့။ နေရာဟောင်းလေးတွေလေ။ ရေတံခွန်စခန်းမှာ သားကို ရေကူးသင်ပေး တဲ့ နေရာ။ ဥဒေါင်းတွေ မြူးတွန်တဲ့တောစပ်။ ပြီးတော့ ဝရီးဖပုပ္ပားရဲ့ ကျောက်ဂူ၊ သားကို လေးအတတ် စသင်ခဲ့တဲ့ ခင်တန်းတောအုပ်.."

ကျွန်ုပ်၏ အတွေးထဲ၌ ပေါ်လာသော ရုပ်ပုံများကို မယ်မယ် က အတိအကျ စကားလုံးတပ်ကာ ရွတ်ဖတ်နေသည်။

ပျော်ရွှင်ပေါ်ပါးစွာဖြင့် မယ်မယ့်ကို ကျွန်ုပ် ကျိစယ်ချင်လာသည်။

"စောစောက မယ်မယ်ပြောတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အတိတ် ဆိုတာ အကျဉ်းထောင်ဆို။ အတိတ်အကြောင်းတွေးရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အနှောင်အဖွဲ့ထဲ ထည့်လိုက်တာဘဲဆို။ အခုမယ်မယ်က အတိတ်ဆီကိုမှ တည့်တည့်ကြီး ပြန်သွားနေပါရောလား.. ဟင်"

မယ်မယ် ပြုံးလျက် ပြန်ဖြေသည်။

"အတိတ်နှောင်အိမ်မျိုးရှိတယ် သားရဲ့၊ ကြမ်းတမ်းနှိပ်စက်တဲ့ သံနှောင်အိမ် အတိတ်မျိုးတစ်ခု။ နူးညံ့လွတ်လပ်တဲ့ ပိုးချည်နှောင်အိမ် အတိတ်မျိုးကတစ်ခု။ အခု မယ်မယ်တို့ရဲ့ ကြောင်းဖြူတောက ဒုတိယ အမျိုးအစား။ ရုန်းမထွက်သာသေးခဲ့မှာတော့ သက်သာပေါ့ပါးတဲ့ နှောင်အိမ်မျိုးပဲ ရွေးရမှာပေါ့သားရယ်.. ဟုတ်လား"

တင်းမာနေသော ကျွန်ုပ်၏ အကြောအချဉ်များသည် ပြေလျော့ သွားသည်။ ကာလအတန်ကြာ ပျောက်ဆုံးနေခဲ့သော အရာတစ်ခု ဝင်ရောက်လာသည်။ ထိုအရာမှာ နှစ်ခြိုက်ရွှင်ပျစွာ ရယ်မောခြင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ် ပျော်ရွှင်စွာရယ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

"မယ်မယ် နေကောင်းအောင် ကြိုးစား။ သရပါမုခ်က ထွက်တာနဲ့ မယ်မယ့်ကို သားပခုံးပေါ် ထမ်းပြီး ကြောင်းဖြူတောအထိ အရောက် ပြေးသွားမယ်"

"အေးပေါ့။ ဒီတစ်ခါ သားအလှည့် ဖြစ်ရမှာပေါ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်ကျော် ဆယ့်ငါးနှစ်တုန်းက မယ်မယ်က သားကို ခါးထစ်ခွင် ချိလိုက် ကျောပိုးဖျင်ထဲမှာ ထည့်လိုက်နဲ့ ခေါ်ခဲ့ရတာ မဟုတ်လား"

"အို မယ်မယ်ရယ်"

အတော်ပင် ကျွန်ုပ် ကလေးငယ် ဖြစ်သွားတော့သည်။

◆ ◆ ◆

(၈)

ကဝေါဝေါကျသော ရေတံခွန်ကြီးတစ်ခုကို မြင်ရသည်။ ရေတံခွန်ဓာတ်ခြေတွင် ရေစက်ရေမှုန်တွေ ခြောင်းခြောင်းကျလို့နေကြသည်။ ထိုနေရာမှာ လေးကိုင်း သက်တန့်တစ်ခု လှပစွာ ရောက်ရှိနေသည်။ လှလိုက်တဲ့ သက်တန့်။ ရေတံခွန် အနီးတဝိုက်က ရောင်စုံပန်းတွေနှင့် သက်တန့်ကိုင်းကြီးတို့ ဘယ်သူ့ဘယ်သူမှ မနိုင်ကြ။

ရေတံခွန်အောက်ခြေတစ်ဝိုက်က ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်တွေလည်း လှနေကြသည်။ ရေညိုမတက်။ နီညိုရောင်။ ပြာနုရောင်။ ဖြူဝါရောင်။ ချောချောမွတ်မွတ် ကျောက်တုံးတွေမှာ ဗလုံထိုး ဝေ့ဝိုက်စီးပတ်နေသည့် ရေကြည်ကြည်တိမ်တိမ်တွေထဲ၌ အရွယ်ရွယ်အစားစား လိပ်တွေ ဝပ်နေကြသကဲ့သို့ပင်။

ကျောက်ဆောင်လေးတစ်ခုဘေးမှာ မျက်နှာပြင် ပြန့်ပြူးသော ကျောက်ဖျာကြီး တစ်ချပ်ရှိသည်။ ကျောက်ဖျာကြီးက တစ်ဘက်နိမ့် တစ်ဘက်မြင့် ခပ်စောင်းစောင်းကလေးဖြစ်သည်။ မြင့်တက်နေသော ဘုံခြေးရင်းပိုင်းမှာ နေရောင်ထိုးခိုနှိုက်တွင် အရောင်တွေ တောက်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိမ့်လျှောသွားသော ဟိုဘက်ပိုင်းက ရေဖွဲ့မှာ တစ်ပိုင်းတစ်စ မြုပ်နေသည်။ ထိုကျောက်ဖျာကြီးသည် နေပူစာလှုံဖို့ အကောင်းဆုံးနေရာ...။

ကောင်လေးတစ်ယောက် ထိုကျောက်ဖျာကြီးပေါ်မှာ နေပူစာလှုံနေသည်။

ကောင်လေးမှာ တကယ့် ယေ်ယေ်သေးသေးကလေး ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဆံပင်နီကြန်ကြန်တွေက ရှည်လျားကြမ်းတမ်းသည်။ နဖူးပေါ်မှာ အုပ်မကျစေရန် ဆံပင်တွေကို ကြိုးနီစလေးဖြင့် စည်းတားသည်။ သူကိုယ်ကြပ် ဝတ်မထား။ နက်ပြာရောင် ဖျင်သင်တိုင်းကို အောက်မှာ ဇလာကိုယ်ထီး ရှိသည်။ ဦးဆစ်အောက် ရောက်သော ခါးစည်းအနားစွန်းမှာ ရေတွေ စိုနေသည်။ကောင်လေးမှာ ခြေဝတ်လည်း မပါ။

ကောင်လေးအနားမှာ ပလိုင်း မပြည့်တပြည့် ငါးတွေ ရှိသည်။

ကောင်လေးလက်ထဲမှာ သေးငယ်လှပသော လေးတစ်စင်း ကိုင်ထားသည်။ သူ့လက်ထဲ လေးကိုတစ်လှည့်၊ ရေတံခွန်အောက်ခြေက သက်တန့်ကွေးကြီးကို တစ်လှည့် ကြည့်ရင်း ကောင်လေး သည် လေးကို တဆဆလုပ်နေသည်။

မြားကျည်ထောက်ကလေးကလည်း တကယ့်ကို သေးသေးလေး ဖြစ်သည်။ သို့သော်ကျည်ထောက်ထဲက မြားသုံးလေးစင်းမှာတော့ အမြီးငှက်မွေး လှပစွာ။

လေးကို ကိုယ်တွင်းလွယ်လိုက်ပြီး ကောင်လေးသည် မလှမ်းမကမ်းရှိ ရေစင် ကျောက်တုံးတစ်ခုဆီသို့ လှမ်းကြည့်သည်။ သူ့မျက်လုံးများမှာ ထက်သန်ခြင်း၊ တက်ကြွခြင်း၊ စိတ်ဝင်စားခြင်းများဖြင့် တောက်ပနေသည်။

ကောင်လေးလှမ်းကြည့်လိုက်သော ကျောက်တုံးပေါ်မှာ မိန်းမတစ်ယောက်။

ကောင်လေးလိုပင် ဆံပင်တွေက ရှည်လျားနီကြန် သန်မာလှသည်။ ခါးနေရာထိ ဖရိုဖရဲ ပြန့်ကျနေသော ဆံပင်ဖျားမှာ ရေစိုနေသည်။ ရှေ့ကွဲ သင်တိုင်းရင်ဝတ်မှာ အညိုရောင်ဖြစ်ပြီး ခပ်ပွပွ

ရှိသည်။ ထဲနီး ကိုယ်ကြပ်အတွင်းခံက ရင်ညွန့်ရောင် တောက်နေသည်။ ခါးစည်း ထဘီနီးမှာ ရေတွေစိုရွှဲကာ ကိုယ်တွင် ကပ်နေသည်။ သင်တိုင်း လက်အနားတို့ လေအတွေ့တွင် ဖြတ်ဖြတ်လှုပ်သွား သည်။

လှုပ်ရှားမှုဆို၍ ထိုတစ်နေရာတည်းသာ ရှိသည်။ မိန်းမသည် ကျောက်တုံးပေါ်တွင် ခြေကုပ်ရပ်လျက် မလှုပ်မရှား တည်နေသည်။ မိန်းမလက်ထဲမှာ မှိန်းတစ်ချောင်း စွဲကိုင်ကာ ထိုးအုံ့အနေအထားဖြင့် ရေထဲသို့ ချိန်ရွယ်လျက် ပကတိ မလှုပ်မယှက်ရှိသည်။ ကျောက်ဆောင်တွေအလယ်၊ ကျောက်တုံးတွေပေါ်က ကျက်သရေရှိသော ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ် အလားပင် ဖြစ်သည်။

တစ်အောင့်တမောအကြာတွင် မိန်းမ၏ လက်ထဲမှ မှိန်းသည် ရေထဲသို့ စွပ်ခနဲ့ ကျသွားသည်။ ဖလပ်ဖလပ် မြည်သံပေါ် လာသည်။ ရေထဲမှ ပြန်နှုတ်ဆယ်လိုက်သော မှိန်းဖျားတွင် ငါးတစ်ကောင်ပါလာသည်။ မိန်းမသည် မှိန်းသွားမှ ငါးကို ဆွဲမဖြုတ်ဘဲ မလှမ်းမကမ်းရှိ ကျောက်ဖျာပေါ်မှ ကောင်လေးသေးသေးလေးထံသို့ မှိန်းကို လွှဲလျက် ပစ်ပေးလိုက်သည်။ ငါးသည် ရေမှုန်တို့ လွှင့်နေသော လေထဲ၌ဝဲကာ ကျောက်ဖျာထက်သို့ ကျသွားသည်။ ကောင်လေးက ငါးကို ကောက်၍ ပလိုင်းထဲထည့်လိုက်သည်။ မိန်းမကား နောက်ကျောက်တုံးတစ်ခုပေါ် ကူးသွားပြီး မလှုပ်မယှက် တည်နေပြန်သည်။

ကောင်လေးသည် ကျောက်တုံးပေါ်မှ မိန်းမကြီးကို လှမ်းကြည့်ရင်း သူပါ မလှုပ်မယှက် တည်ငြိမ်သွားသည်။ သူ မြင့်တွေနေရသော သဏ္ဌာန်သည် လောကတွင် ကျက်သရေအရှိဆုံးဖြစ်သည်။

လေးကိုင်းကွေး သက်တန့်ကြီးကို နောက်ခံပြုလျက် ခြောင်းခြောင်းထရေမှုန်ရေမွှားတွေ အလယ်မှာ ထိုးထွက်လျက်၊ ဆံပင်တွေ ရေစွဲစိုလျက်၊ နေခြည်အကျတွင် လက်မောင်းအိုးများ၊ လက်ဖျံ များက ကြေးနီရောင် တောက်လျက် မှိန်းကိုကိုင်စွဲ ချိန်ရွယ်ရင်း ရေပြင်ဆီမှ မခွာစတမ်း မလှုပ်စတမ်း အစွဲအမြဲ ရပ်တည်စူးစိုက် ကြည့်လျက်...

ကျက်သရေအရှိဆုံး၊ အကြီးကျယ်ဆုံး၊ အလှပဆုံး၊ အားတို့ဆိုး အားထားဖွယ် အကောင်းဆုံး၊ မိန်းမကြီး၏ သဏ္ဌာန် ... ။ မဟုတ်မယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်မယ်ဦး၏ ထိုရုပ်သွင်ကို ကျွန်ုပ် အမြဲလိုလို ပြန်မြင်ယောင်သည်။ ကြောင်းဖြူတော ရေတံခွန်စခန်းအကြောင်း အတိတ်ကာလကို တွေးမိသည့်အခါတိုင်း မှိန်းဆွဲကာ ငါးထိုးရန် ချောင်းမြောင်းခိုန်ရွယ်နေသော မယ်မယ့်အသွင်သည် ကျွန်ုပ်၏ သန္ဓာန်ထဲ၌ ထင်ရှားစွာ ပေါ်လာတတ်သည်။ မမေ့မပျောက် စကောင်းသော မြင်ကွင်း. . .

"သားက ငယ်ငယ်ကလေးကတည်းက သိပ်အမှတ်သညာကြီးတာ"

မယ်မယ် ပြောပြတိုင်း ဤဝိသေသသည် အမြဲပါတတ်သည်။

"မယ်မယ် ငါးချောင်းနေခိုန်မှာ ဟိုဘက်ကျောက်ဖျာပေါ် သားကို နေစာလှုံရင်း စောင့်ခိုင်းထားရတယ်။ အစကတော့ ကလေးပီဗိသားက အော်ဟစ်ပျော်ရွှင်နေတာပေါ့။ ရေတံခွန်စခန်းကို သားက သိပ်သဘောကျတာကလား။ ရေတံခွန်စခန်းရောက်ရင် သားဟာ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ ပျော်ပြီးဆော့တော့တာပဲ။ ကမ်းပါး ချောက်တောထဲက ချောက်တွေကို ခဲနဲ့ လှမ်းပစ်လိုက် ရေထဲမှာ တဝုန်းဝုန်း ကူးခတ်လိုက် ကျောက်တုံးတွေပေါ် ခုန်ကျော်ပြေးလိုက် လိပ်ပြာတွေ ဖမ်းလိုက်နဲ့ ဘယ်လိုမှ ထိန်းမရဘူး"

ခုန်ပေါက် မြူးတူးနေသော ကလေးငယ်ကို ကျွန်ုပ် ပြန်မြင်သည်။

"သား ဆူဆူညည် လုပ်နေတော့ ငါးက မရတော့ဘူးလေ။ ဒါကြောင့် တတိယအခေါက်မှာ သားကို မယ်မယ်က သားဟာ မယ်မယ့် အလုပ်ကို ဖျက်ဆီးရာ ရောက်နေပြီ။ သားဒီလိုလုပ်နေရင် မယ်မယ် ဘာမှ လုပ်လို့မရတော့ဘူး။ ငါးလည်း တစ်ကောင်မှရမှာ မဟုတ်ဘူး။ မယ်မယ့်ကို ကူညီတဲ့အနေနဲ့ သား ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပါလို့ ငေါက်လိုက်ရတယ်"

လောကတွင် တုယှဉ်နှိုင်းဖက်မဲ့ အကောင်းဆုံး ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကို ကျွန်ုပ် နားထောင်နေရသည်နှယ်။

"အဲဒီလို အငေါက်ခံ လိုက်ရတဲ့ အချိန်မှာ သားမျက်လုံးတွေ ဝိုင်းသွားတယ်။ မယ်မယ် စိတ်တိုနေတာကို သိသွားတဲ့ သားဟာလည်း မျက်နှာလေးညှိုးသွားတယ်။ ဒီနောက်မှာ ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ

ကျောက်ဖျာပေါ် သွားထိုင်နေတယ်။ ကျောက်တုံးတစ်တုံး ချထားတဲ့ အတိုင်းပဲ။ တကယ့်ကို မလှုပ်မရှား။ အသံလည်း မပြုဘူး။ လိပ်ပြာလေးတွေ သားခေါင်းပေါ် ပခုံးပေါ် လာနားတာတောင် သား မောင်းမထုတ်ဘူး။ အတင့်ရဲတဲ့ မျောက်အချို့က ကမ်းပါးချုန်ယင်းကနေ ဆင်းလာပြီး သားကို သဖန်းသီးတွေနဲ့ ပေါက်တယ်။ သားကပေခံတယ်။ ပြန်လုပ်ဖို့ ဝေးရော ခြေတွေ လက်တွေကို တုပ်ထားတဲ့အတိုင်း မလှုပ်မခြောက်နေခဲ့တယ်။ မယ်မယ်က သားအသံမပြုရင် မဆူရင် တော်ပါပြီကွယ်။ အဲဒီလောက်ကြီး မတုန်မလှုပ် ကျောက်တုံးလို နေစရာမလိုပါဘူး။ ပြောတာတောင် မရဘူး။ သားက အဲဒီလောက်အမှတ်သညာကြီးတာ"

"မယ်မယ့်ကို ချစ်လို့ မယ်မယ့်ကို ကြောက်လို့ မယ်မယ့် စကားနားထောင်တာနေမှာပေါ့ မယ်မယ်ရယ်" ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြောမိသည်။

မယ်မယ်က ခေါင်းရမ်း၍. .

"မဟုတ်ဘူး သားရဲ့ သားကအမှတ်သညာကို ကြီးတာ။ တစ်ခုခု သားစိတ်ထဲမှာ စွဲဝင်သွားပြီဆိုရင် အဲဒီအတိုင်း မရွေ့မတိမ်း မှတ်တော့တာ။ ဘယ်တော့မှ မသွေဖီတော့ဘူး။ သားဟာ အရွယ်နဲ့ မလိုက်အောင် အဲဒီလိုအခါမျိုးတွေမှာ ဣန္ဒြေကြီးနဲ့ ဖြစ်သွားတာ။ ရေတံခွန်စခန်းမှာ ငါးထိုးတဲ့ ဖြစ်ရပ်လို အလားတူဖြစ်ရပ်တွေ အများကြီး။ အင်း. . . တစ်ခု မယ်မယ့် ခေါင်းထဲပေါ် လာပြီ။ ဝရိုး ဖပုပွားက သားကိုလေးပစ်သင်ပေးတုန်းကလည်း တစ်ခါ မှတ်မှတ်ရရပဲ"

သဒ္ဓာလီခန်း၏ လေသာပြတင်းကျယ်ကြီးမှ တစ်ဆင့်လှမ်းမြင်နေရသည့် အရိမဒ္ဒနပူရ ကောင်းကင်ပြာကြီးနှင့် ရွှေလျားစီးမျောနေသော တိမ်မျှင်စများသည့် ကြောင်းဖြူတောမှ ရှင်းပြန့်သော တောင်ကုန်းဆင်ခြေလျှောမြက်ခင်းပြင်အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းသွားလေသည်။

လေတဟူးဟူးတိုက်နေသော ထိုမြက်ခင်းပြင်ပေါ်တွင် ရှည်လျားသော ဆံပင်နီကြန်ကြန် ကောင်လေးရပ်နေသည်။ ကောင်လေး၏ လက်ထဲမှာ လေးတစ်စင်းကိုင်ထားသည်။ ညို့မှောင်လည်း မြားတစ်စင်း အသင့်တပ်ထားသည်။ လေးကိုင်းသည် ကောင်လေးနှင့် ဆင်လျှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနည်းငယ်ကြီးနေသည်။ ကောင်လေး၏ ဆံပင်များက လေထဲမှာ ဖရိုဖရဲ လွင့်နေသည်။

ကောင်လေးအနီးတွင် အိုမင်းသော လူကြီးတစ်ယောက် ရပ်နေသည်။ အရပ်ရှည်ရှည် ခါးကိုင်းကိုင်း ထိုအဘိုးအိုသည် သစ်ခေါက်ဆိုး သင်တိုင်းကို ဝတ်ထားသည်။ ပခုံးပြတ် ဖျင်ကိုယ်ကြပ်မှာလည်း သစ်ခေါက်ဆိုးပင် ဖြစ်သည်။ အဘိုးအို၏ ငွေရောင် ဆံပင်များသည်ထိပ် အလယ်တွင် ဆံထုံးပို့ပို့ ရှိနေပြီး နဖူးစပ်၊ နားထင် စပ်များတွင် ဆံဖြူများ ဖွာရရာကျဲနေသည်။

ကောင်လေးက မြားတပ်ပြီး လေးကို မြှောက်ချိန်လိုက်သည်။ မလှမ်းမကမ်းတွင် စက်ကွင်းတစ်ခုရှိသည်။ ညှို့ကို ပါးပြင်အနားကပ်၍ ငင်ပြီး မြားလွှတ်လိုက်သည်။ မြားတံသည် တဟူးဟူး တိုက်နေသော လေအဟုန်ထဲတွင် ဒယီးဒယိုင် ပျံသန်းသွားကာ စက်ကွင်း၏ အနားရေးတွင် ဝင်စိုက်တော့သည်။ ကောင်လေး စိတ်ပျက် လက်ပျက် ဖြစ်သွားစဉ် အဘိုးအိုက ရယ်မော၍ လေထဲသို့ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်၊ လက်ကို ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်ဖြင့် တစ်စုံတစ်ခု ပြောနေသည်။ ကောင်လေး၏ မျက်နှာမှာ မကြည်မလင်။

"သား မှတ်မိပြီ မယ်မယ်။ ဘိုးက အဲဒီတုန်းက လေတိုက်နှုန်း အကြောင်းရှင်းပြတယ်။ လေအရှိန်နှုန်းကို တွက်ဆပြီး မြားကို လွှတ်ရမယ်။ သားဟာ စက်ကွင်းဗဟိုကို ချိန်ပြီး ဒီအတိုင်း ညှို့လွှတ်တာဆိုတော့ လေအဟုန်ကြောင့် လမ်းခုလပ်မှာပဲ မြားတံဟာ လမ်းကြောင်း တိမ်းသွားတယ်။ ဟုတ်တယ်။ အဲဒီလိုပြောပြီး ဘိုးက သား လက်ထဲက လေးကို ယူ သူကိုယ်တိုင် ပစ်ပြတယ်"

အဘိုးအိုက စက်ကွင်းသို့ မချိန်ရွယ်ဘဲ လေညာဘက်ဆီ ခပ်စွေစွေ မြှောက်ချိန်သည်ကို ကလေးငယ်က စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။ အဘိုးအို ညှို့ကို လွှတ်သည်။ မြားသည် လေဆန်ထက် ပြန်သွားပြီးမှ လေစုန်ပြန်စီးလာကာ စက်ကွင်းဗဟိုကို စက်ဝိုင်းထဲသို့ လှပစွာ စွဲဝင်သွားလေသည်။

အဘိုးအိုက ပြုံးလျက် လေးကို ကလေးငယ် လှမ်းထဲ ပြန်ထည့်

သည်။ ပါးစပ်မှလည်း တတွတ်တွတ် ပြောသည်။ ကလေးငယ်၏ မျက်နှာမှာ သုန်မှုန်နေသည်။ စိတ်ရှုပ်ထွေးသော သည်းခံအောင့်အည်းနေရသော အသွင်မျိုး။

ခဏအကြာတွင် ကလေးသည် ညှို့တွင် မြားတစ်စင်းတပ်ပြန်သည်။ မြှောက်ချိကာ ချိန်ရွယ်သည်။ အဘိုးအိုက မနားတမ်း ပြောနေသည်။ သို့သော်. . .

"မှတ်မိတယ် မယ်မယ်။ ဘိုးက လေတိုက်နှုန်းနဲ့ လေအရှိန်ကို တွက်။ မြက်ပင်ဖျားတွေ လေထဲမှာ လွှင့်ခါနေတာကို ကြည့်လို့ တတွတ်တွတ် ပြောနေပေမယ့် သားစိတ်ထဲမှာ စက်ကွင်းကိုပစ်တာ၊ စက်ကွင်း မချိန်ရဘဲ လေညာဆီ စွေစောင်းချိန်ရွယ်ရမယ်ဆိုတာကြီးကို ဘဝင်မကျ နိုင်ဘူး။ သားရဲ့လက်နဲ့၊ မျက်စိဟာ စက်ကွင်းဆီကိုပဲ ရောက်ရောက်သွားတယ်. . .။ ပစ်မှတ်ရှိရာကိုပဲ တည့်တည့် ချိန်ရွယ်ချင်တယ်။ ဘိုးဘယ်လောက်ပဲ အနားကနေ ကပ်ပြောပြော သားဟာ သူပြောသလို မဟုတ်ဘဲ စက်ကွင်းဆီကိုသာ တည့်တည့် ချိန်ရွယ်ပြီး လွှင့်ခဲ့တယ်"

မြားသည် ပထမမြားထက် ပို၍ပင် ဆိုးသွားသည်။ ညှို့အလွှတ်တွင်မှ ပို၍ အရှိန်ပြင်းလာသော လေပြင်းတစ်ချက်ကြောင့် မြားတံသည် ဖရိုဖရဲပျံသန်းကာ စက်ကွင်းအနားရေးသို့ စောင်း စောင်း၌၌ သွား၍ စိုက်သည်။

အဘိုးအိုက တဟားဟား ရယ်သည်။ ကလေး၏ မျက်နှာမှာပို၍ စူစူဆောင့်ဆောင့် ဖြစ်သွားသည်။ နောက်ထပ် မြားတစ်စင်း လွှတ်ပြန်သည်။ လေအဟုန်တွင် ဖရိုဖရဲ ဝဲလျက် စက်ကွင်းအပြင် ဝန်းတွင် အရုပ်ဆိုးစွာ စွဲပြန်သည်။ နောက်ထပ် တစ်စင်း၊ နောက် တစ်စင်း။

"အဲဒီတုန်းကတော့ သားဘယ်သိမလဲ မယ်မယ်။ စက်ကွင်းကို ပစ်စိုက်တာဟာ စက်ကွင်းကိုပဲ ချိန်ရွယ်ရမှာပေါ့လို့ ဇွတ်ပေခံပြီး ခေါင်းမာခဲ့တယ်။ သားရဲ့ မြားတံတွေဟာ ပိုပိုပြီး လွဲချော်ကုန်တယ်။ စက်ကွင်းကိုတောင် မထိတော့ဘဲ အောက်ကို စိုက်ဝင်သွားတာတွေ ရှိတယ်။ အင်း ဟုတ်တယ် မယ်မယ်။ မိမိရည်ရွယ်ရာ ပစ်မှတ်ကို မဖြစ် လွှတ်တာဆိုပေမယ့် လေတိုက်နှုန်း၊ လေအဟုန်၊ စက်ကွင်းနဲ့ အကွာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဝေး၊ မြားတဲ့ တိမ်းစောင်းသွားမယ် အရှိန်အလျဉ်။ ဒါတွေကို သားဘယ်တွက်တတ်မလဲ။ ဘိုး ပြောပြနေပေမယ့်လဲ သားစိတ်ထဲက အဲဒီလိုကို မတွက်ချင်ဘူး။ မြားတံကို မလွှတ်ချင်ဘူး. . ”

မယ်မယ်က ကျွန်ုပ်၏ ဆံစများကို အသာအယာ ပွတ်သပ်လျက် ပြောသည်။

“အဲဒါဟာ သေနင်္ဂ သဘောတွေပေါ့ကွယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီညဉ့်က နံနက်လင်းအားကြီးမှာ မယ်မယ် ရေခပ်ဖို့ထတော့ သားကို စက်ရာထဲမှာ မတွေ့ဘူး။ စိတ်ပူပြီး သားကို ဝရီးဖပုတ္တားနဲ့ မယ်မယ်တို့ လိုက်ရှာကြတယ်။ သား မှတ်မိရဲ့လား. . ။ သားကို စက်ကွင်း လေ့ကျင့်တဲ့ မြက်ခင်းပြင်မှာတွေ့ခဲ့ကြတယ်။ သားတစ်ကိုယ်လုံး နှင်းတွေ ရွဲရွဲစိုလို့။ စက်ကွင်းအနီးနားတဝိုက်နဲ့ စက်ကွင်းပေါ်မှာလဲ မြားတွေ အစင်းပေါင်းများစွာနဲ့။ သားမခံချင်စိတ်နဲ့ တစ်ညလုံးလုံး လေ့ကျင့်နေခဲ့တာကလား။ မယ်မယ် မသိအောင် စက်ယာထဲက ထသွားပြီး မြက်ခင်းပြင်ထဲ သွားလေ့ကျင့်နေတာလေ။ ခိုက်ခိုက်တုန်နေတဲ့ သားကို မယ်မယ် အတင်းပွေ့ပြီး ခေါ်ခဲ့ရတယ်။ သားရဲ့ ဘိုးကတော့ တအံ့တသြနဲ့ ရယ်လို့ပေါ့။ သားဟာ အဲဒီလောက် သည်းခံကြီးတယ်။ မခံချင်စိတ်များတယ်။ အရှုံးနဲ့ လွဲချော်မှုဆိုတာကို တစ်စက်ကလေးမှ လက်မခံနိုင်တဲ့ သားရဲ့ စိတ်ဓာတ်”

သည်းခံကြီးတယ်။ မခံချင် စိတ်များတယ်။ အရှုံးနဲ့ လွဲချော်မှုကို တစ်စက်ကလေးမှ လက်မခံနိုင်တဲ့ သားရဲ့ စိတ်ဓာတ်. . . မယ်မယ့် စကားလုံးများသည် ကျွန်ုပ် နားထဲတွင် အထပ်ထပ် မြည်နေသည်။ ဟေ့. . . ရာဇကုမာရ်. . . မင်းဟာ ငယ်ငယ်ကလေး ကတည်းက အဲဒီလို သန္ဓေဇဏ ရှိခဲ့တဲ့ သူလေ။ မင်းကိုယ် မင်း သိရဲ့လား. . ဟူသော အသံတစ်သံကိုလည်း ကြားရသည်။ ထိုအသံသည် ပြင်ပမှလာသော အသံမဟုတ်။ ကျွန်ုပ်၏ ရင်ထဲမှ အသံ။

ကြည်စင်သော ကောင်းကင်ပြင်တွင် တိမ်မဲတစ်အုပ် ဖြတ်သွားသလို ငယ်စဉ်တောင်ကျေးဘဝကို မယ်မယ်နှင့်အတူ လွမ်းတကြည်နူးစွာ မြင်မက်နေသော ငယ်အိပ်မက် ကြည်နူးမှု သည် ညှို့ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

မှိုင်းမှုန်အုံ့ဆိုင်းသွားသော ဝေဒနာကို မခံယူချင်။ မကျန်းမာလှ

သော မယ်မယ့်အနီးမှာနေရင်း မယ်မယ်နှင့်အတူ အတိတ်လွမ်းစကားတွေကိုသာ ပြောဆိုနေချင်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအတွေးများကို ခေါင်းထဲမှ ဖယ်ထုတ်လိုက်ရသည်။

မယ်မယ့်အဆောင်တွင်းရဲရွေအချို့က ကညင်ဆီမီးတိုင်များကို ယူလာကြသည်။ သစ်စေးနှံနှင့် ပန်းပေါင်းနဲ့ ကြိုင်လှောက်သော မယ်မယ့်နန်းဆောင်အတွင်းမှာ အမှောင်သမ်းနေပေပြီ။ ညနေခင်းသည် တစ်စတစ်စ အိုမင်းလာပေပြီ။ အပြင်ဘက်၌ အိပ်တန်းပြန် ဗျိုင်းတို့ကိုပင် ထွေနေရပေပြီ။

“သား ဒီမှာပဲ ညနေစာစား။ ငါ့အတွက်တော့ ယာဂုပဲ ယူခဲ့ကြကွယ်”

မယ်မယ်က ရဲရွေများကို လှမ်းအမိန့်ပေးရင်း ကျွန်ုပ်ဘက်လှည့်၍ ယဲ့ယဲ့ပြုံးပြသည်။

“အသက်အရွယ် ကြီးရင့်အိုမင်းလာတော့ ဝမ်းတွင်း မီးအား မကောင်းတော့ဘူး သားရဲ့။ မယ်မယ် ညနေဘက်ဆိုရင် ယာဂုပဲ သောက်တော့တယ်။

မီးတိုင်အလင်းများကြောင့် နန်းဆောင်ထဲမှာ အမှောင်ရိပ်တို့ ပျောက်သွားကြသည်။ မီးရောင်တွင် တွေ့နေရသော မယ်မယ့် မျက်နှာမှာ အမှောင်တစ်ဝက် အလင်းတစ်ဝက်ဖြင့် ပိုမို အိုမင်း သွားသယောင်ပင်။ သို့သော် မယ်မယ့် မျက်လုံးများသည် ကျွန်ုပ် ရောက်ခါစ အချိန်ကနှင့်မတူဘဲ ရွှန်းစိုလင်းလက်လာသည်ဟု ထင်သည်။

“ကဲ . . . . သားရဲ့ ပျက္ခယွေတောက အမဲလိုက်ခန်းတွေ အကြောင်းပြောပါဦး”

“မပြောပါဘူး မယ်မယ်။ သားအတွေ့အကြုံတွေက ခြောက်သွေ့ပါတယ်။ မယ်မယ်ပဲ ဆက်ပြောပါ”

“မယ်မယ်က ဘာပြောရမှာလဲ။ မယ်မယ့်မှာ ဘာများပြောစရာရှိလို့လဲ”

“ဘိုးအကြောင်း မယ်မယ် ငယ်စဉ်ဘဝအကြောင်း၊ ပြီးတော့ ဘုံးလေးတစ်လက်နဲ့ အမဲလိုက်ထွက်ခဲ့ရာမှာ ထူးဆန်းတဲ့ သားကောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ကောင်နဲ့ တွေ့ခဲ့ရပုံ အကြောင်းတွေပေါ့"

"ဟင်. . . ဒါတွေ မယ်မယ် ပြောခဲ့ဖူးသားပဲ၊ သား အကြိမ်ကြိမ် နားထောင်ခဲ့ရပြီးပြီပဲ"

"ဘယ်တော့မှ ရိုးအီမသွားနိုင်တဲ့ အကြောင်းတွေပါ မယ်မယ်။ သားအတွက် အကြိမ်တိုင်းမှာ နားထောင်လို့ လတ်ဆတ်နေတဲ့ အကြောင်းတွေပါ"

"သား တကယ်နားထောင်ချင်လို့လား"

ပစ္စုန်ပွန်မှာ နေရတာ မွန်းကြပ်တယ်။ အနာဂတ်ဆိုတာကလည်း ရင်မောစရာကောင်းတယ်။ အတိတ်မှာ ခိုလှုံရတာပဲ လွတ်လပ်စာယ် မယ်မယ်ရဲ့ ပြောမည်ကြံသော်လည်း ထိုစကားများကို မြိုသိပ်လိုက်သည်။

မယ်မယ့်လက်ကို အမြတ်တနိုးဆုပ်ကိုင်ကာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တော့သည်။

◆ ◆ ◆

(၉)

အကယ်ပင် လွမ်းမောဖွယ် ပုံပြင်တစ်ပုဒ်။

လူ့ လောကထဲသို့ ကျွန်ုပ်ရောက်ရှိ မလာမီက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ထိုဖြစ်ရပ်များသည် မယ်မယ်၏ ပြောပြချက်ဖြင့် ကျွန်ုပ် စိတ်သဏ္ဌာန်တွင် ရုပ်လုံးကြွနေကြသည်။ မယ်မယ်သည် ပုံပြောကောင်းသော တေးလက််သည်ကြီး တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

မယ်မယ်ဆောင်သော အတိတ်ကြောင်းများတွင် ပထမဆုံး အရေးပါ အရာထင်ရှားသူကား "ရှင်ကြီးပုပ္ပ" အမည်ရသည့် အရည်းရဟန်းကြီးတစ်ပါး ဖြစ်သည်။

လျှို့ဝှက်သော ဂန္ဓိရကျင့်စဉ်များနှင့် မွေ့လျော်သည့် ရှင်ကြီးပုပ္ပသည် စွမ်းပကားများကို ပိုင်ဆိုင်သည့် အရည်းရဟန်းကြီး ဖြစ်သည်။ အဲမောင်း လှံရေးတွင် ထူးချွန်သလို ယဇ်ဆေးလက််များကိုလည်း ကြက်သီးမွေးညှင်းထဖွယ် ရွတ်ဆိုနိုင်သူ ဖြစ်သည်။ တောတောင် သစ်ပင်များ၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို သိနိုင်စွမ်းသည့် အလျောက် ကျွမ်းကျင်ထက်မြက်သော ဆေးဆရာကြီး တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။

ရတနာပုံစာအုပ်တို့က်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သမထီးဒေသ"တွင် အခြားသော အရည်းရှင်ကြီးများနှင့် အတူ ဇနေနိုင်ဘဲ သမထီးနှင့် တစ်တောင်ကျော် သင်တောင်တောအုပ် အရှေ့စွန်းတွင် တစ်ကိုယ်တည်း နေထိုင်တတ်သောကြောင့် သူ့ကိုအရှေ့ဘက်သား ရှင်ကြီးပြုဇွာဟုလည်းကောင်း၊ ရှင်ကြီးပုပ္ပဟု လည်းကောင်း" ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

သို့သော် ရှင်ကြီးပုပ္ပသည် သမထီးဒေသ အရည်းရှင်ကြီးတို့၏ ဂိုဏ်းသစ်တက်ပွဲ အခမ်းအနား၊ ကျင့်စဉ်စစ်ဆေးပွဲ အခမ်းအနား စသည့် သဘင်ကြီးများကိုတော့ မှန်မှန်တက်ရောက်ဖို့ လာတတ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ရှင်ကြီးပုပ္ပ၏ တစ်သီးတစ်ခြား နေထိုင်မှုအပြင် လျှို့ဝှက်နက်နဲသော စွမ်းပကားများဖြင့်လည်း ပြည့်စုံ၊ ကျင့်စဉ်အရလည်း ထူးခြားမြင့်မားကာ ဣန္ဒြေသမ္မတ္တိလည်း ရင့်ကျက်ကြီးမားသော ရှင်ကြီးပုပ္ပအား သမထီးမှ အရည်းရှင်ကြီးများက လေးစားခန့်ညားကြသည်။

ထိုရှင်ကြီးပုပ္ပတွင် နှမအရင်းမှ ဖွားမြင်သော တူမငယ် တစ်ယောက် ရှိရာ ထိုတူမငယ်၏ အမည်မှာ "သမ္မာလ" ဖြစ်လေသည်။ သမ္မာလ၏ မိဘများမှာ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဆုံးပါးသွားကြသဖြင့် ရှင်ကြီးပုပ္ပသည် တူမလေးအပေါ် ၌ကား သံယောဇဉ်ကြီးမားခဲ့လေရာ ထိုသံယောဇဉ်သည်ပင် ရှင်ကြီးပုပ္ပ၏ လောကလူမှု ကမ္ဘာမှ တစ်ခုတည်းသော ထောက်ထားငဲ့ညှာစရာပင် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

"သမထီးဆိုတာ အရည်းရှင်ကြီးတွေရဲ့ နိုင်ငံတော်ကြီးတစ်ခုပေါ့။ ပယ်ပေါင်းများစွာ ကျယ်ပြောတဲ့ သစ်တပ်ဝင်းကြီးထဲမှာ အဆောင်တွေ၊ ယဇ်နန်းတွေ၊ တင်းကုပ်ကြီးတွေနဲ့ နေကြတာ။ အမှန်တော့ သစ်တပ်ဝင်းရဲ့အပြင်မှာလဲ အရည်းရှင်ကြီးတွေရဲ့ ဩဇာတိက္ကမဟာ မြစ်ရိုးချောင်းဖျား၊ တောင်တန်းလွင်ပြင်များအထိ ပျံ့နှံ့ ကြီးမားခဲ့တယ်။ သူတို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်နက်နဲတဲ့ ဂမ္ဘီရပညာတွေ၊ ဂန္ဓာရီ အတတ်တွေ၊ အင်အားကြီးမားတဲ့ အုပ်ချုပ်မှုတွေ၊ တပည့်လက်သား ကျေးကျွန်တွေကြောင့် သမထီးဟာ ထူးခြားတဲ့ ဘုံကြီးတစ်ခုလို တည်ခဲ့တာပေါ့!"

"မယ်မယ်ကတော့ အဲဒီတုန်းက ရှင်ကြီးပုပ္ပနဲ့အတူ သင်တောင်တောအုပ် အရှေ့ဖျားမှာ နေတာပဲလား.."

"ဟင့်အင်း.. ။ မယ်မယ်က သမထီးရဲ့ မြောက်ဘက်က ဇနပုဒ်ကလေးမှာ အဆွေအမျိုးလို စောင့်ရှောက်ခဲ့တဲ့ လူကြီးသူမတွေနဲ့ နေရတာ။ ဝရီးက သမထီးဂိုဏ်းရဲ့ သဘင်အခမ်းအနားတွေ လာတက်တော့မှ မယ်မယ့်ဆီ ဝင်ဝင် လာတတ်တာ။ အတူမနေပေမယ့် အရှေ့ဘက်သား ရှင်ကြီးပုပ္ပရဲ့ တူမဆိုတဲ့ ဘဝကပဲ မယ်မယ့်ကို ကောင်းကောင်းကြီး လုံခြုံမှု ပေးနိုင်ခဲ့တာပေါ့!"

သမထီးမှ အရည်းရှင်ကြီးတို့၏ ဩဇာတိက္ကမနှင့် ဘုန်းအာဏာ စက်သည် လပြည့် လကွယ်နေ့များ၌ ဒီတက်သော ဧရာဝတီရေပြင်ကဲ့သို့ လျင်မြန်စွာ ကြီးထွားအားကောင်းလာခဲ့သည်။ သမထီးဂိုဏ်းသား အရေအတွက်များလည်း တစ်စတစ်စ များပြားလာသည်။ သမထီးသစ်တပ်ဝင်းကြီးမှာလည်း အရည်းရှင်ကြီးတို့၏ ကျောင်းသခင်မ်းအဖြစ်မှသည် ခေါဘဏ်တပ်ကြီးများ စခန်းချရာ ဒေသအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

"အရည်းရှင်ကြီးတွေဟာ လောကမှာ သူတို့မသိတာ မတတ်တာ မရှိသလောက်ပါဘဲ။ ထူးဆန်းတဲ့ ကျင့်စဉ်တွေ ကျင့်တယ်၊ ဆေးဝါးကုသတယ်၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ဓား၊ လှံ၊ လေး၊ မြား၊ လက်ရုံး အတတ်တွေကို ပို့ချပေးတယ်။ တေးလက်ာတွေ သီကုံး ရွတ်ဆိုကြ တယ်။ ဝိညာဉ်တွေကို စိုးမိုးနိုင်တဲ့အတွက် သေဆုံးသူတွေမှန်သမျှ နဲ့ အမြဲဆက်သွယ်နေကြတယ်လို့လဲ တစ်ချို့က ဆိုကြတယ်။ ကောင်းကင်၊ မြေပြင်၊ ရေပြင်တွေရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကိုလဲ သိတယ်။ လူတွေရဲ့ ဖြစ်စဉ်ဘဝတွေကိုလဲ နိမိတ်ဖတ် ဟောပြော နိုင်ကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ ဘုန်းအာဏာစက်ဟာ နတ်ဒေဝတာများဆီ ဆင်းသက်လာတာမို့ သူတို့ရဲ့ အမိန့်မှန်သမျှဟာလဲ အဲမောင်းသွားလို ထက်မြက်စူးရှလှတယ်။ သူတို့ရဲ့ ဒေါသဟာအဂ္ဂနီဒေဝတာရဲ့ မီးလျှံတွေလို ကြောက်စရာကောင်းတာမို့ သူတို့ အလိုဆန္ဒနဲ့ အမိန့်မှန်သမျှကို ဘယ်သူမှ ဆန့်ကျင်ဘက် မပြုရဲကြဘူး။ ဒါပေမယ့် ကောက်ပဲသီးနှံတွေ ဖွံ့ဖြိုးအောင်၊ မိုးလေဝသမှန်အောင် လယ်ရေတွေပေါများအောင် အနာရောဂါတွေ ပျောက်ကင်းအောင် သူတို့ က လုပ်ပေးနိုင်ကြတဲ့အတွက် သူတို့ဟာ နတ်ဒေဝတာရဲ့ တမန်တွေလဲ ဖြစ်ကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်။ သမထီးဒေသနဲ့တကွ တမွဒီပသားတွေက အရည်းရဟန်းတွေဟာ သုခဘုံရဲ့ မုခ်တံခါးမျှားကို ဖွင့်ပေးနိုင်သူ၊ ငရဲဘုံရဲ့ တံခါးမျှားကို ပိတ်ဆို့ပေးနိုင်သူတွေအဖြစ် ယုံကြည်ကြတယ်။

အရှေ့ဘက်သား ရှင်ကြီး ပုပ္ပအား သမထီးသို့ လာရောက်နေထိုင်ရန်နှင့် သမထီးဂိဏ်းကြီး၏ အရေးပါအရာရောက်သော အရာဌာနန္တရတစ်ခုခုကို လက်ခံရန် ဂိဏ်းအကြီးအကဲများက ဖိတ်ခေါ်ကြသည်။ သို့သော် ရှင်ကြီးပုပ္ပသည် မိမိ၏ ကျင့်စဉ်မှာ အစုအဝေး အသိုင်းအဝန်းနှင့် မသင့်မြတ်။ တစ်ကိုယ်တည်း နေခြင်းဖြင့်သာ ကျင့်စဉ်တိုးတက် ထက်မြက်မည်ဟုဆိုကာ ထိုဖိတ်ခေါ်ချက်ကို ငြင်းပယ်ခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဖြင့်ပင် ရှင်ကြီးပုပ္ပနှင့် သမထီးဂိဏ်းမှာ တစ်စတစ်စ ကင်းကွာလာခဲ့သည်။ သမထီးဂိဏ်းကြီး၏ ဖွဲ့ထွားအားကောင်းလာမှု၊ တန်ခိုးဩဇာတိက္ကမကြီးမားလှမှုတို့မှာလည်း ရှင်ကြီးပုပ္ပနှင့် ဘာမှမဆိုင်သလို ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဒါပေမယ့် သမထီးဂိဏ်းရဲ့ ဂိဏ်းချုပ် ဂိဏ်းအုပ် အဆက်ဆက်ဟာ ဝရီးပုပ္ပရဲ့ ကျင့်စဉ်နဲ့ သမာဓိကို အစဉ်တစိုက် လေးစားခဲ့ကြတယ်။ ကျင့်စဉ်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ဂန္ဓာရီပညာတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အခါတွေမှာ သမထီးဟာ ဝရီးရဲ့ ဩဝါဒကို အမြဲလိုလို ဆက်သွယ်တောင်းခံခဲ့ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဝရီးပုပ္ပဟာ သမထီး ဂိဏ်းဆရာတွေအပေါ်မှာတော့ လူမသိသူမသိ ဩဇာညောင်းခဲ့တယ်လို့ ဆိုရပေတယ်"

ရှင်ကြီးပုပ္ပ အကြောင်းများကို ပြောပြနေစဉ်ဝယ် မယ်မယ်၏ မျက်လုံးအိမ်များမှာ လွမ်းရိပ်နှင့် တက်ကြွမှုများ တစ်လှည့်စီ ရိုက်ခတ်ကာ တောက်ပနေကြလေသည်။

"ဒီလိုနဲ့ နေလာခဲ့ကြပြီး တစ်ခုသော ကာလမှာတော့ အင်မတန်ကို ကြီးမြတ်တဲ့ ပြောင်းလဲမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်ဖို့ အစပြုလာခဲ့တယ်။ အဲဒီကာလဟာ အရိမဒ္ဓနပူရထီးနန်း အပြောင်းအလဲနဲ့ တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်နေတယ်။ အရိမဒ္ဓနပူရမှာ စုက္ကတေးဘုရင် နန်းကျပြီး အနိရုဒ္ဓဒေဝဆိုတဲ့ ဘုရင်သစ် နန်းတက်တဲ့ ကာလ"

လွမ်းမော ဆွတ်ပျံ့ဖွယ် အတိတ်ပုံပြင်တွင် [illegible]ရေးရာများ ဘုရင်များကဏ္ဍပါဝင်လာသောကြောင့် [illegible] နောက်ကျိလာသည်မှာ အမှန်ပင်။ သို့သော် ဤပုံပြင်တွင် ဤအခန်းကဏ္ဍကို ကျော်လွှား၍ မရ။ မလွဲမသွေပင် ဖြတ်သန်းရပေမည်။

အနိရုဒ္ဓဒေဝ။ လှပပြီး အားရှိသော ထိုအမည်သည် အတိတ်ဇာတ်၏ အခန်းသစ်ခေါင်းစဉ်ပင် ဖြစ်ချေသည်။

"ပြဿနာ။ အင်း ပြဿနာလို့ ဆိုရမှာပဲ သားရဲ့။ ပြဿနာရဲ့အစကတော့ ဘုရင်သစ် အနိရုဒ္ဓဒေဝရဲ့ အတွေးအခေါ်ပဲ။ အရိမဒ္ဓနပူရနန်းပလ္လင်ပေါ် တက်လာတဲ့ ဘုရင်သစ်ဟာ စိတ်ကူး အတွေးသစ်တစ်ခုကိုပါ တစ်ပါတည်း သယ်လာခဲ့တယ်လို့ ဆိုရမှာပဲ"

အနိရုဒ္ဓဒေဝသည် သူ၏ နောင်တော် ဘုရင်ဟောင်း စုက္ကတေးနှင့် စီးချင်းထိုးကာ စုက္ကတေးကို မြင်းကပါချောက်ကမ်းပါးမှ ထိုးချသုတ်သင် အနိုင်ယူခဲ့သူ။

"အနိရုဒ္ဓဒေဝဟာ သူလက်မှာ သူ့နောင်တော်ရဲ့ သွေးတွေ ချွတ်မရအောင် စွန်းထင်းနေတယ်လို့ ယုံကြည်ခဲ့တာကလား"

နားထောင်နေရင်းဖြင့်ပင် သွေးညှီနံ့များကို ရှုရှိုက်မိသည်ဟု ခံစားမိရလေသည်။ ဤဇာတ်ကြောင်းကို ပြောပြချိန်၌ မယ်မယ့် အသွင်မှာလည်း လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ် ရှိလွန်းလှသည်။

"နောင်တော်ကို သတ်ပြီး နန်းရလာတဲ့ အနိရုဒ္ဓဒေဝဟာ သူ့ရဲ့ပလ္လင်ကို သွေးတွေစင်ကြယ်သွားအောင် ဆေးကြောပစ်ရမယ်လို့ ခံစားနေရတယ်။ ဒီကိစ္စအတွက် သူဟာ သမထီးဒေသက အရည်းရှင်ကြီးတွေရဲ့ အကူအညီကို ယူခဲ့ရတယ်။ အရည်းရှင်ကြီးတွေက အနိရုဒ္ဓဒေဝရဲ့ နှလုံးအိမ်မှာ စွန်းထင်းနေတဲ့ သွေးတွေကို လုံးဝ စင်ကြယ်သွားအောင် ဆေးကြောပေးမယ်လို့ တာဝန်ယူခဲ့ကြသတဲ့"

ထက်သန်ဝင်စားမှုများဖြင့် ပြောပြနေသော မယ်မယ့်စကားလုံးများထဲတွင် ကျွန်ုပ်သည် ပီဘိကလေးငယ်တစ်ဦး ဖြစ်သွားတော့သည်။ ရင်ဖိုသည်းလှိုက် တစ္ဆေပုံပြင်တစ်ခုကို အိပ်ရာဝင် နားထောင်သော ကလေးလေးလို။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ထီးနန်းအရေးမှာ မတရားတဲ့ နောင်တော်ကို သတ်ပစ်လိုက်ခြင်းဟာ အပြစ် မဟုတ်ဘူး။ သို့သော် ဒါကို အပြစ်လို့ခံယူပြီး သွေးတွေ မစင်ဘူးလို့ ခံစားနေရတဲ့ အနီရွှဒေဝအတွက် အပြစ်ဆိုတာတွေ လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ငါတို့လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်လို့ အရည်းရှင်ကြီးတွေက တာဝန်ယူလိုက်ကြတယ်။ အပြစ်ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဆေးကြောမလဲ။ သမထီးအရည်းတို့ရဲ့ နည်းလမ်းကတော့ တခြားမဟုတ်ဘူး . . . ယဇ်"

ကလျိကမဟာဒေဝီ နတ်ဘုရားမရုပ်ထုကို ကျွန်ုပ် ပြက်ထင်မြင်ယောင်လာသည်။ ဒုတ္ထာတို့ဖြင့် လိမ့်ခြေယ်ထားသော မျက်နှာစိမ်းစိမ်း၊ ဟသ်ပဒါးသုတ်ထားသော နှုတ်ခမ်းခဲတွင်း နီရဲရဲ။ ထိုနှုတ်ခမ်းခဲတွင်းတွင် လူသေအလောင်း အရုပ်သေးသေးနှစ်ခုကို ကိုက်ခဲထားသည်။ သစ်နက်သားဖြင့် ထုလုပ်ထားသော ကလျိကမဟာဒေဝီ ရုပ်တုကြီးသည် ဘယ်လက်ကိုမြှောက်လျက် ယာလက်တွင် ဆင်များထိုးသိထားသော လှံတံကို စွဲလျက်။ ဦးခေါင်းထိပ်တွင် လခြမ်းပုံ သဏ္ဌာန်၊ ရုပ်တု၏ ဆံပင်များသည် မြေပေါ် အထိ ဖားလျားကျနေသည်။ နားရွက်တစ်ဖက်ကိုသာ မြင်ရပြီး ထိုနားရွက်၏ နားပေါက်တွင် နားဆွောင်းမရှိဘဲ လူသေအလောင်းပုံ အရုပ်တစ်ခုကို ထိုးထည့်ထားသည်။ ခါးတွင် လူခေါင်းပုံများကို ချိတ်ဆွဲထားသည်။

စိတ်ကူးအာရုံပုံကားချပ်ထဲတွင် နန်းတက်ကာစ ဘုရင်သစ် အနီရွှဒေဝသည် ကလျိကမဟာဒေဝီနတ်ဘုရားမ ရုပ်တုကြီးရှေ့၌ ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အရည်းရှင်ကြီးတို့သည် သေရောစပ်သော ယဇ် အင်တုံခွက်ကြီးများ၊ တုံကောင်းကြီးများကို ကိုင်မြှောက်ထားကြသည်။

ယဇ်ပွဲကြီး ကျင်းပရာ စည်းရိုးခြံ၏ အပြင်တွင်ကား ကျွဲတွေ နွားတွေ သိုးတွေ ဆိတ်တွေ သားသတ်သမားများက ဓားကောက်များကို မြှောက်ကာ အရည်းရှင်ကြီး၏ မန္တာန်ရွတ်သံကို စောင့်နေကြသည်။ အချက်ပေး တံပိုးသံအဆုံးဝယ် သူတို့လက်ထဲမှ ဓားကောက်သွားများက ယဇ်ကောင်များ၏ လည်ပေါ် သို့ တိခနဲ ကျရောက်သွား

တော့မည်။

"သူ့အသက်သတ်ခြင်းဆိုတာ မကောင်းမှု။ လူတစ်ယောက် အသက်ဆိုရင် ပိုပြီး ကြီးကျယ်တဲ့ အပြစ်။ အဲဘုရင်တစ်ပါးရဲ့ အသက်ဆိုရင်တော့ အကြီးကျယ်ဆုံး အပြစ်ပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဒီအပြစ်ကို ပယ်ဖျောက်သွားအောင် အကြီးကျယ်ဆုံးယဇ်ပူဇော်ပွဲနဲ့ ချေဖျက်ပေးမယ့် ကလျိကမဟာဒေဝီနတ်ဘုရားထဲမှာ မဟာယဇ်ကိုပေးရင် မကောင်းမှုဟူသမျှ ပယ်ဖျောက်စေတယ်လို့ အရည်းရှင်ကြီးတွေက တာဝန်ယူလိုက်ကြတယ်လေ။ အနီရွှဒေဝလဲ မဟာယဇ်ကို ကျင်းပရတာပေါ့"

စိတ်မသက်မသာဖြင့်ပင် နားစွင့်ဖြစ်နေသည်။ ပြောပြသူ မယ်မယ်ကိုယ်တိုင်လည်း အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခုအတွင်း နစ်မွန်းနေသူပမာပင်။

"ယဇ်ပွဲကြီးနဲ့အတူ နန်းတက်ပွဲ ပျော်ရွှင်ပွဲ သဘင်တွေ ခံကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အနီရွှဒေဝအတွက်တော့ ညဉ့်တွေဟာ အိပ်မပျော်တဲ့ ညဉ့်တွေပဲ ဆက်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ နောင်တော်ကို သတ်ခဲ့တဲ့ အပြစ်ကင်းစင်သွားတယ်လို့ မခံစားရရုံတင် မကဘူး ယဇ်ပွဲကြီးအတွက် နောက်ထပ် ကျွန်းတိရစ္ဆာန်တွေကို သတ်ရတာ အဲဒီကျွန်းတွေကို ယဇ်ကောင်အဖြစ် ဆက်သပို့ဆောင်ပေးရတဲ့ အရိမဒ္ဒန ပြည်သား ပြည်သူတွေရဲ့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှု မင်းမိန့်နဲ့ သမထီး ဘုန်းအာဏာတို့အောက်မှာ ခေါင်ငဲ့ပျပ်ဝပ်ကြရတဲ့အဖြစ်။ ဒါတွေက အနီရွှဒေဝရဲ့ နှလုံးသားကို ဖိညှစ်ဆုပ်ခြေနေကြပြန်သတဲ့"

အနီရွှဒေဝ၏ ခံစားရချက်များကို သရုပ်ဖော်ရာ၌ မဲယမ်သည် သူကိုယ်တိုင် ခံစားရဘိသကဲ့သို့ နှိုက်နှိုက်နဲနဲ ရှိလွန်းလှပေသည်။

"ဒီအခိုန်ကစပြီး အနီရွှဒေဝရဲ့ ရင်ထဲမှာ အတွေးတစ်ခု ဝင်လာခဲ့တယ်။ အဲဒါကတော့ သမထီး အရည်းရှင်ကြီးတွေရဲ့အယူဝါဒနဲ့ ယဇ်ပွဲတွေဟာ ကောင်းမှုနဲ့ မကောင်းမှုကို ဘယ်လိုမှ ခွဲခြားမပေးနိုင်ဘူး။ အေးငြိမ်းတဲ့ နေထိုင်မှု၊ အပြစ်ကင်းတဲ့ ရှင်သန်မှုကိုလည်း လုံးဝမပေးနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အတွေးပဲ"

အနီရွှဒေဝနှင့် သမထီးအရည်းရှင်ကြီးတို့အကြောင်းအိုး ကျွန်ုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆက်နားမထောင်ချင်တော့အောင် မွန်းကြပ်လာသည်။
ထို့ကြောင့်...

"မယ်မယ်ရယ် ရှင်ကြီးပုပ္ပနဲ့ သူတူမ သမ္ဘူလတို့ အကြောင်းကို သာ ဆက်ပြောပါတော့" ဟု ဝင်ထောက်လိုက်ရသည်။ မယ်မယ်က ပြုံးလျက်.

"အခုပဲ အဲဒီအကြောင်း ရောက်လာမှာပါ သား။ နေဦး အနိရုဒ္ဓဒေဝရဲ့ အခန်းကို နည်းနည်းဆက်ရဦးမယ်။ ဒီလိုလေ... သမထီး အယူဝါဒကို သံသယဖြစ်လာတဲ့ အချိန်ကစပြီး အနိရုဒ္ဓဒေဝဟာ အယူဝါဒသစ်တစ်ခုကို တောင့်တလာတယ်။ အဲဒီ အယူဝါဒသစ်ဟာ ဘယ်ကလာပြီး ဘယ်လိုရှိမယ်ဆိုတာကို မသိသေးပေမယ့် အနိရုဒ္ဓဒေဝရဲ့ သဘောထားကတော့ အရည်းရှင်ကြီးတို့ရဲ့ အယူဝါဒနဲ့တကွ သမထီးဒေသ သမထီးဂိုဏ်းအပေါ်မှာ အေးစက်မာကျောလာခဲ့ပြီပေါ့"

သမထီးနှင့်ဘုရင်တို့အကြား ကွဲလွဲခြားနားမှု၊ သမထီး၏ ဩဇာကို နန်းတော်က ပယ်ရှားမှုများနှင့် ဖာတူ အရည်းရှင်ကြီးတို့နှင့် အနိရုဒ္ဓဒေဝအကြားတွင် ပဋိပက္ခများ ပေါ်လာသည်။

မယ်မယ်က အလေးအနက် ရှိသွားသော လေသံဖြင့်...

"ကြီးမားတဲ့ ပြောင်းလဲမှုဟာ သန္ဓေတည်ပြီလို့ ဆိုရမယ်။ အနိရုဒ္ဓဒေဝဟာ သူကိုယ်တိုင် ဘာမှန်းမသိသေးတဲ့ အယူဝါဒသစ် တစ်ခုခုကို တောင့်တရာဖွေရင်းနဲ့ သမထီးဒေသကို ဖယ်ထုတ်ဆန့်ကျင်လာတယ်။ သူကိုယ်သူ အရိမဒ္ဒနပူရရဲ့ ကြီးပွားတိုးတက်ရေး လုပ်ငန်းတွေထဲမှာ နှစ်မြှုပ်ထားတယ်။ အချိန်နဲ့အမျှ ခရီးထွက်တယ်။ ဒီအချိန်မှာ အစဉ်အဆက် တန်ခိုးဩဇာ ကြီးထွားခဲ့တဲ့ သမထီးရှင်ကြီးတွေကလဲ သူတို့ကို ဘုရင်မခန့်ရကောင်းလားဆိုပြီး အကြီးအကျယ် ဒေါသူပုန်ထလာကြပြီပေါ့ နောက်ဆုံးတစ်နေ့မှာတော့ ဓမ္မဒဿီရဟန်းတော်ဟာ အနိရုဒ္ဓဒေဝဆီ ရောက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီနေ့ဟာ မြောင်းလဲမှုကြီးရဲ့ ကန့်လန့်ကာ ဆွဲတင်လိုက်တဲ့ နေ့ပဲ"

ဓမ္မဒဿီဘွဲ့ခံ အရှင်အရဟံကိုယ်တော်၊ ဗုဒ္ဓဝါဒ-အနိရုဒ္ဓဒေဝ၏ ဆောက်တည်မှု၊ မိမိဘာသာ မသိဘဲ ရှာဖွေနေခဲ့သော အယူဝါဒသစ်၊

"ဒီအချိန်မှာ ဝရီးပုပ္ပရဲ့ မှတ်ချက်အရ နေကြာရောင်ဝတ်သမထီး ဟာ အရည်းရှင်ကြီးတို့ရဲ့ ကျင့်စဉ်စခန်းရိပ်မြုံကြီးအဖြစ်သာ မကတော့ ဘဲ ထီးပြိုင်နန်းပြိုင် လက်နက် နိုင်ငံငယ်တစ်ခုလိုတောင် ဖြစ်နေပြီတဲ့ သား။ အရည်းရှင်ကြီးတွေဟာ ဘုန်းအာဏာ သိပ်ကို ကြီးမားနေကြတယ်။ ဝရီးပြောပြချက်အရတော့ လောကီချမ်းသာ ဘုံကို တည်ထောင်မိနေကြတဲ့ အရည်းတွေဟာ သူတို့ရဲ့ ပထမမူလ ကျင့်စဉ်တွေ၊ စရဏတွေ၊ အယူဝါဒတွေကနေ သွေဖီနေကြပြီ၊ ဖောက်ပြန်နေကြပြီလို့ ဆိုတယ်။ ဒီလိုနဲ့တစ်နေ့မှာတော့ ဝရီးပုပ္ပ ကိုယ်တိုင် သမထီးစခန်းကို သွားခဲ့သေးသတဲ့"

မယ်တော်၏ အသွင်မှာ ရာဇဝင် လက်ာရှည်ကြီး တစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဖတ်နေသော ပူရာဏ်ဆရာကြီးတစ်ယောက်လို ဖြစ်လာပြန်သည်။

"ဝရီးက သူတို့ကို သတိပေးဆုံးမသတဲ့။ သမထီးဟာ ကျင့်စဉ်လွဲချော်စပြုနေပြီ၊ အယူဝါဒ တိမ်းပါးလာနေပြီ။ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်တွေကို ဆေးကြောရမယ့်အစား မကောင်းမှု ဒုစရိုက်တွေနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် လိမ်းသပ်နစ်မျောနေပြီလို့ ဝေဖန်ခဲ့တယ်။ ဒီအခါ အရှေ့ဘက် သားကြီး ရှင်ပြုပွဲမှာ- သင်တောင်တောကြီးထဲမှာ ရှင်ကြီးပုပ္ပရယ်လို့ အစဉ် တစိုက် လေးစားအရာထားခဲ့ကြတဲ့ ဝရီးကို သမထီးက ပျက်ရယ်ပြုခြင်း၊ မထီလေးစား မခန့်ညားခြင်း တွေနဲ့ တုံ့ပြန်လိုက်ကြသတဲ့။ ဒီတော့ ဝရီးနဲ့ သမထီးကြားမှာလည်း အကြီးအကျယ် ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပွားခဲ့ရတယ်။ သွေးဆူတဲ့ အရည်းရှင်ကြီးခေါင်းဆောင်သစ် တချို့ကဆိုရင် ဝရီးရဲ့ အပြန်လမ်းမှာတောင် တိုက်ခိုက်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဝရီးက အနိုင်ယူခဲ့ပြီး သူ့ရဲ့ အရှေ့ဘက် သင်တောင်တောကြီးကို ပြန်ခဲ့သတဲ့။ ထူးခြား ချက်ကတော့ ရှင်ကြီး ပုပ္ပဟာ ဒီတစ်ခေါက်မှာတော့ သမထီးက သူ့ တူမလေး သမ္ဘူလကို ဖောက်ပြန်တဲ့ ဇလာကဘုံကြီးထဲ ထားခဲ့ဖို့ စိတ်မချ နိုင်တော့ဘူးဆိုပြီး သူနဲ့အတူ အရှေ့ဘက်တောကို အပြီးတိုင် ခေါ်သွားခဲ့တာပဲ"

"အဲဒီဘုန်းက မယ်မယ် အသက်ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ ဟင်"

"ဆယ့်လေးနှစ်လေ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောက်ပသော နေခြည်က ရဲတင်းစွာ နှုတ်ဆက်သည်။ သည်သရပါမုခ်တံခါးမှ ထွက်လာခဲ့ပြီးသည့်တိုင် ဘယ်ဆီသို့ မြင်းဇက်လှည့်ရမှန်း မသိ။ သစ်စေးနှင့် ရွှေရေးနှံများကို မရှုရှိက်လိုသဖြင့် နန်းတော်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့သော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာ ရည်ရွယ်ဉီးတည်ရာမဲ့ ဖြစ်နေသည်။ ပုပ္ပားတောင်ဘက်ဆီ သွားရမလား။ အရှေ့တောင်ဘက်ဆီ ထန်းတောတွေဆီ သွားရမလား ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေသည်။

ယမန်နေ့ညဉ့်က မယ်မယ့်အဆောင်မှာ နားထောင်ခဲ့ရသော ဖာတိတ်ဇာတ်ကြောင်း၏ အဆက်ကို ဆက်လက် နားထောင်ဖို့လည်း ဇာခိုန်မရောက်သေး။ မယ်မယ်သည် ယခုအခါနှိန်လောက်ဆိုလျှင် နန်းဦးဘုရားဆောင်သို့ ဝင်နေလောက်ပြီ။ ပူပြင်းသော နေ့ခင်းကာလများတွင် မယ်မယ့်ကို အနားရစေချင်သည်။

ထပ်တလဲလဲ နားဆင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သော်လည်း ဘယ်တော့မှမရိုးနိုင်သည့် အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းတွေကို ထပ်မံပြောပြခိုင်းခြင်းဖြင့် မယ်မယ့်အား မပင်ပန်းစေချင်။ သို့သော် မယ်မယ့်အနားမှ ခွာလာ

"ဆက်ပြောပါဦး မယ်မယ်"

"သမထီးကတော့ ဝရီးစကားလုံးနဲ့ ပြောရရင် နေရာတင်မှာပဲ ငရဲဘုံအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခဲ့တာပေါ့။ အနိရုဒ္ဓဒေဝရဲ့တပ်နဲ့ သမထီးတပ်တွေ တိုက်ပွဲဖြစ်ကြတယ်။ အဲ့ဩစရာကောင်းတာက သမထီးအရည်းရှင်ကြီးတွေကို ဆွေစဉ်မျိုးဆက် ပြားပြားဝပ် ကြောက်ခဲ့ရတဲ့ သမထီးနောက်လိုက် ဇနပုဒ်သားတွေဟာ အနိရုဒ္ဓဒေဝရဲ့ တပ်တွေ ဘက်ကနေပြီး အရည်းရှင်ကြီးတွေကို ပုန်ကန် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတာပဲ။ နောက်ဆုံးတော့ သမထီးဟာ ကျဆုံးသွားတယ်။ အရည်းရှင်ကြီးတွေရဲ့ လက်ရုံးတပည့် ရာပေါင်းများစွာတို့ဟာ အနိရုဒ္ဓဒေဝရဲ့ စစ်သုံ့ပန်းတွေ ဖြစ်လာကြ တယ်။ အနိရုဒ္ဓဒေဝအဖို့ သမထီးအောင်ပွဲဟာ သစ်လုံးတပ်တွေ၊ ဆင်ကျူးတွေ၊ မြင်းဇော်င်း တွေ၊ ရိက္ခာလက်နက်တွေကို ရလိုက်တဲ့ အောင်ပွဲသာမက လွှဲမှားတဲ့ အယူဝါဒအပေါ် မှန်ကန်တဲ့ အယူဝါဒရဲ့ အောင်ပွဲအဖြစ်နဲ့ပါ အောင်မြင်ခဲ့တာပေါ့။ ကဲ သား ရဲဇကုမာရ်၊ သမထီးပုံပြင်ကို ဒီနေရာမှာ တစ်ပိုင်းရပ်လိုက်ကြဦးစို့"

"မယ်မယ် မောသွားပြီးလားဟင်"

မယ်မယ်က ယဲ့ယဲ့အပြုံးဖြင့် အသာအယာ ခေါင်းညိတ်ပြ သည်။

အမှန်တော့ အရှေ့ဘက်တောကြီးထဲ ရောက်သွားသော သမ္ဘုလေးအကြောင်းကို ကျွန်ုပ် နားထောင်ချင်သေးသည်။

အရိမဒ္ဒနပူရ ကောင်းကင်အမြင့်ဝယ် ကြယ်စုံတွေ ထွန်းပနေကြဖြီ။ မယ်မယ့်အား စက်ရာတွင် သိပ်ပေးကာ လွှာခြုံထည် လွှမ်းပေးပြီး သွွလီထဲမှ ကျွန်ုပ်ထွက်ခဲ့သည်။ အတိတ်၏ ဖမ်းစား ညှို့ယူချက်များဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ ရင်သည် ငြိမ်သက်စွာ မွှိုင်းညို့နေ တော့သည်။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဲ့သော အခွံခွန်များကား ကျွန်ုပ်အတွက် မည်သို့အသုံးချရမှန်းမသိသော အခွံခွန်များ ဖြစ်နေသည်။

အရိမဒ္ဒနပူရကား ပူနွေးသော နေရောင်အောက်တွင် အသက်ဝင် နေပေပြီ။ ထနောင်းပင်တန်း အရိပ်အောက်တွင် ဈေးပြန်သမားများ အုပ်စုဖွဲ့ အနားယူနေကြသည်။ ထနောင်းရွက်တို့၏ အစိမ်းရောင်နှင့် အပြိုင် သူတို့၏ ကိုယ်ဝတ်သင်တိုင်းများသည် စူးရဲ တောက်ပြောင် နေသည်။

မလှမ်းမကမ်းရှိ မန်ကျည်းရိပ်အောက်တွင် လှည်းဝိုင်းတစ်ခုကို တွေ့နေရသည်။ ဆူညံစွာ ရယ်မောနေကြသော လှည်းသမားအစုတို့၏ လွတ်လပ်ခြင်းကား အားကျစရာပင်။

လမ်းမအတိုင်း မြင်းများကို လေးဘက်ကျနှင်ကာ သရပါတံခါးမှ တစ်ဆင့် နန်းမြို့ထဲ ဝင်သွားကြသော ရဲမက်အစုတို့ကိုလည်း မြင်ရသည်။ ရဲမက်တို့၏ မျက်နှာမှာ ထမ်းရွက်အံ့ အမှုတော်ဆီသို့ စိတ်ညွှတ်ထား ဟန်ဖြင့် လေးနက်တည်ကြည်နေကြလေသည်။

ဇက်ကြိုးကိုပုံပေးထားသောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ မြင်းမှာလည်း ပျင်းရိစွာဖြင့် လမ်းဦးတည့်ရာအတိုင်း သွားနေသည်။ ဂန္ဓာလရာဇ် ကုန်သည်တို့၏ လှည်းဆွဲမြင်းပိန်များက မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ ဖြတ်သွား နေကြသည်။ သူတို့၏ လှည်းများပေါ်တွင် အသွေးအရောင်စုံ ပိတ်ဖျင်စ များကို အစုလိုက် အပုံလိုက် သယ်ယူလာကြသည်။

ခွာသံလေးတွဲစွာဖြင့် တအိအိ သွားနေသော ကျွန်ုပ်၏ မြင်းရှေ့ တွင် ကိုယ်ကြပ်မဲ့ဇလာ ကိုယ်လုံးတီးဖြင့် ကလေးသူငယ်များက ပြေးလွှား ဖြတ်ကူးသွားကြသည်။ သူတို့သည် မြင်းကို လည်းကောင်း၊ မြင်းပေါ်မှ ကျွန်ုပ်ကိုလည်းကောင်း စိုးစဉ်းမျှ ဂရုမစိုက်ကြ။ ပျော်ရွှင်စွာ အော်ဟစ် ပြေးလွှားနေကြသော ကလေးငယ်တို့ အနေဖြင့် ဤမြင်းပေါ်မှ ရာဇကုမာရ် သည် နည်းနည်းလေးမှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းမည် မဟုတ်ချေ။

ထနောင်းပင်တန်းရိပ်မှ ဈေးပြန်သမား၊ မန်ကျည်းရိပ် အောက်မှ လှည်းသမားအစုများ၊ လမ်းမပေါ်မှ မြင်းစီးရဲမက်များ၊ ဂန္ဓာလရာဇ် ကုန်သည်များ၊ ကလေးသူငယ်များ၊ သူတို့အားလုံး လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်

ကြဘိခြင်း။ စိတ်ဝင်စားဖွယ် စူးစိုက်မှု အာရုံ အသီးသီး တို့ဖြင့် သူတို့သည် အသက်ဝင်လှုပ်ရှားနေကြခြေသည်။ အရိမဒ္ဒနပူရ ပန်းချီကားချပ်ကြီး ထဲမှ အဓိပ္ပာယ်ရှိသော ဆေးစက်များ၊ ဆေးရောင်များ. . .

ပူနွေးသော ဤနေရောင်အောက်ဝယ် တက်ကြွလန်းဆန်းမှု တလျဉ်းကင်းစွာ ဇက်ပုံထားသော မြင်း၏ ခြေဦးတည့်ရာအတိုင်း ရည်ရွယ်ချက်မဲ့စွာ လိုက်ပါနေသူ ကျွန်ုပ်။ အဓိပ္ပာယ် မဲ့သော၊ စူးစိုက်မှု ကင်းသော၊ လွတ်လပ်မှု မရှိသော၊ ပျော်ရွှင်ခြင်း မရှိသော ကျွန်ုပ် ရာဇကုမာရ် တစ်ဦးတည်း။

လွတ်လပ်စွာ ပျော်ရွှင်နေကြသူများကို အားကျခြင်း မရှိပဲ မနာလို မရှုဆိတ် ဖြစ်နေမိပါလား။ လွတ်လပ်မှု၊ အချုပ်အနှောင် ကင်းမဲ့မှု။

ငါဟာ အချုပ်အနှောင်မိနေသူလား။

တံလှပ်များ ပျံတက်လွင့်မြောနေသည်ကို ကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှ ရေရွတ်မိတော့သည်။ ရယ်စရာကောင်းသော စိတ်ကူးရူးတစ်ခု ဖြစ်ပေ မည်။ ခဏဝတီ တောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်စား "မင်း" တစ်ပါးဖြစ်သူ၊ ဇေယျခေတ္တရာဘွဲ့ ခံယူထားသူ တစ်ယောက်သည် အချုပ်အနှောင် မိနေသူတဲ့လား။

ကျွန်ုပ်သည် အရှင်သခင် ဖြစ်သည်။ ကျေးကျွန်မဟုတ်။

သစ္စာပေးသူသာ ဖြစ်သည်။ သစ္စာခံရသူ မဟုတ်။

အခွန်အတုတ်စားသူသာ ဖြစ်သည်။ အခွန်အတုတ် ပေးရသူ မဟုတ်။

သို့သော် ထိုသို့သော လူတစ်ယောက်သည် ဘာကြောင့် လွတ်လပ်မှုကို မခံစားရပဲ အချုပ်အနှောင်မိသူလို ခံစားနေရသလဲ။ ရာဇကုမာရ်ကို ဘာက တုပ်နှောင်ချည်ဖွဲ့ထားသလဲ။ ရာဇကုမာရ် အပေါ်တွင် မည်သို့သော အလေးအပင် တစ်ခုက ဝိုက်နေသလဲ။

"ဇေယျခေတ္တရာ အရှင်ပါလား။ အစောင့်ရဲမက်မပါ၊ အခြွေအရံ မပါဘဲ ဘယ်ကိုများ သွားမလို့ပါလိမ့် အရှင်"

မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ ဖြတ်အသွား၊ မြင်းချင်းယှဉ်မိချိန်တွင် မြင်းကိုတဲ့လျက် ပြောလိုက်သော စကားသံတစ်ခုကြောင့် ကျွန်ုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတွေးမှ လန့်နိုးထဖြစ်သည်။

ထိုသူကို ကျွန်ုပ် မမှတ်မိချင်။ ကလန်မျူးဝတ်စုံနှင့် ထိုသူက ရိုကျိုးသော အမူအရာဖြင့် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းသည်။ ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်နေသော သူမျက်နှာမှာ ရင်းနှီးသော အပြုံးတစ်ခု ရှိသည်။

"ကျွန်တော် ဘာများ အမှုတော် ဆောင်ပေးရပါမလဲ အရှင်"

ထိုအခါမှပင် သူ၏ကိုယ်ကြပ်အညိုရောင်ကို သတိထားမိသည်။ သူကား ဘုရင့်လေ့တပ်မှ ကလန်မျူးတစ်ယောက်။ ကလန်မျူးကြီး အမတ်ဦးဖိုး၏ အမှုထမ်းတစ်ယောက်။

"အို.. ဘာမှဆောင်ပေးစရာ မရှိပါဘူး၊ ဦးဖိုးတစ်ယောက်ကော"

"ဆိပ်ကမ်းမှာ ရှိနေပါတယ် အရှင်။ ကလန်မှူးကြီးဆီကို ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးရမလား"

"နေပါစေ။ ကျုပ်ဘာသာ ကျုပ်ပဲ သွားလိုက်ပါမယ်"

အလိုအလျောက်ပင် ပြောထွက်သွားသည်။ ထိုသူက ကျွန်ုပ် ကို ဦးညွတ်ကာ မြင်းပေါ်တက်လျက် ထွက်ခွာသွားသည်။ မည်သို့ဆိုစေ သူကို ကျွန်ုပ် ကျေးဇူးတင်မိပေသည်။ ဦးဖိုးရှိရာ ဆိပ်ကမ်းသို့ ကျွန်ုပ် မြင်းကို နှင်ခဲ့သည်။ တစ်နေရာရာ ဦးတည်၍ တစ်ယောက်ယောက်နှင့် စွေ့ဆုံဖို့ဆိုသော အဓိပ္ပာယ်လေးတစ်ခုတော့ ရှိလာသည်ပင်။

ညောင်ဦးငဖိုးဟု ခေါ်ကြသော ဦးဖိုးကား ခင်မင်လေးစားဖွယ် ကလန်မှူးကြီး ဖြစ်လေသည်။

◆ ◆ ◆

(၁၁)

ယိုယီးဟစ်သံများ ကြားရသည်။ ကမ်းပါးစောက်အတိုင်း သောင်ပြန့်ကို ဖြတ်လာပြီးနောက်တွင် မြစ်ပြင်လေက ကျွန်ုပ်ထံသို့ တိုးဝင်လာသည်။ မြစ်ဆိပ်တွင် လေ့တပ်တော် ရဲမက်အစု ငါးဆယ်ခန့်ကို တွေ့ရသည်။ သောင်စပ်မှ မြစ်ထဲသို့ သစ်လုံးများချရင်း ညာသံပေးနေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လေ့တပ် ရဲမက်အစုများ ဖြစ်သော်လည်း ရေပြင်လေ့ပေါ်တွင် ရှိမနေကြပဲ သောင်စပ်မှ သစ်လုံးများအကြား လှုပ်ရှားနေသောကြောင့် မြင်ကွင်းမှာ တစ်မျိုးဖြစ်နေသည်။ သူတို့ဟစ်နေသော ယိုယီးသံမှာလည်း လေ့လေ့ကျင့်သံ မဟုတ်ကြောင်း သိလာရသည်။

ရဲမက်များနှင့် သစ်လုံးများအလယ်တွင် ထွားကြိုင်လှသော ဦးဖိုးကို မားမားကြီး မြင်နေရသည်။ သူရဲမက်များလိုပင် ဦးဖိုးမှာလည်း ကိုယ်ကြပ်မပါ ဝတ်လာကျောပြင်ကြီးဖြင့်။ သူတို့အားလုံး၏ ကျောနှင့် ပခုံးလက်ရုံးများမှ ကြွက်သားများမှာ နေပူသောင်ပြင်တွင် ချွေးများဖြင့် ဖုထစ် ရုန်းကြွနေကြသည်။

ရတနာပုံစာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးဖိုးက ကျွန်ုပ်ကို မြင်သွားသည်နှင့် လက်ကိုဝှေ့ရမ်းပြပြီး ကျွန်ုပ် ရှိရာ လျှောက်လာသည်။ ထို့နောက် မြင်းဇက်ကို လှမ်းယူ၍ နဖူးပြင်မှ ချွေးမျှားကို သုတ်ကာ ပြောလေသည်။

"နေပြင်းလှတယ် အရှင့်သား"

အရှင့်သားဟူသော အခေါ်အဝေါ်မှာ ဦးဖိုး နှုတ်ကျိုးနေသော စကားလုံး ဖြစ်သည်။

"ဟောဟို သစ်ပင်ရိပ်ကြီးဆီ သွားကြရအောင်။ အရှင့်သားမှာ အစောင့်ရဲမက်လည်း တစ်ယောက်မှ မပါပါလား"

"ဒီနေ့ရာမှာ အစောင့်ရဲမက်လိုသေးလို့လား ဦးဖိုး"

သူ၏ နှစ်လိုဖွယ်အသံကြောင့် ကျွန်ုပ် ပေါ့ပါးလန်းဆန်းစ ပြုလာသည်။ မြင်းပေါ်မှာဆင်းပြီး သူနှင့်ယှဉ်ကာ သောင်ပြင်ကို ဖြတ်ခဲ့ သည်။

"သစ်လုံးတွေနဲ့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ ဦးဖိုး"

"ဖောင်ဖွဲ့တဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းလေ။ အကောင်တွေက ညောင်ဦး ငဖိုးရဲ့ လေ့တပ်ထဲဝင် အမှုထမ်းရရင် လေ့တပ်သား ဝတ်စုံလေးဝတ် လေ့ပေါ်ထိုင်၊ တက်ကိုင်ရမယ် ထင်နေကြတာ။ အခုလို သောင်ပြင် နေပူကြဲကြမှာ ဖောင်ဖွဲ့လေ့ကျင့်မှု လုပ်ရမယ်လို့ ဘယ်ထင်ကြမလဲ။ တွေလား သကောင့်သားတွေ"

သောင်ပြင်ပေါ်တွင် ရံထားသော သစ်လုံးကြီးများကို ဆွဲထုတ် ယူပုံ၊ ရေထဲသို့ လှိမ့်ချကြပုံ၊ တွန်းရွှေ့ကြပုံ၊ ရေထဲအရောက်တွင် သစ်လုံးကို ထိန်းသိမ်းကိုင်တွယ်ပုံ၊ ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့ချည်ပုံတို့ကို တိုင်သံ ဖောက်သံ ညာသံပေးလျက် အဆက်မပြတ် လှုပ်ရှားသွားကြသည်မှာ ကြည့်ကောင်းလှပေသည်။

"သစ်ခုတ်သမား၊ ဖောင်မျှောသမားတွေရဲ့ ဖောင်ဖွဲ့တဲ့ အတတ်ကို တပ်တော်ရဲ့ စစ်သည်စည်းကမ်းနဲ့ ပေါင်းစပ်ထားတာလေ" သည်လို လေ့ကျင့်မှုမျိုးကို ဦးဖိုးသာလျှင် တတ်နိုင်ပေမည်။

"ဖောင်ကြိုးမဖွဲ့တတ်သေးသမျှ တက်မကိုင်ရဘူးလို့ အမိန့်ထုတ် ထားတာကလား၊ သကောင့်သားတွေ မှတ်ကရော့"

နေပူပူ၊ သဲပူပူ သောင်ပြင်ပြန့်တွင် သစ်လုံးကြီးများကို ဖောင်ဖွဲ့ လေ့ကျင့်ရသည်မှာ အလွန်မှပင် မသက်သာလှသော လေ့ကျင့်ခန်းပင်။ သို့သော် သူတို့အားလုံးမှာ ယိုယီးညာသံအောက်တွင် ချွေးတရွဲရွဲဖြင့် တက်ကြွပျော်ရွှင်နေကြလေသည်။

ထွားကြိုင်းတုတ်ခိုင်လှသော ဦးဖိုး၏ ကိုယ်လုံးကြီးမှာလည်း ချွေးတွေ အရွဲသား။ သဖန်းပင်ရိပ်အောက်သို့ ဝင်လိုက်ကြပြီး သစ် မြစ်ဆုံပေါ်တွင် ထိုင်ဖြစ်ကြသည်။

"ကဲ အရှင့်သားအတွက် ဦးဖိုး ဘာလုပ်ပေးရမလဲ။ ဘာကိစ္စနဲ့ ကိုယ်တိုင် ရောက်လာသလဲ"

"ဘာမှ လုပ်ပေးစရာ မရှိဘူး။ ဦးဖိုးတို့ ဒီမှာ ရှိနေတယ်ဆိုလို့ လာတာ"

ရည်ရွယ်ချက်မဲ့ လျှောက်သွားနေရာမှ အမှတ်မထင်ရောက်လာ သော အဖြစ်ကို ကျွန်ုပ် ဖုံးကွယ်မိသွားသည်။ မလုံမလဲ စိတ်က ရိပ်ခနဲ တက်လာချင်သော်လည်း ဖောင်ဖွဲ့ရဲမက်များကို လှမ်းကြည့်ရင်း အာရုံ ပြောင်းလိုက်ရလေသည်။

"အရှင့်သား ဓည်ဝတီ မသွားဖြစ်သေးဘူးလား"

"မယ်မယ် မကျန်းမာဘူး ဦးဖိုး။ ကျွန်တော် ဒီမှာရှိနေမှဖြစ်မယ်"

"အို ဟုတ်လား။ ကျွန်ုပ် နန်းတော်ပြန်မရောက်တာ ငါးရက်ရှိ သွားပြီ။ ဘာမှ မသိဘူး။ ဒေဝီဖုရားအကြောင်း ကြားရတာ စိတ် မကောင်းပါဘူး။ ဒေဝီဘုရားမှာ သွေးအားနည်းတဲ့ ဝေဒနာ ရှိတယ်လို့ သမားတော်တွေက ပြောတယ်။ နေဦး။ ငလုံးဆီမှာ သွေးအား ကောင်း စေတဲ့ ရှားရှားပါးပါး ဆေးမြစ်တွေ ရှိတယ်။ ဒီကောင်က သစ်မြစ် သစ်ဖုအကြောင်းတော့ နှံစပ်တယ်။ ထွန်တုံး ထယ်သွားနဲ့ ထိုးမိပြီး ပေါ်လာသမျှ သစ်မြစ်တွေကို သူက လေ့လာ စုဆောင်း တတ်တာကလား"

ဦးဖိုးပြောသော ငလုံးဆိုသည်မှာ ဘုရင့်လယ်တော်များနှင့် ဘရိမဒ္ဒနပူရ၏ ပယ်ပေါင်းများစွာသော လယ်မြေများကို ကြီးမှူးရသည့် ကလန်မှူးကြီး ငလုံးပင် ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငလုံးဆီက သစ်မြစ်ရယ်၊ ငထွေဆီက ထန်းလျက်အရက်ရယ် ရလိုက်စမ်းပါ။ ဆေးမြစ်စိမ်အရက် လိမ်းပေးလိုက်ရင် ဒေဝီဘုရားရဲ့ သွေးအားနည်းဝေဒနာကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ကောင်းကောင်း ကုစားနိုင်မှာပါ။ နေဦး။ ဖောင်ဖွဲ့လေ့ကျင့်ခန်းက ပြီးတော့မှာပါ။ ပြီးရင် ကျုပ် ဒီကောင်တွေဆီ လှည့်လိုက်မယ်"

"ဦးဖိုးကား လွန်စွာ လက်တွေ့ကျသော ကလန်မှူးကြီးပင်။ ပဿနာ တစ်ခုခုအတွက် ဖြေရှင်းစရာနည်းလမ်း တစ်ခုခုလည်း သူ့ထံမှာ အလွယ်တကူ အဆင်တပြေ ရှိနေတတ်ပေသည်။

"ဦးဖိုး အားလပ်တဲ့အခါ အဲဒီဟာကို လုပ်ပေးပေါ့။ အခုနေတော့ ကျွန်တော့်ကို ဖောင်ဖွဲ့လေ့ကျင့်မှုအကြောင်း ပြောပြစမ်းပါ"

"ဖောင်ဖွဲ့တဲ့ကိစ္စ ဟုတ်လား။ အရှင့်သား စိတ်ဝင်စားနေသလား"

"ဖောင်ဖွဲ့တဲ့အတတ်ကို စစ်သည်တော်တို့ရဲ့ စည်းကမ်းနဲ့ ပေါင်းစပ်ထားတယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားသွားတာ"

ဦးဖိုးက ကွမ်းချေးတက်နေသော သွားများပေါ်အောင် ရယ်သည်။

"အမှန်တော့ အရှင့်သား ဖောင်ဖွဲ့တယ်၊ ဖောင်ကြိုးငင်တယ်ဆိုတဲ့ အတတ်ဟာ ဧရာဝတီရဲ့ မြစ်ညာဒေသ၊ ဟိုးတောကြီးတွေထဲက ဖောင်မျှော သမားတွေ တတ်ပြီးသား ပညာပါ။ ပြောရရင် ဒီသစ်သားလုံးတွေကို ညီညီ စီပြီး ကြိုးဆိုင်းတာ၊ ဆွဲတာ၊ တုတ် တာတွေက ဒီလောက်ခက်ခဲလှတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခွန်အား အဓိက မဟုတ်ဘူး။ လျင်မြန်မှုနဲ့ကျွမ်းကျင်မှုသာ လိုတာ။ အဲဒီပညာကို ကျုပ်က ဘုရင့်ရောတပ်တော် လှေတော်သားတွေ လိုက်နာရမယ့် အမိန့်စည်းကမ်းနဲ့ ပေါင်းစပ်လိုက်တာပဲ။ လျင်မြန်မှု၊ ကျွမ်းကျင်မှုကို အမိန့်နာခံမှု၊ ညီညွတ်မှုနဲ့ ပေါင်းလိုက်တာ"

"လှေတပ်တော်သားတွေအတွက် ဘယ်လိုအကျိုးထူးသလဲ ဦးဖိုး"

လေးထောင့်ကျ၍ ကျယ်ပြန့်သော ဦးဖိုး၏ မျက်နှာကြီးမှာ လေးနက်သွားသည်။

"ဒီလေ့ကျင့်မှုမှာ ကျုပ်အဓိက ပေးတာကတော့ လေးလံတဲ့

အရာတွေရဲ့ ချက်ကောင်းကို ဖမ်းပြီး အမိအရ တုပ်ချည်ကိုင်တွယ်ခြင်း အားဖြင့် ပေါ်ပါးသွားစေတယ်ဆိုတဲ့ အသိပဲ အရှင့်သား"

"ဘာ. . ဘယ်လို ဦးဖိုး။ ပြောစမ်းပါဦး"

ဖောင်ဖွဲ့လေ့ကျင့်သည် သာမန်ကိစ္စ မဟုတ်တော့ဟု ကျွန်ုပ် တွေးမိလာသည်။ ဦးဖိုးက ခြေဟန်လက်ဟန်ဖြင့် ရှင်းပြလေသည်။

"သစ်လုံးကြီးတွေဟာ ကုန်းပေါ်မှာ ဆိုရင် လူဆယ်ယောက် ဆယ့်ငါးယောက် မလို့မနိုင်အောင် လေးလံကြီးမားကြတာ။ ဒါပေမယ့် မြေအနိမ့်အမြင့်၊ သစ်လုံးအနေအထားကို ကြည့်ပြီး ကုတ်ကို သုံးလိုက်တဲ့ အခါ သစ်လုံးတွေရဲ့ အလေးချိန်ဆိုတာဟာ ပျောက်သွားတယ်။ သဘော ကတော့ ကုတ်ကို သုံးတတ်ရင် ဘယ်ပစ္စည်းရဲ့ ဘယ်လိုအလေးချိန်ကိုမှ မှုစရာ မလိုဘူး။ ကြီးမားလေးလံတဲ့ အရာမှန်သမျှကို ပေါ့ပါးသွား အောင် လုပ်နိုင်တာချည်းပဲ"

သစ်လုံးဖောင်ဖွဲ့ လေ့ကျင့်မှု ကဲ့သို့သော သာမန်ကိစ္စ တစ်ရပ်မှ နေ၍ ဥပဒေတွေ ထုတ်ယူပြနေသော ဦးဖိုး၏ စကားကို ကျွန်ုပ် လေးနက်စွာ နားစိုက်နေမိသည်။

"စစ်သည်တွေရဲ့ စိတ်ထဲကို သွင်းပေးတဲ့ အချက်က အဲဒါပဲ အရှင့်သား။ မိမိအားနဲ့ မမျှတဲ့ အရာတွေကို ကိုင်တွယ်တဲ့ နေရာမှာ ကုတ်ကို အသုံးပြုသလို အချက်အညှာတစ်ခုခု ရှာဖွေတတ်ဖို့ အချက် ညှာက တစ်ဆင့် အင်အားကြီးမား လေးလံတဲ့ အရာတွေကို နိုင်နင်းဖို့ ဒါကို ပို့ချပေးတာပဲ"

"သေနင်္ကထဲမှာ အကျိုးဝင်သလား ဦးဖိုး"

"စိတ်ဓာတ် ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာ သေနင်္ကပေါ့ အရှင့်သား။ ဒီအပြင်မှာ နောက်တစ်ခုလည်း ရှိသေးတယ်"

ယိုယိုးသံများ၊ ညာသံများနှင့် ရေပြင်ထဲသို့ သစ်လုံးကြီးများ ဖွဲ့မိုးခနဲ ကျသွားသံများကြောင့် ဦးဖိုး၏ စကားမှာ ပို၍ အသက်ဝင် နေသည်။

"ပြောပါဦး ဦးဖိုး။ သစ်လုံးဖောင်ဖွဲ့ ကိစ္စဟာ ဒီလောက် လေးနက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေမယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်မိဘူး"

လေးလံတဲ့ သစ်တုံးကြီးတွေကို ကုတ်သုံးပြီး ရွှေ့မခဲ့ပြီ။ သူ့ကို ရေထဲချလိုက်ပြီ။ ဒီအခါမှာ သေနင် အသစ်တစ်ခု ထပ်ပေါ်လာတယ်"

"သေနင်အသစ်"

"ရေထဲမှာ သစ်လုံးကြီးတွေဟာ ပေါလောမျောတယ်။ လေးလံမှု ပျောက်ပြီး ပေါ့ပါးသွားတယ်။ ဒီအခါ သစ်လုံးတွေ ရေထဲမျောလို့ မသွားအောင် ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်မသွားအောင် ထိန်းသိမ်းဖို့ လိုလာပြီ။ ရေရဲ့သတ္တိကြောင့် ပေါ့ပါးသွားတဲ့ သစ်လုံးတွေကို အထင်မသေးရဘူး။ သတိလက်လွတ် မဖြစ်ရဘူး"

"အထင်မသေးရဘူး။ ။ သတိလက်လွတ် မဖြစ်ရဘူး ဟုတ်လား။ ။ ။"

"ဟုတ်တယ်။ ။ ကုန်းပေါ်မှာ ကုတ်နဲ့ ထိန်းရွှေ့ရသလို ရေထဲမှာလဲ စူးချိတ် လွန်ကြိုးတွေနဲ့ ထိန်းရွှေ့ချည်တုပ် ရဦးမယ်။ ကျွမ်းကျင်မှု လျင်မြန်ဖျတ်လတ်မှုတွေနဲ့အတူ သတိမပြတ်ထားရှိမှု ဆိုတာလဲ လိုလာတယ်။ အမှန်ကတော့ ရေထဲမှာ ပေါလောမျောလာတဲ့ သစ်လုံးတွေဟာ ပိုပြီး အန္တရာယ်ကြီးတယ်။ ဖောင်ဖွဲ့သမားတွေအနေနဲ့ ဒါတွေကို မပိုင်နိုင်ရင် သစ်လုံးညပ်မယ်။ သစ်လုံးနဲ့ ဆောင့်တိုက်မယ်။ ပိုပြီး သတိထားရမယ်"

"သူ ဥပဒေသကကော ဦးဖိုး"

"အောင်မြင်မှု တစ်ခုရပြီးတဲ့နောက်မှာ အဲဒီအောင်ပွဲနဲ့ အတူ တာဝန်ယူရမှုဆိုတာ ပိုပြီး ကြီးမားလာတယ်။ ဒါကိုထပ်ပြီး ချည်ရ တုပ်ရမယ့် သစ်လုံးတွေကို လွန်ကြိုးနဲ့ ချည်တုပ်နှောင်သလို မပြတ်စောင့်ကြပ်တဲ့ သတိနဲ့ ချည်ရ တုပ်ရမယ်။ ဒါဥပဒေသပါပဲ"

ကြီးမားလေးလံတဲ့အရာများကို နိုင်နင်းအောင် ကိုင်တွယ်ရာ၌ အချက်အညှာတစ်ခု ရှိတတ်သည်။ ဒါကို ကိုင်တွယ်အသုံးချရမည်။ ။ တဲ့။ သည်အဆင့်ကို ကျော်လွန်ပြီးနောက်တွင်လည်း မပြတ်စောင့်အပ်သော သတိဖြင့် ဖွဲ့ချည်တုပ်နှောင်ရမည်။ ။ တဲ့။ သစ်လုံးဖောင်ဖွဲ့လေ့ကျင့်မှုမှ ကျွန်ုပ် ရလိုက်သော ဥပဒေသ နှစ်ခု။

ရတနာပုံစာအုပ်တိုက်

ဦးဖိုး စကားအရဆိုလျှင် စိတ်ဓာတ်ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာ သေနင်။

"သိပ်ကောင်းတဲ့ သေနင်ဥပဒေသတွေပဲ ဦးဖိုး။ ဖောင်ဖွဲ့လေ့ကျင့်ခန်းမှာ ဒီလောက် လေးနက်တဲ့ အရာတွေ ရှိနေမယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်မိဘူး"

"ရှိပါသောကော အရှင့်သား။ အမှန်တော့ ဒါမျိုးတွေကို ရဲမက် စစ်သည်တွေရဲ့ သွေးထဲ သားထဲမှာ စိမ့်ဝင်သွားအောင် သင်ကြားပေးဖို့ ကိုယ်တော်ကြီးက အမိန့်ပေးထားတာ"

ကိုယ်တော်ကြီးဟု ဦးဖိုးတို့ လူသိုက်က ခေါ်ကြသော ကျွန်ုပ်၏ ခမည်းတော် ကျန်စစ်မင်းကြီး။ ။ ။

စိတ်ထဲမှာ တစ်ချက် ညှို့သွားလေသည်။ ဦးဖိုး၏ စကားများတွင် ဝင်စားစူးစိုက်နေခဲ့သော အတွေးများမှာလည်း အမွှေနှောက်ခံလိုက်ရသော ရေအိုးလို အနည်အမှုန်တွေ ထသွားသည်။

ဦးဖိုးကတော့ နန်းတော်ရိရာဆီသို့ ငေးမျှော်ကာ နေပြန်သည်။

"ကိုယ်တော်ကြီးရဲ့ ကျေးဇူးသိပ်ကြီးတယ်။ ကိုယ်တော်ကြီးဟာ ဘာကိုပဲ အမိန့်ပေးပေး နှလုံးရည် ပြည့်ဝကြွံ့ခိုင်ဖို့ကို ပိုပြီး အဦးထားတယ်။ အရိမဒ္ဒနပူရသားတွေ နှလုံးရည်ညံ့မှာကို သိပ်ပူပန်ရှာတယ်။ လက်ရုံးရည်ထက်မြက်ပြီး ဆင်ခြင်တုံတရား ညံ့ဖျင်း သူတွေဖြစ်နေကြမှာကို စိုးရိမ်ရှာတယ်"

ဦးဖိုး၏ စကားတွေကို ကျွန်ုပ် ဆက်နားမထောင်ချင်တော့ပေ။

ခမည်းတော် ကျန်စစ်မင်းကြီးအကြောင်း ပြောကြစတမ်းဆိုလျှင် ဦးဖိုးတို့ လူသိုက်သည် မမောနိုင် မပန်းနိုင် ရှိတတ်ကြချေသည်။

"သူမှာကလဲ၊ ငယ်စဉ်ကတည်းကစပြီး ထီးနန်းပလ္လင်ပေါ် ရောက်သည်အထိ လက်ရုံးပြိုင်ပွဲတွေ စစ်မက်တွေနဲ့ချည်း ကြုံခဲ့ရတာကိုး။" ဒါကြောင့် ခုဒီဘက်ကာလတွေမှာ နှလုံးရည်ကို အားပြုလာခဲ့တာနဲ့ တူပါရဲ့။ ။

ကျွန်ုပ် နေရာမှ ထကာ မြင်းဇက်ကြိုးကို ကိုင်လိုက်သည်။

"ပြန်တော့မလို့လား။ ။ အရှင့်သား။ ဒေဝီဘုရားအတွက် ဆေးမြစ်ရော ထန်းလျက်အရက်ကို ကျွေးယူလာခဲ့ပါမယ်"

ရတနာပုံစာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးဖိုး၏ လက်မောင်းအိုးကို ဆုပ်ကိုင်နှုတ်ဆက်ကာ ကျွန်ုပ် ထွက်လာခဲ့သည်။ သောင်ပြင်ရေစပ်မှ ယိုယီးသံများကား ဝိုင်၍ ကျယ်လောင်နေကြသည်။ ရေထဲသို့ သစ်လုံးကြီးများ တဘွမ်းဘွမ်း ကျသွားသံများ ကျွန်ုပ်၏ ရင်ကို တိုးဆောင့်လေသည်။ မည်သို့ရှိစေ. . .

ဦးဖိုးပြောပြသော သေနင်္ဂန္ဓစ်ခုကို ကျွန်ုပ် ပြန်လှန်သုံးသပ်ရဦး မည်သာ။

◆ ◆ ◆

(၁၂)

"သား ဘယ်တွေရောက်ခဲ့သလဲ။ စံအိမ်ဆီကို မယ်မယ် လူလွှတ် ခေါ်ခိုင်းသေးတယ်။ စံအိမ်အမှုတော်ထမ်းတွေကလဲ သား ဘယ်သွား မှန်းမသိကြဘူး"

နေ့လယ်စာကို ကျွန်ုပ် လက်စသတ်ပြီးသည်နှင့် မယ်မယ်က မေးသည်။ အရိမဒ္ဒနပူရတွင် ကျွန်ုပ်ရှိနေသမျှ မယ်မယ့်ထံတွင်သာ နေ့လယ်စာနှင့် ညဉ့်စာတို့ကို စားရပေသည်။

"သား ဧရာဝတီဆိပ်ရောက်သွားတယ်။ ဦးဖိုးနဲ့ စကားပြော နေတာ"

သစ်လုံးဖောင်ဖွဲ့ လေ့ကျင့်မှုအကြောင်းကို မယ်မယ့်အား ပြောပြ လိုက်သည်။ မယ်မယ်က စိတ်ပါဝင်စားစွာ နားထောင်သည်။

"ကြီးမားလေးလံတဲ့ အရာတွေကို ကိုင်တွယ်ဖို့အတွက် အညှာ ဆိုတာ ရှိစမြဲပဲတဲ့ ဟုတ်လား. . . သား"

"ဟုတ်တယ်. . မယ်မယ်။ အဲဒါကို ဖောင်ဖွဲ့ခြင်းကရတဲ့ စိတ်ဓာတ် ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာ သေနင်္ဂလို့လဲ ဦးဖိုးက အမည်တပ်တယ်"

ရတနာပုံစာအုပ်တို့က်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်မယ်သက်ပြင်းတစ်ချက်ရှိုက်၍ မသိမသာခေါင်းရမ်းသည်။

"ကလန်မျှားစစ်သည်တွေရဲ့ သေနင်္ဂဗျူဟာကို ဘယ်လိုနိုင်နင်းအောင် ကိုင်တွယ်ရ မလဲဆိုတာကိုပဲ စိတ်ကူးနေကြတာကလား. . . ။ အေးလေ ဒါကလဲ သူတို့အလုပ်ပေပဲ။ အင်း မိမိကိုယ်မိမိ နိုင်နင်းအောင် ကိုင်တွယ်ဖို့ အချက်အညွှာကိုတော့ သူတို့ မေ့နေကြတယ်"

"ဘယ်လို မယ်မယ်"

မယ်မယ့်ဆီမှ ထူးဆန်းသော နောက်ထပ်အကြောင်းအရာ တစ်ခု ကို ကြားရပြန်ပေပြီ။ မိမိကိုယ်မိမိ နိုင်နှင်းအောင် ကိုင်တွယ်တတ်ဖို့ အချက်အညွှာတဲ့။ အရိမဒ္ဒနပူရ နေပြည်တော်မှ လူများသည် ထူးဆန်း သော စကားလုံးတွေကို တွင်တွင်ကြီး ပြောနေကြပါပကော။

"ပြင်ပမှာ ရှိတဲ့အရာတွေကိုပဲ ကိုင်တွယ်ဖို့ သူတို့အားလုံး စိတ်ကူး နေကြတယ်။ ထက်သန်အားထုတ် ကြိုးကုတ်နေကြတယ်။ ဗဟိဒ္ဓကိုပဲ စိတ်ဝင်စားနေကြတယ်။ အလွှာတွေကို နိုင်နင်းအောင် ကိုင်တွယ်ဖို့ကျတော့ သူတို့ မေ့လျော့နေကြတာပဲလေ"

"မယ်မယ်ပြောတာ သားနားမလည်ဘူး"

"သားနားလည်နိုင်ပါတယ်ကွယ်"

မယ်မယ်၏ ဖြောင့်တော့ရိဝေသော မျက်လုံးများမှ အကြည့်သည် ဆည်းဆာနေခြည်တန်းများကဲ့သို့ မှေးမှိန်လျက်ကပင် လင်းလက်နေကြ လေသည်။ မယ်မယ့်အကြည့်ကို ကျွန်ုပ် လွှဲဖယ်လိုက်ရသည်။ မေတ္တာရိပ် ဖြင့် အေးမြသော မယ်မယ့် မျက်လုံးများကို ကျွန်ုပ် ဘာကြောင့် ရင်မဆိုင် ရဲပါလိမ့်။

"အိုးဆုံးစကားနဲ့ ပြောရရင် ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်သိဖို့၊ ကိုယ် စိတ်ကို နိုင်ဖို့. . . "

ကမန်းကတန်းပင် မျက်လွှာချလိုက်ရတော့သည်။

"ဦးဖိုးတို့ တစ်တွေကို ကြည့်လိုက်စမ်းသား။ ဦးဖိုးဆိုရင်လဲ အရိမဒ္ဒနပူရ လေ့တပ်တော်ရဲ့ ကလန်မျှား အမတ်ကြီး။ တမ္ဗဒီပ နိုင်ငံတော်တစ်ဝှမ်းလုံးက မြစ်ချောင်းအင်းအိုင်တွေကို သူမသိတာ

မရှိဘူး။ ဧရာဝတီမြစ်ကြီးဆိုတာလဲ သူကအနိုင်ယူထားတာ။ ကဲ ငထွေ ကျတော့ကော ပုပွားတစ်ဝိုက်က သစ်ဧတာတွေ ထန်းတောတွေ အကြောင်း ဖန်တစ်ရာကြေ ကျွမ်းကျင်တဲ့သူ။ ငလုံးက လယ်မြေတွေမှာ နှံစပ်တဲ့သူ။ ကလန်မျှားကြီးတွေရယ်လေ။ မြစ်ပြင်၊ တောတောင်နဲ့ မြေပြင် တွေကို စိုးမိုး ချယ်လှယ်နိုင်ကြသူတွေ။ အားကောင်းမောင်းသန် ယောကျ်ားကြီးတွေ. . "

ခမည်းတော် ကျန်စစ်မင်းကြီး၏ လက်ရုံးကြီးများ ဖြစ်ကြသော ဦးဖိုး၊ ဦးငထွေ၊ ဦးငလုံးတို့ကို မယ်မယ်တကယ်ပင် လေးလေးစားစား ပြောနေခြင်းပင်။

"ဒါပေမယ့် သားရဲ့ ရေပြင်၊ မြေပြင်၊ တောတောင်နဲ့ ကောင်းကင် တွေကို စိုးမိုးချယ်လှယ်နိုင်ခြင်းဆိုတာဟာ တကယ့် တကယ် အောင်နိုင် ခြင်း မဟုတ်ပေဘူး။ မယ်မယ်တို့ရဲ့ အရိမဒ္ဒနပူရနေ ပြည်တော်ဆိုတဲ့ အမည်နာမကိုပဲ ကြည့်။ ရန်အပေါင်းကို ခုတ်ပယ် ပိုင်းဖြတ်အောင်မြင် သောဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ မှည့်ခေါ်ထားတာ မဟုတ်လား။ အမှန်တော့. . "

မိမိစကားကို မိမိပြန်ကြားနာသည့်ပမာ မယ်မယ်သည် မျက်လုံး အစုံကို အသာအယာ မှိတ်လိုက်ပြီးမှ. . .

"မိမိစိတ်ကို မိမိအစိုးရမှသာ တကယ့်အောင်နိုင်ခြင်း။ မိမိ စိတ် သဏ္ဌာန်နဲ့ ဝိညာဉ်ထဲက မသိမှုတွေ၊ နောက်ကျိမှုတွေ၊ အညစ်အကြေး တွေကို အစိုးရမှ နိုင်နင်းမှသာ တကယ့်အောင်နိုင်ခြင်း"

"စိတ်ကို အစိုးရရင် လောကကို အစိုးရတာပဲဆိုတဲ့ စကားလား မယ်မယ်"

"သား သဘောပေါက်တဲ့အတွက် မယ်မယ် ဝမ်းသာမိပါတယ်။ ကဲ ဒါတွေထားလိုက်ကြဦးဖို့ရဲ့။ သားကို ဘာကြောင့် မယ်မယ် လူလွှတ် အရှာခိုင်းသလဲဆိုတာ သား မမေးတော့ဘူးလား"

"မယ်မယ့် စကားတွေ နားထောင်နေရတာနဲ့ သား မေးဖို့ မေ့နေ တယ်"

ခွင့်လွှတ်ပြုံးဖြင့် မယ်မယ် ပြုံးလေသည်။

"ရွှေအိမ်သည် ရောက်လာလို့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေအိမ်သည်၊ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်။ ကြည့်စမ်း. . .။ လွှင့်ပျံ့ပူလောင် စိတ်များကြောင့် အစ်မတော်ကို ကျွန်ုပ် မေ့နေပါ ကလား။

"အစ်မတော် ဘာကြောင့်လာတာလဲ မယ်မယ်"

"မယ်မယ် ခြေတွေလက်တွေ လိမ်းဖို့၊ ဦးဖီးပေးလိုက်တဲ့ ဆေးမြစ် ရည် လာပို့ရင်းနဲ့ပါ။ သား ပျက်ဗယွေတောက ပြန်ရောက်လာတဲ့ နေ့ကပဲ ခဏတွေ့လိုက်ရပြီး ထပ်မတွေ့ရလို့တဲ့ သားနဲ့ တွေ့ချင်လို့တဲ့"

မြစ်ဆိပ်တွင် ပြောခဲ့သော သေရည်ရောစပ်သည့် ဆေးမြစ်ရည် ကို ဦးဖီးသည်လောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန်ကြီး အပို့လွတ်လိမ့်မည် ဟု ကျွန်ုပ်မထင်မိခဲ့ချေ။

"သမီးလေး ရွှေအိမ်သည်ဟာ မယ်မယ်ကို ပိုပြီး ဂရုစိုက်လာသလို ပဲသား။ ဆေးမြစ်ရည်ကို ကိုယ်တိုင်လာပို့တယ်။ သားကိုလည်း တသသ မေးတယ်။ သူ့ဆီ သွားလိုက်ပါဦး သားရယ်"

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ရေရေရာရာ မသိသော တစ်ခုခုကို မယ်မယ်က အသေအချာကြီး သိနေပြီဟု ခံစားရမိသည်။ တည်ငြိမ်သော ရေ မျက်နှာပြင်ကို အနက်အရှိုင်း ခန့်မှန်းရခက်သကဲ့သို့ အေးဆေး လေးနက်လွန်းသော မယ်မယ့် သဏ္ဌာန်မှာ အသိရခက်လှချေသည်။

"သား. . . အစ်မတော်ဆီ သွားလိုက်ပါ့မယ် မယ်မယ်"

"အေး. . . သွားလိုက်ပါ။ သူ သားကို ဘာပြောစရာရှိသလဲ မသိဘူး"

"ညည်ဦးကျရင်တော့ ပရိမ္ဘ ဇာတ်ကြောင်းကို ဆက်ကြဦးစို့ နော် မယ်မယ်"

"အေးပေါ့ သားရယ်။ မယ်မယ်တို့ သားအမိမှာ ဒီပုံပြင်လေး ကို ပြောဖို့ နားထောင်ဖို့ အမြဲတမ်းအဆင်သင့် မဟုတ်လား"

ကျွန်ုပ် ရယ်လိုက်မိသည်။ ဤအရယ်အမောထဲတွင် အပူဇွေတွေ အားလုံးပါသွားလျှင် ကောင်းလေစွ။

◆ ◆ ◆

(၁၃)

မယ်မယ့်စကားမို့သာ မပယ်ရှားရက် နားထောင်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ် လေသည်။

စင်စစ်မှု ဤနေရာသို့ ကျွန်ုပ် မလာချင်။ နန်းတော်၏ အဆောင် ဆောင် အခန်းခန်း စကြိန်လမ်းများကို ကွေ့ပတ်လှမ်းလာခဲ့ရသော ကျွန်ုပ်၏ ခြေလှမ်းများမှာ လေးတွဲ့ဆုတ်ဆိုင်းနေသည်။ ကျွန်ုပ်နောက်မှ ပါလာသော အဆောင်ကိုင် အမှုထမ်းနှစ်ယောက်မှာလည်း လေးလံ ပျင်းရိစွာ လိုက်ပါလာကြပေသည်။

ပန်းဥယျာဉ်တစ်ခုကို ကွေ့ချိုးလိုက်ပြီး နောက်တွင်းကား ဟသ် ပဒါးသုတ်လိမ်းထားသော တိုင်လုံးနီနီများနှင့် စံနန်းတော်ကြီးကို တွေ့ လိုက်ရသည်။ ကျွန်ုပ်ခြေလှမ်းများလည်း အလိုလို တုံ့ရပ်သွားသည်။ ရောက်သည့်နေရာမှ လှည့်ပြန်သွားဖို့ပင် စိတ်ကူး ပေါ်လာသေးသည်။

သို့သော် မယ်မယ့် အမှာစကား. . .။

ရွှေအိမ်သည်ဆီ သွားလိုက်ပါ။ သူက တသသ မေးနေတယ်။

ရတနာပုံစာအုပ်တို့က်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မပယ်ရှားရ။ မယ်မယ်က အမိန့်ပေးခဲ့ခြင်း မဟုတ်။ သား တစ်ယောက်ကို မိခင်တစ်ယောက်က ပေါ့ပါးသက်သာစွာပင် မှာကြား နိုင်ကြခြင်းပင်။

တွန့်ဆုတ်တဲ့ရပ်သော ခြေလှမ်းများကို ဆက်လက်ရွေ့လျားစေဖို့ မယ်မယ့် အမှာစကားအပြင် နောက်ထပ် ခိုင်လုံသော အ ကြောင်း တစ်ရပ် ရှိသေးသည်။ ယင်းမှာ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်။

မယ်မယ့်အပေါ် လေးစားစွာ မြတ်နိုးရိုသေတတ်သော အစ်မတော်။ ကျွန်ုပ်အပေါ် မှာလည်း ကြင်နာတတ်သော အစ်မတော်။

ကျွန်ုပ်တို့ သားအမိနှစ်ဦးအပေါ် တကယ့်သံယောဇဉ် ကြီးရှာသူ။

ထို့အပြင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည် အား တကယ့် တအူထွဲ့ဆင်း တစ်မိတည်းဖွား အစ်မကြီးလို ခင်တွယ်မိ ပေသည်။ အစ်မတော်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ တစ်ဖတည်းဖွား ဖြစ်သော်လည်း သူမယ်တော်မှာ အပယ်ရတနာ မိဖုရားကြီး ဖြစ်သောကြောင့် အမိကွဲကြ သူများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် အစ်မတော်သည် ကျွန်ုပ်၏ မယ်မယ်ကို မိခင်းရင်းနှင့် ထပ်တူ ချစ်မြတ်နိုးလေရာ ဤမေတ္တာတရားသည်ပင် ကျွန်ုပ်အား ကူးပို့ကာ သူနှင့် ကျွန်ုပ် အမိကွဲများ မဟုတ်တော့သလို ခံစားဖွဲ့နှောင် မိလေသည်။

ဩော်. . . ဖြစ်ရလေခြင်း. . . ။

ဤ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်သည်ပင် အလောင်းစည်သူ၏ မယ်တော် ဖြစ်နေခြင်း. . . ။

အသက်ရှူကြပ်သွားသော ရင်ကို ဖြေလျှော့လျက် ခြေစုံရပ်နေရာ မှ ကျွန်ုပ် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်သည်။ ရှေ့မှောက်ရှိ အုတ်ခဲစပ်မှစ၍ အစ်မတော်၏ စံနန်းဆောင် ပရဝဏ် အစသို့ ရောက်ပေပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ အဆောင်ကိုင် အမှုထမ်းနှစ်ယောက်သည် ဤနေရာမှာပင် ဒူးထောက် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြရသည်။

ရွှေအိမ်သည်၏ စံနန်းဆောင်။ ပြီးတော့- အလောင်းစည် သူ၏ စံနန်းဆောင်သို့ သူတို့ တက်ခွင့်မရှိ။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ရင်ခွင်ပိုက် ဘိသေကသခင် ခံယူထားပြီးဖြစ်သော တမွှဒီပထီးနန်း အရှင်

အလောင်းစည်သူ၏ စံနန်းပေါ်သို့ သူတို့ တက်ခွင့်မရှိ။ ဝတ်ရုံစကို သိမ်း၍ ကျွန်ုပ် အုတ်ခဲပေါ်သို့ လှမ်းတက်ခဲ့သည်။

သစ်လုံးတိုင်ကြီးများ အစီအရီရှိသော စကြိန်လမ်းကို တိတ်ဆိတ် စွာ ဖြတ်ခဲ့သည်။ တမာပန်းရနံ့များ ကြိုင်လှောင်နေသော စံနန်းပရဝုဏ် သည်လည်း ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်နေသည်။ စကြိန်အကွေ့ သူရဲခိုး အဆောင်ငယ်များတွင် လှံကိုင်ရဲမက်များက တောင့်တင်းတည့်မတ်စွာ စောင့်ကြပ်လျက် ရှိကြသည်။

ကျွန်ုပ် လျှောက်လာသည်ကိုတွေ့သော ရဲမက်တိုင်းက လှံရှည်ကို ထောင်လျက် ကိုယ်ပေါ်သို့ ဖိဆွဲကပ်ယူခြင်းဖြင့် ခစားကျိုးနှံမှုကို ပြကြ သည်။ အကွေ့အချိုးများကို လွန်သောအခါ အပြင်ဆောင်သို့ ရောက်လာ သည်။ ဤအပြင်ဆောင်က ဥယျာဉ်ငယ်တစ်ခုကို ပတ်လည်ဝန်းရံထား သည်။ အဆောင်ကူး လမ်းအတိုင်းမသွားတော့ဘဲ ဥယျာဉ်ငယ်ကို ဖြတ်ရန် ကျွန်ုပ် စိတ်ကူးသည်။ အစ်မတော်၏ ဥယျာဉ်ငယ်သည် သေးငယ်သော်ငြားလည်း ပန်းပေါင်းစုံလင် လှပေသည်။

အဝါရောင် နှင်းဆီပန်းရံတစ်ခုကို ကျွန်ုပ် ကွေ့ပတ်ကျော်ဖြတ် လိုက်သောအခါ တစ်ဘက်တွင်ရှိ လူတစ်ယောက်နှင့် ဘွားခနဲ သွားဆုံ လေသည်။

ထိုသူသည် ကနုတ်ဖော် ထိုင်ခုံတစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်နေသည်။

သူ့အနီးတွင် ခွေးရဲ အမှုထမ်းမရှိ။ အစောင့်ရဲမက်မရှိ။ ကျွန်ုပ်ကို မြင်သောအခါ ထိုင်ခုံပေါ်မှ သူက ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်သည်။ ချည့်နဲ့သော အပြုံးဖြစ်သည်။

ဃူကား စောယွမ်း။ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်၏ ကြင်ယာတော်။

အားအင်မပါသော အပြုံးနောက်မှ နှုတ်ဆက်စကားသံ ပေါ် လာသည်။

"ပြန်ရောက်လာပြီးလာ ရာဇကုမာရ"

ကျွန်ုပ် စကားဖြင့် ပြန်မဖြေပဲ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

"ပျက္ခယွေတောင်တန်းက အမဲလိုက် အတွေ့အကြုံတွေ ကျုပ်ကို ပြောပြပါဦး။ ညီငယ် အားလပ်တဲ့ တစ်နေ့ပေါ့လေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤစကားလုံးများကို ပြောနေစဉ် စောယွမ်းသည် ကျွန်ုပ်၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို ဖြန့်ကျက် ကြည့်နေပေသည်။ သူ့အကြည့်ကို ကျွန်ုပ် သိသည်။ ကျွန်ုပ်ကို အားကျနှစ်သက်သော အကြည့်များ ဖြစ်သည်။

"ထူးထူးခြားခြားရယ်လို့ မရှိပါဘူး နောင်တော်ကြီး"

သူကြားလိုလှသော အမဲလိုက်ခန်းကို တမင်ပင် ကျွန်ုပ်က ပေါ့တန်စကား ပြောဖြစ်လေသည်။ သူက ကျွန်ုပ်၏ ခြေထောက်များကို ကြည့်လျက်. . . .

"တောဝက်ပက်လို့ ညီငယ် ခြေထောက် ဒဏ်ရာရခဲ့တယ် ဆိုလား လို့"

"အနာကျက်သွားပါပြီ နောင်တော်ကြီး"

သူမျက်နှာ သိသိသာသာကြီး ညှိုးငယ်သွားသည်။ ထိုင်ခုံ လက်တန်း၏ ပန်းကနုတ်ကြွများပေါ် တင်ထားသော သူ့လက်ချောင်း များက တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဆုပ်ညှစ်သွားကြသည်။

"ရွှေအိမ်သည် ဧည့်ဆောင်မှာ ရှိတယ်။ ညီငယ့်ကို စောင့်နေလေ ရဲ့။ သွားလေ. . . သွားပါ"

သူထိုင်ခုံဘေးမှ ကွေ့ရှောင်လျက် ထွက်ခဲ့သည်။

စောယွမ်းကား ထိုင်ခုံထက်တွင် မလှုပ်မယှက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေ သည်။ သူအံကြိတ်လျက် မျက်ရည်ဝဲလျက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေမလား။ ထို့နောက် ထိုင်ခုံအောက် ခြေနင်းတန်းပေါ် အလိုက်သင့် တင်ထားရ သော သူယာဘက်ခြေထောက်ကို ငုံ့ကြည့်ကာ သူ အသံမထွက်ဘဲ ညည်းတွားကောင်း ညည်းတွားပေမည်။

စောယွမ်းကာ ခြေတစ်ဖက် မသန်သူ။

အဘယ်သို့သော လောဘဇာတ်ခုံပေနည်း။

သူ့ခမည်း မင်းစောလူးပြုခဲ့သော မကောင်းမှုများက သားဖြစ်သူ သူ့အပေါ် ကျရောက်ခဲ့ခြင်းပေလား။ စောယွမ်းသည် အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်၏ ကြင်ယာတော်။ ကျန်စစ်မင်းကြီး၏ သားမက်တော်၊ ရင်ခွင်ပိုက် ဘိသေက ခံယူထားသူ ထီးနန်းအရှင် အလောင်းစည်သူ၏ ခမည်းတော်ဖြစ်ပါလျက် ပန်းကနုတ်ဖော်ထိုင် ခုံထက်မှာ မထတမ်း

အစွဲအမြဲ တည်နေရသော ဘဝ။

သူသည် ညီလာခံ နန်းမဆောင်သို့လည်း မထွက်နိုင်။ နန်းရင်ပြင် လေ့ကားမှခ်များသို့လည်း မထွက်နိုင်။ အရိမဒ္ဒနပူရ၏ ဈေးရုံ၊ မြို့ တံတိုင်း၊ လမ်းမများဆီသို့လည်း မလာနိုင်။ သူ့ဘဝကား ပန်းကနုတ် ထိုင်ခုံနှင့် ကတ္တီပါဖုံများပေါ် တွင်သာ အချိန်ကာလ ရှည်လျားစွာတို့ကို ကုန်ဆုံးစေလျက် ရှင်သန်ရင်း သေဆုံးနေရသော ဘဝ။

မွေးကတည်းက အရိုးအဆစ်များ ချည့်နဲ့ခဲ့ရှာသော နောင်တော် ကြီး စောယွမ်းသည် တမွှဒိပ သမားတော်ကြီးများ အစွမ်းကြောင့်သာ သက်စိုးရှည်ခဲ့သော်လည်း ခြေတစ်ဖက်ကား ကြံ့လှီသေးသိမ်သွားခဲ့လေ သည်။

"မင်းစောလူးရဲ့ အကုသိုလ်တွေဟာ စောယွမ်းမင်းသား အပေါ် စုပြုံကျရောက်ခဲ့တာပါပဲ။ မင်းသားခမျာ သူ့ခမည်းတော်ရဲ့ အပြစ်တွေ ကို ခါးစည်းပေးဆပ်ရတာပါပဲလေ. . . "ဟူသော ဦးဖီး စကားကို သတိရမိသည်။ ထိုသို့သော် သူကိုမှ ကြင်ယာတော်အဖြစ် လက်ခံ ပေါင်းဖက်ခဲ့ရလေသော အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်. . . ။ ရင်ထဲမှာ စစ်ခနဲ နာကျင်သွားသည်။ အရိမဒ္ဒနပူရ နန်းတော်ကြီးထဲမှ လူများမှာ အဘယ်သို့သော ကျိန်စာများ သင့်ခဲ့လေသနည်း. . ။

အို. . ဒါတွေ မတွေးနဲ့။ သွေးရောင်မဲ့ ဖျော့တော့ဖြူလျော် စောယွမ်း၏ မျက်နှာ။ ကျွန်ုပ်၏ ခြေထောက်များကို အားကျတပ်မက်စွာ ကြည့်နေသော စောယွမ်း၏ မျက်လုံးများကို အတွေးအာရုံထဲမှ ဖယ်ထုတ်လိုက်သည်။ သူတို့ သူတို့တစ်တွေရဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာတွေကိုလိုက် ပြီး စာနာပင်ပန်းနေရအောင် မင်းကကော ဘယ်လောက်များကြည်လင် ငြိမ်းချမ်းနေလို့လဲ ရာဇကုမာရ။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၄)

"အမောင်ငယ် ရောက်လာပြီလား"

မေတ္တာငွေ့၊ ကရုဏာငွေ့ဖြင့် ထုံမွှမ်းသော အစ်မတော်၏ အသံမှာ အကယ်ပင် ချစ်ခင်လေးစားဖွယ် ကောင်းလှပေသည်။ အစ်မတော်ရှေ့အိမ်သည်က ကျွန်ုပ်ကို သလွန်ရှေ့ထိုင်ခုံတွင် နေရာပေးသည်။ သူကိုယ်တိုင်က သလွန်ခြေရင်းဘက်ကို ရွှေ့၍ထိုင်သည်။ သူ့ထက်ငယ်ရွယ်သော ကျွန်ုပ်အား လေးစားသမှုပြုသည့် အစ်မတော်၏ စိတ်သဘောထားကို ကျွန်ုပ် တွေ့ရလေသည်။

"နန်းတော်ပြန်ရောက်တဲ့ နေ့ကပဲ တွေ့ရပြီး ပျောက်သွားလိုက်တာ အမောင်ငယ်။ အမှာရှိမှပဲ ရောက်လာတော့တယ်။ ခြေထောက်အနာများ ရင်းနေသလားလို့ အရီးတော်ကို မေးရသေးတယ်။ အမောင်ငယ် နေစိမ့်လိုက်တာ"

ရင်းနှီးဖော်ရွေလွန်းသော မေတ္တာတရားကို ကျွန်ုပ် ဘယ်သို့တုံ့ပြန်ရမှန်းမသိ။ ရင်ထဲမှာ မွန်းကြပ်ချင်လာပြီး မျက်နှာကို အောက်ငုံ့ပစ်လိုက်ရသည်။ မလုံမလဲစိတ်က နှုတ်ကို ဆွံ့အစေသည်လား။

မည်သည့် စကားကို စ၍ ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတော့သည်။ သို့ဖြင့် . . . .

"အပြင်ဆောင် ဥယျာဉ်ငယ်ထဲမှာ နောင်တော်ကြီးနဲ့ တွေ့ခဲ့သေးတယ်"

ပြောမိပြောရာ ပြောထွက်သွားသော ဤစကားလုံးများအတွက် နှုတ်မပိတ်မိမှာပင် ကျွန်ုပ် မှားသွားပြီဟု သိလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်ကို တွေ့ရခြင်းဖြင့် ရွှင်လန်းနေသော အစ်မတော်ရှေ့အိမ်သည် မျက်နှာမှာ ရုတ်ခြည်းညှိုးငယ်သွားပေပြီ။

"သူ. . . အခုတလော ဥယျာဉ်ထဲမှာပဲ အချိန်ကုန်နေတတ်တယ်"

ညည်းတွားရေရွတ်ရှာလေသော အစ်မတော်ကို ကြည့်ရင်း စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ် ကျွန်ုပ် ကျိန်ဆဲချင်တော့သည်။

ကိုယ်အင်္ဂါချို့သူ၊ ခြေတစ်ဖက် မသန်သူ၊ အစဉ်အမြဲ စိတ်အားပျော့ညံ့ ကျဆင်းနေသူ ယောကျ်ားမျိုး၊ ပြီးတော့ မိမိ မချစ်မနှစ်သက်နိုင်သူ. . ။ ဤသို့သော စောယွမ်းမင်းသားကိုမှ ကြင်ယာအဖြစ် လက်ခံပေါင်းသင်းနေရရှာသည့် အစ်မတော်၏ ဘဝ. . ။

ကျွန်ုပ်တို့ မောင်နှမ၏ တွေ့ဆုံခြင်းသည် ကျွန်ုပ်၏ မိုက်မဲမှုကြောင့် အစကနဦးမှာပင် အရှုပ်ဆိုးစွာ တိတ်ဆိတ်သွားလေသည်။

"အရီးတော် သက်သာလာပြီလား အမောင်ငယ်"

အကျည်းတန်သော ငြိမ်သက်မှုထဲမှ စတင်လွန့်လူးနိုင်သူမှာ အစ်မတော်ဖြစ်သည်။ သူကား လောက၏ ရိုက်ပုတ်မှုအောက်မှ တိမ်းရှောင်လွန့်လူးဖို့ အလေ့အကျင့် ရထားပြီးသူပင်။

"သက်သာလာပါပြီ အစ်မတော်။ ဦးဖိုးဆီကနေ အစ်မတော် ယူလာတဲ့ ဆေးမြစ်ရည်ကို လိမ်းလိုက်တော့ သွေးလေအလျှောက် အသွားကောင်းလာပြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှားလေး နေနိုင်လာတယ်တဲ့။ ဒီတော့ အစာလေးလဲ ခဲတွင်းလိုက်လာတယ်. . တဲ့"

"ဟုတ်လား၊ ဝမ်းသာစရာပဲကွယ်"

ရင်ထဲမှ ထွက်လာသော အသံဖြစ်သည်။ အစ်မတော်သည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စောစောက စိတ်ထိခိုက် ညစ်ညူးစရာ အကြောင်းရပ်ထဲမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပေပြီ။

"အို. . . ကြည့်စမ်း အမောင်ငယ်ကို အဖျော်ရည် တိုက်ရဦးမယ် . . . "

"ကောင်းတယ်၊ အမောင်ငယ်လည်း ရေတော်လာတာ"

"ရေတော်လဲ ပြေစေရမယ်. . ။ မောပန်း နွမ်းနယ်တာတွေလဲ ပျောက်စေရမယ်၊ အစာလဲ ကြေမယ်၊ စားမြိန်လဲ နိုးလာမယ်"

အစ်မတော်၏ ရွှင်လန်းနိုးကြားအသွင်ကြောင့် ကျွန်ုပ် ပေါ်ပေါ်လန်းဆန်းသွားသည်။

"အစ်မတော်ရဲ့ အဖျော်ရည်က ဘယ်လောက်များ ကောင်းနေလို့လဲ ညွှန်းလှချည်လား. . . "

"အစ်မတော် ကိုယ်တိုင်ဖောက်ထားတာ။ ဥသျှစ်သီးအဖျော်လေ . . . အမောင်ငယ် သောက်ကြည့်"

ငွေတကောင်းထဲမှ အဝါရင့်ရောင် ဥသျှစ်အဖျော်ရည်ကို အစ်မတော် လောင်းငဲ့ပေးသည်။ အေးမြချိုရှ ဥသျှစ်ရည်သည် သင်းပျံ့နေပေသည်။

"စားမြိန်နိုးလာရင် အစ်မတော် ထမင်းကျွေးရမှာနော်"

"အစ်မတော် စားသလို စားနိုင်ရင် ကျေးပါတယ်ကွယ်"

"အစ်မတော်က ဘယ်လိုစားလို့လဲ"

"အသက်လွတ် စားတယ်လေ။ မြူရွက်သုပ်ရယ်၊ ပဲကြီးအရည်သောက်ရယ်၊ သံပုယိုပေါင်းရယ်၊ ပဲလိပ်ပြာကြော်ရယ်. . . ။ ကဲ အမောင်ငယ် စားနိုင်မလား. . "

"အခုကို အမောင်ငယ် စားချင်လာပြီ၊ နေပါဦး အစ်မတော်က ဥပုသ်ဆောင်ကာလမို့လား. . အသက်လွတ်စားနေရအောင်"

"ဥပုသ်ဆောင်ဝင်နေလို့ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်။ အသားငါးကို မစားချင်တော့တာရယ်၊ ပြီးတော့ ဒီလို အသက်လွတ်၊ သားငါးလွတ် စားပြီး မေတ္တာအမျှ ပို့သရတာ ပိုပြီး ထိရောက်တယ်လို့ ယုံကြည်ထားတယ်။ ဒီမေတ္တာအမျှကလဲ မောင်တော်စောယွမ်းကို အထူးသဖြစ်

သက်ရောက်စေချင်လို့ပါ။ ခမျာက ဝိပါက ဝဋ်ကြွေးကြီး ရှာတယ်လေ" အစ်မတော်ကို ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ဤစကားရပ်ကို အစ်မတော် ပေါ်ပါးသက်သာစွာ ပြောနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။ စိတ်နှလုံးမချမ်းမြေ့ဖွယ်အဖြစ်များကို အလိုက်သင့် ခုခံဖယ်ရှားကြရာ၌ အစ်မတော်သည် မယ်မယ့် နည်းတူပါလားဟုလည်း တွေးမိသည်။ကျွန်ုပ် ရေရေရာရာတော့ မသိ။ ဤသို့သော စွမ်းအားမျိုးဌ် တူညီကြသော ကြောင့် အစ်မတော်နှင့် မယ်မယ်တို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တွယ်တာနှောင်ဖွဲ့မိကြခြင်းလည်း ဖြစ်ပေမည်။

အစ်မတော် ကိုယ်တိုင် ပြင်ပေးသော အသက်လွတ်ဟင်းသီးဟင်းရွက် ထမင်းပွဲကို ကျွန်ုပ် ခံတွင်းမြိန်စွာဖြင့် လက်စသတ်လိုက်သည်။ အစ်မတော်သည် တစ်ခါနှင်လုံးလုံး ထမင်းပွဲအနီးမှ မခွာဘဲ ခရီးဝေးမှ ဆာလောင်ပင်ပန်းစွာ ပြန်ရောက်လာသော မောင်ငယ်တစ်ဦးကို ထမင်းကျွေးသလို ကျွန်ုပ်ကို ဂရုတစိုက် ကျွေးမွေးရှာပေသည်။

သစ်သီးဗန်းကို ကလပ်ပေါ်တွင် ကိုယ်တိုင်ချပေးရင်း အစ်မတော်သည် ကြည်နူးဝမ်းသာသော လေသံဖြင့် ဆိုသည်။

"အမောင်ငယ့်ကို အစ်မတော် ဒီလိုကျွေးချင်နေတာ။ တို့မောင်နှမနှစ်ယောက် ဒီလို မဆုံရတာလဲ ကြာပြီ မဟုတ်လား"

ဤအခိုက်ဝယ် ကျွန်ုပ်သည် ဓညဝတီတောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်ကို အစိုးရသော ဇေယျခေတ္တရာဘွဲ့ခံ မင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အစ်မတော်သည်လည်း ဘုရင့်သမီးတော်ဟူသော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း မေ့မျောက်လျက် ရွှေနန်းတော်ကြီး၏ ရာဇအဆောင် အယောင်များမှ ကင်းကွာကာ သာမန်အသည်သားများနှယ် လွတ်လပ်ပေါ်ပါးစွာ ရှိကြသည်ဟု ကျွန်ုပ် ခံစားရမိလေသည်။ မယ်မယ်၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေ အကြောင်းများ၊ ခမည်းတော် ကျန်စစ်မင်းကြီး၏ တိုင်းခန်းလှည့်လည်မှုများ၊ ကလန်မှုန့် သံပျင်အမတ်တို့အကြောင်းများကို ထွေရာလေးပါး ပြောဖြစ် ခဲ့ကြမှာလည်း ကျွန်ုပ်သည် မွန်းကြပ်မနေဘဲ ပေါ်ပါးသက်သာမှုကို ရနေကြောင်းတွေ့ရှိရသည်။

ယမန်နေ့က ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းတွင် ဦးငဖီးနှင့် ဆုံခဲ့ရသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သစ်လုံးဖောင်ဖွဲ့ လေ့ကျင့်မှုများအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြောပြသည့်အခါ အစ်မတော်သည် စိတ်ပါဝင်စားစွာ နားထောင်လေသည်။ အစအဆုံး နားစိုက်ထောင်ပြီးနောက် အစ်မတော်က ပြောသည်။

"ဦးငဖိုးတို့လို၊ ဦးငထွေ၊ ဦးငလုံးတို့လို လက်ရုံးကြီးတွေ ရထားတာ ခမည်းတော်အတွက် သိပ်အဖိုးတန်တာပဲ၊ အင်း. . . . . တမွဒီပ နိုင်ငံတော်ကြီးအတွက် အဖိုးတန်တယ်လို့ ဆိုရမယ်"

ထို့နောက် ကလန်မှူး ဦးငဖိုးလူကြီး ဆန်ပုံ၊ ဦးငထွေ ပျော်တတ်ပုံ၊ ဦးငလုံးရယ်စရာ ပြောတတ်ပုံများသို့ စကားရောက်သွားကာ ကျွန်ုပ်တို့မှာ စကားတွေ ပြောမကုန် လက်ဆုံကျနေမိကြလေသည်။

ကမ္ဘာဇတိုင်းထွက် လက်ဖက်ခြောက်ဖြင့် နှပ်ထားသော အဖန်ရည်ကို ထပ်ဖြည့်ရင်း အစ်မတော်က စကားလမ်းကြောင်းပြောင်းသည်။

"က. . ပျက္ခယွေတောထဲက အမောင်ငယ်ရဲ့ အမဲလိုက်ခန်း အကြောင်း ပြောပြစမ်းပါဦးကွယ်"

အသားကျ စိုင်းနှင်နေသော မြင်းကို ဇက်တုံ့ဆွဲလိုက်သည့်နှယ်ပင်။ လွတ်လပ်ပေါ်ပါးစွာ စကားပြောဖြစ်နေသော ကျွန်ုပ် ထစ်သွားသည်။ သောက်အုံ့ဟု လှမ်းယူဆဲ အဖန်ရည်ခွက်သည် ခုလပ်တွင် တုံ့ရပ်သွားသည်။ ပျက္ခယွေတောထဲက အမဲလိုက်ခန်း။ အစ်မတော်၏ မျက်နှာကို ကျွန်ုပ် စူးစိုက်အကဲခတ်လိုက်မိသည်။ အစ်မတော်ကား စောစောက အတိုင်းပင် အပြောင်းအလဲ မရှိ။ ကျွန်ုပ်၏ အာရုံထဲတွင်ကား လှုံ့လျှင်ထိုးစိုက် နစ်မြုပ်နေသော တောဝက်၊ ထို့နောက် လဲကျသေဆုံးနေသော တောဝက်၏ ကိုယ်ပေါ်မှ မြားတံသုံးစင်း။ အမဲကို အလယ်မှာထားလျက် တင်းမာခက်ထန် ရင်ဆိုင်တွေ့ခဲ့ကြရသည့် အဖြစ်က ပူနွေး ဆူဝေစွာ ပြန်၍ ပေါ်လာသည်။

"အမောင်ငယ် ခြေထောက်မှာ ဒဏ်ရာရခဲ့သေးတယ်ဆို။ဘယ်လို အမဲနဲ့များ တွေ့ခဲ့လို့လဲ ပြောပြစမ်းပါဦး"

သူကတော့ အေးဆေးသက်သာစွာပင် မေးမြဲ ဆက်မေးနေသည်။ တစ်ချိန်လုံး ခံစားရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုသည် ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်း လွင့်ပျက် ပျောက်ကွယ်သွားပေပြီ။ ငုပ်လျှိုးနေသော

ပူလောင်မှုသည် ရင်ထဲ တစ်နေရာဆီမှ ရဲခနဲ တောက်လောင်လာသည်။ ထိုမီးရောင်တွင် မျက်နှာတစ်ခု ပေါ်လာသည်။ အလောင်းစည်သူ၏ မျက်နှာ။

အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်။ သူ အလောင်းစည်သူ၏ မိခင်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ပျက္ခယွေတောတောင် တောနက်ထဲက အမဲလိုက်တဲ့ ကိစ္စကို အစ်မတော် ဘာများ ကြားထားလို့လဲ ဘယ်သူက ဘာပြောထားလို့လဲ"

ကျွန်ုပ်၏အသံ ခြောက်သွေ့ အက်ကွဲစွာ ထွက်ကျသွားသည်။ အစ်မတော်ကမူ ကျွန်ုပ် ဣန္ဒြေပျက်ယွင်းသွားသည်ကို သိဟန် မတူပေ။

"ဟင့်အင်း. . ဘယ်သူကမှ ဘာမှမပြောလို့ အမောင်ငယ့် မေးရတာပေါ့။ အရင်တုန်းကလဲ အမောင်ငယ်ရဲ့ စွန့်စားခန်းတွေ အကြောင်း အစ်မတော်ကို ပြောပြနေကျ မဟုတ်လား"

အကယ်ပင် သူမသိကြောင်း သူ၏ ပကတိ ရိုးစင်းသော မျက်နှာပြင်တွင် အတိုင်းသား ပေါ်လွင်နေသည်။ အလောင်းစည်သူသည် သူမိခင်ကို ထိုအကြောင်း ဘာမှ ပြောပြခဲ့ခြင်းမရှိ။ ကျွန်ုပ် သာလျှင် . . . .

"ထွေထွေထူးထူး မရှိလှပါဘူး အစ်မတော်ရယ်။ တောဝက်တစ်ကောင်နဲ့ ထွေတယ်။ သူ့ကို အရှောင်မှာ ခြေထောက်ကို အစွယ်ထိသွားတယ်။ တောဝက်ကိုတော့ လှံလျင်နဲ့ စီရင်ပစ်လိုက်တယ်။ ဒါပါပဲ။ စည်သူပစ်လိုက်တဲ့ မြားသုံးစင်းကတော့. . . "

"ဘယ်လို အမောင်ငယ်။ စည်သူက ဘယ်ကနေ ရောက်လာတာလဲ"

ဆောက်တည်ရာမဲ့ ယောက်ယက်ခတ်နေသောအာရုံကြောင့် ကျွန်ုပ် မိုက်မဲစွာ ပြောထွက်သွားလေပြီ။

"အစ်မတော်ကို စည်သူ ဘာမှမပြောဘူးလား။ ပျက္ခယွေတောင် ပေါ်မှာ တောဝက်ကို အမောင်ငယ် လှံလျင်နဲ့လဲ ထိုးပြီးရော စည်သူနဲ့ သူမုဆိုးအဖွဲ့ရောက်လာတယ်"

မထူးတော့ပြီ ဖြစ်၍ ဣန္ဒြေမပျက် ဆက်ပြောရတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော် စည်သူနှင့် ကျွန်ုပ်အကြား တင်းမာခက်ထန်စွာ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည့်အဖြစ်။ ကျွန်ုပ်က စိန်ခေါ်ပွဲတောင်းခဲ့ခြင်းကို စည်သူ ရှောင်လွှဲသွားခဲ့သည့် အဖြစ်ကိုတော့ ကျွန်ုပ် မပြောဘဲ ထိန်ချန် ထား လိုက်သည်။

အစ်မကော်သည် မသိမသာ သက်ပြင်းရှိုက်လေသည်။

"သားစည်သူဟာ အစ်မတော်ကို ဒီအကြောင်းဘာမှ မပြောဘူး။ ပျက္ခယွေ တောင်ခြေကိုပဲ သူရောက်ခဲ့တယ်လို့ ပြောတယ်။ အမဲလိုက် ထွက်တယ်လို့ မပြောခဲ့ဘူး။ အမောင်ငယ်နဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့ အကြောင်းလည်း မပြောဘူး။ ခက်ပါတယ်ကွယ်။ အစ်မတော်အနေနဲ့က သားစည်သူကို အဲဒီလို သားရဲပေါက်တဲ့ တောတောင်တွေဆီမှာ အမဲလိုက်မထွက်စေချင် ဘူး။ ပျက္ခယွေတောင်ရယ် မဟုတ်ပါဘူးလေ။ သားစည်သူကို ဘယ်ကိုမှ အမဲလိုက် မထွက်စေချင်ဘူး။ သူ သိပ်ငယ်သေးတယ်။ မင်းပျိုမင်းလွင် အရွယ်တောင် ကောင်းကောင်း ရောက်ချင်သေးတာ မဟုတ်ဘူး"

ဒါပေမယ့် သူဟာ သီရိဇေယျသူရတွဲနဲ့ ဘိသိက်သွန်း မင်းမြောက် ခံထားရတာ မဟုတ်လား။ ကျန်စစ်မင်းကြီး ကိုယ်တိုင် နှုတ်ကနေ ငါ့မြေ နန်းကို ငါစောင့်ရုံသာလို့ ကြွေးကြော်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။

ကျွန်ုပ်ရင်ထဲတွင် တုန်ခါမြည်ဟီးသွားသည့်အသံ ဖြစ်လေသည်။ အစ်မတော်က ဆက်ပြောနေသည်။

"သူ့ကို ဖွားမြင်တုန်းက အိမ်ရှင်စည်ကြီးမတီးဘဲ အလိုလို မြည်မြည်တာ ဥကသ်တံခါးဖွင့်သူမရှိဘဲ အလိုလို ပွင့်တာတွေကို နိမိတ် ကောက်ပြီး ခမည်းတော်ကိုယ်တိုင်က သူမြေးကို ရင်ခွင်ပိုက် ဘိသေက နဲ့ နန်းအပ်လိုက်လေတော့ ဘုရင်မင်းမြတ်ဆိုပြီး သူ့အနားမှာ လူတွေက ခယဝပ်တွားနေကြတယ်လေ။ တကယ်တော့ သား စည်သူလေးဟာ ထီးနန်းမပြောနဲ့ ရာဇလွှဲတဲ့ မပြောနဲ့ အမဲလိုက် လှံလျင်တစ်ချောင်း ကိုင်ဖို့တောင်မှ ငယ်လွန်းလှပါသေးတယ်ကွယ်"

အစ်မတော်ကို ကျွန်ုပ် စူးစူးရဲရဲ ကြည့်နေမိသည်။ အစ်မတော် သာ သတိထားမိမည်ဆိုပါက ကျွန်ုပ်၏ မျက်လုံးအိမ်များ၌ ရန်လို ရိုင်းစိုင်းသော အငွေ့များခြောင်းခြောင်း ထနေမည်လား မသိ။

သို့သော် အစ်မတော်ကတော့ ပုံကတ္တိုအေးဆေးသက်သာစွာ ပင်။ ကျွန်ုပ် မည်သို့မျှ မနေတတ်တော့သဖြင့် နေရာမှ ထလိုက်ရသည်။

"အမောင်ငယ်. . . ခြေလက်ဆန့်ချင်သလား။ မှီအုံးနဲ့ ဖုံယူမလား"

"နေ နေပါစေ အစ်မတော်။ အမောင်ငယ်ပြန်ချိန်သင့်ပလားလို့"

"အို နေပါဦးတော့။ အစ်မတော် ပြောစရာရှိတာတောင် မပြော ရသေးဘူး။ စကားတွေက ဟိုရောက်ဒီရောက် ရောက်နေတာနဲ့ပဲ"

"ပြောလေ အစ်မတော်"

"သားစည်သူအကြောင်းပဲ။ အမောင်ငယ်အခုမှပဲ အမဲလိုက်တဲ့ ကိစ္စနဲ့ စပ်မိလို့ အစ်မတော် တစ်ဆက်တည်း ပြောရတော့မယ်"

အတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစား ဆောက်တည်ကာ ဣန္ဒြေမပျက် နေရုံမှ အပ ကျွန်ုပ် ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့ပြီ။

"ပြောပါ အစ်မတော်"

"သားစည်သူလေး ဘိုးတော်မင်းစောလူးလိုဖြစ်မှာကို အစ်မတော် စိတ်ပူနေမိတယ်"

မင်းစောလူး. . . စောယွမ်း၏ ခမည်း။ အလောင်းစည်သူ၏ အဘို့။

"အမောင်ငယ်နဲ့ အရီးတော်တို့ ပရိမ္ဗမှာ ရှိနေချိန်က ဒီအရိမဒ္ဒနပူရ မှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေပေါ့ကွယ်။ အမောင်ငယ်လဲ ဒါတွေ ကြားသိပြီး သားပါ"

မင်းစောလူးသည် ဥဿစား မင်းရမန်နှင့် ပူးပေါင်းကာ အကျင့် စရိုက်ဖောက်ပြန်ခဲ့သည့်အတွက် ထီးနန်းရေးရာများမှာပင် ကတိမ်း ကပါး ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ နောက်ဆုံး ခမည်းတော်မင်းကြီးနှင့် မင်းရမန် တပ်တို့ စစ်ထိုးခဲ့ခြင်း။ မင်းစောလူးကိုယ်တိုင် မင်းရမန် လက်ထဲတွင် ဖက္ကပ်မျက်ခံခဲ့ရသည်အထိ။ အရိမဒ္ဒနပူရ၏ စစ်ကာလများ။

"သားစည်သူအပေါင်းမှားမှာကို အစ်မတော်သိပ်စိုးရိမ်တယ်။ သူဟာ သိပ်ငယ်သေးတယ်။ ကျန်စစ်မင်းကြီးရဲ့ မြေးတော် ရင်ခွင်ပိုက် ဘိသေက ဆင်မြန်းထားတဲ့ မင်းတစ်ပါးအဖြစ်နဲ့ သူရဲ့ နုနယ်တဲ့ အသိဖြစ် ကို လွှမ်းဖောက်ပြန်တဲ့ အရာတွေ ဝင်မှာစိုး တယ်။ ဒီတော့. . ."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစ်မတော်က ကျွန်ုပ်ကို ရွှန်းရွှန်းစားစားကြည့်ကာ. . .

"အမောင်ငယ့် လက်ထဲသားစည်သူကို အပ်ချင်တယ်။ ကို့ဟ
တူတော်ကိုတော့ ဆုံးမစရာရှိ ဆုံးမဖို့လေ။ အမောင်ငယ်ကတော့ အရွယ်
ရောက် ရင့်ကျက်တဲ့ မင်းတစ်ပါး ဖြစ်နေပြီ မဟုတ်လား"

ကျွန်ုပ် ဘာပြောရမှန်းမသိတော့။ လောကကြီး၏ လှည့်စား
သည် ခမ်းနား ရှုပ်ထွေးလွန်းလှဘိခြင်း။ ကံကြမ္မာဆိုသောအရာသည်
မာယာများလှဘိခြင်း။ နာကြည်းစွာဖြင့် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်သ
ရယ်မောပစ်လိုက်ချင်စမ်းတော့သည်။

"ဘယ်နှယ့်လဲ အမောင်ငယ်။ စည်သူလေးကို ထိန်းသိမ်
စောင့်ရှောက်ပေးမယ် မဟုတ်လား။ အစ်မတော် အားထားပါရ
ကွယ်"

"ကျုပ်. . . ကျုပ် ကြိုးစားပါ့မယ် အစ်မတော်"

ရန်သူဟု ကျွန်ုပ် သတ်မှတ်ထားသော အလောင်းစည်သူအ
သူမယ်တော်က ကျွန်ုပ်ထံ မေတ္တာဖြင့် အပ်နှံလာသည့်အဖြစ်။ မေတ္တာ
တရားကို စိန်ခေါ်တိုက်ခိုက်ရန် ကျွန်ုပ်မှာ လက်နက်မရှိ။

ရှုပ်ထွေးနောက်ကျိခြင်းများကို ပွေပိုက်လျက် ကျွန်ုပ် အစ်မတော်
ဆီမှ ပြန်လာခဲ့တော့သည်။ လာလမ်းအတိုင်း အဆောင်အခန်း ၁၂
လမ်းများကို ကွေ့ပတ်ဖြတ်သန်းခဲ့ချိန်တွင် ကျွန်ုပ် တစ်ကိုယ်လုံး ဆူပွက်
သော အတွေးများဖြင့် တုန်လှုပ်နေသည်။ မေတ္တာတရားဖြင့် ထုံမွှမ်း
နေသော အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်။

ဒုက္ခိတဘဝဖြင့် ဝိပါက ဝဋ်ကြွေးကို ပေးဆပ်နေရသော
မင်းစောယွမ်း။ သူ့တို့မှ ဖွားမြင်သော အလောင်းစည်သူ။

အလောင်းစည်သူ။ ကျွန်ုပ်နှင့် တူဝရီး သွေးစပ်သူ။ ကျွန်ုပ် ထက်
များစွာငယ်သော ကလေးငယ်သာသာမျှသာ ဖြစ်သော။ သို့သော် ဤ
အရွယ်ဖြင့်ပင် ဘိသေကသဘင်ခံယူပြီး ဖြစ်သော အလောင်းစည်သူ
အရိမဒ္ဒနပူရ၏ ဘုရင်။ ခမည်းတော် ကျန်စစ် မင်းကြီးကိုယ်တိုင်က
ရင်ခွင်ပိုက် ထီးနန်းစောင့်အဖြစ်သာ နေတော့မည်ဟု ကျူးရင့်ခဲ့ပြီး
အရိုက်အရာကို အလွဲအပ်ခံယူနိုင်ခဲ့သော အလောင်းစည်သူ။

သားကာသားအရင်း၊ မြေးကာသားအဖျားမဟုတ်။ မဟုတ်တော့။
မြေးကာသားအရင်း၊ သားကအဖျား။

အလောင်းစည်သူက ဘိသေက ခံယူပြီးချိန်တွင် ကျွန်ုပ်
ရာဇကုမာရ။ ကျန်စစ်မင်းကြီး၏ သားတော် ကျွန်ုပ်က ဇေယျခေတ္တရာ
ဘွဲ့ဖြင့် ခညဝတီကိုသာ စားရသော မင်း။ တောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်၏
မင်းငယ်။ သူကတော့ တမ္ဗဒီပတိုင်းကြီးအရှင်။

ဒါ. . . ဒါ. . . ဘာကြောင့် ဘယ်သူ့ကြောင့်လဲ။

မီးကျီးခဲဖိုကျင်တွင် ဖုတ်အပ်သော ရဲရဲနီသည့် သံကောက်
လုံချွန်သွားကြီးတစ်ခုကို မျိုမိလိုက်သည့်အလား။

မဖြစ်စလောက်သော ဤကပြောင်းကပြန် ဖြစ်ရပ်ကြီး၏ လက်သည်
တရားခံသည် ဘွားခနဲ ပေါ်လာသည်။

ခမည်းတော် ကျန်စစ်မင်းကြီး။

ကျွန်ုပ် တစ်ကိုယ်လုံး မီးတောက် မီးလျှံများအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ
သွားပြီ ထင်သည်။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁၅)

မေတ္တာကို အရင်းပြုလျက် သူသားအား စိတ်ချယုံကြည်စွ
အပ်နှံနေသော အစ်မတော် မျက်နှာကို မြင်ယောင်နေသည်။ ကိုယ
တူတော်ကလေးကို ဆုံးမစရာရှိရင် ဆုံးမဖို့လေ။ စည်သူလေးက
ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပေးမယ် မဟုတ်လား။ အစ်မတော် အားထားပ
ရစေကွယ်. . တဲ့လား။

အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်၏ ကရုဏာမျက်ဝန်းများက လှပစွာ
ခြောက်လန့်နေကြသည်။ မေတ္တာတရား စိတ်ချယုံကြည်မှု။ အား
အားထား သံယောဇဉ်။ ဒါတွေကို ဘယ်သို့သော လက်နက် ၏မျိုးဖြင့်
ဖယ်ရှားပုတ်ခတ်ရမည်နည်း။ အစ်မတော်၏ ညှို့ယေ ရင့်ကျက်သော
မျက်နှာကို မြင်ယောင်ရင်း သူစကားတွေကို ကြားယောင်ရင်း မယ်မယ်
ဆီမှတစ်ဆင့်သိရသော အစ်မတော်၏ အကြောင်းတွေကို သတိရလ
ပြန်သည်။

"ရွှေအိမ်သည်လေးဟာ သိပ်သနားစရာ ကောင်းတယ်
ချစ်သောသူနှင့် ကွေကွင်းရခြင်း ဆင်းရဲအပြင် မချစ်မနှစ်သက်သူ

ပေါင်းသင်းရခြင်း ဆင်းရဲနှစ်မျိုးစလုံးကို ခံစားနေရရှာသူပဲ။ ဒါပေမယ့်
သူဟာ အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင် အင်မတန် ရင့်ကျက် ပြည့်ဝတဲ့
မိန်းကလေး . . . "

မယ်မယ်က ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ပြောပြခဲ့ပေသည်။

"သူချစ်သူ ပဋိက္ကရားမင်းသားကို သူဟာ သေခွဲခဲခဲ့ရရှာတယ်။
ငယ်ရွယ်သူတို့ နှလုံးသားနဲ့ ရွှေအိမ်သည်ဟာ ပဋိက္ကရား မင်းသားကို
အချစ်ကြီး ချစ်ရာခဲ့တာကလား။ သူချစ်သူဟာ တိုင်းတစ်ပါးသား၊
ဘာသာအယူဝါဒခြား ဖြစ်နေတာတွေ၊ အမျိုးဇာတ် မတူတာတွေ၊
သွေးချင်းနှောလို့ မဖြစ်နိုင်တာတွေကို သူတယ်မှာ စဉ်းစားချင့်ချိန်
တတ်ရှာမလဲ။ သူတို့ရဲ့ အချစ်ဇာတ်လမ်းဟာ ကြေကွဲစရာ နိဂုံးနဲ့
အဆုံးသတ်ခဲ့ရတယ်။ သူခမည်းကျန်စစ်မင်းကြီး ဆိုတာကလဲ သားရဲ့
ခမည်းပဲလေ။ မင်းကြီးအကြောင်း သိတဲ့အတိုင်း အရိမဒ္ဒနပူရထီးနန်းကို
သိမ်းပိုက်ခဲ့တာတောင်မှာ သူ့ကိုယ်သူ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ မြှုမှ
မကပ်ငြိရအောင် သန့်စင်စွာနဲ့ ရယူခဲ့တာကလား။ မင်းကြီးဟာ သူ
ကိုယ်တိုင်ရော၊ သူ့သွေးသားတွေကိုရော ပါခြောက်ပစ်ကင်း သဲလဲစင်
ဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားချမှတ်ခဲ့တာ။ သမီးတော် ရွှေအိမ်သည်ဟာ ပဋိက္ကရား
မင်းသားနဲ့ ငြိစွန်းနေတယ်ဆိုတာ သိသိ ချင်းပဲ"

နှလုံးရည်ပြည့်ဝမှုကို အထူးအလေးထား ထူထောင်နေသော
ဖခမည်းတော်၏ သမီးတစ်ယောက်သည် နှလုံးသားကို စတေးခဲ့ရ
လေသည်။ ပဋိက္ကရားမင်းသားနှင့်အဆက်အသွယ်မှန်သမျှကို ပြတ်သား
ရက်စက်စွာ ဖြတ်တောက်ခဲ့လေသည်။

ဤအရေးတွင် ခမည်းတော်၏မေတ္တာရပ်ချက်အရမဟုသမီ
အရှင်အရဟံကိုယ်တော်တိုင် ပဋိက္ကရားမင်းသားအား ဖျောင်းဖျ တားမြစ်
ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ခမည်းတော် မင်းကြီးသည် သူချစ်သော သမီးတော်
ရွှေအိမ်သည်အား စောယွမ်းမင်းသားနှင့် လက်ထပ်ပေးခဲ့လေသည်။
စောယွမ်းမင်းသားကား မင်းစောလူး၏ သားတော်။

"ဒီအကြောင်းတွေကို မကီစန္ဒာမိဖုရားက ပြောပြလို့ မယ်မယ်လဲ
သိခဲ့ရတာ။ ဒါတွေ ဖြစ်ပျက်ခဲ့စဉ်က မယ်မယ်တို့ ဒီကို ရောက်မှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မရောက်ကြသေးဘဲ။ မင်းကြီးဟာ သမီးတော်လေးတစ်ပါးသာ ရရှိခဲ့လို့ ရွှေအိမ်သည်ကို သိပ်ချစ်ရှာတာတဲ့။ ရွှေအိမ်သည်ရဲ့ မယ်တော် အပယ်ရတနာ မိဖုရားကတော့ ကံကုန်သွားခဲ့ရှာတယ်လေ။ ဒီတော့ သူသိပ်ချစ်တဲ့ သမီးလေး ဘာသာခြား၊ လူမျိုးခြား ပဋိက္ကရားအကြောင်းဘက်မှာကို သူဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်ဘူးပေါ့။ ဒါနဲ့ပဲ စောယွမ်းမင်းသားနဲ့ နေရာချထားပေးခဲ့တာ။ ပဋိက္ကရားနဲ့ မင်းသားခမျာလဲ အချစ်ကြောင့်၊ အရှက်ကြောင့် ပြီးတော့ သူကံကလဲ နည်းရှာတယ် ထင်ပါရဲ့ကွယ်။ သူတို့ချစ်ခြင်းကို မင်းတရားကိုယ်တိုင် ရာဇာအာဏာနဲ့ ခွင်းပြီဆိုတာလဲ သိရော မရှုမလှ သေဆုံး သွားခဲ့ရှာတယ်။ နန်းတော်ထဲမှာ ပြောနေကြတော့ ဂန္ဓာရီအတတ်ကို ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်ထားတဲ့ ပဋိက္ကရားမင်းသား နှလုံးကြေကွဲ ထိခိုက်မှုကြောင့် သူ့ရဲ့ ဂန္ဓရီအတတ်နဲ့ပဲ သေဆုံးသွားခဲ့သတဲ့"

ကျွန်ုပ် အံကြိတ်လိုက်မိသည်။

ချစ်သောသူနှင့် ရှင်ကွဲသေကွဲ ကွဲခဲ့ရလေသော အစ်မတော်သည် ခြေတစ်ဖက်မသန်သူ ဒုက္ခိတယောက်ျားတစ်ယောက်။ ပြီးတော့ နာမည်ဆိုးဖြင့် အရိမဒ္ဒနပူရ ထီးနန်းပလ္လင်တွင် ကမ္ဘည်းထားရစ်ခဲ့သော မင်းစောလူး၏သား စောယွမ်းမင်းသားကို အဘယ်သို့လျှင် ချစ်ခင်နှစ်သက်နိုင်လိမ့်မည်နည်း။

သို့သော်. . . အစ်မတော်သည် သူ၏နှလုံးသားကို အစိပ်စိပ် အမြှာမြှာထုခြေလျက် အရိမဒ္ဒနပူရ နန်းပလ္လင်ခြေအောက်တွင် စတေးခဲ့ရှာလေသည်။

စောယွမ်းမင်းသားနှင့် ဘုရင့်သမီးတော် ရွှေအိမ်သည်တို့၏ လက်ထပ်ပွဲ သဘင်ကြီးသည် အရိမဒ္ဒနပူရတွင် အကြီးကျယ် အခမ်းနားဆုံး ဖြစ်ခဲ့ပေမည်။ ထိုအခမ်းအနားကြီးတွင် ရွှေအိမ်သည်၏ နှလုံးသားသည် မရှုမလှ ပျက်စီးခဲ့ပေသည်။

ဤကား- အနိရုဒ္ဓဒေဝ မင်းကြီးနန်းတက်စကာလ သမထိုးရှင်ကြီးများ ယဇ်ပွဲနှင့် ဘာထူးသေးသနည်း။ နေ့နယ်လှပသော မိန်းမသဲ့တစ်ဦး၏ သည်းပွက်နှလုံးကို အရှင်လတ်လတ် ယဇ် ပူဇော်သည့် ပွဲပင်။

ချစ်သောသူတစ်ယောက်အတွက် နှလုံးသားများ သွေးဆုံးခဲ့ရသော အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်အဖို့ နားခိုရာ လောကီသည် တစ်ခုတည်းသာ ရှိပေသည်။ ထိုနေရာကား သူသား အလောင်းစည်သူ။

အလောင်းစည်သူ၏ အကြောင်း တွေးမိသည်တွင် သွေးကြောများ ဖျဉ်းခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ပျက္ခယွေတောင်ပေါ် တောဝက်အသေကောင်ကို အလယ်မှာထားလျက် ရင်ဆိုင်တွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်က ပူနွေးစွာ ပြန်ပေါ်လာသည်။

"တော်ရဲ့ ဥပဒေသ၊ မုဆိုးတို့ရဲ့ ကျင့်ဝတ်အရ ဒီတောဝက်ဟာ နောင်မင်းရဲ့ သားကောင်ဖြစ်ပါတယ်"ဟု တိုးတိတ်စွာ ရေရွတ်ကာ ထွက်ခွာရှောင်တိမ်းသွားသည့် အလောင်းစည်သူ။

အတွေးများက ဆူပွက်နေတော့သည်။

မေတ္တာတရားကြီးမားသော အစ်မတော်။ သနားစဖွယ် ရင်မှဒဏ်ရာဖြင့် အစ်မတော်။ ချစ်သူအတွက် တစ်ခါတစ်ကြိမ် ဘဝ သေဆုံးခဲ့ပြီးလေသော အစ်မတော်။ ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်ကို ရင်မဆိုင့်လို့။ ရင်မဆိုင်ရဲသည့် အလောင်းစည်သူ။ ကျွန်ုပ်ထက် ငယ်ရွယ်သူ မင်းပျိုမင်းလွင်ပင် မဖြစ်သေးသော အရွယ်ရောက်ကာစ ကလေးငယ်. . ။

"ဟေး. . ရာဇကုမာရရဲ့ အဲဒီ ကလေးငယ်က ဘုရင်လေ၊ သိရိဇေယျသူရဘွဲ့ခံထားသူလေ။ သူ့ဘိုးတော် ကျန်စစ်မင်းကြီးက ရင်ခွင်ပိုက်ပြီး ဘိသေက နှင်းထားသူလေ"

ကျယ်လောင်သော အသံနက်ကြီးတစ်ခုက ရင်ထဲမှ စူးစူး နစ်နစ် ထွက်ပေါ်လာသည်။ နှလုံးအိမ်နံရံများ ပြင်းထန်စွာ တုန်ခါသွားပြီး ကနဦးကရှိခဲ့လေသော အတွေးများအားလုံး ကစဉ့်ကလျား ပြိုပျက်သွားသည်။ မြည်ဟီးပေါက်ကွဲသံများနှင့်အတူ ပဲ့တင်သံများ အကြားတွင် ဗလုံးဗထွေး ဟစ်ကြွေးသံများ ပေါ်လာသည်။

"သင်းက မြေးပါကွ။ မြေးကား အဖျားပါ။ သားကား အရင်းပါ။ ငင်းက မင်းကြီးရဲ့သားတော်။ တစ်ပါးတည်းသော သားတော်ပါ။ အရွယ်ရောက် လူလားမြောက်ပြီဖြစ်တဲ့ သားယောကျ်ားပါ။ သား ယောကျ်ားဆိုတာ ထီးနန်းမွေကို မသွေမုချ ဆက်ခံရမှာပေါ့။ မင်းဟာ ခုချိန်မှာကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာ ဖြစ်နေရမှာပါ။ မင်းသာ ထီးညွှန့်နန်းလျာဖြစ်ရမှာပါ။ ဒါပေမယ့် မင်းက ဇေယျခေတ္တရာဆိုတဲ့ ဘွဲ့နာမည်လေးတစ်ခုနဲ့ ဓညဝတီ တောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်စား. . တဲ့။ ဟိုက ဘုရင်မင်းမြတ်။ မင်းက ဓညဝတီစား. . . ။ အား ယုတ်ညံ့လိုက်လေခြင်း. . . ”

“ဟေ့. . . သမ္မာလရဲ့သား၊ ဦးဆောက်ပန်းရဲ့သား၊ တြိလောက ဝဠုံသကာ ဒေဝီရဲ့သား. . လူရေးလူစ ညံ့လှချည်လား။ မင်းဟာ အစဉ် တစိုက် အစော်ကားခံခဲ့ရတာ မဟုတ်လား။ ပရိမ္မတော တောင်ထဲက ကြောင်းဖြူအရပ်က အရိုင်းအစိုင်းတွေဆိုပြီး အနှိမ်ခံ အပယ်ခံနေရတာ မဟုတ်လား”

မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ပူပြင်းတောက်လောင်လာသည်။

“ယောကျ်ားတစ်ယောက်လို တွေးစမ်းပါ ရာဇကုမာရရဲ့။ တကယ်တော့ မင်းတို့သားအမိ နှစ်ယောက်စလုံး အစော်ကားခံ လိုက်ရတာပဲ မဟုတ်လား။ မင်းမိခင်ဟာ ပထမ အစော်ကားခံခဲ့ရတယ်။ ကျေးဇူး တရားကို အပုတ်ခတ်ခံလိုက်ရတယ်. . . ။ ပြီးတော့ မင်းကို ဆက်လက် ပုတ်ခတ်စော်ကားတယ်။ ဟေ့ ရာဇကုမာရ။ မင်းလူ့လောကထဲမရောက် လာခင်က တစ်ပါးသူတွေ သူ့အကြောင်းနဲ့သူ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေကို မင်းက ဘာများ ကိုယ်စားဝင်ပြီး ကရုဏာတွေနဲ့ ပျော့ညံ့ခံစားနေရတာလဲ။ မင်းအကြောင်း မင်းတွေးပါကွ။ မင်းနဲ့ မင်းမိခင်အကြောင်းပဲ မင်းတွေးလိုက်စမ်းပါ။ မင်းတွေးလိုက်စမ်းပါ”

◆ ◆ ◆

(၁၆)

ရှည်လျား ကြမ်းတမ်းသောနှိကြန်ကြန် ဆပင်များက ကောင်လေး၏ ပခုံးထက်သို့ ဝဲကျနေရာ သူမိခင်က ကြိုးဖြင့် စည်းနှောင်ပေးလိုက်သည်။ ဆပင်တွေ စုချည်စည်းနှောင်ပေးနေသော သူမိခင်၏ လက်ချောင်းတွေကို လိုက်ကြည့်ရင်း ကောင်လေးသည် တစ်စုံတစ်ရာကို တွေသွားသည်။

မိခင်၏ လက်ချောင်းပေါ်မှာ ယခင်က မတွေ့ခဲ့ဖူးသော ထိုနှိရဲ့ တောက်ပသည့် အရာကို ကောင်လေး စူးစူးဝါးဝါးကြည့်သည်။ ထို့နောက် မိခင်၏ လက်ကို မလွတ်တမ်း ဖမ်းဆွဲထားလိုက်ပြီး မေးလေသည်။

“ဒါ ဘာလဲ မယ်မယ်”

“ပတ္တမြားလက်စွပ် ခေါ်တယ်သား”

“မယ်မယ် ဘယ်က ရလာတာလဲ”

“သား ငြိမ်ငြိမ်လေး နေလိုက်မယ်ဆိုရင် သားဆံပင်တွေကို မယ်မယ် စည်းပေးလို့ရပြီ။ ပြီးရင် ရေတံခွန်စခန်းမှာ သားကို ရေချိုး ပေးမယ်။ ဖျဉ်သင်တိုင်းအသစ် ဝတ်ပေးမယ်။ ဘိုး ချုပ်ပေးတဲ့ ဖက်ဝံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေလွှာခြေဝတ်အသစ် စီးပေးမယ်။ မြားကျည်တောက် အသစ်လဲ လွှဲထိရမယ်။ အဲဒါတွေ လိုချင်ရင် အခုသားငြိမ်ငြိမ်လေး နေလိုက်နော်။ အားလုံးပြီးရင် သားအခု မေးနေတဲ့ ပတ္တမြား လက်စွပ်အကြောင်းကို မယ်မယ် ပြောပြမှာပဲ"

ဆံပင်တွေ စုစည်းချည်နှောင်ခံရတာကို ကောင်လေး သည်းမခံချင်။ သို့သော် မယ်မယ့် စကားတွေထဲမှာ ကောင်လေး သဘောကျစရာတွေ အများကြီးပါသွားသည်။ ရေတံခွန်စခန်းမှာ ရေချိုးရမယ်။ ဖျဉ်သင်တိုင်းအသစ်၊ ဝက်ဝံရေလွှာ၊ ခြေဝတ်အသစ် ဝတ်ရမယ်။ မြားကျည်တောက်အသစ် လွှယ်ရမယ်၊ ပြီးတော့ ပတ္တမြား လက်စွပ်ဆိုသော နီရဲတောက်ပသည့် အရာအကြောင်း သိရမယ်။ ထို့ကြောင့် ကောင်လေး ငြိမ်ငြိမ်လေး နေရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဆံပင်စည်းပြီးသောအခါ ကောင်လေး ရေတံခွန်စခန်းဆီသို့ အော်ဟစ်ခုန်ပေါက်ကာ ပြေးသွားသည်။ ကျောက်တုံးတွေ ကျောက်ဖျာတွေပေါ်မှ ခုန်ကူးကာ တဝေါဝေါကျဲနေသော ရေတံခွန် အောက်သို့ ပြေးဝင်သည်။အောက်ခြေရောက်ပိုင်ထဲတွင် ဖျံတစ်ကောင်လို ကူးခပ်သည်။ အနီးရှိကျောက်ဖျာပေါ်မှာ ထိုင်စောင့်နေသော မိခင်ဆီသို့ ရောက်ရောပေါက်တွေဖြင့် လှမ်းပက်သည်။ မယ်မယ် ဒီနေ့ ပို၍ လှနေသည်ဟု ကောင်လေး ထင်မိလေသည်။

တော်တော်သားဟု ပြောသောအခါ တစ်ခွန်းတည်းနှင့်ပင် ကောင်လေး ရေအိုင်ထဲမှ တက်လာသည်။ မယ်မယ်က ကောင်လေး၏ နီကြန်ကြန်ဆံပင်တွေကို ဖြီးသင် သန့်ရှင်းပေးသည်ကိုလည်း ငြိမ်သက်စွာခံသည်။

"သားဘာကြောင့် ဖျဉ်သင်တိုင်းအသစ်၊ လွှာခြေဝတ်အသစ် ဝတ်ရမှာလဲဟင် မယ်မယ်"

"မယ်မယ်တို့ ခရီးထွက်ကြမယ်လေ၊ သားနဲ့မယ်မယ်နဲ့"

"ဟင်.. ဘိုးကော မပါဘူးလား။ ဘယ်ကို သွားမှာမို့လဲ"

"ဘိုး မလိုက်ဘူး။ မယ်မယ်တို့က အဝေးကြီးသွားကြရမှာ သားရဲ့။ ဘိုး အရိမဒ္ဒနပူရဆိုတဲ့ မင်းနေပြည်တော်ကြီးဆီကို"

"အရိမဒ္ဒနပူရ၊ မင်းနေပြည်တော်ကြီး အဲဒါဘာလဲ"

"ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင်တဲ့မြို့တဲ့။ အဲဒီကို သွားကြမှာ"

"အဲဒီကို ဘာလုပ်ဖို့ သွားမှာလဲ မယ်မယ်"

"အဲဒီမြို့ကြီးမှာ ဟောဒီ ပတ္တမြားလက်စွပ်ကိုပေးခဲ့တဲ့ လူကြီးရှိတယ်။ သူ့ဆီကိုသွားမှာ"

"ပတ္တမြားလက်စွပ်ပေးတဲ့ လူကြီး။ သူက ဘယ်သူတဲ့လဲ"

"သူက အဲဒီမြို့ကြီးနဲ့ ဟောဒီ တောတွေ တောင်တွေ၊ ဟိုး အဝေးကြီးက မြို့တွေကိုပါ ပိုင်တဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ်ပဲ"

ဘုရင်မင်းမြတ်. . . ။ ဤစကားလုံးကိုတော့ ဘိုးပုပ္ပ၏ အိပ်ယာဝင် ပုံပြင်တွေထဲမှာ ကြားဖူးနေ၍ ကောင်လေးသိပြီး ဖြစ်သည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်ဆိုတာ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်မှာ အစွမ်းအရှိဆုံး လူ။ နန်းတော်ကြီးထဲက ရာဇဖပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ကာ အားလုံးကို အမိန့်ပေးသူ။

"ဘုရင်မင်းမြတ်နဲ့ မယ်မယ်က သိလို့လား"

"သိတာပေါ်သားရဲ့၊ သူနာမည်က ကျန်စစ်မင်းကြီးတဲ့"

"ကျန်စစ်မင်းကြီး. . "

ကောင်လေးက ရေရွတ်လိုက်သည်။

"ကျန်စစ်မင်းကြီးနဲ့ မယ်မယ်က ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ၊ သူ က မယ်မယ်ခုနကပြောတဲ့ အရိမ. . "

"အရိမဒ္ဒနပူရ"

"အင်း. . . အရိမဒ္ဒနပူရကို ပိုင်တာလား။ အစွမ်းအရှိဆုံးလား။ လူတွေကို အမိန့်ပေးသလား"

"အဲဒါတွေ သားကို ဖျဉ်သင်တိုင်းနဲ့ လွှာခြေဝတ်လဲပေးလိုက်ရင်းနဲ့ မယ်မယ်ပြောပြမယ်။ သား နားထောင်ချင်သလား"

"နားထောင်ချင်ပါတယ် မယ်မယ်"

ဤသို့ဖြင့် အဝတ်အစားသစ်များ လဲပေးသည်ကို ငြိမ်သက်စွာ ခံရင်း ကောင်လေးသည် အရိမဒ္ဒနပူရ လူကြီးအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်ခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုလူကြီး ဒဏ်ရာတွေနှင့် ပရိမ္မတောထဲသို့ ရောက်လာပုံ၊ မယ်မယ်က တောကောင်ထင်၍ ဒူးလေးဖြင့် ပစ်ပုံ၊ မယ်မယ်၏ မြားတံများကို ထိုလူကြီးက သူလက်ထဲမှ လှံရှည်ကြီးဖြင့် ခုခံကာကွယ်လိုက်ပုံ၊ ထို့နောက် ကျောက်ဖျာပေါ်သို့ မှေမျောလဲကျသွားပုံ၊ နောက်တော့ ဘိုးရောက်လာကာ ထိုလူကြီးကို ရေတံခွန် တဲစခန်းသို့ ခေါ်သွားပုံ။

"မယ်မယ့် ဒူးလေးမြားတံတွေကို သူက လှံရှည်ကြီးနဲ့ ပုတ်ခတ် ထုတ်ပစ်တယ် ဟုတ်လား။ ဒါတောင် သူ့မှာ ဒဏ်ရာတွေနဲ့ ဟုတ်လား။ လူကြီး အတော်စွမ်းတာပဲနော်"

"အေးပေါ့ သားရဲ့။ ဒါကြောင့်လဲ သူ ဘုရင်မင်းမြတ်ဖြစ်လာတာပေါ့"

"သူက ဘုရင်မင်းမြတ်ဆိုပြီး ဘာကြောင့် ဒဏ်ရာတွေနဲ့ ဒီတော့ထဲ ရောက်လာတာလဲ။ တောလိုက်ရင်း ဒဏ်ရာရလာတာလား"

"အဲဒါတွေ နောက်မှ ပြောပြမယ် သား"

"အခု အဲဒီလူကြီးဆီကို သားတို့ သွားရမှာလား။ သူက မယ်မယ့်ကို မှတ်မိပါ့မလား"

"သူ မယ်မယ်ကို သိပ်မှတ်မိတာပေါ့ သားရယ်။ သူမယ်မယ့်ကို ဘယ်လိုမှ မေ့သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး"

"ဟင် မယ်မယ့် မျက်လုံးတွေက. . . "

မယ်မယ့် မျက်နှာ တစ်ဘက်လှည့်သွားကာ မျက်လုံးများကို ပွတ်သပ်လိုက်သည်ဟု ကောင်လေး ထင်သည်။ ပြန်လှည့်လာသော အခါ မယ်မယ့် မျက်လုံးများ ပို၍ တောက်ပနေကြသည်ဟုလည်း ထင်သည်။

"သူက ပတ္တမြားလက်စွပ်ကြီးကို ဘာကြောင့် ပေးခဲ့တာလဲ ဟင်. . . "

မယ်မယ်က ဘိုးကို လှမ်းကြည့်သည်။ ဘိုးက ကောင်လေးကို လက်ကမ်းသဖြင့် ဘိုး ရင်ခွင်ထဲသို့ ကောင်လေး ပြေးဝင်လေသည်။

"မြေးလေး. . . မြားကျည်တောက်အသစ်ကို ကြိုက်ရဲ့လား ကြည့်စမ်း"

ဘိုးဖြူတ်ပေးသော မြားကျည်တောက်အသစ်မှာ အညိုနုရောင် သမင်ရေဖြင့် ပြုလုပ်ထားပြီး အဖြူစက်ကလေးများ ပါသဖြင့် ကောင်လေး သဘောကျနေသည်။ လွယ်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ပခုံးကို ကျော်၍ မြားတံကို ထုတ်ယူကြည့်လိုက်ရာ အလိုက်သင့် အလွယ်တကူပင် မြားတံပါလာသည်။ မြားကျည်တောက်လေးကို သဘောကျနေရင်း မှာပင် ဘိုးက မယ်မယ့်အား လှမ်းပြောလိုက်သည့် စကားလုံးများကို နားစွင့်နေမိသည်။ လမ်းမှာ အေးအေးဆေးဆေးသွားရင်းနဲ့ ပြောပြသွားဟု ကြားလိုက်သလိုလို. . .

ရေတံခွန်စခန်းနှင့် တောတောင်၊ ပြီးတော့ ဘိုးနှင့် မြားပစ်လေ့ကျင့်ခဲ့ရာ မြက်ခင်းပြင်၊ ညနေချိန်များတွင် တမေ့တမောထိုင်ကာ နေလုံးကြီး ဝင်သွားသည်ကို အားပါးတရ ငေးကြည့်ခဲ့သော တောင်ကမူပေါ်က ကညင်ပင်မြစ်ဆုံ၊ ပြီးတော့ ဘိုး၏ တဲကလေး. . . ။

ချစ်ခင်လွမ်းဆွတ်စွာ လည်ပြန် လှည့်ကြည့်ခဲ့သော်လည်း တောင်တစ်တောင် တောတစ်တောကို ကျော်မိလျှင်ပင် ထိုအရာတွေကို ကောင်လေး မေ့သွားတော့သည်။ အရိမဒ္ဒနပူရ ဆိုသော မင်းနေပြည်တော်ကြီးနှင့် ဘုရင်မင်းမြတ်ဆိုသော လူကြီးက ရှေ့ခရီးဆုံးဆီမှ စောင့်နေကြလိမ့်မည်။ မယ်မယ့် မြားတံတွေကိုပင် လှံရှည်ကြီးဖြင့် ပုတ်ထုတ်နိုင်သော လူစွမ်းကောင်း ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီး. . .

"ဘုရင်မင်းမြတ်ဟာ မယ်မယ်တို့ဆီမှာ အကြာကြီး နေသွားခဲ့တာသားရဲ့။ သူဟာ ဘိုးကိုလဲ သိပ်ရိုသေ လေးစားတာပဲ။ သူ့ကို အထင်လွဲပြီး သူ့ထက်အသက်ပိုကြီးတဲ့ ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးက လှံနဲ့ ပစ်စိုက်လိုက်လို့ သူတိမ်းရှောင်ခဲ့ရတာ။ သူယူလာတဲ့ လှံရှည်ကြီးဟာ သူ့ကို ပစ်စိုက်လိုက်တဲ့ လှံရှည်ကြီးပေါ့"

"ဟုတ်လား။ ဒါဆို ဘုရင်မင်းမြတ်ဟာ သိပ်စွမ်းတာပေါ့နော် မယ်မယ်"

"သိပ်စွမ်းတာပေါ့။ သိပ်စွမ်းတဲ့အပြင် သဘောလည်း သိပ်ကောင်းတယ်။ ဘိုးက သူ့ကို သားလို့ ခေါ်တယ်။ သူဟာ မယ်မယ့်တို့ဆီမှာနေရင်း ဒဏ်ရာတွေပျောက်အောင် ကုနေရတယ်။ သူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်မယ်တို့ဆီ ရောက်နေတုန်း သူတိုင်းပြည်မှာ စစ်ပွဲတွေ ဖြစ်ကြတယ်။ အဲဒီစစ်ပွဲတွေကို သူအနိုင်တိုက်ပြီး ရန်သူတွေကို ရှင်းပစ်ဖို့ မယ်မယ်တို့ဆီကနေ သူပြန်သွားရတယ်"

"ရန်သူတွေကို သူရှင်းပစ်နိုင်ရဲ့လား မယ်မယ်"

"အကုန်လုံးကို သူရှင်းပစ်နိုင်ခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ သူ ဘုရင်မင်းမြတ်ဖြစ်သွားတယ်"

"ဒီလက်စွပ်ကြီးက သူဒဏ်ရာတွေကို ပျောက်အောင်ကုပေးလို့ မယ်မယ့်ကို ကျေးဇူးတင်လို့ ပေးခဲ့တာပေါ့နော်"

မိခင်၏ မျက်နှာတစ်ချက် ညို့သွားသည်ဟု ကောင်လေး ထင်မိသည်။ မယ်မယ်က ကောင်လေးကို သိမ်းဖက်ကာ ဆံပင်တွေကို ပွတ်သပ်ပေးသည်။ မယ်မယ်အတော်ကြာအောင် စကားဆက် မပြောဘဲနေသည်။ ပြီးမှ ဘုရင်မင်းမြတ်အကြောင်းတွေ ဆက်ပြောသည်။

လှဲရှည်ကြီးကို ကျွမ်းကျင်စွာ ကိုင်တွယ်နိုင်သော သတော်သကာယကောင်းသော ဘိုးကို လေးစားသော ရန်သူတွေကို အကျဉ်းအစင်ရှင်းပစ်ခဲ့သော ဘုရင်မင်းမြတ်အား ကောင်လေး သတောကနေလေသည်။ သို့သော် ပတ္တမြားလက်စွပ်ကြီး အကြောင်းကိုမူကား မယ်မယ်ကလည်း အသေအချာမပြော။ ကောင်လေးကလည်း ရေရေရာရာ နားမလည်နိုင်။

အရိမဒ္ဒနပူရ မင်းနေပြည်၏ နယ်နိမိတ် ဇနပုဒ်တစ်ခု၏ ဇရပ်တစ်ဆောင်တွင် တစ်ညဉ့်တာ ညအိပ်နားပြီးနောက် တစ်နေ့ နံနက် ခရီးဆက်ခဲ့ကြသောအခါမှ. . .

တောက်ပသော သင်တိုင်းကိုယ်ကြပ်ဝတ်ရုံများ၊ လှပသော ခါးစည်းကြိုးများ၊ ဘယက်လှည်ဆွဲတန်ဆာများ ဝတ်ဆင်ကာ ဥဒဟို လှုပ်ရှားနေကြသည့် လူတွေကို ငေးကြည့်ရင်း ကောင်လေးတအံ့တသြ ဖြစ်နေခဲ့မိန်. .

"လူတွေ အများကြီးပါလား မယ်မယ်။ သူတို့ ဘယ်ကို သွားနေကြတာလဲ"

"မယ်မယ်တို့ သွားတဲ့ နေရာကိုပဲ သွားနေကြတာ သားရဲ့"

"ဘုရင်မင်းမြတ်ဆီကိုလား"

"အေးပေါ့. . . သူတို့အားလုံးဟာ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို သိပ်ကို ကြည်ညိုလေးစားကြတာ"

"ဘုရင်မင်းမြတ်က ဘာလုပ်မှာမို့လဲဟင်"

"ဗိုလ်ရှုခံသဘင် ဆင်ယင် ကျင်းပမှာလေ"

"ဗိုလ်ရှုခံသဘင်။ အဲဒါက ဘာလဲ။ ဘာကိုခေါ်တာလဲ မယ်မယ်"

"ဆင်တွေ၊ မြင်းတွေ စီးထားတဲ့ စစ်သည်တော်တွေ။ ဓား လှံလေးမြားကိုင်တဲ့ စစ်သည်တော်တွေ လူစွမ်းကောင်းကြီးတွေ ပညာရှိကြီးတွေ တိုင်းသူပြည်သား သူရဲကောင်းကြီးတွေ အားလုံးက ဘုရင်မင်းမြတ်ကို ရိုရိုသေသေ ခစားကြမယ်။ အဲဒါ ဗိုလ်ရှုခံပဲ"

"ဟုတ်လား-စစ်သည်တော်တွေ သူရဲကောင်းတွေအများကြီးက ဘုရင်မင်းမြတ်ကို ရိုရိုသေသေခစားကြမှာ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တာပေါ့. . . သားရဲ့၊ ဘုရင်မင်းမြတ်က သိပ် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတာကလား"

"သားတို့ကကော မယ်မယ် ဘုရင်မင်းမြတ်ကို ရိုရိုသေသေခစားကြမှာပဲလား။ သားရဲ့ ဒူးလေးနဲ့ မြားကျည်တောက်ကို ပြရမလား"

ကောင်လေးသည် ဘုရင်မင်းမြတ်ကို အတိုင်းအသိ အထင်ကြီးသွားမိလေသည်။ မယ်မယ့် စကားကိုလည်း စိုးစဉ်းမျှ ယုံမှား သံသယမရှိ။

မယ်မယ်ပြောသလိုပင် ဆင်စီး၊ မြင်းစီး စစ်သည်တော်တွေ အစုလိုက် အစုလိုက် ချီတက်သွားကြသည်ကို တွေ့လာရပေပြီ။ ကောင်လေးမှာ စစ်သည်တော်တွေကို တအံ့တသြ ကြည့်ကာ ပျော်ရွှင်လာပြီး အနီးရှိ မြင်းစီးစစ်သည် တစ်ယောက်ကို လှမ်းအော် မေးလိုက်သည်။

"ဘုရင်မင်းမြတ်ဆီကိုလား။ ဗိုလ်ရှုခံသဘင်ကိုလား. . . စစ်သည်ကြီး"

မြင်းစီးသူရဲက မြင်းပေါ်မှ ငုံ့ကြည့်ကာ ပြုံးရင်း ပြန်ပြောသည်။

"ဟုတ်တာပ ကလေးရဲ့။ တို့များရဲ့ အရှင်သခင် ဘုရင်မင်းမြတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို ခစားဖို့ပေါ့။ ဝိုလ်ရှုခံသဘင်ကိုပေါ့"

မယ်မယ့် လက်ကို တင်းကြပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ရင်း ကောင်လေး ပြောသည်။

"မယ်မယ်... ဘုရင်မင်းမြတ်ကို သားမြင်ချင်တယ်။ သူ့ အနားထိ ရောက်အောင်သွားကြရအောင်နော်"

မယ်မယ်က ကောင်လေးကို ပွေ့ချီလိုက်သည်။ ကောင်လေးက မယ်မယ့်လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ရာပတ္တမြားလက်စွပ်ကို ကိုင်မိသွား သည်။

"နော်... မယ်မယ်နော်"

"သား... နားထောင်စမ်း သားလေ။ အခုမယ်မယ်တို့ ဘုရင်မင်းမြတ်ဆီကိုပဲ သွားနေကြတာ။ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို သားမြင်ရမှ မယ်။ သူ့အနားထိ ရောက်ရုံတင်မကဘူး။ သူ့ရင်ခွင်ထဲအထိ သား ရောက်စေရမယ်။ သားကို ဘုရင်မင်းမြတ်က ပွေ့ချီလိမ့်မယ် သားရဲ့"

"ဟင်... ဘာဖြစ်လို့ သားကို ဘုရင်မင်းမြတ်က"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘုရင်မင်းမြတ်ဟာ သားရဲ့ ဖခမည်းတော် ဖြစ်နေလို့ပေါ့သားရဲ့..."

ကောင်လေး မျက်လုံးများ ဝိုင်းသွားလေသည်။

◆ ◆ ◆

(၁၇)

ခြေလျင်စစ်သည်တွေ၏ လှုံ့ဖျားများသည် အထက်သို့ စွင့်စွင့် မတ်မတ်ထောင်လျက် ညီညာစွာ လှုပ်ရှားနေကြသည်။ လှုံ့သွားတွင် ချည်နှောင်ထားသော ပန်းပွားများပင် တညီတည်း ယိမ်းနွဲ့နေ ကြသည်။ ထို့နောက် လွှားကာနှင့် ဓားလွတ်ကိုင် စစ်သည်များ၊ အစိမ်းရောင်၊ အနီရောင်တောက်ပသော ကိုယ်ကြပ်သင်တိုင်းများက စူးရဲ နေရောင် အောက်တွင် မျက်စိကျိန်းမတတ်။

တံပိုးသဲ၊ စည်သဲ၊ လွှားသဲနှင့် ဓားပြားရိုက်သဲ၊ ရာဇပေါင်း ထောင်ပေါင်းများစွာသော စစ်သည်တို့၏ ဟစ်ကြွေး ညာသံ၊ မြေအလုံး သိမ့်သိမ့်တုန်။

ခြေလျင်စစ်သည်များ နောက်မှ မြင်းတပ် စစ်သည်များ လိုက်ပါ လာသည်။ လှပသော ကကြိုးတန်ဆာများ ဆင်ယင်သည့် မြင်းညီကြိုး များ၏ လည်ဆံမွေးများသည် အသားကျနှင့်တိုင်း တအိအိလွင့်ဝဲနေ ကြသည်။ မြင်းပေါ်မှ စစ်သည်ကြီးများမှာ ခမ်းနားသိုက်မြိုက်လှဘိခြင်း။

ထို့နောက် နာမောင်းကြီးများကို မြှောက်ခို့လာသော ဆင်ကြီးများ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးလှရွှေသဘင် လမ်းမကျယ်ကြီးတစ်ဘက်ရှိ အရိမဒ္ဒနပုရ သားမျှော်[illegible]တဟေးဟေး ဟစ်အော် ကောင်းချီးပေးသံကြောင့် မိုးစော်ကားကောင်းကြီးပင် ပွင့်ထွက်သွားလောက်သည်ဟု ကောင်လေး ထင်မိသည်။

မျက်တောင်တစ်ချက်ပင် မခတ်မိတော့။ မြင်မြင်သမျှသည် အတိုင်းမတိ အံ့ဩြစရာတွေချည်း။ သည်လောက် လူတွေအများကြီး ဤကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ ရှိနေကြပါလား။ သို့သော် တစ်ခုပြီးတစ်ခုတွေ့ နေရသော ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာများသည် တစ်ခဏချင်းမှာပင် ကောင်လေးစိတ်ထဲ၌ ရိုးအီသွားသည်။ ဆင်တွေ၊ မြင်းတွေ၊ စစ်သည် ရဲမက်တွေ ဖြတ်သန်းခရီတက်သွားကြရာ လမ်းမကြီးကို ကျော်လွန်လျက် ဟိုမှာဘက်ရှိ နန်းရင်ပြင် ကွက်လပ်ကြီးဆီသို့ ငေးမျှော် ကြည့်သည်။

ဘယ်သောအခါမျှ ရိုးအီသွားမည် မဟုတ်သည့် စိတ်ဝင်စား စရာ။ နန်းရင်ပြင်ကွက်လပ် ဗဟိုတွင် ရှိနေသော စင်မြင့်။ ဝေးလံသော ထိုနေရာဆီတွင် တောက်ပသော ရွှေရောင်၊ ငွေရောင်၊ အနီရောင်များကို ခပ်ဝါးဝါး တွေ့နေရသည်။ ထီးဖြူကြီးတွေ အုပ်ဆိုင်းနေသည်။ စင်မြင့် အနီးတွင် လူတွေ ဦးတုပ်ထိုင်နေကြသည်။ လူတွေ အားလုံးအလယ်တွင် များများကြီးရပ်နေသော သဏ္ဌာန်တစ်ခု။ စောစောက ထူးဆန်းအံ့ဩ ဖွယ်များ အားလုံး ကောင်လေး၏ အတွေးထဲမှ ပျောက်ကွယ်သွားကြ သည်။

"အဲဒီမှာ ဘုရင်မင်းမြတ်ရှိနေတယ်။ ဟောဟိုမှာ စင်မြင့်ထက်က ထီးဖြူကြီးတွေအောက်မှာ ဝတ်ရုံအနီကြီးနဲ့ ရပ်နေသူဟာ သားရဲ့ ဖခမည်းတော် ကျန်စစ်မင်းကြီးပဲ"

မယ်မယ့်အသံမှာ တစ်ခါမှ မကြားဖူးခဲ့သော လှုပ်ရှားတက်ကြွ သံ။ ကောင်လေးကို ပွေ့ချီလိုက်ကာ တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဖက်သည်။

"သူ့ဆီကို မယ်မယ်တို့ သွားကြစို့ သား"

လူအုပ်ကြီးကို မယ်မယ် တွန်းထိုးဖယ်ရှားကာ ဖောက်ထွက်သည်။ ဗိုလ်ရှုခံ လမ်းမကြီးကို ဖြတ်ကူးသည်။ သမင်တစ်ကောင်နှယ် မယ်မယ် သည် ဖြတ်သန်းခရီတက်နေကြသော စစ်သည်တွေ ကြားမှ တိမ်းရှောင်

ကွေ့ပတ်သည်။ ထို့နောက် လှေကားထစ်များစွာ ရှိသော နန်းရင်ပြင်ဆီ သို့ တက်သည်။

ခွတ်ခွတ်သဲသဲ ဖြစ်ကုန်သည်။ အစောင့်ရဲမက်တွေက မယ်မယ်ကို တားဆီးရန် ပစ်ရန် ကြိုးစားကြသည်။ မယ်မယ်က အားလုံးကို တွန်းတိုက်ပစ်သည်။ ကောင်လေးမှာ ကြောက်စိတ်လုံးဝမရှိ။ မယ်မယ့် လည်ကို မလွတ်တမ်း တွယ်ဖက်ထားကာ အနီးသို့ရောက်လာသော စစ်သည်တွေကို တွန်းထိုးပစ်သည်။ ဖယ်ကြ၊ ကျုပ် ဖခမည်းတော်ဆီ သွားမလို့။ ဘုရင်မင်းမြတ်ဆီသွားမလို့ ဖယ်ကြပါ။

သို့သော် အားကောင်းမောင်းသန် ရဲမက်ကြီးများက ပူးညှပ် ဝိုင်းရံထားလိုက်သဖြင့် မယ်မယ် ရှေ့မတိုးသာတော့..။ သို့သော် မယ်မယ်သည် ကျောကွင်းထောက်ချောက်ကို မကြောက်တတ်သော ကျားသစ်မတစ်ကောင်လို ဟိန်းဟောက်သည်။

"သင်တို့ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို တွေ့စရာရှိတယ်။ ဘုရင်မင်းမြတ်နဲ့ တွေ့ဖို့ ငါလာခဲ့တာပဲ။ အားလုံး ဖယ်လိုက်ကြစမ်း"

ထွေးထွေးယှက်ယှက် ဖြစ်နေစဉ်။ အသံဝါကြီးတစ်သံ ပေါ်လာ သည်။ စင်မြင့်ဆီက ဖြစ်သည်။

"သူ့ကို ဖယ်ပေးလိုက်ကြ"

တစ်ခါမျှ မကြားဖူးသော်လည်း ထိုမျှ တန်ခိုးအာဏာသံ အသံကြီးမှာ ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်တိုင်၏ အမိန့်အာဏာသံ ဖြစ်ရမည်ဟု ကောင်လေးသိလိုက်သည်။ စစ်သည်ရဲမက်ကြီးများ ရဲ့သွားသည်။

လှေကားထစ် နောက်တစ်ဆင့်သို့ မယ်မယ်တက်သည်။ ကောင်လေး ကို ပွေ့ချီထားသော လက်များ တုန်ယင်နေသည်။ ခပ်သိမ်းသော အရာ တို့ကို မယ်မယ် မေ့ပျောက်နေပုံရသည်။ မယ်မယ် စူးစိုက်ကြည့်နေရာ ကား စင်မြင့်ထက် တစ်နေရာတည်းသို့။

ကျွန်ုပ် ဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်သည့် မြင်ကွင်းဖြစ်လေသည်။

လှေကားထစ်အဆုံးသို့ မတက်ဘဲ ရပ်တန့်နေသော မယ်မယ် သည် နေရာမှာပင် ကျောက်ဆစ်ရုပ်လို မလှုပ်မရှား။ မယ်မယ့် ခါးထစ်ခွင်မှ ကျွန်ုပ်ဆင်းလိုက်သည်။ မယ်မယ့်လက်ကို ကျွန်ုပ်က ပြန်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆုပ်ကိုင်ရင်း မယ်မယ့်ဘေးမှာ တည့်မတ်စွာ ရပ်လိုက်သည်။ ရင့်ကို ချီလျက် မယ်မယ့်နည်းတူ ကျွန်ုပ်လည်း ပကတိ မလှုပ်မရွေ့။

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် စင်မြင့်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။ သူ့ အသွင်မှာ သိုက်မြိုက်ခမ်းနားလွန်းသည်။ လှေကားထစ်များအတိုင်း တစ်လှမ်း ချင်း ဆင်းလာရင်း မယ်မယ်နှင့် ကျွန်ုပ်ကို မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေသော သူ့အသွင်မှာ သိန်းစွန်ဂ္ဂက်ကြီးတစ်ကောင်၊ အတောင်ကို ရှုပ်သိမ်း၍ မြေသို့ သက်ဆင်းလာသည့်အတိုင်းပင်။ ကျွန်ုပ်တို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် မိကြသည်။

အပေါ်လှေကားထစ်တွင် ရှိနေသော ဘုရင်မင်းမြတ်ကို ကျွန်ုပ် မော့ကြည့်ရသည်။ ငုံကြည့်နေသော ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မျက်နှာသွင်ပြင် . . . ။ တောက်ပနက်မှောင်သော မျက်လုံးကြီးများသည် လုံးဝကြောက် စရာမကောင်း၊ နှုတ်ခမ်းမွေးကျင်စွယ်တို့က တိကျ ဧသသပ်သည်။ တင်းတင်းစေ့ထားသော နှုတ်ခမ်းများ ပြုံးရောင် သန်းနေသည်။

ဗိုလ်ရှုခံသဘင်ကြီး တိတ်ဆိတ်နေသည်။ မိုးကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့လည်း ငြိမ်သက်သွားသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်။ သူဟာ ငါ့ရဲ့ ဖခမည်း. . ။

ကျွန်ုပ်လှေကား နောက်တစ်ထစ်သို့ တက်လိုက်မိသည်။ မယ်မယ့်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်များ မဖြုတ်ဖြစ်သေး။

မယ်မယ်က မူလလှေကားထစ်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အနီရောင် ဝတ်ရုံကြီးအတွင်းမှ လက်အစုံထွက် ပြူလာသည်။ ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော လက်ဖဝါးကြီးတွေကို ကျွန်ုပ် တွေ့လိုက်ရသည်။

မယ်မယ့်လက်ကို ကျွန်ုပ် လွှတ်လိုက်သည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်၏ ဖြန့်ခင်း ကမ်းလင့်နေသော လက်ဖဝါးကြီးတွေကြားထဲသို့ ကျွန်ုပ်အလိုအလျောက် ပြေးဝင်မိသွားသည်။ သူက ကျွန်ုပ်ကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ကြီး ဆီးပွေ့သည်။ ကျွန်ုပ် တစ်ကိုယ်လုံး မြောက်ခနဲ ပါသွားသည်။ ထို့နောက် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ကျွန်ုပ် ရပ်ခဲ့ဖူးသော လှေကားထစ်ဆီသို့ဆင်းလျက် မယ်မယ့် လက်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။

ကြီးမားနက်ရှိုင်းသော တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုထဲတွင် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အသံဝါကြီးက ဟိန်းထွက်ပေါ်လာသည်။

"သမ္မုတိရဲ့ ကျေးဇူးဟာ ငါ့အပေါ် ကြီးမားလှတယ်. . ။သမ္မုတိဟာ ငါ့ရဲ့ ပါရမီဖြည့်ဘက် ဇနီးကောင်း ဖြစ်တယ်။ သူဟာ ငါ့သားကို ခေါ်ပြီး ငါ့ဆီလိုက်လာခဲ့ပြီ"

စင်မြင့်ဆီသို့ ကျွန်ုပ်တို့ သားအမိကို ခေါ်သွားသည်။ ကျွန်ုပ်ကို ပွေ့ချီလျက်၊ မယ်မယ့်လက်ကို ဆွဲကိုင်လျက်သား။

မိုးကောင်းကင်၊ မြေပြင်၊ အရိမဒ္ဒနပူရပြည်သူ ပရိသတ်ကြီး ပြည်သူပရိသတ်ကြီး စစ်သည် ရဲမက်ထုကြီး အားလုံးပြန်လည် အသက်ဝင် နိုးထလာသည်။ ကြွေးကြော်ဟစ်အော်သံများ နားပွင့်မတတ်။

ခမည်းတော် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မျက်နှာကို ကျွန်ုပ်နီးကပ်စွာ မြင်နေရသည်။ မယ်မယ်က တသိမ့်သိမ့်ဖို့ ရှိုက်နေသည်။ ကျွန်ုပ် လည်း ငိုချင်လာသည်။ သို့သော် မျက်ရည်များက ထွက်ကျမလာ။

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ။ တစ်ခုခုက ရင်ထဲမှာ ဆို့နှင့်နေသည်။

ခမည်းတော်သည် ဘုရင်မင်းမြတ်ဖြစ်ကြောင်း၊ မယ်မယ့်ဆီမှ စတင် သိခဲ့ရစဉ်ကလောက် ကျွန်ုပ် ပျော်ရွှင်၍ မလာခဲ့။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဘာမှန်းမသိတတ်နိုင်သော အရာတစ်ခုကြောင့် ရင်ထဲတွင် မောဟိုက်မွန်းကြပ်နေသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မျက်နှာကို ဘေးတိုက် အနီးကပ်ကြည့်ရင်း ကျွန်ုပ်တစ်ခုခုကို မေးချင်လာသည်။ ထိုမေးခွန်းများကို ကျွန်ုပ် ဘာသာ ရှင်းလင်းအောင် စုစည်းယူလိုက်သည်။ သို့သော် ဘုရင်မင်းမြတ်ကို ကြောက်သလိုလို ရှိလာပြန်သဖြင့် နှုတ်မှ ထုတ်မမေး ဖြစ်တော့။ ရင်ထဲမှာတော့ ကိုယ့်အသံကိုယ် ပြန်ကြားနေရသည်။

"မယ်မယ်နဲ့ ကျွန်တော့်ကို ဘာကြောင့် အကြာကြီး ပစ်ထားခဲ့တာလဲ ခမည်းတော်"

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စင်စစ် အရိမဒ္ဒနပူရတွင် ကျွန်ုပ် တစ်နေ့တစ်နေ့မနက်မိုးမှ မှုန်နေလို့ပေ။ ရန်အပေါင်းတို့ကို ဖယ်ရှားအောင်မြင်ရာဒေသဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည့် ဤအရိမဒ္ဒနပူရသည် အမှန်တော့ ကျွန်ုပ်အတွက် ဆန့်ကျင်ဘက် အနက်ကိုပေးသော ဒေသပင် ဖြစ်သည်။ ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်မှုကို မပေးသော ဤဒေသသည် ကျွန်ုပ်အား ပူလောင်ခြင်းများဖြင့်ပင် ဖမ်းစားထားပေသည်။

ကျွန်ုပ် အရိမဒ္ဒနပူရတွင် ရှိနေဖို့လိုအပ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်မှ အပမည်သူမျှ သိနိုင်မည်မဟုတ်။ လောလောပူသော ဤတတ္တဒေသ အရပ်သည် ကျွန်ုပ်အတွက်လည်း မီးဖိုကြီးတစ်ခုအလားပင် ဖြစ်သည်။ ဤမီးဖိုကြီးအပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ရေအပြည့်ထည့်ထားသော ကရားအိုးတစ်ခုလို ရှိနေသည်။ မီးအပူကြောင့် ကရားအိုးထဲမှ ရေများသည် ပူနွေးး၍ လာပေပြီ။ ကျိုက်ကျိုက်ဆူကာ ပွက်ပွက်ထသည်အထိ ကရားအိုးသည် မီးဖိုပေါ်တွင် ရှိရမည်။ ပူနွေးရုံဖြင့် မရ။

ကျိုက်ဆူပွက်ထနေသော ရေပူမျက်နှာပြင်မှသာ ပူလောင်သော ရေငွေ့တို့ တခြောင်းခြောင်း ထလေမည်။ ထိုအခါ. .

"သား ရွှေအိမ်သည်ဆီ ရောက်ပြီးပလား"

"ရောက်ပြီးပါပြီး မယ်မယ်"

"သူ့ကို ဘယ်လို တွေ့ခဲ့ရသလဲ သား"

မယ်မယ့်အမေးစကားကို ကျွန်ုပ်နားမလည်သဖြင့် အဥသားပင် မယ်မယ့်ကို ကြည့်နေမိသည်။ မယ်မယ်က အေးမြသော အပြုံးဖြင့် ပြုံးကာ. .

"ရွှေအိမ်သည်ဟာပိုပြီး နူးညံ့ ရင့်ကျက်လာတယ်လို့ သား မထင်ဘူးလား"

"ဟုတ်ပါတယ် မယ်မယ်။ အစ်မတော်ဟာ ပိုပြီး နူးညံ့ ရင့်ကျက်လာတယ်"

အလိုက်သင့် ဖြေလိုက်ရသော်လည်း မယ်မယ် ဘာကို ရည်ရွယ်ပြောဆိုလေသည်ကို စဉ်းစား၍ မရပေ။

"ပြီးတော့ သားစူးစိုက်ဆင်ခြင်ကြည့်ရင် တွေ့လိမ့်မယ်၊

BURMESE CLASSIC .com

ဓညဝတီတောင်စဉ် ခုနစ်ခရိုင်သို့ မပြန်ဘဲ မယ်မယ့်အနားမှာပဲ နေဦးမည်ဟု ဆိုသောအခါ မယ်မယ့်ခမြာ ဝမ်းသာရှာလေသည်။ နှစ်စဉ် ကျင်းပမြဲ အခွန်အတုတ်ခံယူ သစ္စာတော်ခံသဘင်တွင် ဓညဝတီမင်း မရှိဘဲ ဖြစ်ပါ့မလားဟု မယ်မယ်က မေးသေးသည်။ ကျွန်ုပ်က သံဗျင်မှူးမတ်အဖွဲ့ကို စိတ်ချရပါကြောင်းနှင့် သစ္စာတော်ခံပွဲသည် မယ်မယ့်လောက် အရေးမကြီးကြောင်း ပြောလိုက်သောအခါ မယ်မယ်သည် မျက်ရည်များပင် ဝိုင်းလာရှာသည်။

"သား. . အရိမဒ္ဒနပူရမှာပဲ ရှိနေဖို့ လိုပါတယ် မယ်မယ်"

"သာခုပါ သားရယ်. .။ ဒါပေမယ့် တစ်နှစ်လုံးလုံး မယ်မယ် အနားမှာချည်း သားနေဖို့ မလိုပါဘူး။ တောထဲတောင်ထဲ အမဲလိုက် ထွက်တာမျိုးလို ခရီးဝေးကြာရှည် သွားတာမျိုးကလွဲပြီး သား ခရီးလှည့်နိုင်ပါတယ်"

မလုံမလဲစိတ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်မယ်မယ့်ထံမှ အကြည့်လွှဲဖယ် လိုက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေအိမ်သည်လေးဟာ ဘုရင်တစ်ပါးရဲ့ မယ်တော်နဲ့မတူဘူး"

"ဟင် မယ်မယ်ဘာကို ပြောတာလဲ"

မယ်မယ့်အပြုံးက ပို၍ လေးနက်လာနေသည်။

"ဘိသေကသဘင် ခံယူထားပြီး ဘုရင်မင်းမြတ်အဖြစ် ရရှိနေတဲ့ သားတစ်ယောက်ရဲ့ မိခင်ဘဝကို ကြည့်စမ်း။ သာမန်မိန်းမမျိုးဆိုရင် ဘုရင့်မယ်တော်ဆိုပြီး ဘယ်လောက် ဝင့်ကြွားမောက်မာ လိုက်မလဲ။ ရာဇအာဏာဆိုတာ ယောကျ်ားမိန်းမ မရွေးဘူး။ လောင်မြိုက်တတ်တဲ့ သဘာဝရှိတယ်။ ဒါပေမယ့်"

မယ်မယ့် စကားလုံးများ၌ ကျွန်ုပ် နစ်မြုပ်သွားရပြန်ပေပြီ။

"ရွှေအိမ်သည်က အဲဒီလို မဖြစ်တဲ့အပြင် သူ့သားငယ် အလောင်းစည်သူရဲ့ သက်ဦးဆံပိုင်ဘဝကို သူက ကူးဆက်ခံစားပြီး ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုးတစ်ခု ရွက်ထမ်းထားရသလို မြင်တယ်။ သူ့သား ဘုရင်ဖြစ်နေတာကို ယစ်မူးမနေဘဲ ဘုရင်ကောင်း ဘုရင်မြတ် ဖြစ်လာဖို့ အရေးကိုပဲ သူတွေးတော ပူပန်တယ်။ မည်သမတာ ပြောကြစတမ်းဆိုရင် အလောင်းစည်သူလေးဟာ မင်းစောလူးလို၊ စောယွမ်းမင်းလို ဘိုးတူ ဘတူ မြေးသားဖြစ်လာပြီး နှလုံးရည်ချို့တဲ့ လက်ရုံးရည် အားနည်းသူ ဖြစ်မှာကို ရွှေအိမ်သည် စိုးရိမ်ရှာတယ်"

ဤစကားကိုတော့ ကျွန်ုပ် ခြွင်းချက်မရှိ လက်ခံနိုင်ပေသည်။

"တစ်ဘက်က ကြည့်ပြန်တော့လဲ အလောင်းစည်သူလေးဟာ အဖိဘက်က ကျန်စစ်မင်းကြီးရဲ့ မြေးတော်ဖြစ်နေပြန်တယ်။ ရွှေအိမ်သည် အနေနဲ့ သူ့သားလေးကို မဆက်ခံစေချင်တဲ့ သွေးရှိသလို ဆက်ခံစေချင်တဲ့ သွေးလဲ ရှိနေပြန်တယ်"

အဘိုး၊ အဘ၊ မြေး၊ သား ဆက်ခံသောသွေး။ ကျွန်ုပ်အသက် ရှုမဝချင်သလိုလို ခံစားလာရသည်။ မယ်မယ်ကမူ ပို၍ လှိုက်လှဲသော အသံဖြင့် ဆက်ပြောနေသည်။

"အမှန်တော့ ရွှေအိမ်သည်လေးဟာ သူ့ဘဝသူသာမက သူ့ သားဘဝကိုပါ သူကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်ခွင့်မရှိပဲ အရွေးချယ်ခံ အဆုံးဖြတ်ခံ ဘဝနဲ့ ရှင်သန်ရသူပဲ သား။ မယ်မယ် ထင်တယ်။ ရွှေအိမ်သည်မှာသာ

ရွေးချယ်ခွင့် အခြေအနေရခဲ့ရင် အချိန်ရခဲ့ရင် သူ့ သား အလောင်းစည်သူ အတွက် သူ့ခမည်းတော်မင်းကြီးဆီမှာ ထီးနန်းမွေလျာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ တောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး"

လှပကွေးညွတ်သော လေးကိုင်းနှင့် ပျော့ပြောင်းသော လေးညှိ့ ဆီမှ ပြင်းထန်သော မြားတစ်စင်း ထွက်၍လာသည့် အတိုင်းပင်။ မယ်မယ့်စကားလုံးတို့သည် နူးညံ့ပျော့ပြောင်းခြင်းမှသည် စူးရှထက်မြက်ခြင်းကို မွေးဖွားပေးလိုက်ခြင်းပါကလား။

မယ်မယ့်ရှေ့တွင် ထိုင်ရင်း ကျွန်ုပ် သေးငယ်သွားသည်ဟု ခံစားမိလာသည်။

မယ်မယ်သည် "သမထီးပုံပြင်"လို အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို ပြောရာ၌ ပူရာဏ်ကျမ်းဆရာကြီးတစ်ဦးပမာ ဖွဲ့တတ်သလို ရွှေအိမ်သည် တို့နှင့် ပတ်သက်သော ရာဇဝံသ အရေးအရာများကို ပြောရာ၌လည်း တကယ် ကဝိပဏ္ဍိတ်ကြီးပမာပါတကား. . ။

"နားလည်ရင် ခွင့်လွှတ်နိုင်တာပဲ သားရဲ့. . ။ နားမလည်မှု၊ မမြင်မှု၊ မောဟကိလေသာတွေ ဖုံးလွှမ်းနေရင်သာ ခွင့်မလွှတ်နိုင်စရာတွေ ပေါ်လာတော့တာကလား. . "

ကျွန်ုပ်ကို ရှေ့မှာထား၍ ပြောပြနေသည်နှင့်မတူတော့ဘဲ မယ်မယ်သည် တစ်ကိုယ်တည်း နက်ရှိုင်းစွာ ရေရွတ်နေသည်နှင့်တူနေသည်။

"ရွှေအိမ်သည်ဟာ အဲဒီလို အရွေးချယ်ခံ အဆုံးဖြတ်ခံဘဝနဲ့ ရှင်သန်မောပန်းနေရပေမယ့် နားလည်သိမြင်မှုတရားကို လက်ကိုင်ထားနိုင်လေတော့ ပိုပြီး ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်လာတယ်။ သူဟာ ကံကို ယုံကြည်တယ်။ ကံ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်တယ်။ လောကဓံတရားကို နှလုံးသွင်းနိုင်တယ်။ သူ့ခမည်းတော် မင်းကြီးအပေါ်မှာလည်း သူ နားလည်စွမ်းရှိတယ်"

မယ်မယ့်စကားလုံးများသည် ပါးလွှာညင်သာသော ရွှေ့လျားမှုကလေးဖြင့် နောက်တစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့တူရူနေပြီဟု ကျွန်ုပ် မှန်းဆမိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူနားလည်ပုံက ဒီလိုလေ။ အလောင်းစည်သူလေးရဲ့ အတိတ် မင်းစောလူးဟာ တစ်ချိန်က ဘယ်လိုပဲ ကသောင်းကနင်း ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့ သူဟာ အနိရုဒ္ဓဒေဝမင်းကြီးရဲ့ သားတော်မဟုတ်လား။ မင်းကြီးဟာ အားလုံးရဲ့ ကျေးဇူးရှင် သခင်ကြီးပဲမဟုတ်လား။ အနိရုဒ္ဓဒေဝ မင်းကြီးရဲ့ ကျေးဇူးတရားကို ထောက်ငဲ့ပြီး ကျန်စစ် မင်းကြီးဟာ မင်းစောလူးရဲ့သား စောယွမ်းနဲ့ သူ့သမီးတော်ကို လက်ဆက်စေခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ဖွားမြင်လာတဲ့ အလောင်းစည်သူ ကို ထီးနန်း အပ်တယ်။ အလောင်းစည်သူဟာ အနိရုဒ္ဓဒေဝ မင်းကြီးရဲ့ မြစ်တော် ဖြစ်တယ်။ လှည့်ပတ်စီးဆင်းဆက်ခံမှုမှန်တဲ့ ရာဇဝံသဖြစ်တယ်။ ဒီသဘောနဲ့ ငါခမည်းတော် မင်းကြီး ဆောင်ရွက်တာပဲလို့ ရွှေအိမ်သည်က နားလည်ယူလိုက်တယ်။ မယ်မယ် ပြောရဲတယ်လေ။ ဟောဒီ ကမ္ဘာလောကကြီးထဲမှာ တိုင်းပြည်နိုင်ငံတွေကို အုပ်ချုပ်စိုးစံကြတဲ့ဘုရင်တွေရဲ့ မယ်တော်တွေဟာ ရွှေအိမ်သည်လို မယ်တော်မျိုးချည်းသာဆိုရင် သူတို့ရဲ့သား ဘုရင်တွေဟာလဲ ဆယ်ပါးသော မင်းကျင့်တရားနဲ့ညီကြမှာပဲ။ တိုင်းပြည်နိုင်ငံတွေဟာလဲ အဲဒီ ဘုရင်တွေရဲ့ အုပ်စိုးမှုအောက်မှာ ထာဝရ အေးချမ်းသာယာကြမှာပဲ။ မိခင်တွေဟာ ကမ္ဘာလောကကြီး သာယာလှပရေးမှာ သိပ်ကို အချက်အချာကျတယ် သားရဲ့"

ကျွန်ုပ်ကတုန်ကယင် ဖြစ်လာတော့သည်။

မယ်မယ်သည် ရွှေအိမ်သည်နှင့်အလောင်းစည်သူတို့ သားအမိ အကြောင်းကို တကယ်ပင် ပြောနေသည်မှ ဟုတ်ပါလေစ။

ရွေးချယ်ခွင့်မရှိသော ဘဝ။ အရွေးချယ်ခံဘဝထဲမှ မိန်းမသား။ ထိုမိန်းမသား၏ ဆုံးရှုံးရမှုများ။ အစတေးခံ နစ်နာထိခိုက်ရမှုများ။ ထိုဒဏ်ရာများထဲမှ ပေါက်ဖွားလာသော . . မိခင်တစ်ဦး၏ နှလုံးသား . . . . ။

ရွှေအိမ်သည်နှင့် သူသား အလောင်းစည်သူ။ ပြီးတော့ မယ်မယ်နှင့် ကျွန်ုပ်။

"ကဲ သား။ အခုအနားရပြီလား။ စိတ်ကြည်လင် လန်းဆန်းရဲ့လား"

ရတနာပုံစာအုပ်တိုက်

ဖြူလွသော တိမ်တိုက်အထူကြီးထဲမှ ကျွန်ုပ်လန့်နိုးထလာရသည်။

" သား ကြည်လင် လန်းဆန်းပါတယ် မယ်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ. . . "

ပေါ့ပါးသော အပြုံးကို မယ်မယ်ဆောင်လေသည်။

"သားကို ဓမ္မဒဿီ ဆရာတော်ဘုရားဆီ မယ်မယ်လွှတ်စရာ တစ်ခုရှိလို့. . "

သား သွားပေးပါမယ် မယ်မယ်။ ရှင်အရဟံဆရာတော်ကို သား ဘာလျှောက်ထားပေးရမလဲ"

"လာမယ့် လပြည့်နေ့မှာ ဆရာတော်ကို ဆွမ်းအမှူ လုပ်ကျွေးပူဇော်ချင်တယ်။ သွားပင့်ဖိတ်ခေျပါ"

"ကောင်းပါပြီ မယ်မယ်"

"တစ်ခုလဲ လျှောက်ထားခဲ့ဦးသား။ ဆွမ်း အနုမောဒနာ ဆရာတော်ရဲ့ ပရိတ်ဒေသနာနဲ့အတူ မယ်မယ့်ကိုယ်မယ်မယ် သရဏဂုံ တင်ပါရစေလို့ လျှောက်ထားခဲ့ပါ"

"သရဏဂုံ တင်ဖို့ ၊ အဲဒါ ဘာလိုလဲ မယ်မယ်"

"ဆရာတော် ဘုရားဆီရောက်ရင် ဆရာတော်ဘုရားက မိန့်ကြားပါလိမ့်မယ်ကွယ်. . "

လေးလံမှုနှင့် ပေါ့ပါးမှု ထူးခြားစွာ ရောယှက်နေသော စိတ်အစဉ်ဖြင့် မယ်မယ့်ဆီမှ ကျွန်ုပ်ပြန်ခဲ့သည်။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တမွဒီပ မိုးကောင်းကင်သည် ခါတိုင်းလိုပင် တစ်ခွင်တပြင်လုံး ပြာလဲ့နေသည်။ မြင့်မားစွာသော ဟိုးအထက်ဆီတွင် တိမ်မကင်းအစုလေးများကိုသာ ဟိုတစ်ကွက် သည်တစ်ကွက် ဧတွေ့ရသည်။ စူးရသော နေရောင်ခြည်က လွတ်လပ်စွာ ဖြန့်ကျက်နေသည်။

မယ်မယ့် ခိုင်းစေချက်အရ ဓမ္မဒဿီ ဆရာတော်၏ စံ ကျောင်းတော်သို့ ကျွန်ုပ် ထွက်လာချိန်မှာ နေထန်းတစ်ဖျားပင် မရှိတတ်သေး။ ဆရာတော် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးချိန်လောက်ကို မှန်း၍ ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သရပါမုခ်တံခါးကို လွန်သည်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ မြင်းကို လေးဘက်ကျ စိုင်းနှင်ခဲ့သည်။ ကိုယ်ရံကလန်စစ်သည် နှစ်ဦးတို့လည်း ကျွန်ုပ်၏ မြင်းနောက်မှ ခပ်ဈာဈာ လိုက်ပါကာ မြင်းကိုနှင်လာကြသည်။

အရှေ့တောင်ဘက်ယွန်းယွန်း၊ မင်းနန်းသူရွာစပ်အင်ဝ ထနောင်းရိပ်တွင် ကျွန်ုပ်၏ မြင်းကိုဇက် သတ်လိုက်သည်။ ကလန်စစ်သည် တစ်ဦးက ကျွန်ုပ်ကို ရေဘူးပေးလာသည်။ ကျွန်ုပ်ရေတစ်၍ မြင်းရပ်လိုက်သည်

ဟု သူထင်သလားမသိ။ ကျွန်ုပ်က ခေါင်းရမ်းပြလိုက်ပြီး. . .

"မင်းတို့ ဒီကနေလှည့်ပြန်ကြတော့. . . ဘုရားအမိန့်တော်ရှိကြောင်း"

ပူပြင်းတောက်ပသော နေရောင်အောက်၊ ထနောင်းနံ့သင်းသော လေပြည်ထဲတွင် မည်သည့်နောက်ပါ အစောင့်ရဲမက်မျှမပါဘဲ ကျွန်ုပ် တစ်ဦးတည်း သွားခဲ့သည်။ အမှန်တော့ ယခု နောက်ပိုင်းကာလများတွင် ကျွန်ုပ်သည် နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားများထဲမှ သီးခြားကင်းဝေးကာ တစ်ယောက်ထီးတည်းပင် နေတတ်လာပေသည်။ တစ်ယောက်တည်း နေကာ စိတ်အတွေးများကို လွှင့်ချင်သလောက် လွှင့်နေရသည့်အဖြစ်ကိုသာ ကျွန်ုပ်လိုလားသည်။

ဇေယျခေတ္တရာဘွဲ့ခံ ဓညဝတီမင်းအဖြစ်ကိုလည်း ကျွန်ုပ် မေ့ထားချင်သည်။ လူတွေအနေဖြင့်လည်း ကျွန်ုပ်ကို မင်းကြီးသားတော် ရာဇကုမာရအဖြစ် မမြင်မတွေ့စေချင်။ ရောက်လေရာရာတွင် ရာဇကုမာရ အရှင့်သားဟူသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ကာ ကွေးညွတ် ပျပ်ဝပ်သွားကြသော ခစားမှုများ၊ အရိုအသေပေးမှုများကို ကျွန်ုပ် မလိုချင်။

ကလန်နှစ်ယောက် ပြန်သွားကြပြီးနောက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် မြင်းကုန်းနီးတွင် ချိတ်ထားသော ပတ္တူအိတ်ထဲမှာ အညိုရင့်ရောင် ဝတ်ရုံကြီးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

ဓမ္မဒဿီဆရာတော်၏ စံကျောင်းသို့ သွားရာလမ်းမှာ မင်းနန်းသူရွာနှင့် လယ်ကွင်းများကိုသာမက မြက်လျှာတောကွင်းပြင် တစ်ခုကိုပါ ဖြတ်သန်းရဦးမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နေပူခံနိုင်ရန်နှင့် တစ်ချစ်တစ်ချက် ဝှေ့တိုက်လာသော လေပူဖုန်လုံးများကို ကာကွယ်ရန် ဝတ်ရုံညိုကြီးကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်၌ ရစ်ပတ်ခြုံလွှမ်းလိုက်သည်။ အရိမဒ္ဒနပူရ၏ လမ်းမများသည် ပူပြင်းသော နေ့အခါ၌ လူသူလေးပါး ကင်းရှင်းလျက်ရှိသော်လည်း မြင်းကို အသားကျသာ စီးခဲ့လေသည်။

နေပူ၊ လေပူတို့အပြင် ချွေးထွက်သဖြင့် ရေတော်လာသည်။ မန်ကျည်းပင်ရိပ် ရေအိုးစင်များ ရှိသော်သည်း မြင်းကို မရပ်ခဲ့။ ဆရာတော်၏ စံကျောင်းရောက်မှသာ ရေသောက်တော့မည်ဟု စိတ်ကူးသည်။

သို့သော် ကျွန်ုပ်၏ မြင်းကြီးမှာမူ လယ်ကွင်းများကို ဖြတ်ကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တမံတုပ်ထားသော ရေအိုင်များအနီးမှ ဖြတ်သွားတိုင်း ရေနံ့ရ၍ ဦးတမော့မော့ နှာတရှူပ်ရှူပ်ဖြစ်နေသည်။ မြင်းကြီး ရေဆာနေပေမဲ့ မင်းနန်းသူရွာအထွက် ရွာစည်းရိုးစပ်တွင် ရပ်ဝေးခရီးသည်များနားရန် ဇရပ်တစ်ဆောင်ရှိသည်ကို သတိရသည်။ နားခိုဇရပ်နှင့်အတူ မြင်းတိုက်ရန် ရေကန်ကို တည်ထားတတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် အရိပ်ရသော နေရာရောက်မှ မြင်းကို ရေတိုက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ မင်းနန်းသူရွာ ပတ်လမ်းအတိုင်း နှင်ခဲ့လေသည်။

ရွာပတ်လမ်းအဆုံး ရွာအထွက် စည်းရိုးနားတွင် ဇရပ်ကို တွေ့ရသည်။ ဇရပ်ဘေးတွင် အရိပ်ကောင်းသော မန်ကျည်းပင်တန်းများ ရှိပြီး မြင်းရေသောက်ကန်လည်း ရှိသည်။ ဇရပ်ပေါ်တွင်ကား ခရီးဝေး လာခဲ့ကြသော အသည်းခရီးသည် အချို့ကိုတွေ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်ကို ရာဇကုမာရမှန်း သူတို့ သိကြမည်မဟုတ်ပေ။

မြင်းကြီးကို ရေတိုက်ရင်း ဇရပ်ပေါ်မှ သူတို့ ပြောနေသော စကားများကို ကြားနေရသည်။

"အမှုတကာ့ အမှုထဲမှာတော့ ဟောဒီ ကျွန်အမှုဟာ အရှုပ်ဆုံးပါပဲ။ ဒီ နှစ်ထဲမှာကို သက်သေထွက်ဆိုဖို့ လာရတာ လေးခါရှိပြီ အလုပ်ပျက် အကိုင်ပျက်"

"ဒီတစ်ခါတော့ အပြီးသတ်မယ် ထင်ပါရဲ့ ဝရီးရယ်"

"အပြီးသတ် စီရင်ချက်ချမှပဲ။ သင်ဖမတရားသူကြီးအဖွဲ့ကလဲ အပြီး စီရင်ဆုံးဖြတ်မယ်တဲ့"

"တို့ သက်သေထွက်တဲ့ဘက်ကနိုင်ရင် ကြေးဘယ်နှစ်ပိဿာ ရမတဲ့လဲ"

"ဟ လူရဲ. . ကြေးပိဿာသုံးဆယ်တော့ ရရမှာပေါ့။ ကျွန်ကနှစ်ယောက်ဥစ္စာကိုး။ တစ်ယောက်ကို ဆယ့်ငါးပိဿာတော့ သက်သေအခပေးရမှာပေါ့"

"ကြေးပိဿာသုံးဆယ်တောင်နော်။ အမလေး ဟုတ်လိုက်တာ. . ."

"ကြေးမရရင်လဲ ကွမ်းစားလေးရရင်တော်ပါပြီ။ ဟာကွာ

ရှုပ်ပါတယ်။ ဘာမှမရလဲ နေပါစေတော့။ အမှုပြတ်ပြီး ကိုယ့်ရပ်ကိုယ်ပြန်ရရင် တော်ပါပြီ။ နောက်ထပ်လဲ လာစရာမလိုတော့ဘူး"

"ဘယ်ဟုတ်မလဲ့။ ကြေးသုံးဆယ်မရလဲ စပါးတင်းလေးဆယ်လောက် ရရမှာပေါ့။ ဒီလိုရဖို့ဆိုတာ လွယ်သမှတ်လို့"

"သင်ဖမအဖွဲ့က ဆုံးဖြတ်ပါလိမ့်မယ်ကွာ။ ကဲနေမမြင့်ခင် ဟွားစို့။ ကွန်သာယာရောက်မှ သံပျင်အဖွဲ့ကို ကြည့်မပြောရမှာပဲ"

ရပ်ဝေးအသည်းသား ခရီးသည်များစကားကို နားထောင်ရင်း ကျွန်ုပ် ပြုံးမိလေသည်။ ကျွန်ုပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် ပတ်သက်သော တရားပြဿနာ တစ်ခုအတွက် သက်သေထွက်ဆိုရန် ကွန်သာယာက ဆင့်ခေါ်သဖြင့် သူတို့ရောက်လာကြခြင်းပင်။ သင်ဖမ တရားသူကြီးအဖွဲ့ထိုင်သော ကွန်သာယာ တရားစစ်ရုံး၏ အမိန့်ကို သူတို့ မနာခံဘဲ မနေရကြ။

သူတို့ ဇရပ်ပေါ်မှ ဆင်းလာကြပြီးနောက် တစ်ယောက်သော သူက ကျွန်ုပ်၏ မြင်းကို တွေ့သွားသည်။

"ဟလိုလေး. . . တယ်ကောင်းတဲ့ မြင်းကြီးပါလား ဟရို့။ ဒေါင့်ကလဲကောင်း အမွေးကလဲချော အသွေးကလဲပြောင်၊ ခြေဆဲ လက်ဆဲလဲ တယ်ကောင်း။ ဒါကိုရင့် အပိုင်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

မေးသူမှာ ကျွန်ုပ်နှင့် သက်တူရွယ်တူ လုလင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ့ကိုယ်ကြပ်ဖျဉ်မှာ ရင်ကွဲဖြစ်ပြီး အောက်မှာ အတွင်းခံရှိသဖြင့် ကျစ်လစ်သော ရင်အုပ်ကြွက်သားများကို တွေ့နေရသည်။ လုလင်သည် မြင်းကို နှစ်ခြိုက်စွာ လှည့်ပတ်ကြည့်ရင်း. .

"ကောင်းသဗျာ. . ဒါမျိုးတစ်စီးလောက်ပိုင်ရရင် တော်ပါပြီ။ ကိုရင် ဘယ်ကရသလဲ။ ဝယ်တာလား။ ကြေးဘယ်နှစ်ပိဿာများ ပေးလိုက်ရသလဲ။ အတော်ပေးရမယ်ထင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် ကျွန်နဲ့လဲရင်လဲ ကျွန်နှစ်ဆယ်လောက်တော့ ပေးရမှာပဲ"

"ကျုပ် အမွေရတာပါ"

လုလင်သည် မြင်းကိုသာ အထူးစိတ်ဝင်စားနေသောကြောင့် ကျွန်ုပ်ကိုပင် တခုတ်တရ ကြည့်မနေတော့။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်အကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်နေပါကလည်း ဝတ်ရုံညိုကြီးကို လွှမ်းလျက် ဦးရစ်ခေါင်းဆောင်း မပါဘဲ ဆံပင်များကိုသာ သားရေကြိုးများဖြင့် ချည်နှောင်ထားသော ကျွန်ုပ်အား ရာဇကုမာရဟု မှတ်ထင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

"တောက် ဒီမြင်းမျိုးများ ပိုင်ရမယ်ဆိုရင် သုံးနှစ်လောက်တော့ ကျွန်အပြုခံရဲပါရဲ့ကွာ။ ဝရီးရေ လာကြည့်စမ်းပါဦး၊ ကောင်းလိုက်တဲ့ မြင်း။ နတ်ထိပ်တောင်ကြားမှာ ရှေးလူကြီးတွေ ကုန်းနှီးမပါဘဲ စီးခဲ့တယ် ဆိုတာ ဒီမြင်းမျိုးနေမှာဗျ"

ဝလုံးဗထွေး သူပြောနေသည်။

"မြင်းရှင် ကိုရင်ကြီး။ လည်ဆံမွေးလေးလောက်တော့ ပွတ်ကြည့် ပါရစေဗျာ"

လုလင်၏အသွင်မှာ အငမ်းမရ ဖြစ်နေလေသည်။ သူ့အဇော် များကား ထွက်ခွာသွားကြလေပြီ။ သူကိုကြည့်ပြီး ကျွန်ုပ် သနားလာ သည်။

"တောက်... ဒီတစ်သက်မှာ ဒီမြင်းမျိုးမပိုင်ရလဲ နေပါစေ တစ်ခါလောက် စီးကြည့်ရင် သေပျော်ပါပြီဗျာ"

မြင်း၏ လည်ဆံများကို တယုတယပွတ်သပ်နေသော သူ့ဟန်မှာ ချစ်သူကညာပျို၏ ဆံနွယ်များကို အမြတ်တနိုး ကိုင်တွယ်နေသည့် ပုံမျိုး။

"ကဲ... ဟစ်ခါတော့ စီးလေ"

သူ့ ဆန္ဒကို လိုက်လျောချင်စိတ်ဖြင့် ကျွန်ုပ် လွှတ်ခနဲ ထွက် သွားသည်။

"ဘယ်လို ဘာပြောလိုက်တယ် ကိုရင်ကြီး"

"ဒီကွင်းကို တစ်ပတ်ပတ် စီးချင်စီးကြည့်။ ကျုပ်စောင့်နေမယ်"

"အား... တကယ်နော်"

ကျွန်ုပ်ပြုံး၍ သူ့လက်ထဲသို့ ဇက်ကြိုးထည့်လိုက်သည်။ မြင်းကြီး၏ နှာရောင်ကို ပွတ်ကာ အငြိမ်အသက် အစီးခံလိုက်ရန် ကျွန်ုပ် အချက်ပြ အဖိန့်ပေးလိုက်သည်ကို လုလင် မသိနိုင်။

ဟေးခနဲ မြူးထူးစွာဟစ်ကာ သူမြင်းပေါ်သို့ တက်ပြီး ဇက် ကိုဖွင့်သည်။ ပါးနှပ်သော ကျွန်ုပ်၏ မြင်းလိမ္မာကြီးက သူ့အလိုအတိုင်၊

လှုပ်စွာ ခုန်ထွက်သွားလေသည်။

ကွင်းကိုပတ်ကာ တရိပ်ရိပ်ပြေးနေသော မြင်းကြီးကိုကြည့်ရင်း လူတစ်ယောက်၏ ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းလိုက်ရသော ဤမပြောပလောက် သည့် အမှုလေးအတွက် ကျွန်ုပ် ကြည်နူးနေမိသည်။

ကွင်းတစ်ပတ်ပတ်ကာ ဇရပ်ဆီ ပြန်ရောက်လာသည်။ လုလင်၏ မျက်နှာမှာ ဝမ်းမြောက်တက်ကြွခြင်းများဖြင့် သွေးရောင် လျှမ်းလျက် ဝင်းပနေသည်။

"ကောင်းလိုက်တာဗျာ... အကျင့်လဲအားကြီးကောင်းတဲ့ မြင်း၊ ကျုပ်စိတ်ကိုများ သိနေသလားမသိဘူး။ ဇက်တောင် မသွင်းရဘဲ ကဆုန် စိုင်းလိုက်တာ။ ကျုပ်စီးချင်တဲ့အတိုင်း အတိအကျပါပဲ။ ကျေးဇူးကြီး လိုက်ပါဘိ ကိုရင်ကြီးရယ်"

မြင်းပေါ်မှ မဆင်းသေးဘဲ သူပြောသည်။ ကျေးဇူးစကားကို ပြောရင်း သူ့မျက်နှာမှာတစ်မျိုးဖြစ်လာသည်။ အလွန့်အလွန် အား တောင့်အားနာဟန်ဖြင့် တောင်းပန်ခယတော့မည့် အသွင်မျိုးဟု ကျွန်ုပ် ထင်သည်။

"ကိုရင့်ကြီးရာ... ကျုပ် တစ်ခုလောက်"

ရိုးအပွင့်လင်းသော သူ့သန္ဓာန်ကို အကဲခတ်မိသဖြင့် ကျွန်ုပ်က ပြုံးနေရင်းဖြင့်ပင် သူပြောလိုရာပြောစေဟု ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

"ဟိုလေ... ဒီနေ့ ကွန်သာယာတရားရုံးကနေ ကျုပ်သက်သေ အဖြစ် ကြေးငါးပိသာလောက်တော့ ဝေစုရမှာပါ။ ကျွန်မှု တစ်ခုအတွက် တရားလိုဆီကနေ သက်သေထွက်ရမှာပါ။ အဲဒီ သက်သေခ ကြေး ငါးပိသာကို ကိုရင်ကြီးပေးပါ့မယ်... ။ ကျုပ်ကို တစ်ခုလောက် ထပ် သနားပါဦးဗျာ..."

"ပြောလေ..."

"ကျုပ်လေ... ကျုပ် ဒီမြင်းကြီးကို ကွန်သာယာ တရားရုံး အထိ တစ်ချက်လောက် စီးသွားပါရစေဦး။ ကွန်သာယာရုံးအထိ တင်ပါနော့် ... ။ ကြေးငါးပိသာပေးပါ့မယ်... ။ ကျုပ်လူတွေကို ကျုပ် ဒီမြင်းကြီး စီးလာတာ ပြလိုက်ချင်လို့ပါနော်..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုလင်ကို များစွာ ကရုဏာသက်သွားမိသည်။ ဦးစွာသူ၏ အရိုးခံဖြူစင်သော သန္ဓာန်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့နောက် မြင်းကြီးကို သူတပ်မက် တွယ်တာနေပုံ။ ထို့နောက် သူသက်သေခရမည့် ကြေးငါးပိသာ။ ညှို့နှိမ်းချိုတဲ့သော သူ့အနေဖြင့် ကြေးငါးပိသာမှာ မနည်းမနောလာဘ် ဖြစ်ပေသည်။ စောစောက ဇရပ်ပေါ်တွင် သူတို့ပြောနေသော စကားများအရ သက်သေခအဖြစ်ရမည့် ကြေး သို့မဟုတ် စပါးကို သူတို့ လိုလိုချင်ချင် ရှိကြပေသည်။

ထိုမျှကြီးမားလှသော တန်ဖိုးကိုပင် မြင်းစီးခပေးပြီး မြင်းကို ခေတ္တစီးချင်နေသည့် သူဆန္ဒ။

ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်လိုက်သည်။ နေထန်းတစ်ဖျား သီသီယွန်းပေပြီ။ ဓမ္မဒဿီ ဆရာတော် ဆွမ်းစားပြီးလောက်ပြီ။ မထူးတော့ဟု ကျွန်ုပ်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ နေမွန်းတိမ်းမှပင် ဆရာတော်ဆီ ရောက်တော့မည်။ ကြဲသခိုက်တွင် ဤအမည်မသိ ရပ်ခြားမှ အသည်းသန်း လုလင်ငယ်၏ ပြင်းပြသော ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းလိုက်တော့မည်။

"ကိုရင့် ကြေးငါးပိသာလည်း ပေးမနေပါနဲ့လေ။ ။စီးချင်သပဆို စီးသွားပါ"

"ဗျာ..."

ဤခါမှပင် လုလင်မှာ မြင်းပေါ်မှ လျှောဆင်းလာတော့သည်။

ကျေးဇူးတင်စကားများကို မပီမသဗလုံးပထွေး ရေရွတ်ကာ ကျွန်ုပ်ကို ဒူးထောက် ရှိခိုးတော့ မတတ်ဖြစ်နေသည်။

"တောက်... လောကကြီးနှယ် ကံများကောင်းချင်တော့လဲ သူတော်ကောင်းနဲ့တွေ့၊ မြင်းကောင်းစီးခွင့်ရ။ အမလေး... ဒီနေ့ စီးလိုက်ရတဲ့ ဟာကိုတော့ တစ်သက်လုံး အိပ်မက်တွေ မက်နေမှာပဲ၊ အလိုလေး... ခုဟာတော့ အိပ်မက်မဟုတ်တန်ကောင်းပါဘူး နော်။ ။ မောင်မင်းကြီးသား ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်။ ကိုရင်က ကလန်ကြီးလား။ ။ ရွာစိုးလား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ ကျွပ်အတွက်တော့ ကိုရင်ကြီးဟာ နတ်မင်းတစ်ပါးပါပဲ။ ကိုင်း... ကိုရင်ကြီးလည်း အရာတိုးတက်ပါစေဗျာ။ ကျွပ်... ကွန်သာယာအထိ စီးသွားတော့မယ်နော်။ သြော်...

ကျွပ်မြင်းက ဇရပ်ဟိုဘက်မှာ လှန်ထားတယ်ဗျာ...။ ကိုရင်ကြီးက ကျွပ်မြင်းနဲ့ လိုက်ခဲ့ပေါ့။ ဟင်း... ဟင်း ရှက်တော့ ရှက်စရာဗျာ။ ကျွပ်မြင်းဆိုတာက ကိုရင်ကြီးအတွက် ဆိတ်သိုးသားသားပဲ ရှိမှာပါ။ ။ ကိုင်း... ဖေသားကြီးရေ..."

ဇရပ်ဘေးတွင်ရှိသော ဆိတ်သိုးသားသားဆိုသည့် သူမြင်းကိုပင် ကျွန်ုပ်စီးကား သူနောက်မှ လိုက်ခဲ့ရတော့သည်။ သို့သော်..

မင်းနန်းသူရွာ၏ တရားရုံး ကွန်သာယာသည် အရိမဒ္ဒနပူရ နေပြည်တော်၏ လက်အောက်ခံမြို့၊ ခရိုင်၊ ရွာပေါင်းများစွာအနက်မှ တစ်ခုသော တရားရုံး "ကွန်"ဖြစ်သည်။ ဤကွန်တွင် ထိုင်သော သင်ဖမတရားစိုးအဖွဲ့ဝင်များသည် ကျွန်ုပ်ကိုမြင်လျှင် တရားစီရင်ရေး တုံ့ဆိုင်းရပ်တန့် သွားပေမည်။ ရာဇကုမာရ ရွာကြီးတစ်ခု၏ ကွန်သို့ ရောက်လာခြင်းအတွက် သူတို့တုန်လှုပ်သွားကြမည်။

ထို့ကြောင့် ဝတ်ရုံညီကြီးကို ပိုပြီး လုံခြုံအောင် ရစ်ပတ်ကာ ခါးစည်းပဝါကို ဖြုတ်လျက် အတွင်းဘက်လှန်၍ အသည်းသန်းများ ပုံစံခေါင်းပတ်ပေါင်းလိုက်သည်။ ဤပုံအတိုင်းဆိုပါက နန်းတော်မှ ကလန်ရဲမက်များပင် ကျွန်ုပ်ကို မှတ်မိကြတော့မည် မဟုတ်တော့ပေ။ လုလင်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ မြင်းကြီးကား ရှေ့တစ်ခေါ် သာသာအထိ ရောက်သွားပေပြီ။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကွန်သာယာသို့ ကျွန်ုပ် ရောက်သွားသောအခါ တရားစီရင်မှု စတင်နေပြီဖြစ်သည်။ ကွန်၏ စည်းရုံးဝင်းတံခါးဝတွင် ကျွန်ုပ်၏ မြင်းကို တွေ့ရသည်။ မြင်းစီးလုလင်မှာ ကွန်အတွင်းရှိ သက်သေအစု ထိုင်ရမည့်နေရာသို့ ရောက်နေသည်။

ကျွန်ုပ်ကို မြင်သောအခါ လုလင်က လက်ကို မသိမသာ မြွောက်ပြကာ နှုတ်ဆက်ရင်း မြင်းကို တံခါးဝမှာ ချည်ထားကြောင်းနှင့် သက်သေအစုနေရာတွင် သူရောက်နေရပြီဖြစ်၍ ထလာဖို့မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ခြေဟန်လက်ဟန်ဖြင့် ပြရှာသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မြင်းကြီးကို စီးဝင်ခဲ့သည့် အတွက် သူလူများဘယ်သို့အံ့ဩ အထင်ကြီးသွားကြကြောင်းကိုကား သူ့မှာ ပြောခွင့်မရတော့ပေ။

ကွန်ကား တိုင်လုံးကြီးများစိုက်ကာ ရာဇမတ်စည်းများဖြင့် အဆောင်ခန်းဖွဲ့ထားသော အမိုးနိမ့်နိမ့် အဆောက်အဦး ဖြစ်သည်။ နေပြည်တော်ရှိ သံပျင်မျှူးများ၊ သင်ဖမ တရားစီးအဖွဲ့များ ထိုင်သော တရားရုံးလို တောက်ပြောင်ခန်းနားခြင်း မရှိသော်လည်း ကွန်သာယာ

တစ်ခုအနေဖြင့် အရှိန်အဝါအဟန့်ကြီးခြင်းတည်းဟူသော ထူးခြားပုံကိုမူ အပြည့်အဝ ဆောင်နေသည်။

သင်ဖမတရားစီးအဖွဲ့ဝင် ငါးဦးတို့ထိုင်သော ထိပ်ဆုံးနေရာမှာ စင်မြင့်ဖြစ်ပြီး တရားအမှုလုပ်များ၊ သက်သေများ၊ တရားယှဉ်သူများ ထိုင်ရန် နေရာတို့ကိုလည်း စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းထားသည်။ ကွန်တစ်ခုလုံးတွင် တက်ရောက်နားထောင်သူ ပရိသတ်များနှင့်လည်း ပြည့်နှက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ရွာကြီးများရှိ ကွန်သာယာများသို့ ကျွန်ုပ်မရောက်ဖူးခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် ရောက်လက်စဖြင့် ခေတ္တနေကာ တရားစီရင်မှုကို အကဲခတ်ကြည့်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး နောက်ဘက်ကျကျ တိုင်လုံးတစ်ခု နောက်ကွယ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်လေသည်။

အမှုမှာ ကျွန်မှုဖြစ်သည်။ တရားအမှုလုပ်များ၏ လျှောက်လဲချက်များကို စင်မြင့်ပေါ်မှ သင်ဖမငါးဦးက တိတ်ဆိတ်စွာ နားထောင်နေကြသည်။ လျှောက်လဲနေသူမှာ ရွာစိုးတစ်ဦးဖြစ် ဟန်တူသည်။ စီရင်ဆုံးဖြတ်မည့် နေ့ဖြစ်သဖြင့် အမှုလျှောက်လဲချက်မှာ သူတို့ချင်းသာသိပြီး ယခုမှ ရောက်လာသော ကျွန်ုပ်အဖို့ ရေရေရာရာ နားမလည်နိုင်ပေ။

သို့သော် နှစ်ဖက်သက်သေများနှင့် တရားယှဉ်သူ ကာယကံရှင်နှစ်ဦးတို့၏ အပြန်အလှန် ဖြေဆိုချက်များကို နားထောင်ရင်းဖြင့် အမှု၏ အသွားအလာကို ကျွန်ုပ်သိလာရသည်။ အမှုကား ကျွန်နှစ်ယောက်ကို သူငါ ဝိုင်ဆိုင်မှု အငြင်းပွားပြီး ကွန်သာယာသို့ ရောက်လာခြင်းပင်။

ကျွန်မှုမှာ အရိမဒ္ဒနပူရတွင် မြေယာအမှုပြိုးလျှင် အများဆုံးဖြစ်၍ မဆန်းတော့ပေ။ သို့သော် ဤအမှုတွင် ထူးခြားနေသည်က ကျွန်နှစ်ယောက်ကို သူပိုင်ဆိုင်သည် ငါပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ရင်ဆိုင် အငြင်းပွား တရားတဘောင်ဖြစ်ကြသူတို့မှာ ငဆောင်ချမ်းအရပ်မှ ဆင်းရဲသောအသည်းသား လယ်သမားနှင့် မင်းနန်းသူရွာမှ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသော မြေပယ် ဥယျာဉ်ခြံကြီးများ ပိုင်ဆိုင်သည့် သူကြွယ်တစ်ဦးတို့ ဖြစ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှုစစ်ဆေးကြားနာနေသည်ကို နားထောင်ရင်း ကျွန်ုပ် သိလ
ရသည်မှာ ငဆောင်ချမ်းဒေသ လယ်သမားသည် ကျွန်နှစ်ယောက်
မူလပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ မြေယာကျွန်များအဖြစ် စပါးဖြင့် လဲလှယ်ကာ
သူရဲထားသော ကျွန်နှစ်ယောက်မှာ ထွက်ပြေးသွားသည်။ ထိုကျွန်တို့
မင်းနန်းသူရွာကြီးမှ သူကြွယ်တစ်ဦးက ကြေးပိသာ လေးဆယ်ဖြ
ကျွန်ခေါင်းတစ်ဦးထံမှ ဝယ်ယူခဲ့သည်။ ငဆောင်ချမ်းလယ်သမားသည
သူကျွန်များကို ပြန်တွေ့ရာမှ သူပိုင် ထိုက်ငါပိုင်ထိုက် အငြင်းပွားကြခြ
ဖြစ်သည်။

သူကျွန်များကို ပြန်ယူလိုပါက ကြေးပိသာ ငါးဆယ်ပေးရမည်ဟ
သူကြွယ်က တောင်းဆိုလျက်ရှိသည်။ လယ်သမားကလည်း သူလက်ထဲ
ထွက်ပြေးသွားသော သူမလွတ်သေးသော ကျွန်ဖြစ်ကြောင်း၊ စပါ
ဆယ်တင်းဖြင့် ဝယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်လဲကာ ကျွန်များ
ပြန်ရလိုမူဖြင့် သင်ဖမအဖွဲ့သို့ တိုင်သဖြင့် တရားတဘောင် ပေါ်ကြ
ပင်။

နှစ်ဘက်သက်သေများ၏ အစစ်ခံချက်များကို သင်ဖမအဖွဲ့ သ
စနစ်တကျ မှတ်သားလျက်ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ဤအမှုကို သင်ဖမ
ဘယ်သို့စီရင်မည်နည်းဟု သိချင်သဖြင့် ဆက်နားထောင်နေလို
သည်။

ကျွန်ုပ်၏ မြင်းကို ငှားစီးသော လုလင်မှာ ငဆောင်ချမ်း လယ်သမ
ဘက်မှ လိုက်သော သက်သေအဖွဲ့တွင် ပါဝင်သည်။ စပါးဆယ်တင်းဖြ
ဝယ်ယူခဲ့သည်ကို သူသိကြောင်း၊ ကျွန်များ ထွက်ပြေးသွားသည်ကိုလည်
သိကြောင်း အစစ်ခံလျက် ရှိနေရင်းမှ လုလင်သည် ကျွန်ုပ်ရှိရာ
မကြာခဏ လှမ်းလှမ်းကြည့်နေသည်။

သူကြွယ်ဘက်မှ သက်သေများကား ရွာစိုး၊ မြင်းတော်ခံ၊ ပန်
သမား စသည့်သူများ ဖြစ်သည်။ တစ်စတစ်စဖြင့် တရားယှဉ်ဘက
နှစ်ဘက်၏ ကွားခြားလှုပ်ရှားမှုကို ကျွန်ုပ် သတိထားမိလာသည်။ လယ်သမ
ဘက်က သက်သေများမှာ ရပ်ဝေးဒေသသားများဖြစ်ပြီး လယ်သမ
လိုပင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ၊ ရိုးအသူများဖြစ်သည်။ သင်ဖမအဖွဲ့နှ

ကွန်သာယာ၏ အရှိန်အဟန့်ကို သူတို့ကြောက်ရွံ့ နေကြသည်။ သူကြွယ်
ဘက်မှ သက်သေများမှာမူ တောက်ပြောင်သားနားစွာ ဝတ်စားထားပြီး
ရဲတင်းသွက်လက်နေကြသည်။

အမှုစစ်ဆေးကြားနာနေသည်ကို နားထောင်ရင်း တစ်ခုခုတော့
မှားယွင်းနေပြီဟု ကျွန်ုပ် ခံစားမိလာရသည်။ ငဆောင်ချမ်း လယ်သမား
နှင့် သူ၏သက်သေများက ငုတ်လျှိုးနေချိန်မှာ သူကြွယ်နှင့်အဖွဲ့က
ပုံဝံ့စားစားရှိနေကြသည်။ အမှုကို သူတို့ သေချာပေါက်နိုင်မည်ဟု
ယုံကြည်ထားကြဟန်မျိုး။

"သူကြွယ် ငသင် နောက်ဆုံးအလှည့် လျှောက်လဲစေ"
သင်ဖမအဖွဲ့က ဆင့်သည်။

သူကြွယ်ငသင်ဆိုသူက သူနေရာမှ ကြွားရရွား ထသည်။တရား
အမှုလုပ် ကမ်းပေးသော ကလပ်တင် ပိဋကတ်ပေထုပ်ကိုကိုင်၍ ထုံးစံ
အတိုင်း ကျမ်းကျိန်သည်။ သူ့အသွင်မှာ သူကိုင်ထားသည့် ကျမ်းကို
လည်းကောင်း၊ စင်မြင့်ပေါ်မှ သင်ဖမအဖွဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ ကွန်အတွင်း
ရှိ ပရိသတ်ကို လည်းကောင်း ဘာကိုမှ ထီမထင်ဟန်ဖြင့်. . .

"ငဆောင်ချမ်း လယ်သမားဆိုသူကို ရှုစားကြပါ။ ပစ္စန္တရာဇ်
အရပ်ကသူဟာ ကျွန်နှစ်ယောက်ကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မယုံစရာပါ
ဘဲ။ သူကိုယ်တိုင်တောင်မှ ကျွန်ရှုပ်ပေါက်နေတာကလား"

ခပ်အုပ်အုပ် ရယ်သံများ ပေါ်လာသည်။။ ကျွန်ုပ် အနီးတ ဝိုက်မှ
ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ် ထိုင်နေသော နေရာကား သူကြွယ်၏လူ များအစု
ထိုင်နေကြသော နေရာဖြစ်နေမှန်း ယခုမှ သိရလေသည်။

"ရှိပါ့စေတော့။ ကျွန်တော်မျိုးလျှောက်လဲထားပါ့မယ်။ ကျွန်
နှစ်ယောက်ကို ကြေးပိသာ လေးဆယ်နဲ့ ကျွန်ုပ် ဝယ်ခဲ့တာ၊ ကျွန်ုပ်
ပိုင်ဆိုင်ခဲ့တာ၊ အခုထိလဲ ပိုင်ဆိုင်နေတာကို သက်သေများ ထွက်ဆို
သွားကြပါပြီ။ လိုအပ်သေးရင် မြစ်သာ၊ လည်မနာ၊ ရင်ဝဲ၊ တမုတ်၊
သင်တောင်၊ မကွရာ၊ မြင်ခဲ့တိုင် ဆယ့်တစ်ရွာ ခရိုင်က လူတွေအား
လုံးကို သက်သေတင်နိုင်ပါသေးရဲ့၊ ဒါကြောင့် ဘယ်ကနေ ဘယ်လို
ပေါ်လာမှန်းမသိတဲ့ ပစ္စန္တရစ်သား တစ်ယောက်ကနေပြီး ကျွန်နှစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက်ကို ငါပိုင်ခဲ့တာပါဆိုတဲ့စကား ချင့်ယုံကြပါ၊ ကျွန်တော်မျိ
သူကြွေယ် ငသင်ရဲ့ ပယ်ပေါင်းများစွာသော မြေယာ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ
ကျီကျများနဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထည့်တွက်ကြပါ။ လယ်သမားက
မှသားဆိုမလား၊ သူကြွေယ်ငသင်ကပဲ မုသားဆိုမလား. . ဒါပါပဲ"

အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်အသံများ ပေါ်လာသည်။ သင်ဖ
အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်က ကြေးမောင်းကိုထု၍ ငြိမ်သက်နေကြရန် အချ
ပေးလိုက်သောအခါမှ အသံများ တိတ်သွားသည်။

"ငဆောင်ချမ်း လယ်သမား ငပိုက် နောက်ဆုံးအလှည့
လျှောက်လဲစေ"

လယ်သမားထလာသည်။ ကျမ်းကိုင်ထားသော သူ့လက်များ
တုန်နေကာ မျက်နှာလည်း ဒိတော့မတတ် အမူအရာ ပျက်နေသည်

"ကျွန်. . . ကျွန်တော်မျိုး ဘာလျှောက်လဲရမှန်း မသိရတော့
ဘူး။ ရှိသမျှသက်သေလဲ တင်ခဲ့ပြီးပါပြီ။ ကျွန်တော့ကတော့ ကျွန်တော်
ဆီက ထွက်ပြေးသွားကြတာ အမှန်ပါ။ ဒါ ဒါပဲ ပြောတတ်ပါတော့တယ်

အမှုသွားအရ အဖြစ်မှန်ကို ကျွန်ုပ် နားလည်လိုက်လေ
သူကြွေယ် ငသင်သည် ကျွန်နှစ်ယောက်ကို လွတ်လပ်သူများဟုထင်က
အကယ်ပင် ကြေးပိသာ ပေးဝယ်လိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်။ သို့သော
ကြေးပိသာလေးဆယ်အထိ ပေးခဲ့ရသည်ဆိုခြင်းမှာ မှန် မမှန်တော
သူကိုင်တိုင်သာ အသိဆုံးဖြစ်လေမည်။ သူကြွေယ်ငသင် အနေဖြ
ကျွန်များကို စျေးပေါပေါဖြင့် ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်။ မူလပိုင် ရှင်ပေါ်လာ
ကြေးတင်ကာ ပြန်ရွေးနုတ်ရအောင် သူအကွက်ဆင်ခဲ့ခြင်းပင်။ အကယ
၍ ကြေးပိသာငါးဆယ်ကို လယ်သမားက မပေးနိုင်ခဲ့လျှင် ကျွန်နှစ်ယောက်
ကို သူပိုင်ခွင့်ရသွားတော့မည်။ လယ်သမားအနေနှင့်မူကား ကြေ
ငါးပိသာမျှပင် ပေးနိုင်ပုံမရ။

ဤအမှုသည် သူကြွေယ်ဘက်က တစ်ဘက်သတ်စီးနင်းထားခဲ့သ
အမှုဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ် ခံစားလာရသည်။ သင်ဖမအဖွဲ့ မည်သို့ စီရင
မည်နည်း။ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ငွေကလပ်တွင်တင်ကာ ကျမ်းထိုးထား
သော ဤကွန်သာယာအတွင်းဝယ် အမှန်တရားသည် မည်သို့ ထွန်းလင်

ပေမည်နည်း။ အရိမဒ္ဒနပူရ၏ သင်ဖမအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သည် အမှန်တရား
မီးရှူးကို မည်သို့ ထွန်းညှိပေးမည်နည်း။ ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသွေးများ
တဒိတ်ဒိတ်ဆောင့်တိုးနေသည်။

တရားအမှုလုပ်တစ်ဦးက အမှုကို အကျဉ်းချုံ၍ အစအဆုံးရွတ်
ကာ သင်ဖမအဖွဲ့အား စီရင်ချက်ချပါရန် ပန်ကြားနေသည်။ သူကြွေယ်
ငသင်နှင့်အဖွဲ့က မောက်မာသောအပြုံးများဖြင့် ကြွားရွာ ရှိနေကြ
သည်။ ငဆောင်ချမ်းလယ်သမားနှင့် ဇနပုဒ်သား သက်သေအစုတို့မှာ
ခေါင်းငိုက်စိုက် ချနေကြသည်။

ကျွန်ုပ် နားလည်လာသည်။ သူကြွေယ်ငသင်၏ အရှိန်အဝါက
ကွန်သာယာအတွင်းသို့ အုပ်မိုးဖြန့်ကျက်နေပြီ။ မတရားမှု တစ်ခုမွေးဖွား
ပေးရန်အတွက် အသည်းသားသူဆင်းရဲတို့၏ အမှန်တရားကို တဖြည်း
ဖြည်း ဖိနင်းကြိတ်ချေနေကြပြီ။ သင်ဖမတစ်ဦး၏ ရေရွတ်သံက တစ်လုံး
ချင်းပြတ်သားစွာ. . .

"ငပိုက်က ကျွန်များကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ စပါးဆယ်တင်း ဖြင့်
ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း စသည်များမှာ လုံလောက်သော သက်သေအထောက်
အထား ကင်းမဲ့နေသည်။ ဟုတ်သည်ဆိုစေ ကာလလဲ ကြာရှည်ခဲ့ပြီ။
ငသင်တစ်မူကား ကျွန်ပိုင်ဆိုင်မှုဌ သက်သေ အထောက်အထား
ပြည့်စုံစွာ တင်နိုင်သည်က တစ်ကြောင်း. . . "

"ရပ်လိုက်စမ်း"

ရုတ်ခေါင်းထဲမှ ဆောင့်တိုးကာ နှုတ်ဖျားမှ လွင့်ထွက်သွားသော
ကျွန်ုပ်၏ အသံကို ကိုယ်တိုင်ပင် မမှတ်မိချင်။

ဝတ်ရုံညှိကြီးကို ဖယ်ရှားကာ ခေါင်းစည်းကြိုးနှင့် ခေါင်းပတ်
ပဝါကိုပါ ဖြုတ်လျက် စင်မြင့်ပေါ်သို့ ကျွန်ုပ် မည်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်
မသိ။ သင်ဖမအဖွဲ့မှာ အံ့ဩတုန်လှုပ်စွာဖြင့် ကြက်သေသေနေရင်း
တစ်ဦးသော သူထံမှ အသံပေါ်လာသည်။

"အရှင့်သား ဇေယျခေတ္တရာ ကိုယ်တော်ပါလား"

တဝေါဝေါအသံများ၊ လှုပ်လှုပ်ရွရွအသွင်များကို ကျွန်ုပ်
စောင့်ကြည့်မနေနိုင်။ သင်ဖမတစ်ဦးက ကြေးမောင်းကို အကြိမ်ကြိမ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုးခေါက်နေစဉ်မှာပင် ကျွန်ုပ် သင်ဖမ စင်မြင့်အလယ်၌ ရပ်လိုက်သည်။

"ကျွန်နှစ်ယောက်ကို ကြေးပိသာလေးဆယ်နဲ့ ဝယ်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ သူကြွယ်သင်ရဲ့ ထွက်ဆိုချက်ကို သက်သေခံတဲ့သူတွေ အားလုံးရှေ့ကို လာ"

ဝတ်ကောင်းစားလှဝတ်ထားသော လူခြောက်ဦး စင်မြင့်အောက် ကျွန်ုပ်ရှေ့သို့ ရောက်လာကြသည်။ သူတို့အားလုံး အမူအရာပျက် နေကြလေပြီ။

"ပြောစမ်း တစ်ယောက်စီ။ သူကြွယ်သင်ဟာ ကျွန်နှစ်ယောက်ကို ကြေးပိသာလေးဆယ်နဲ့ ဝယ်ခဲ့သတဲ့လား"

ဆုတ်ဆိုင်းနေကြသည်။ မျက်နှာအားလုံး အောက်ချနေကြသည်။ ကျွန်ုပ် စင်မြင့်မှ ခုန်ဆင်းကာ သူတို့တစ်ဦးချင်းစီ၏ မျက်နှာများကို လိုက်ကြည့်ရာ သူတို့တစ်တွေ၏ အသက်ရှူသံမှပင် သူတို့၏ အပြစ်မကင်းခံစားမှုကို အနုံ့ရရှိနေသည်။ ကျွန်ုပ် ရင်ထဲမှာ ဆူပွက်လာသည်။

"အရိမဒ္ဒနပူရမှာ တမွဒီပတိုင်းမှာ နန်းတော်တွင်း ကွန်ပြောက်တွေကအစ ခရိုင်ကွန်သာယာတွေအလယ် မြို့ရွာဇနပုဒ် ကွန်သာယာတွေ အဆုံး အားလုံးသော ကွန်တွေမှာ အမှန်တရား ထွန်းကားနေတယ်လို့ ကျွန်ုပ်ထင်ခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာရဲ့ဇာတ်တော် ပိဋကတ်သုံးပုံကို ရှိခိုးဦးထိပ်ပန်ပြီး ကျမ်းရွက် ကျမ်းကိုင် ကျိန်ဆိုတဲ့ နေရာမှာ အမှန်ကိုသာ အစစ်ခံရတယ်။ သင်ဖမတရားရေးအဖွဲ့တွေ ဟာလည်း အဂတိလေးပါး ကင်းရှင်းစွာနဲ့ စီရင်ဆုံးဖြတ်ကြရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီကွန်မှာ အဲဒီလို မတွေ့ရဘူး"

မျက်နှာကြီးညိုပုပ်သွားသော သူကြွယ်သင်နှင့် ဆောက်တည်ရာ မရ ဣန္ဒြေပျက်နေကြသည့် သင်ဖမအဖွဲ့ကို ကျွန်ုပ် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

"အဂတိတွေ ဖြစ်ပေါ်နေတယ်။ ဓမ္မသတ်နဲ့သွေဖီနေတယ်။ ကျွန်နှစ်ယောက်ကို သင်ဟာ ကြေးပိသာ ဘယ်လောက်နဲ့ ဝယ်ခဲ့သလဲ။ ဘယ်တုန်းက ဝယ်ခဲ့သလဲ။ ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်သူဆီက ဝယ်ခဲ့သလဲ

အခုပြောစမ်း။ ကျမ်းကျိန်ပြီး ပြောစမ်း"

ပိဋကတ်သုံးပုံ တင်ထားသော ငွေကလပ်ကိုယူ၍ ရှေ့ဆုံးမှ သက်သေဆီသို့ ကျွန်ုပ် ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ထိုသူက အဆိပ်ရှိသော မြွေနှင့် အတို့ခံလိုက်ရသလို နောက်တွန့်သွားသည်။ မျက်နှာ တစ်ခုလုံး ဖြူလျော်သွားသည်။ ငွေကလပ်ကို လှမ်းမယူရဲ၏။

"ပြောလေ. . . ပြောကြလေ။ ကျမ်းရွက်ကျိန်ဆိုကြလေ"

ပြင်းထန်သော အသက်ရှူသံများ ပေါ်လာပြီးမှ တစ်ယောက်သော သက်သေထံမှ အက်ကွဲသောအသံပေါ်လာသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးတို့ မ. . မသိပါဘူး အရှင့်သား"

သူကြွယ်သင်ထံမှ ညည်းညူရေရွတ်သံ ထွက်လာသည်။

အမှုကိစ္စပြီးပေပြီ။ တရားစီရင်မှု ရုပ်လုံးပေါ်ပေပြီ။ စင်မြင့်ပေါ်သို့ပြန်တက်ကာ သင်ဖမနေရာတွင် ထိုင်လျက် ကျွန်ုပ် တစ်လုံးချင်း ပြောလိုက်သည်။

"ပြေးထွက်လာတဲ့ ကျွန်တွေကို မတရားသိမ်းယူလိုတဲ့ သူကြွယ်ကြေးပိသာငါးဆယ် ပေးလျော်။ ငသင်ဆီက အဘိုးအခယူပြီး မတရား သက်သေထွက်တဲ့ သက်သေငါးယောက် စပါးငါးတင်းစီ ပေးလျော်။ အဂတိလိုက်တဲ့ သင်ဖမအဖွဲ့ ငါးဦးစလုံးကို အရာက နှုတ်။ ပေးလျော်တဲ့ ကြေးအချိန်နဲ့ စပါးတွေရဲ့ သုံးပုံတစ်ပုံကို ခရိုင်ဘဏ္ဍာထဲပေးသွင်း။ ကျွန်နှစ်ပုံကို မတရားလည်ဆည် အစွဲခံရတဲ့ မူလကျွန်ပိုင်ရှင် ငဆောင်ချမ်း ရွာသား ငပိုက်နဲ့တကွ သူဘက်က လိုက်ပါထွက်ဆိုတဲ့ သက်သေများ အချိုးကျ ခွဲဝေယူ။ ဒီစီရင်ချက်ကို သင်ဖမ အမူလိုက်ကရေးထိုး။ မှတ်တမ်းပြု။ ထုံးစံနဲ့အညီ တံဆိပ်ခတ်နှိပ်ပြီး နန်းတော်ရွှေတိုက်စိုးနဲ့ နေပြည်တော် ကွန်ပြောက်ဆီပို့"

သောသောအုတ်အုတ်အသံများ ပေါ်လာသည်။ ကွန်သာယာအတွင်း ထကြထိုင်ကြသူများ ရှုပ်ထွေးသွားကြသည်။ လူအုပ်ကို တွန်းဖယ်ကာ ကျွန်ုပ် ထွက်လာခဲ့သည်။ ဤနေရာတွင် ဆက်မနေချင်တော့။ ဤလူများကို ဆက်မကြည့်ချင်တော့။ ကျွန်ုပ်၏ အတွေးအခေါ်တွင် ဤအမှုပြီးသွားပြီ။ ဓမ္မဒဿီဆရာတော်ထံအမြန်ဆုံး အစ္စရာက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားရန်သာ စိတ်စောနေတော့သည်။

ကွန်သာယာ တံခါးဝတိုင်းလုံးအနီးအရောက်တွင် လူတစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်၏ ခြေလှမ်းရှေ့တွင် ဒူးတုပ်ရောက်ရှိလာသည်။ မြင်းဌားစီးခဲ့သော လုလင်။ သူ့နောက်မှာ သူ့ရွာသားများ။ ဒူးထောက်လျက်. . . ။

"ကျွန်တော်မျိုး. . . ကျွန်တော်မျိုး အရှင့်သားမှန်းမသိ. မသိလို့ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ အရှင့်သား။ ကျေးဇူးကြီးလှ. . . "

လုလင်မှာ ငိုတော့မလို တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေလေသည်။

သူ့ပခုံးကို ဆုပ်နယ်၍ ကျွန်ုပ် ပြောလိုက်သည်။

"မောင့်မင်း မသိလို့ ဖြစ်ခဲ့တာဘဲ ကျွန်ုပ် ခွင့်လွှတ်တယ်။ နောင်မှ မြင်းကောင်းတစ်စီးယူဖို့ ကျွန်ုပ်ဆီလာခဲ့ ဟုတ်လား"

သူတို့ကို ပြန်လှန်ပြောဆိုခွင့် မပေးတော့ဘဲ ကျွန်ုပ် ထွက်လာခဲ့သည်။ ဝင်းတံခါးတွင် ချည်ထားသော ကျွန်ုပ်၏ မြင်းဇက်ကြိုးကို ဖြုတ်ယူလိုက်သည်။ မြင်းပေါ် သို့ တက်ရန်ကုန်းနှီးခေါင်းကို ဆုပ်ကိုင်၍ ခြေကွင်းထဲသို့ ခြေတစ်ဘက်ထည့်ကာ ကိုယ်ကို လွှဲလိုက်ချိန်မှာပင်. . .

တက်အံ့ပြင်ထားသော ကိုယ်ဟန် တုံ့ခနဲ့ လွှဲလိုက်သည့် ခြေကခုလပ်တွင် ရပ်တန့်သွားမတတ်။

ငဆောင်ချမ်းရွာသားတစ်ယောက်၏ စကားများက ကျွန်ုပ် ဆီသို့ အဟုန်ပြင်းစွာ ရောက်ရှိလာသည်။

"ကျေးဇူးရှင် ကိုယ်တော်လေး ကျေးဇူးကြီးလှပါပေတယ်။ ဩော် သူ့ခမြာ ဒီလို နှလုံးကောင်း အရည်အသွေးကောင်း ရှိပါလျက်ကနဲ့ ထီးနန်းအမွေမရရှာဘူးနော်။ ဓညဝတီခုနစ်ခရိုင်ပဲ စားရရှာတယ်။ ဒီကိုယ်တော်လေးပဲ တို့ရဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ် ဖြစ်လိုက်စမ်းပါတော့"

◆ ◆ ◆

(၂၁)

မွေဒသီ ဆရာတော်၏ စံကျောင်းပရဝဏ်ကို အဝေးဆီမှာ ပျပျရေးရေး လှမ်းတွေ့နေရပေပြီ။ စိမ်းညို့သော ထနောင်းပင်တန်းနှင့် မန်ကျည်းပင်တောတို့အထက်တွင် စံကျောင်း၏ ခေါင်းဆုံးဆင့် အမိုးစွန်းသည် မြင့်မြင့်မားမား ထိုးထွက်လျက် ရှိလေသည်။

သို့သော် ဆရာတော် အရှင်သူမြတ်သည် ထိုဘုံဆင့်စံကျောင်းတွင် သီတင်းမသုံးဘဲ ပရဝဏ်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့် သစ်ဝါးကျောင်း သခ်မ်းတွင်သာ သီတင်းသုံးကြောင်း ကျွန်ုပ် သိထားသည်။ ဘုံဆင့် စံကျောင်းပေါ်တွင်မူ ဘုရားရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များနှင့် ပိဋကတ် ကျမ်းစာများကိုသာ ပူဇော်ထားလေသည်။ရတနာသုံးပါး၏ ငြိမ်းအေးချမ်းမြေ့မှုကို ကိန်းဝပ်ရာဆီသို့ ဦးတည် ရောက်သွားနေသော ကျွန်ုပ်မှာမူ ငြိမ်အေးချမ်းမြေ့မှုကင်းမဲ့ လျက်ရှိနေပါကလား။

"ထီးနန်းအမွေ မရရှာဘူးနော်။ ဓညဝတီခုနစ်ခရိုင်ပဲ စားရတယ်။ ဒီကိုယ်တော်လေးပဲ တို့ရဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ် ဖြစ်လိုက်စမ်းပါတော့"

ကွန်မှအထွက် မြင်းပေါ် အတက် ငဆောင်ချမ်းရွာသား တစ်ဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဇရီရွှတ်[illegible] စကားလုံးများက ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသို့ ထိုးစိုက်စွဲဝင်နေပြီးနောက် သူကတော့ သူတို့၏ တရားအမှုတွင် ကွန်ုပ် ဝင်ရောက်စီရင်ဖွေးခဲ့သည့်အတွက် ကျေးဇူးတင်လှစွာဖြင့် ကျူးရင့်ခဲ့ခြင်းပင်။ သို့သော် အနာဓာတ်ခံရှိထားမှုလေသော ကျွန်ုပ်၏ ရင်သည် ထိုကျေးဇူးစကားကို ကြည်နူးဖို့ ခွန်အားမရှိခဲ့။

"ထီးနန်းအမွေ မရရှာဘူးနော်"

လူတွေ၏ကရုဏာအင်္ဂေထဲတွင် ကျွန်ုပ် မွန်းကြပ်နေရတော့မည်လား။

"ဒီကိုယ်တော်လေးပဲ တို့ရဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ်ဖြစ်လိုက်စမ်းပါတော့"

စံကျောင်း တံတိုင်းမုခ်ကို လှမ်းမြင်ရချိန်တွင် ကျွန်ုပ် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ဇက်ကြိုးကို ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်ချောင်းများ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ကြီး ဖြစ်နေသည်ကို သတိထားမိသည်။

တောင်ထန်းပင်ပုများ အစီအရီစိုက်ထားသော စည်းရိုးဝိုင်းကို ကျော်လွန်ပြီးမှ တံတိုင်းဆီသို့ ရောက်မည်ဖြစ်သည်။ ဤနယ်နိမိတ်မှာပင် ကျွန်ုပ်၏ မငြိမ်းသော အတွေးများကို ချထားပစ်ခဲ့ရမည်။ ဆရာတော်၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ်တို့ ရှေ့မှောက်သို့ ကျွန်ုပ်၏ ပူလောင်ခြင်းများကို သယ်ဆောင်မသွားသင့်။

စိတ်လက်မပေါ့ပါးစွာဖြင့် စည်းရိုးကို ကျော်ဖြတ်လိုက်စဉ်မှာပင် ဘယ်လိုမှ မျော်လင့်မထားသော မြင်ကွင်းကြောင့် ကျွန်ုပ် အံ့အားသင့်သွားရလေသည်။

တံတိုင်း၏ အပြင်ဘက် မန်ကျည်းပင်တန်း အောက်တွင် နန်းတွင်း ကလန်စစ်သည် အစုများ နေရာယူထားသည်။ သူတို့ အားလုံး ကိုယ်ကြပ်သင်တိုင်းဝတ်ရုံအပြည့်အစုံဖြင့်။ မြင်းစီးရဲမက်များ၊ ခြေလျင်စစ်သည်များ ထို့နောက် သံပျင်းအဆောင်အယောင်များ ထို့နောက်. . .

"အရှင့်သားပါလား။ အစောင့်ရဲမက်မပါဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း လာသလား"

ကျွန်ုပ်ကို လှမ်းနှုတ်ဆက်လိုက်သူကား ကလန်မှူးကြီး ဦးဖိုး။

အံ့အားသင့်စွာဖြင့် ကျွန်ုပ် ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်ခင်မှာပင် ဦးဖိုး အသံကြောင့် မန်ကျည်းရိပ်တစ်ဘက်အကွယ်မှ ထွက်လာကြသော ဦးငထွေ၊ ဦးငလုံးတို့ကိုပါ တွေ့လိုက်ရသည်။ သူတို့အားလုံး အထာယ်ကြောင့် ဓမ္မဒဿီ ဆရာတော်၏ စံကျောင်းသို့ ရောက်နေ ကြသနည်း။ သူတို့တွင် မဟုတ်သေး။ နန်းတော်မှ အခြားသော သံပျင်းအမတ်များ၊ ကလန်မှူးများလည်း အစုံအညီ။

အဖြေကို ချက်ချင်းရလိုက်သည်။

အရိမဒ္ဒနပူရနန်းတော်မှ အရေးပါအရာရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ အစုံအညီခြံရံလျက် ဤနေရာသို့ ရောက်ရှိနေခဲ့သူမှာ ခမည်းတော်မင်းကြီးမှအပ ဘယ်သူမှ မဖြစ်နိုင်။

"ဘုရင်မင်းမြတ် စံကျောင်းပေါ်မှာ ရှိနေတယ် အရှင့်သား။ ဒီကို အရှင့်သားပါ ရောက်လာမယ်လို့ ကြိုမသိရပါလား။ ပြီးတော့ အစောင့်နောက်လိုက်မပါဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း အချိန်ကလဲလင့်"

ဦးငထွေက ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာဖြင့် ပြောသည်။

"ဘုရင်မင်းမြတ်ရောက်နေတာ အတော်ကြာသွားပြီ၊ ဆရာတော် ဆွမ်းချိန်မတိုင်မီကတည်းက။ ကိုယ်တော်ကြီးကိုယ်တိုင် ဆွမ်းကပ်တယ်လေ"

ဦးငလုံးက ကျွန်ုပ်၏ မြင်းဇက်ကြိုးကို လှမ်းယူရင်း ပြောသည်။

"ခမည်းတော် ဒီကိုလာမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် မသိဘူးဦးဖိုး။ ကျွန်တော်လာတာက မယ်မယ် စေလိုက်လို့"

"အရှင့်သား စံကျောင်းပေါ်သာ ကြွပေရော့။ ကိုယ်တော်ကြီး ရှိနေတယ်။ ဆရာတော်နဲ့ နှစ်ပါးတည်း ဆွေးနွေးတိုင်ပင် နေကြတယ်"

ကျွန်ုပ် စံကျောင်းပေါ်သို့ တက်ခဲ့သည်။ လှေကားထစ်များအပေါ်မှ ခြေလှမ်းများ လေးလံနေကာ လက်ရမ်းတိုင်ကို အားပြုထားသော လက်များလည်း ဆုတ်ဆိုင်းနေကြောင်း မိမိကိုယ်မိမိ သတိထားမိနေသည်။

ခမည်းတော်နှင့် တွေ့ရတော့မည်။

ဓမ္မဒဿီ ဆရာတော်၏ ရှေ့မှောက်တွင် ခမည်းတော်နှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်နှာချင်းဆိုင်ရတော့မည်။ တမွှဒီပ တိုင်းပြည်ရေးရာများဖြင့် အမြဲလိုလို မအားမလပ်ရှိနေခဲ့သော ခမည်းတော် မင်းကြီး။

တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် မဆုံဖြစ်ခဲ့ကြသည်မှာ ရက်လကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်သော ခမည်းတော်နှင့် ကျွန်ုပ်။

လှေကားထစ်များအဆုံး အပေါ်ဆုံးလက်ရမ်းတိုင်ကို လွှတ်လိုက်ချိန်တွင် ကျွန်ုပ်ကို မေးမိသော အသံတစ်ခုက ရင်ထဲမှာ တိုးညှင်းစွာ ပေါ်လာသည်။ မဆုံဖြစ်အောင်ဘဲ မင်းက တမင်ရှောင်နေခဲ့တာ မဟုတ်လား ရာဇကုမာရရယ်. . . ။

နန်းတော်အတွင်းမှာ ဆိုပါက သားတော် ရာဇကုမာရ ရောက်ရှိကြောင်းကို သံပျင်ငယ်တစ်ဦးက ခမည်းတော်ထံကြိုတင်၍ လျှောက်ထားပေမည်။ ခမည်းတော်၏ အခွင့်ပေးမှ ကျွန်ုပ် ရှေ့တော်မှောက် ဝင်နိုင်ပေမည်။

ယခုကား ဆရာတော်မြတ်၏ စံကျောင်းတော်. . . ။

တံခါးပေါက်မှာပင် ဒူးတုပ်ပျပ်ဝပ်လျက် ကျွန်ုပ် အရှင်မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်ကို ရှိခိုးသည်။ ထို့နောက် ဆရာတော်ကို ရှိခိုးဝတ်ဖြည့်သည်။ သားရေနွယ်ချပ်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ဆရာတော်က ကျွန်ုပ်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်သည် ဆိုရုံမျှ ညိတ်သည်။ ခမည်းတော်ကား ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ ကျောပေးလျက် ဆရာတော်ဘက်သို့ မျက်နှာမူလျက် မလှမ်းမကမ်းတွင် ဒူးတုပ်ထိုင်နေသည်။

သူ့ကိုကျော်လျက် ဆရာတော် အပြင်တံခါးဆီသို့ ကြည့်ကာ ခေါင်းဆတ် ညိတ်လိုက်သည်ကိုတွေ့သော ခမည်းတော်သည် ထိုင်နေရင်းမှပင် နောက်သို့ ဆုတ်ကြည့်သည်။ ကျွန်ုပ်ကို မြင်သောအခါ သူ အံ့သြသွားသယောင်။

"ရှေ့တိုးခဲ့ပါ ဒကာတော်လေး"

ဆရာတော်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ကျွန်ုပ်ရှေ့ တိုးခဲ့သည်။ ခမည်းတော်၏ နောက်ဘက်ကျကျ ခပ်ယွန်းယွန်းနေရာတွင် ကျွန်ုပ် ဒူးတုပ်ထိုင်လိုက်သည်။ ရင်ညွန့်ဆီတွင် လက်အုပ်အစုံ ပူးကပ်ထားလိုက်သည်။ ခမည်းတော်ဘက်သို့ လှည့်မကြည့်သော်လည်း ခမည်းတော်က ကျွန်ုပ်ကို

စေးကြည့်နေကြောင်း မျက်ရိပ်စွန်းတွင် မြင်ရသည်။

"အကြောင်းကိစ္စဆိုပါ ဒကာတော်လေး"

"လာမယ့် လပြည့်နေ့မှာ ဆွမ်းအမှူ လုပ်ကျွေးပူဇော်ပါရစေလို့ မယ်မယ်က အပင့်စေလို့ပါ ဘုရား။ ဆွမ်းအနုမောဒနာ ပရိတ်ဒေသနာ နဲ့အတူ သရဏဂုံ တင်ပါရစေလို့လဲ မယ်မယ်က လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ် ဘုရား"

"ခမည်းတော်မှာ လူပ်လူပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်ယည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ဆရာတော်အား ထပ်မံလျှောက်တင်စရာလည်း မရှိတော့။ ဆရာတော်ကလည်း ဘာမျှ အထူးအထွေ မိန့်မြွက်ခြင်းမရှိ။ ခမည်းတော်လည်း တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်နေလေရာ ကျွန်ုပ်ရင်ထဲ၌ ခမည်းတော်နှင့် ကျွန်ုပ် ရင်းနှီးနွေးထွေးခြင်း မရှိဟူသော အဖြစ်ကို ဝိုး၍ သိသိမှတ်မှတ် ခံစားလာရသည်။

အနေရအထိုင်ရခက်ကာ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေစဉ် ဆရာတော်၏ မိန့်သံပေါ်လာသည်။

"ဆရာတော်သစ်ဝါးကျောင်းကို ကြွတော့မယ်။ သား ခမည်းတို့ စကားစမြည်ဆိုကြဦး။ တကာတော်လေး ပြန်ကာနီးမှာ ဆရာတော့်ဆီ လာခဲ့ဦး"

ဆရာတော် စံကျောင်းပေါ်မှ ဆင်းသွားသောအခါ ကျွန်ုပ် နှင့် ခမည်းတော် နှစ်ဦးတည်း အင်္ဂသားကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေသည်။

"သားတော် ရာဇကုမာရ"

ခမည်းတော်ထံမှ တိုးညင်းသော ခေါ်သံထွက်ပေါ်လာသည်။ ကျွန်ုပ်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ မျက်လုံးအိမ်နှစ်စုံ တို့အတန်ကြာ ဆုံနေကြသည်။ မရွှေ့မဖယ်ဖြစ်ကြ။ အမြင်အာရုံထဲတွင် ခမည်းတော်၏ မျက်နှာမှာ နီးကပ်လာလိုက်၊ဝေးကွာသွားလိုက် ဖြစ်နေသလိုလို. . . ။

ဇရာ၏အငွေ့ကို ထိုမျက်နှာပေါ်တွင် တွေ့နေရသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာ ဝိုလ်ရှုခံသဘင်၏ စင်မြင့်လှေကားထစ်များပေါ်မှာ ကျွန်ုပ် စတင်တွေ့ရှိခဲ့သော မျက်နှာ မဟုတ်တော့။ မျက်ခုံးတို့ ကျေးညှတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေကြသည်။ နဖူးဆံစများ၊ နားပန်းဆံနွယ်များ၊ နှုတ်ခမ်းမွေးများ ကျိုးကြဖြူလျော်နေသည်။ မျက်လုံးများ ရီဝေနေသည်။ နဖူးပြင်၊ ပါးပြင် မျက်ရစ်တို့တွင် အရေးအကြောင်းများက သိသိသာသာ။ "သားတော် ရာဇကုမာရ" ဟုခေါ်လိုက်သော အသံမှာလည်း ဝိုလ်ရှခံသဘော လေ့ကားထစ်တွင် မယ်မယ်နှင့် ကျွန်ုပ်အား ရဲမက်များ ဝိုင်းရံကြစဉ် "သူတို့ကို ဖယ်ပေးလိုက်ကြ" ဟု ခမ်းနားသိုက်မြိုက်စွာ အမိန့်ပေးခဲ့သော အသံဝါကြီးမျိုးမဟုတ်တော့။

သူ အိုမင်းရင့်ရော်ခဲ့ပါပကောလား. . ဟူသော အသိတစ်ခုတည်က ကျွန်ုပ်ကို ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ အိုမင်း ရင့်ရော်နေပြီဖြစ်သော ဤဘုရင်မင်းမြတ်သည် ကျွန်ုပ်၏ ဖခမည်း။ သူမျက်နှာပေါ်မှ ဇ သည် ကျွန်ုပ်ကို လှုပ်ခတ်ယိမ်းယိုင်စေသည်။

"သား၊ မယ်မယ်က သူကိုယ်သူ သရဏဂုံတင်မလို့တဲ့လား"

ကျွန်ုပ် ခေါင်းငုံ့ကာ မျက်နှာကို အောက်ပြန်ချလိုက်သည်။ သို့သော် ကြမ်းပြင်တွင် ထောက်ထားသော သူလက်ဖမိုးများက အ ထဲသို့ လိုက်ပါလာသည်။ လေ့ကားထစ်များပေါ်တွင် ရွှေရောင် ဝတ်ရုံ ထဲမှ ထွက်ပြူလာကာ ကျွန်ုပ်ဆီသို့ ဆန့်တန်းကမ်းလှမ်းခဲ့သော ကျွန် အလိုအလျောက် ပြေးဝင်ခိုမှီခဲ့သော လက်မျိုး မဟုတ်တော့ပါလား သူလက်ဖမိုးများသည် ခုံးခုံးထသော အကြောမျှင်၊ လျော့လျဲသော အသားပြင်၊ အရိုးအဆစ်များ ငေါငေါပေါ်သော လက်ချောင်းများ ဖြင့်, . .

သူ အိုမင်းခဲ့ပါပြီကော။

ဤအသိသာ ကျွန်ုပ်ကို လွှမ်းမိုးနေလေသည်။

"သားမယ်မယ် သိပ်များ မကျန်းမာ ဖြစ်နေသလား"

"မယ်မယ် တလောဆီက မကျန်းမာ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အခု သက်သာနေကောင်းနေပါပြီ ခမည်းတော်"

ကျွန်ုပ်လည်း အသံတွေ တုန်ချင်နေသည်။

"သမ္မူလဟာ တရားဓမ္မကို လက်တွေ့တကယ် သိသွားခဲ့ပြီကော အင်း. . မိမိကိုယ်မိမိ သရဏဂုံတင်ဖို့အထိ သူရင့်ကျက်နေပြီ။ အမှန်ဆို

"အမှန်မြတ်ဆုံး အလုပ်တစ်ခုကိုလုပ်ဖို့ သူသတိတရား ရှိပေးရမယ်"

ခမည်းတော်သည် ကျွန်ုပ်ကို လွှန်လျက် အပြင်သို့ ငေးမျှော်က ရေရွတ်နေသည်။ ပြီးမှ ကျွန်ုပ်ထံသို့ ဖျက်ကနဲ လှည့်ကြည့်သည်။ ထိုအခါတွင်မူ အိုမင်းသော မျက်နှာပြင်၊ ရီဝေသော မျက်ဝန်းအိမ်ထဲမှ စူးရှသော အလင်းတစ်ချက်ကို ကျွန်ုပ် မြင်လိုက်မိသည်ဟု ထင်သည်။

"သူက သံသရာအတွက် ပြင်ဆင်နေပြီ။ ခမည်းတော်မှာတော့ ကာယတမ်း ထိရောက်တဲ့ ပြင်ဆင်မှုမျိုး မရှိသေးဘူး။ ခမည်းတော် လုပ်စရာအလုပ်တွေ အများကြီး ကျန်သေးတယ်။ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တယ်ဆိုတာ သိပါလျက်နဲ့ အထမမြောက်သေးတာတွေလဲ ရှိနေတယ်။ လူတစ်ယောက်ဟာ သူ့ဘဝထဲက သူပိုင်ဆိုင်တဲ့ ကာလတွေ အတော်များများ၊ သူလုပ်ချင် ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ အတော်များများကို သူ့အတွက် အသုံးမချရဘဲ အခြားတစ်ပါးသူတွေအတွက် အသုံးချခဲ့ရတယ် ဆိုကြစို့။ အဲဒီလူဟာ ဘုရင်မင်းမြတ်ပဲ သားတော်"

ထူးဆန်းသော ထိုစကားလုံးများကို ကျွန်ုပ် နားမလည်ချင်။

ခမည်းတော် မျက်နှာတွင် အပြုံးတစ်ခု ဖြန့်ကြက် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သို့သော် ထိုအပြုံးသည် အင်အားမဲ့နေသည်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်သည်။

"ဆရာတော်ဆီကို သွားလိုက်ဦးနော် သားတော်။ ဆရာတော် အမှာရှိထားတယ် မဟုတ်လား"

ကျွန်ုပ် ခပ်မဆိတ်နေလိုက်သည်။

"ခမည်းတော် ပြန်တော့မယ်။ ရောက်နေတာ အတော်ကြာသွားပြီ"

ကြမ်းပြင်သို့ လက်ထောက်အားပြုလျက် ဒူးတုပ်ရာမှထပေးနေသော ခမည်းတော်ဆီသို့ ကျွန်ုပ် ချဉ်းကပ်မိသွားသည်။ ထို့နောက် ခမည်းတော်၏ လက်မောင်းမှ ဖေးမ တွဲထူပေးလိုက်သည်။ သူမတ်တတ် ရပ်ပြီးတွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦး နီးကပ်စွာ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိနေကြသည်။

သူမျက်လုံးများ ရီဝေလျက်ကပင် တောက်ပနေပါသလား။ ဖာနန္ဒာဂူ ဘုရားကြီးထဲက ရပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော် ကြီးလေးဆူကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူဖို့ရှိတယ် သားတော်။ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်မှာ
ပူဇော်ကြမယ့် ဘုရားပွဲတော်ကြီးအတွက် သားတော်နဲ့ တွေ့ချင်တယ်
ခမည်းတော်ဆီ ဝင်ခဲ့ပါဦး"

သူလက်မောင်းကို ကိုင်ထားဆဲဖြစ်သော ကျွန်ုပ်၏ လက်ဖမိုးပေါ်
သို့ ခမည်းတော်က ဖိအုပ်ဆုပ်ညှစ်သည်။ သူလက်ချောင်းများမှ
တင်းကြပ်ဆဲ အထိအတွေ့ကို ရရှိနေသည်။ ထို့နောက် သူ လက်
ရုတ်တရက်ခွာကာ ခမည်းတော် လှည့်ထွက်သွားသည်။

ကျွန်ုပ် နေရာမှာပင် မရွေ့မလျား ရပ်နေမိသည်။

ထိုအခါမှပင် ခမည်းတော်၏ ကျန်းမာရေးကို ကျွန်ုပ် တစ်ခွန်း
မမေးလိုက်မိကြောင်း သတိပြန်ရသည်။ အခြားမည့်သည် စကားများ
ကော ကျွန်ုပ် ပြောဆိုခဲ့သနည်း။ သူမေးသောအခါမှပင် မဲ့ယ်မယ်
နေကောင်းသော် ရှိကြောင်း ပြန်ဖြေခဲ့သော စကားတစ်ခွန်းသာ
ကျွန်ုပ် ပြောခဲ့ပါကလား"

ခမည်းတော်မျက်လုံးများကတော့ မွဲသီ ရီဝေနေသည့်ကြား
ဘာကြောင့် ဖျက်ခနဲ တစ်ချက် စူးလက် တောက်ပသွားခဲ့သနည်
ထို့အပြင် သူထိုင်ရာမှ အထတွင်ကော ဘာကြောင့် သူ့ကို ကျွန်
ဆွဲထူကူမပေးဖြစ်ခဲ့လေသနည်း။

ကျောင်းအောက်တွင် မြင်းသံလူသံများ ကြားလိုက်ရသည်။

ခမည်းတော်ပြန်ရန် သူတို့ ပြင်ဆင်နေကြပြီ။ စံကျောင်းပြတ
ပေါက်ဆီသို့ ကျွန်ုပ်လျှောက်သွားလိုက်သည်။ ကလန်းသံပျင် အဖွဲ
လူပ်လှုပ်ရွရွ ပြင်ဆင်နေကြသည်ကို အမှတ်မဲ့ပင် ငေးကြည့်မိသည်

ဦးဖီးနှင့် ဦးငလုံးတို့ ဇက်ကိုင်ပေးထားသော မြင်းဖြူကြီးပေါ်
ခမည်းတော်တက်ရန် ပြင်နေသည်။ အရိန္ဒမာလှံကို စွဲလျက် တမွှ
တိုင်းတစ်ခွင် ကဆုန်ဆိုင်းခဲ့သည်ဆိုသော ကျန်စစ်မင်းကြီး၊ မင်းရမန်
၏ ဥဿာတပ်ကို ထွင်းဖောက်စီးနင်း အောင်မြင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသော
ကျန်စစ်မင်းကြီး။ အရိမဒ္ဒနပူရ မင်းနေပြည်တော်ကြီးကို စည်ပ
ထွန်းကားအောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သော ကျန်စစ်မင်းကြီး။ ထို ကျွန်ုပ်
ခမည်းတော် ကျန်စစ်မင်းကြီးသည် မြင်းကုန်းနှီးပေါ် ရောက်အော

လူနှစ်ယောက် အကူအညီဖြင့် တက်နေရသည်လား။

ခမည်းတော်နှင့် သူလူများ တံတိုင်းမှ ထွက်ကာ တောင်ထန်းပင်
စည်းရိုးကို ကျော်လျက်အဝေးဆီသို့ ဧရောက်သွားတော့မှပင် ကျွန်ုပ်
ပြတင်းဆီမှ ခွာဖြစ်တော့သည်။ ဆရာတော်၏ မိန့်မှာချက်အရ သစ်ဝါး
ကျောင်းသို့ သွားရဦးမည်။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂၂)

တမ္ဘဒီပတိုင်းသို့ ဗုဒ္ဓတရားတော်၏ မျိုးစေ့ကို စတင်သယ်ယူကာ မွန်မြတ်စွာသော ထေရဝါဒအယူ ပြန့်ပွားထွန်းကားအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော မမွဒဿီရှင်အရဟံဆရာတော် စံမြန်းသီတင်းသုံးရာ သစ်ဝါးကျောင်းကလေးကား သာမန်ကျောင်းသခင်မ်းကလေးမျှသာပင်။

သို့သော် ဆရာတော်၏ သီလ သမာဓိ ပညာဂုဏ်တို့ကြောင့် ဤသာမန် ကျောင်းသခင်မ်းကလေးသည် ရိုးရှင်းစွာဖြင့် နက်ရှိုင်းနေလေသည်။ ခမည်းတော် ဆောက်လုပ်လျှုဒါန်းထားသော ဘုံဆင့် စံကျောင်းတော်ကြီးကို ဆရာတော်သည် ဆွမ်းအလှူပွဲ တရားပွဲ နှင့်ခမည်းတော်ကဲ့သို့သော ဒါယကာများအား လက်ခံတွေ့ဆုံသည့် အခါမျိုးမှသာ အသုံးပြုပြီး ထာဝရ သီတင်းသုံးတော်မူသည်မှာ ဤ သစ်ဝါးကျောင်းကလေးပင် ဖြစ်သည်။

မင်းဆရာဖြစ်လေသော ဆရာတော်၏ ကျောင်းသခ်ိမ်းတွင် မည်သည့် အဆောင်အယောင်မှ မရှိ။ ဦးခန်းဘုရားစင်တွင်သာ ရွှေဆင်းတုရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူနှင့် ကပ်လှူထားသော ပန်းအိုးများရှိသည်။

ရိုးစင်းရှင်းလင်းသော သစ်ဝါးကျောင်းနှင့် ကြည်လင်နက်ရှိုင်းသော ဆရာတော်၏ အသွင်တို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲမှာ ငြိမ်းအေးသွားသည်။

"ဒကာတော်လေး. . . . ရောက်လာပြီလား။ သက်သာသလိုနေ ဒကာတော်လေး"

ဆရာတော်သည် ဝါးကြမ်းခင်းပေါ်တွင် လက်တစ်သစ်မျှသာ ထူရှိသော ဖျဉ်စွပ်ဖုံနှင့် ထိုဖုံပေါ်တွင် ခင်းထားသော သားရေနွယ်ချပ်ပေါ်တွင်သာ ထိုင်နေတော်မူသည်။ ခြုံးခြုံမှု၊ အဆောင်အယောင်ကင်းမဲ့မှုနှင့် ရိုးစင်းရှင်းလင်းမှုတို့က ကျောင်းသခ်ိမ်းလေးထဲတွင် အင်းအားကြီးစွာ ဖြန့်ကြက်နေကြလေသည်။

လက်အုပ်ချီလျက်ပင် ကျွန်ုပ် ဆရာတော့်စကားကို စောင့်နေမိသည်။

"ဆရာတော့်ဘဝမှာ ဘုရားသာသနာတော်ကြီးအတွက် လူတွေရဲ့ အရေးကိစ္စထဲကို သုံးကြိမ်သုံးခါ မလွဲမရှောင်သာ ဝင်ရောက်ရမယ်ဆိုတာ ဆရာတော် သိထားပြီး ဖြစ်တယ်။ ပထမတစ်ကြိမ်က နတ်ရွာစံ အနိရုဒ္ဓဒေဝမင်းကြီး လက်ထက် သုဝဏ္ဏဘူမိက ပိဋကတ်တော်တွေ အရေး၊ ဒုတိယအကြိမ်က တကာတော် ကျန်စစ်မင်းကြီးရဲ့ သမီးတော် ရွှေအိမ်သည်ကို အကြောင်းပြုပြီး ဝင်ရောက်ခဲ့ရတဲ့ ပဋိက္ကရားအရေး ဖြစ်တယ်"

မျိုးခြားအယူဝါဒကွဲ မဋိက္ကရားမင်းသားအား တိမ်းရှောင်ဖို့ အရေးကို ဆရာတော်ဝင်ရောက် ဖျောင်းဖျပေးခဲ့ရကြောင်း ကျွန်ုပ် သိထားပြီး ဖြစ်လေသည်။

"တတိယအကြိမ်မှာ ဘယ်သူတွေရဲ့ အရေးဖြစ်လေမလဲဆိုတာ ဆရာတော်တွေးခဲ့တယ်။ အခုဖြစ်ပေါ်လာပြီ။ တကာတော်လေးနဲ့ တကာတော်လေးရဲ့ ဖခမည်းတော် မင်းကြီးတို့ အရေး ဖြစ်နေတယ်"

လက်အုပ်ချီထားသော လက်အစုံကို ရင်ညွန့်သို့ ဖိကပ်မိသွားသည်။ ဆရာတော် အဘယ်ကို ရည်ညွှန်းလေသနည်း။

"ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကိုယ်တိုင်သည်ပင် ရောဟိဏီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြစ်ရေကို အကြောင်းပြုပြီး ရန်စစ်ကြီး ဖြစ်ကြအံ့ဆဲဆဲ ကပိလဝတ် သာကီဝင် မင်းတွေနဲ့ ကောလိယ သဲကီဝင်မင်းတို့ အရေးမှာ အကြားဝင်တော်မူခဲ့ရသေးပါကလားလို့ နှလုံးသွင်းရတယ်"

ရောဟိဏီ မြစ်ရေကို သူရထိုက်၊ ငါရထိုက် ငြင်းခုန်ကာ စစ်ကြီးဖြစ်အံ့ ရင်ဆိုင်မိကြသော ကပိလဝတ်နှင့် ကောလိယ ဇာတ်ကြောင်းကို မယ်မယ် ပြောပြဖူး၍ ကျွန်ုပ် သိထားပြီးဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် ထိုဇာတ်ကြောင်းဖြင့် ပမာခိုင်းနှိုင်းလိုက်ပါပကော။

"သာမဂ္ဂိမေဝ သိက္ခေယျ၊ ဗုဒ္ဓေဟေတံ ပသံတိတံ။ သာမဂ္ဂိရတော ဧမ္မဌော ယောဂက္ခေမာ နဝံသတိလို့ နှစ်ပြည်ထောင် သာကီဝင်မင်းတွေကို ဘုရားရှင် ဆုံးမစကား ဟောကြားခဲ့တယ်။ အနက်ကတော့ မင်း အပေါင်းတို့ ညီညွတ်ရန်ကိုသာ ကျင့်ကြံအား ထုတ်ကြ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို အဆုဆူသော ဘုရားရှင်တို့ ချီးမွမ်းအပ်ပေ၏။ ညီညွတ်ခြင်း၌ မွေ့ခြိုက်ပျော်ပိုက်ကာ သုစရိုက်ဆယ်ပါးတရား၌ တည်သူသည် ယောဂလေးတန် ကုန်ရာ မှန်သည့် နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာမှ မလျှောကျ မဆုံးရှုံးချေတဲ့ တကာလေး"

ကျွန်ုပ် တုန်လှုပ်သွားသည်။ ခမည်းတော်နှင့် ကျွန်ုပ် ဤနှစ်ဦး၏ အရေးကိစ္စ။ သားဖနှစ်ယောက်တို့အကြားမှ အရေးအရာသည် သာကီဝင် နှစ်ပြည်ထောင်တို့ အကြားမှ ရောဟိဏီမြစ်ရေ စစ်ပွဲနှင့် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ဖြင့် နှိုင်းခိုင်းလောက်ရအောင် ကြီးကျယ်နေသတဲ့လား။

ဆရာတော်ကား မျက်လွှာချမြဲလျက်ကပင် ဆက်လက်မိန့်ကြား နေသည်။

"အိုမင်းမစွမ်း ရှိလာသူများဟာ ယခုဘဝ နောင်ဘဝအ တွက် မိမိလုပ်စရာတွေကို ပြီးစီး ထမြောက်အောင် လုပ်ဆောင်မ သွားနိုင်မှာကို ပူပန်တတ်လာကြတယ်။ အိုမင်းမစွမ်းရှိတဲ့ ဘုရင်တစ် ပါးဆိုရင် ပိုပြီး ပူပန်သောက ဖြစ်ပေမယ်"

ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်ရန်မှအပ ကျွန်ုပ်မှာ ဘာမှလျှောက်တင် စရာမရှိပေ။

"ဒကာတော်မင်းကြီးဟာ ဒီနေ့ ဆွမ်းကပ်လှူဒါန်းပြီးနောက်

ဆရာတော်ကို အားကိုးတကြီးနဲ့ လျှောက်ထားခဲ့တယ်။ သူ့စကားတွေရဲ့ အနှစ်ချုပ်ကတော့ သူဟာ အနှစ်သုံးဆယ်နီးပါး အရိမဒ္ဒနပူရရဲ့ တမ္ဗဒီပတိုင်းအတွက် ထီးနန်းပလ္လင်ကနေပြီး အုပ်ချုပ်စီမံခဲ့ပြီးပြီ။ အခုအခါမှာ သူဟာ ဇရာထဲကို ချဉ်းနင်းခဲ့ပြီ။ သူ့ရဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ်ဘဝကို ပြန်သုံးသပ်ကြည့်လိုက်တော့ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာတွေ အောင်မြင်ခဲ့တာတွေရှိသလို မလုပ်ချင်ပဲ လုပ်ခဲ့ရတာ လုပ်သင့်တာတွေ မလုပ်ခဲ့ရတာ ကျေးဇူးရှိထားသူတွေအပေါ် အပြည့်အဝ ကျေးဇူးမတုံ့ပြန် မပေးဆပ်နိုင်ခဲ့တာတွေ အများကြီး ရှိနေပါလားလို့ သူသုံးသပ်မိသတဲ့။ ဒါတွေအတွက် နောင်တ ပူပန်ခြင်းတွေ နှိပ်စက်နေတဲ့အတွက် တရားအမြိုက်နဲ့ ဆေးကြော သန့်စင်ပေးပါလို့ ဆရာတော်ဆီကို ဦးတိုက်လျှောက်ထား ရှာတယ်"

ကျွန်ုပ်နှင့် ပတ်သက်လာမည့်အကြောင်းကို စောင့်မျှော် နားစွင့် ရလေသည်။

"သူ့ရဲ့ နောင်တပူပန်ခြင်းတွေအနက်မှာ တကာတော်လေးတို့ သားအမိနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့အကြောင်းကိစ္စလည်း တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်တယ်။ သမ္ဘူလဟာ သူ့ကျေးဇူးရှင်။ သူနိမ့်ပါးစဉ်က သူ့ကို စိတ်ဓာတ် ခွန်အားတွေ အများကြီး ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့တဲ့ ပါရမီဖြည့်ဘက်လို့ သူ ကျူးရင့်တယ်။ ဒါပေမယ့် သမ္ဘူလအပေါ်မှာ သူဟာ ဘွဲ့တံဆိပ် နာမတစ်ခု၊ ရတနာအချို့နဲ့ ကျွန်သုံးရွာကိုသာပဲ ပေးအပ် ပိုင်ဆိုင်စေခဲ့တာကလွဲလို့ ထိရောက်တဲ့ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်မှု မပြုနိုင်ခဲ့ဘူးလို့ ဆိုတယ်"

ဆရာတော်ရှေ့မှောက်တွင် ကိုယ်ခန္ဓာကြီးသာ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေရသော်လည်း အတွေးများကား အရှိန်အဟုန်ဖြင့် လှုပ်ရှားနေကြပေပြီ။

"ထိုနည်းတူစွာပဲ တကာတော်မင်းကြီးဟာ တကာတော်လေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထိခိုက်ခံစားစွာနဲ့ ဆရာတော်ရှေ့မှာ ရေရွတ်မြည်တမ်းခဲ့တယ်"

ဇရာအရေးအကြောင်းများဖြင့် လျှောလျအိုမင်းနေသော ခမည်းတော်မျက်နှာကို မြင်ယောင်လာမိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ထီးညွှန့်နန်းလျာ ထားချင်လှတဲ့ တကာတော် မင်းကြီးဟာ အပယ်ရတနာမိဖုရားကြီးက သမီးတော်လေး ရွှေအိမ်သည်ကိုပဲ ဖွားမြင်ခဲ့လေတော့ အခက်ကြုံခဲ့ရတယ်။ ရွှေအိမ်သည်က သား ယောကျ်ားလေး ဖွားမြင်တဲ့အခါမှာ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာသွားခဲ့ပြီး မြေးတော်ကို ချစ်ခင်အားကိုးစွာနဲ့ ကလေးအရွယ်မှာပဲ ရင်ခွင်ပိုက် ဘိသေက ဆင်မြန်းပေးခဲ့တယ်။ ငါ့နန်းဟာ ငါ့မြေးဖို့သာ။ ငါကား နန်းစောင့်သာလို့ ကြွေးကြော်ခဲ့တယ်"

ဆရာတော် ဘာကြောင့် ဤမည်းမှောင်သော အတိတ်ကို တူးဆွနေရသနည်းဟု ကျွန်ုပ် မသက်မသာ ခံစားလာရတော့သည်။

"သည့်နောက် သူနန်းသက် နှစ်နှစ်ရှိပြီးချိန်မှာမှ တကာတော်လေးတို့ သားအမိ ရောက်လာတယ်။ အင်း အဲဒီအချိန်က ဒကာတော်လေးဟာ ခုနစ်နှစ်သားအရွယ်ပဲ ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား"

မေးခွန်းတစ်ခုက ရင်ထဲတွင် လှိုက်ဝှန် ဆူပွက်လာသည်။ သူထီးနန်းရပြီး နှစ်နှစ်လုံးလုံး တပည့်တော်တို့ သားအမိကို ဘာကြောင့် ပစ်ထားခဲ့ပါသလဲ ဘုရားဟူသော မေးခွန်း။ ဤမေးခွန်းကို မယ်မယ်အား ကျွန်ုပ်မေးခဲ့စဉ် မယ်မယ်ဖြေခဲ့သော အဖြေစကားကို ကြားယောင်မြန်သည်။

"နှစ်နှစ်လုံးလုံး သူပစ်ထားခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး သား၊ ပတ္တမြားလက်စွပ်ပေးခဲ့စဉ်ကတည်းက သားယောကျ်ားလေးမွေးလာရင် နန်းတော်ကို လိုက်လာခဲ့ဖို့ သူမှာခဲ့ပါတယ်။ သားကိုမွေးပြီးချိန်မှာ သားက သိပ်ငယ်နေသေးလို့တစ်ကြောင်း၊ တမ္မဒီပတိုင်းကလဲ စစ်မက်ထူ ပြောနေချိန်မို့ တစ်ကြောင်းကြောင့် သားရဲ့ဘိုးနဲ့မယ်မယ်တို့ တိုင်ပင်ပြီး သားခုနစ်နှစ်သားအထိ နေခဲ့ကြတာပါ။ သူပစ်ထားတာ မဟုတ်ပါဘူး သားရယ်။ မယ်မယ်တို့ကသာအချိန်စောင့်ခဲ့ကြတာပါ"

မယ်မယ့် အဖြေစကားမို့သာ နားထောင်ခဲ့ရသော်လည်း ဤသည်ကို ကျွန်ုပ် ဘဝင်မကျနိုင်ခဲ့ပေ။ ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် ပရိမ္ဗသော တောင်နှင့် ကြောင်းဖြူအရပ်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ကို ရှာဖွေစုံစမ်း လွှတ်ရန် သတိမရဘူးတဲ့လား။ ကျေးဇူးရှင်ပါရမီဖြည့်ဘက်ဟု သူ မြည်တမ်းခဲ့သော

သူသမ္မုလ၏ ကျေးဇူးတရားကို နှစ်နှစ်မျှသော ကာလအတွင်း သူသတိမရခဲ့ဘူးတဲ့လား။ကျွန်ုပ်တို့သာ အရိမဒ္ဒနပူရသို့ လိုက်မသွားခဲ့ပါက ကျွန်ုပ်တို့ သားအမိကို သူတစ်သက်လုံး ပစ်ထားမတဲ့လား. . ။ မယ်မယ့်ကမူ ကျွန်ုပ်ကို ဤသို့ပူလောင်သော အတွေးစများဖြင့် ဆင့်ပွားမခံစားရန် ဖျောင်းဖျခဲ့ချေသည်။

"သားအရင်း မြေးအဖျားဆိုသော်လည်း မြေးကားအရင်း၊ သားကအဖျား ဖြစ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတဲ့ စကားကို သူရွတ်ဆို ညည်းညူတယ်။ နောက်ဆုံး ဘုန်းလက်ရုံးအာဏာနဲ့ ပြည့်စုံပြီး သက်ဦးဆံပိုင် ဘုရင်မင်းမြတ်တစ်ပါးဟာ သူ့ရဲ့ကိုယ်ရေးအမှု ကိစ္စတွေမှာ အနည်းနဲ့အများ ဆုံးရှုံးနစ်နာရတယ်နဲ့ တူပါရဲ့လို့ သူ့ကိုယ်သူ မှတ်ချက်ချတယ်။ အောင်မြင်ကြီးကျယ်သူတွေရဲ့ နှလုံးဟာ လူတွေထင်သလို မဟုတ်ပဲ၊ သူအကြောင်းနဲ့သူ ကွဲကြေပျက်စီးနေတတ်ပါကလားလို့လဲ သူစကားနဲ့သူ သံဝေဂယူတယ်။ ဆရာတော်က သူ့ကို ကဲ ကဲ၏ အကျိုးတရားကို လေးနက်စွာ ယုံကြည်ဖို့နဲ့ အစိုးရသူ၏ အစိုးမရခြင်း အနှံတ္တတရားနဲ့ ဖြေသိမ့်ဆုံးမလိုက်ရတယ် ဒကာတော်လေး"

"သူ တပည့်တော်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာများလျှောက်ထားသွားပါသေးလဲ ဘုရား"

ခမည်းတော်သည် ဆရာတော် မထေရ်မြတ်ကြီးထံ ခံစားမှုမျှားလာရောက်ဖွင့်အံကာ ဆရာတော်၏ အရှိန်အဝါဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို နှစ်သိမ့်ပေးရန် အကူအညီ တောင်းခဲ့လေသလားဟု သံသယ ဖြစ်လာသဖြင့် ဆရာတော်ကို ကျွန်ုပ် မေးမြန်းလျှောက်ထားလိုက်မိသည်။

"ဒကာတော်လေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာမှ လျှောက်ထားမသွားဘူး။ သူ သောက ပရိဒေဝကိုပဲ ဖွင့်အံသွားခဲ့တယ်"

ရင်ထဲမှာ အနည်းငယ် သက်သာရာ ရသွားသည်။ စင်စစ် ကျွန်ုပ် ရောက်လာမည်ဟုလည်း ခမည်းတော် မသိခဲ့။ ဆရာတော်ထံတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ခမည်းသားနှစ်ဦး ကြုံကြိုက် ဆုံဆည်းခဲ့ခြင်းသာပင်။

"တပည့်တော်ကို ဘာများ မိန့်ကြားစရာ ရှိပါသလဲ ဘုရား"

လျှောက်ထားပြီးမှပင် ကျွန်ုပ်၏ မေးခွန်းသည် မယဉ်ကျေးသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စကားဖြစ်ကြောင်း သတိထားမိတော့သည်။ တမွဒီပ၏ သာသနာပိုင်ချုပ် တစ်နိုင်ငံလုံး၏ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော် ဘုရားကြီးအား ကျွန်ုပ် မေးမိသည်မှာ ရိုင်းပျသွားချေပြီလား။

"တကာတော်လေးက မင်းကြီးရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသားတော် ဖြစ်တယ်"

ဒါပေမယ့် ထီးနန်း အရိုက်အရာခံ သားတော် မဟုတ်ပါဘူး ဘုရားဟု ထက်ကြပ်မကွာပင် စိတ်ထဲက ရေရွတ်မိလေသည်။

"နောင်တ ပူပန်ခြင်း၊ ကုက္ကစ္စတရားတွေနဲ့ ငြိမ်းအေးမှုမရ ရှိသေးတဲ့ ဖခင်တစ်ယောက်ရဲ့ နှလုံးသားကို သား တစ်ယောက် အနေနဲ့ ဒကာတော်လေး တတ်နိုင်တဲ့ဘက်က ကုစားဖြေသိမ့်ပေး နိုင်မယ်လို့ ဆရာတော် မျှော်လင့်ပါရစေ။ ဒီနေရာမှာ တိုင်းပြည် အရှင်ဘုရင်မင်းမြတ် ဆိုတာတွေ၊ ထီးနန်းပလ္လင် ဆိုတာတွေကို ဖယ်ခွာချထားကြစေချင်တယ်"

ရဲရဲနီသော သံတွေခဲပေါ်သို့ ရေများ လောင်းသွန်ချလိုက်သည့် အခါ ရှဲခနဲ မြည်သံနှင့်အတူ အငွေ့ခြောင်းခြောင်း ထသွားလေသည်။ ရဲရဲနီသော သံတွေခဲကား ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသားပင်။

ဆရာတော်သည် ခမည်းတော်အပေါ် မည်မျှ နာလည်၍ ကျွန်ုပ်အပေါ်တွင်ကော မည်မျှအထိ သိမြင်ထားလေသနည်း။ ကတိ ဝန်ခံစကား တစ်စုံတစ်ခု လျှောက်ထားရန် ကျွန်ုပ်မှာ အသင့်မရှိ။

"တပည့်တော်ကို ခွင့်ပြုတော်မူပါဘုရား"

နှုတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားသော ဆရာတော်အား ဝတ်ပြုပြီး ကျောင်းသခ်ိမ်းလေးကို ကျွန်ုပ် ခွဲခွာခဲ့သည်။

တောင်ထန်းပင်စည်းရိုးကို လွန်သည်နှင့် မြင်းကို ဇက်ဖွင့် ကဆုန်စိုင်းလိုက်တော့သည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် စကြာဝဠာတံတိုင်း၏ ဟိုမှာ ဘက်အထိ ထွက်ပျံပစ်လိုက်စမ်းချင်တော့သည်။

◆ ◆ ◆

(၂၃)

ခမွဒသီ ဆရာတော်ကြီး အမျှူးပြုသော သံဃာတော်များအား မယ်မယ် ဆွမ်းအမှုဒါနဖြင့် ပူဇော်သည့် အလှူပွဲပြီးသည့် နောက် သုံးရက်မြောက်တွင် ကျွန်ုပ် ဓညဝတီသို့ ထွက်ခွာခဲ့ရသည်။

မရဏကာလံပရိယန္တံ . . . အစချီကာ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ပါ၏ဟု မယီမယ် ရွတ်ဆိုခဲ့သည်။ မယ်မယ်၏ အပြုအမူကို မူလက ကျွန်ုပ်မသိခဲ့။ သေဆုံးသူများအား သုသန်တွင် သရဏံဂုံ တင်သောအမှုကို မယ်မယ်က အသက်ရှင်လျက်ဖြင့် မိမိ ကိုယ်မိမိ ထိုသို့ သရဏံဂုံတင်ခြင်းမှာ မထိတ်သာ မလန့်သာ ဖြစ်ရ ကြောင်း မယ်မယ့်ကို ကျွန်ုပ် ပြောခဲ့သည်။

ဆရာတော်က သေသူ၌ သရဏံဂုံတင်ခြင်းသည် အချည်းနှီး ဖြစ်ကြောင်းနှင့် အသက်ရှင်စဉ် မိမိကိုယ်မိမိ ဤသို့ သရဏံဂုံတင် ခြင်းသာလျှင် အတ္တသန္ဓိယျာတန သရဏံဂုံ ရတနာသုံးပါး၌ ဆောက် နှင်း၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စွန့်ခြင်း၊ တပ္ပရာယဏ သရဏံဂုံ ရတနာ သုံးပါး၌ လှဲလျောင်းခြင်း၊ သိဿာဘာရူပဂမနသရဏံဂုံ၊ ရတနာသုံးပါး၌

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထူမည့်အဖြစ် ဆည်းကပ်ခြင်း၊ ပါဏိပါတ သရဏဂုံ၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ် အာသုက်စွန့်၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်း၊ သရဏဂုံလေးမျိုးကို ဟောကြား လျက် မယ်မယ်၏ သရဏဂုံတင်ခြင်းသည် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ စစ်မှန်သော အပြုအမူဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူလေသည်။

မယ်မယ့် အလှူပွဲပြီးသောအခါ ဆရာတော်က ကျွန်ုပ်နှင့် ပတ်သက်သော စကားဆိုရန်ရှိသည်ဟု မိန့်ပြန်သည်။ ခမည်းတော် မင်းကြီးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မည်သို့ ဆိုဆုံးမဦးမည်နည်းဟု ကျွန်ုပ်တွေးမိကာ စိတ်နှလုံး ကျဉ်းကြပ်သွားခဲ့သေးသည်။

သို့သော် ဆရာတော် မိန့်တော်မူသည်မှာ ခမည်းတော်နှင့် မပတ်သက်ခဲ့။

ကျွန်ုပ်နှင့် တိုက်ရိုက်ပတ်သက်သော အကြောင်းခြင်းရာပင် ဖြစ်သည်။

"တူရွင်းတောင်ခြေမှာ ဒကာတော်မင်းကြီးဟာ ရေကန်တစ်ကန်တူးပြီး ကြာမျိုးငါးပါးစိုက်ခဲ့တယ်။ လူသူလေးပါး အရောက်အပေါက်မရှိတဲ့ အဲဒီဒေသကို ဘေးမဲ့တော သတ်မှတ်ထားတယ်။ ကျေးငှက်သာရကာတွေ ဘာသာဘာဝ တွန်ကြူးသံကလွဲပြီး အသံဗလံတွေ တိတ်ဆိတ်။ အလွန်သာယာ အေးချမ်းတဲ့နေရာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ ရေကန်၊ ကြာတော၊ ဥယျာဉ်မှာ ပိဋကတ်တိုက်တစ်ခု တည်ဖို့ ရှိတယ် ဒကာတော်လေး. . ."

ပိဋကတ်တိုက်။ ဝေးလံသီခေါင်သော တူရွင်းတောင်ခြေ အရပ်ဒေသ။ ကျွန်ုပ်နှင့် မည်သို့ သက်ဆိုင်မည်နည်းဟု တွေးမိနေစဉ်. .

"ပိဋကတ်တိုက်တည်ဆောက်ဖို့၊ ပိဋကတ်တော်များ ထားရှိပူဇော်ဖို့သာမက အဲဒီမှာ ပိဋကတ်တော်များကို သင်ယူလေ့လာဖို့ အတွက် တကာတော်လေးဦးစီး ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မယ်။ သိက္ခာ သုံးပါးနဲ့ ပြည့်စုံတော်မူတဲ့ သံဃာတော်ခုနစ်ပါးတို့က ပိဋကတ်တိုက်ရဲ့ အလှည့်ကျ အစိုးအမှူးများအဖြစ် သီတင်းသုံးကြလိမ့်မယ်။ ဒီအမှုတွေကို ဆောင်ရွက်

ဖို့ ဒကာတော်လေး လက်ခံစေလိုတယ်"

မဟာထေရ်အရှင် အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ၊ အရှင်သုမေဓ ပဏ္ဍိတ်၊ အရှင်ငြဟ္မဝါလ၊ အရှင်ငြဟ္မဒေဝ၊ အရှင်သောန၊ အရှင်သယ် သေနဝရပဏ္ဍိတ် ဆရာတော်ကြီး ခုနစ်ပါး၏ အမည်စာရင်းကို ဆရာတော်က ကျွန်ုပ်အား ပြသသည်။

မယ်မယ်က ထိုတာဝန်ကို ယူရန် ကျွန်ုပ်အား လှိုက်လဲစွာ တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ "တိုင်းပြည်နဲ့ နိုင်ငံကို ထိပါးတဲ့ ခေါဘိဏီ ရန်သူတပ်တွေကို ထွက်တိုက်ဖို့ သေနာပတိမင်း ခန့်အပ်ခံလိုက်ရတာမျိုးထက် ပိုပြီး ကြီးကျယ်တဲ့အလုပ်ပဲသား။ဟိုဟာက စစ်သေနင်္ဂနဲ့ မျိုးခြားရန်သူကို တိုက်ရတာ။ အခုဟာက အဝိဇ္ဇာနဲ့ မောဟတွေကိုတိုက်ဖို့ သားကို ခမ္မသေနာပတိအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်တာလို့ နားလည်ပါသား၊ ဂုဏ်ယူပါသား" ဟု မယ်မယ်သည် မျက်ရည်တွေဝဲကာ ပြောခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်၏ မိန့်မှာချက်၊ မယ်မယ်၏ အားပေးချက်များကြောင့် ထိုပိဋကတ်တိုက်ကိစ္စကို ကျွန်ုပ် လက်ခံလိုက်ရသော်လည်း စိတ်ထဲမှမူလှိုက်လှဲဝင်စားခြင်း မရှိခဲ့။ တူရွင်းတောင်ခြေဒေသ၊ ရေကန်တစ်ကန်နှင့် ဘေးမဲ့တောဟူသော အချက်များကသာ လူသူလေးပါးနှင့် သီးခြားနေလိုသော ကျွန်ုပ်၏ ဆန္ဒနှင့်ကိုက်ညီသဖြင့် လက်ခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် ထိုပိဋကတ်တိုက်ကိစ္စကို စတင်ရန် ပြင်ဆင်နေချိန်မှာပင် ညဥတီ သံပျင်အဖွဲ့ထံမှ စာချွန်ရောက်လာခဲ့သည်။ ရက္ခိုင်ဒေသ သက်မျိုးနွယ်စု တစ်စုဖြစ်သော မင်းကတုံ၏ လူများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ရှိနေကြောင်း၊ ထောင်ထားခြားနားရန် လူသူလက်နက် စုနေသည်ဟု သတင်းရကြောင်းနှင့် ခညဥတီ မင်းကိုယ်တော်တိုင် ကြွချီရှင်းလင်းပေးပါရန် တောင်းပန်လျှောက်ကြားစာ ဖြစ်သည်။

မယ်မယ်၏ ကျန်းမာရေးမှာလည်း အတော်အတန်ကောင်းမွန်တိုးတက်လာခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ပိဋကတ်တိုက်ကိစ္စ၌ စိတ်အားထက်သန်ခြင်း မရှိသည့်အတူတူ တောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်အရေး ပေါ်လာသည့်အတွက် ကျွန်ုပ် ခညဥတီသို့ ထွက်ခွာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှုပ်ထွေးသော အတွေးစဉ်များဖြင့် ဖွဲ့ချည်ခြင်း ခံနေရသည့် ဤ အရိမဒ္ဓနပူရမြေပေါ်မှ ထွက်ခွာခဲ့ရခြင်းကို ကျွန်ုပ် ကျေနပ်မိသည် မှာလည်း အမှန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

◆ ◆ ◆

(၂၄)

သက်မျိုးနွယ်စု မင်းကတုံ၏ လူများ ထောင်ထားခြားနားမှုမှာ ပြောပလောက်စရာ မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ စင်စစ်မှု သက်မင်းတုံ ကိုယ်တိုင်သည်ပင်လျှင် ခမည်းတော်၏ ကြေအေး စေ့စပ်မှု အရ ရန်မီးငြိမ်းသတ်ကာ မဟာမိတ်လက်အောက်ခံ ဖြစ်ပြီးခဲ့ပေပြီ။ သက်မျိုးနွယ်စုတို့သည် သူတို့ ခေါင်းဆောင် မင်းကတုံ၏ စစ်ပြေ ငြိမ်းရေးကို လက်မခံနိုင်ကြဘဲ ရှိသမျှ လူသူလက်နက်ကို စုဆောင်းကာ တစ်စခန်းထကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တပ်ဦးတံခွန်မှ ခွဲတက်လာပြီဟု သတင်းရလျှင် ရခြင်းပင် သက်မျိုးနွယ်စုတို့သည် အလွယ်တကူပင် အညံ့ခံကြသည်။ သူတို့အားလုံးကို သုံးအဖြစ် ခေါ်ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ သုံးမှလွတ်ကာ တောင်စဉ် ခုနစ်ခရိုင်အနက်မှ တစ်ခုသောခရိုင်၏ အစိုးအုပ်ခြင်း နယ်ပယ် သတ်မှတ်ပေးထားလိုက်သည်။ ထိုအခါ သက်မျိုးနွယ်စုတို့သည် ကျေနပ် ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် ငြိမ်းချမ်းသော သစ္စာတော်ခံများအဖြစ်ကို ခံယူသွားကြသည်။

ရတနာပုံစာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြန်မာ့ရိုးရာ နေပြည်တော်တွင် မင်းဘဏ္ဍာ အခွန်အတုပ်များ အရေးကို စိစစ်ခန့်ခွဲရန်လည်း ပြောပလောက်အောင် မရှိပေ။ ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်စား အကဲဖြတ်သက်ရောက်စေလိုက်သော သံပျင်အမတ်အဖွဲ့ နှင့်ပတ်သက်၍ အားလုံးနှစ်သက်ထိုက်ကျ ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

ညဥတီနှင့် တောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်ကို လှည့်လည်ရင်း ဆောင်ရွက်ဖွယ်များနှင့် အချိန်ကို ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။ ဤ ကာလများအတွင်း မင်းမူရေးရာများ၌ စိတ်ကို နှစ်မြုပ်ထားနိုင်ခဲ့သော်လည်း အမှုကိစ္စများ ပြီးဆုံးသွားသည်နှင့် အတွေးများ ပျံ့လွင့်ရ ပြန်သည်။

မယ်မယ်၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး၊ ဓမ္မဒဿီ ဆရာတော် အရှင် အရဟံ၊ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်တို့ သားအမိ အကြောင်းများက အတွေးထဲကို အလိုအလျောက်ပင် ဝင်ရောက်လှည့်လည်ကြသည်။ မင်းနန်းသူရွာ ကွန်သာယာမှ ဖြစ်ရပ်ကလည်း ပူနွေးလတ် ဆတ်ဆဲ။

အထီးတည်း ခံစားရမှုဖြင့် ဆောက်တည်မဲ့ ဝေဒနာများက ဘောင်ဘင်ခတ်လာကြသည်။ ဧရာဝတီဆိပ်ကမ်းတွင် ကြုံခဲ့ရသောဦးဇင်၏ ဖောင်ဖွဲ့လေ့ကျင့်မှုမှ သေနင်္ဂဗရိယာယ်ကိုလည်း အမှတ်တရ တွေးမိသည်။ ပျက္ခယွေတောထဲတွင် ကျွန်ုပ်၏ လှုံလျင်နှင့် အလောင်းစည်သူ၏ မြားတံတို့ အတူတကွ ဆုံစည်း စွဲဝင်ကာ လဲကျသေဆုံးနေသော တောဝက်ကြီး ကိုလည်း မြင်ယောင်ပြန် သည်။

မယ်မယ်၏ စူးရှထက်မြက်သော စကားလုံးများ။ အရှင် အရဟံ ဆရာတော်ကြီး၏ ဆုံးမစကားများ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး၏ ဇရာဖိစီးသော မျက်နှာနှင့် ရီဝေမှုန်သီ မျက်လုံးများက စက်ရာဆောင်၏ ညဉ့်များစွာတို့ကို ခြယ်လှယ်နေကြသည်။ ငဆောင်ချမ်း ရွာသားတစ်ယောက် ရေရွတ်ခဲ့သော စကားများကလည်း နားထဲမှ မထွက်။ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်၏ ကရုဏာအကြည့်နှင့် မေတ္တာ မျက်ဝန်းအိမ်များအနီးတွင် အလောင်းစည်သူ၏ မျက်နှာပေါ် လာတတ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ အိပ်မက်ထဲ၌ ကျွန်ုပ်သည် သရဖါမုခ်တံခါးဝတွင် ရပ်နေသည်ဟု မြင်မက်သည်။ ကျွန်ုပ်၏ရှေ့တွင် လမ်းမြောများသည် မြားမြောင်လှစွာ အပြိုင်းအရိုင်း ဖြာထွက်နေလေရာ မည်သည့်လမ်းကို

လျှောက်ရမှန်းမသိဘဲ ချောက်ချားနေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည် အိပ်မက်မှ လန့်နိုးလာကာ မောဟိုက်နေတတ်လေသည်။

တစ်ရံတစ်ခါလည်း အိပ်မက်ထဲတွင် ကျွန်ုပ်သည် ကြီးမားလှစွာသော ကွန်ပြောက်တရားရုံးကြီး တစ်ခုထဲရောက်နေတတ်သည်။ သင်ဖမတရားစိုးအဖွဲ့ဝင်များမှာ ကွန်တစ်ခုလုံးအပြည့် ရှိနေပြီး ကျွန်ုပ်နှင့် တရားယှဉ်တက်မှာ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်နှင့် အလောင်းစည်သူတို့ ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ အမှုဖြစ်ပွားကြသည်မှာ ထီးဖြူတစ်လက်ကို ပိုင်ဆိုင်အငြင်းပွားမှုဖြစ်ပြီး သင်ဖမအဖွဲ့က ကျွန်ုပ်ကို အနိုင်ပေးစီရင် လိုက်ကြသည်။ ထီးဖြူကို ကျွန်ုပ် လှမ်းယူလိုက်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ် လက်ထဲရောက်လာသောအခါ ထီးဖြူမဟုတ်တော့ဘဲ ပျက္ခယွေ တောင်ပေါ်မှ မုဆိုးစဉ့်လှမ်းပေးသော တောဝက်တံစို့ကင်ကြီး ဖြစ်နေလေရာ ချောက်ချားတုန်လှုပ်စွာဖြင့် အိပ်မက်မှ လန့်နိုးခဲ့ ရပြန်လေသည်။

ခြောက် အိပ်မက်များကိုသာ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု မြင်မက်လာသည့် နောက်ဆုံး၌ ဓညဝတီတွင် ကျွန်ုပ် တစ်ကိုယ်တည်း အထီးကျန်ဆက်လက်မနေသင့်တော့ဟု စဉ်းစားမိသည်။ မင်း တစ်ပါး၏ အဆောင်အယောင်များနှင့် ဘုန်းအာဏာတို့သည်လည်း ကျွန်ုပ်၏ ငြိမ်းအေးပြည့်စုံမှုကို မပေးနိုင်ကြ။

တမွဒီပတိုင်းနှင့် အရိမဒ္ဒနပူရ နေပြည်တော်တို့သည်ပူနွေးသော အခိုးအငွေ့များဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို ဆွဲငင်ဖမ်းစားနေသည်ဟု ခံစားလာရသည်။ ထို့ကြောင့် ဓညဝတီသို့ ရောက်ပြီး တစ်လမပြည့်မီမှာပင် အရိမဒ္ဒနပူရသို့ ပြန်ရန် ကျွန်ုပ် ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

ဤဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း အလျင်အမြန် မဆိုင်းမတွ ပြန်ဖြစ်ဖေသော နောက်ထပ်အကြောင်းတစ်ခု ပေါ် ပေါက်လာသည်။ ယင်းကား အရိမဒ္ဒနပူရမှ ရောက်လာသော မြင်းစေတမန် ဖြစ်သည်။ မြင်းစေတမန်သည် အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်၏ သဝဏ်ကို သယ်ဆောင်လာသည်။ သဝဏ်ပါ အကြောင်းအရာမှာ မယ်မယ် ဝေဒနာသည်းနေ၍ ဟမြန်ဆုံးလာခဲ့ပါရန် မှာကြားချက် ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝက်ကြီးအင်းရွာစပ် တောအုပ်သို့ ရောက်ချိန်မှာ ညဉ့်သန်းခေါင်ချဉ်းတော့မည်ဖြစ်သည်။ မယ်မယ့်အတွက် ကြီးစွာသော ပူပန်ကြောင့်ကြစိတ်ဖြင့်အရပ်အနား မရှိသလောက် နေ့ရောညပါ ခရီးပြင်းနှင်ခဲ့လေရာ ဝက်ကြီးအင်းရွာအဝင် တောအုပ်ရောက်သောအခါ မြင်းသည် ကလန်အစုမှ မြင်းကြီးများမှာ အဆမတန် မောဟိုက်၍ ခြေကုန်သွားကြတော့သည်။

ကလန်မှူးတစ်ဦးက ပိန်းပိတ်သား မှောင်မည်းနေသော တောအုပ်ကို ညွှန်ပြကာ ဆက်လက်သွားရန် မည်သို့မျှ မဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း မြင်းများမှာလည်း မျက်ဖြူလန်ကာ အမြှုပ်တစီစီထွက် နေကြပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောလေသည်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ခဏတာမှ တမှတ်ပင်တိုင်းသို့ အရောက်ခရီးတစ်လျှောက်တွင် မြင်းသုံးစီးအထိ လဲခဲ့ရသည်ဖြစ်လေရာ ကလန်မှူး၏ စကားကို မငြင်းသာတော့ပေ။

ထို့ကြောင့် ဝက်ကြီးအင်းတောအုပ်၌ တစ်ညဉ့်တာ ခေတ္တနားရှိစခန်းချရန် အမိန့်ပေးလိုက်ရသည်။ ဝက်ကြီးအင်းနှင့် ရှေ့ခရီးဖြစ်သော လယ်ယားရွာအကြား ခရီးမှာလည်း တောင်ကမူများ၊ လျှိုများအတိုင်းသော ခရီးခဲဖြစ်လေသည်။ လယ်ယားရွာပြီးလျှင် တောင်ဘီကို ကျော်ဖြတ်ရမည်။ တောင်ဘီကို လွန်ပြီးမှအရိမဒ္ဒနပူရ နေပြည်တော်သို့ ဝင်သော လမ်းမကြီး ဆုံရာသို့ရောက်မည်။

"တစ်ညဉ့်တာ စခန်းချတယ်ဆိုပေမယ့် အရုဏ်သမ်းပြီဆိုတာနဲ့ ချက်ချင်းထွက်မယ်။ မင်းတို့အားလုံး နိုးနိုးကြားကြားရှိကြ။ လယ်ယားနဲ့ တောင်ဘီကို တစ်နေ့ချင်းအတွင်းနှင်မယ်။ နေပြည်တော်လမ်းကြီးဆုံရာကို ညနေ နေဝင်ခါနီရောက်ရမယ်။ ကျုံးမြို့ရိုး တံခါးဝယ်ကို ညဉ့်ဦးမှာ ရောက်ရမယ်အရှေ့သရပါ အလယ်တံခါး မုခ်ကြီးကနေမဝင်ဘူး။ ခရီးအတိုဆုံးနဲ့ အမြန်ဆုံးဖြစ်အောင် တို့နှင်ရလိမ့်မယ်"

ကလန်ရဲမက်များကို အစောင့်အလှည့် ကင်းချထားပြီး နောက် ကျွန်ုပ် ကညင်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်သို့ ဝင်ခဲ့သည်။ မီးတုတ်တိုင်များကို မငြိမ်းသက်ဖဲ့ သင်ပင်ခွကြားနှင့် မြေပျော့၌ စိုက်ထားရန်လည်း အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ရဲမက်များ အတုံးအရုံး အိပ်ပြီဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်မှာမူ မယ်မယ့်အတွက် ကြီးစွာသော ပူပန်သောကကြောင့် အိပ်ရန်မစဉ်းစားနိုင် အိပ်ချင်စိတ်လည်း စိုးစဉ်းမျှမရှိ။ အရုဏ်သမ်းလာမည့် အရှေ့ဘက်ကောင်းကင်ကိုသာ မမှိတ်မသုန် စောင့်ကြည့်ရင်း မယ်မယ့်အတွက် မနားတမ်း ဆုတောင်းနေမိတော့သည်။

မယ်မယ်. . . တစ်ခုခုဖြစ်မသွားပါစေနှင့်။ သားလာနေပါပြီ မယ်မယ်။

ကျွန်ုပ်၏ တစ်ခုတည်းသော ကမ္ဘာလောက၊ ကျွန်ုပ်၏ ရှင်သန်ခြင်း၊ ကျွန်ုပ်၏ အသက်ဝိညာဉ် မယ်မယ် ဘုရားရှင် တန်ခိုးတော်နှင့် မယ်မယ့် ဝေဒနာ သက်သာပါစေ. . . ။

နိုးကြားပူလောင်သော အာရုံတွင် ထူးခြားသော တစ်စုံတစ်ခုကို ရရှိခံစားလိုက်ရသည်။ အမဲလိုက် အလေ့ကျွမ်းကျင်ခဲ့ခြင်း၏ အလိုလို အသိဖြင့် အမှောင်ရိပ်ဆီမှ တစ်စုံတစ်ခုကို အနံ့ရလိုက်သည်။

ပိန်းပိတ်သား မည်းမှောင်သော တောအုပ်၊ အလင်းချိန်သည့် ကောင်းကင်မှ ဖြော့တော့သော ကြယ်ရောင်. . ။ မီးတိုင် အလင်းရောင် ဖြန့်ကျက်ရောက်ရှိရာ တစ်ဖက်ခင်တန်းဆီမှ လူပ်ရှားမှု တစ်ခု။ ချိုးချိုးချွတ်ချွတ်အသံ။ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်၏ အလိုလို သိတတ်သည့် အာရုံမျိုးဖြင့်. . ။

ကညင်ပင်ကြီး၏ ပင်စည်မှ ရှုတ်ခနဲခွာကာ မြေပေါ်သို့ လူးလိမ့်ချလိုက်သည်။ တစ်ချိန်တည်းလိုလိုမှာပင် လေထဲမှာ ပျံသန်းလာသော အသံတစ်သံနှင့်အတူကညင်ပင် ပင်စည်တွင် ဒုတ်ခနဲ မြည်သံပေါ်လာသည်။ မီးတိုင်အလင်းရောင်တွင် ပင်စည်၌ စိုက်နေသော မြားတစ်စင်း။

"ရန်သူ"

ကျွန်ုပ်၏ အော်ဟစ်သံက တောအုပ်တစ်ခုလုံး ရိုက်ခတ်သွားသည်။ ခင်တန်းစပ်ဆီမှ တရှန်းရှန်းအသံများ ပေါ်လာကာ တောအုပ်၏ အမှောင်နှင့် မီးတိုင်၏ အလင်းထဲ၌ ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ ရန်သူများကို တွေ့လိုက်ရသည်။

"တောပုန်းဓားပြတွေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ မီးတိုင်အလင်းရောင်မှ ထွက်ကာ အမှောင်ထုထဲသို့ ကျွန်ုပ် ခုန်ဝင်လိုက်သည်။ မြင်းဟီသံများ ဓားသွားခတ်သံများဖြင့် ရုတ်ခြည်းပင် ငရဲပွက်သလို ဖြစ်သွားသည်။ မီးတိုင်များမှာ အလင်းအား ဖျော့တော့နေကြပြီဖြစ်ရာ ရန်သူများကို သဲကွဲစွာ မတွေ့ရဘဲ တစ်ချက်တစ်ချက်မှသာ ပြိုးပြက်သွားသော ဓားသွားများကို မြင်လိုက်ရသည်။

တောပုန်းဓားပြများသည် အမှောင်ထဲ၌ ကျွမ်းကျင်စွာ မတိုက်ခိုက်နိုင်ကြကြောင်း ကျွန်ုပ် ချက်ချင်း သိလိုက်သည်။ သူတို့သည် အတိုက်အခိုက်လည်း မကျွမ်းကျင်။ တောပုန်းများဖြစ်လျက် တောအုပ်နှင့် အမှောင်ကိုလည်း မရင်းနှီး။ သစ်ပင်ချုံနွယ်များ ရှုပ်ထွေးနေသည့်အပြင် မလင်းတလင်း အလင်းရောင်ကို အသုံးပြု နေရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ ဓားချက်များမှာလည်း ထင်သလောက် မထိရောက်ကြ။

ရုတ်ရုတ်သဲသဲနှင့် ကစဉ့်ကလျားတိုက်ပွဲပင်။

ရိပ်ခနဲ ခုန်ဝင်လာသူ။ ဓားဖြင့် တွက်လိုက်သောကြောင့် အသံအုပ်အုပ် ညည်းကာ မှောင်ထဲ၌ ပျောက်ကွယ်ပြေးဝင် သွားသူများဖြင့် ရှုပ်ထွေးနေသည်။ ကျွန်ုပ်မှာလည်း ကညင်ပင်ကြီးကို ကျောဖြင့်အပ်ထားခြင်းဖြင့် နောက်ကျောဘက်မှ ရန်သူကို အကာအကွယ်ယူထားရပြီး တစ်စတစ်စ ချည့်နဲ့လာသော မီးတုတ်အလင်းရောင်တွင် ပေါ်လာသမျှ ရန်သူများကိုသာ မှန်းဆ၍ တိုက်ခိုက်နေရသည်။

ထိုစဉ် မိုက်မဲသော ဓားပြတစ်ယောက်သည် ကညင်ပင်ခွဆုံတွင် တင်ထားသော မီးတုတ်အလင်းရောင်အောက်သို့ ဝင်လာသည်။ မီးတုတ်အလင်းရောင်က မှိန်ဖျော့နေသော်လည်း ပစ်ကွင်းကမူ အထင်အရှားပင်။ ဓားပြဆီသို့ ဓားမြှောင့်ဖြင့် ပစ်စိုက်ရန် ခါးစည်းကြိုးအကြားမှ ဓားမြှောင်ကို ကျွန်ုပ် ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

သို့သော် ဓားပြ၏ ရင်အုံသို့ ချိန်ရွယ်ပြီးသား လက်ထဲက ဓားမြှောင်ကို ပစ်လွှတ်ကာနီး တဒင်္ဂကာလလေး၌ မမျှော်လင့်သော အရာတစ်ခုကို ကျွန်ုပ် တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုအရာကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ ဓားမြှောင်သည် မဆိုစလောက် နောက်ကျသွားခဲ့ရာ ရန်သူသည်

အမှောင်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

ရုတ်ရုတ်သဲသဲ တိုက်ပွဲကိုပင် ကျွန်ုပ် မေ့သွားသည်။

လုံးဝမမျှော်လင့်သော အရာ။ မယုံနိုင်လောက်အောင် တွေ့မြင်လိုက်သောအရာ။ ထိုအရာကား တောပုန်းဓားပြဟု ကျွန်ုပ်ထင်ခဲ့ပြီး တစ်ချိန်လုံးအမှောင်ထဲတွင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သော ရန်သူ၏ ကိုယ်ကြပ်အဝတ်။

အရိမဒ္ဒနပူရ ကလန်စစ်သည် ဝတ်စုံ။

အတိုင်းမသိအံ့အားသင့်ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ် ကြက်သေသေသွားစဉ်မှာပင် အမှောင်ထဲမှ အော်သံတစ်ခု ကြားလိုက်ရလေသည်။

"ရဲမက်တို့ ပြန်ဆုတ်ကြ။ တိုက်ပွဲအခွင့်မသာဘူး။ ရာဇကုမာရ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ သင်အသက်ရှင်နေလိုက်ဦးပေါ့"

"အမှောင်ထဲတွင် ဖရိုဖရဲ ဆုတ်ခွာသွားသံများ ကြားလိုက်ရသည်။ တောအုပ်သည်လည်း အမှောင်ထဲ၌ ပြန်လည် ငြိမ်သက်သွားသည်။ ထိုငြိမ်သက်မှုတွင် တဖြည်းဖြည်း ဝေးလံသွားသော မြင်းခွာသံများကို ကြားရသည်။

တောပုန်းဓားပြများမဟုတ်။ ရန်သူကား အရိမဒ္ဒနပူရမှ ကလန်စစ်သည်များ။

မီးတုတ်များ ချက်ချင်း ပြန်ထွန်းညှိလိုက်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ရဲမက်များ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အသေ အပျောက် မရှိ။ ဒဏ်ရာ အနာတရ ရကြရုံသာ ရှိသည်။ မြင်းများလည်း ဘာမှမဖြစ်ကြ။ တောအုပ်၏ အမှောင်ထုကာ ကျွန်ုပ်တို့ကိုရော ရန်သူကိုပါ အခက်ကြုံစေခဲ့သည်။ သို့သော် တိုက်ပွဲကို ကျွန်ုပ် စိတ်မဝင်စားတော့။

မီးရောင်တွင် ကျွန်ုပ် မြင်လိုက်ရသော ရန်သူ၏ ဝတ်စုံသည်သာ အကြီးကျယ်ဆုံး ပြဿနာဖြစ်နေသည်။ ကျွန်ုပ်ပင် မျက်စီမှားခဲ့သလား။

"အရှင့်သားကိုယ်တော်ကြီး။ ကျွန်တော်မျိုးတို့ တိုက်တာ တောပုန်းဓားပြတွေ မဟုတ်ဘူး"

"ဘာ. . ."

ရဲမက်တစ်ယောက်၏ အမောတကော ပြောသံကြောင့် ကျွန်ုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပို၍ တုန်လှုပ်သွားသည်။ ရဲမက်သည် အခြားရဲမက်များနှင့် အချင်းချင်း ကြည့်လျက်. . .

"သူတို့ဟာ အရိမဒ္ဒနပူရ ကလန်စစ်သည်တွေပဲအရှင့်သား"

ကျွန်ုပ် မျက်စိမှားခြင်း မဟုတ်တော့ပြီ။ အားလုံးပင် ရန်သူကို မြင်လိုက်ကြရလေပြီ။

"အလိုလေး. . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ ငါတို့ကို နေပြည်တော်က စစ်သည်တွေက တိုက်သတဲ့လား။ ဘာတွေဖြစ်ကုန်ကြပြီလဲ"

ရဲမက်တစ်ဦးက ကတုန်ကယင် ရေရွတ်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ လက်ရုံးသွေးကြောများ၌ တစစ်စစ်ကိုက်ခဲလာသည်။

"သူတို့ ဆုတ်အသွားမှာ အော်သံကြားလိုက်ပါသေးတယ်" အရှင့်သားကို အမည်တပ်ပြီး ဒီတစ်ကြိမ်တော် အသက်ရှင်နေလိုက်ဦးပေါ့တဲ့"

ကျွန်ုပ် ဘာစကားမျှ မဆိုနိုင်။

"ဟောဒီမှာ ဆူးချွန်နဲ့ ငြိကျန်ခဲ့တဲ့ ကိုယ်ကြပ် ဖျဉ်စအပိုင်းပါ အရှင့်သား"

ရဲမက်တစ်ဦးယူလာပြသော ဖျဉ်စအပိုင်းငယ်ကို ကျွန်ုပ် လှမ်းယူကာ မီးရောင်တွင် ကြည့်လိုက်သည်။ ဌက်ခါးရောင် ဖျဉ်စ။

အရိမဒ္ဒနပူရ နန်းတော်တွင် ခမည်းတော်မင်းကြီးမှ အစမင်းဆွေစိုးမင်းမျိုးတို့အတွက် ကိုယ်ပိုင် ကိုယ်ရံတော်သက်စောင့် ကလန် အဖွဲ့များအား အရောင်အသွေးအသီးသီး ခွဲခြားပေးထားရာ၌ ဤ ဌက်ခါးရောင်ကား အလောင်းစည်သူ၏ ကလန်တပ်ဖွဲ့အရောင်။

"ဘုရား. . . ဘုရား။ ဒါ ဒါ. . "

ရဲမက်တစ်ဦးက ဗလုံးဗထွေး ရေရွတ်သည်။

ရှုပ်ထွေးသော တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားနေစဉ်ကတည်းက ကျွန်ုပ် သတိမကင်း ရှိခဲ့သည်။ တောပုန်းဓားပြများ ဖြစ်ပါလျက် တောလည်း မကျွမ်း၊ အမှောင်ကိုလည်း မကျွမ်းကြပါကလားဟု တွေးမိခဲ့သေးသည်။ ယခုကား အဖြစ်မှန်ကို တွေ့ကြရပြီ။

သူတို့သည် တောပုန်းဓားပြများ မဟုတ်။ အလောင်းစည်သူ

၏ ကလန်တပ်ဖွဲ့မှ စစ်သည်များပေတကား။

ရန်သူအစစ်အမှန်သည် ဘွားခနဲ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ချေပြီ။

လက်ဖဝါးပြင်ထဲသို့ လက်ချောင်းများ နစ်မြုပ်သွားမတတ် လက်သီးဆုပ်လိုက်ပြီးမှ ခက်ခဲစွာ ပြန်ဖြည်လိုက်ရသည်။

ရဲမက်များကို စုရုံးခိုင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် အသက် ပြင်းပြင်း တစ်ချက်ရှိုက်ကာ ကျွန်ုပ် သူတို့ကို ပြောသည်။

"အားလုံး နားထောင်ကြ။ ဒါအမိန့်။ ဒီတိုက်ပွဲအကြောင်းကို မင်းတို့အားလုံး ဒီမှာပဲ ထားခဲ့ကြ။ ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ဘူးလို့ သဘောထားလိုက်။ အချင်းချင်းတောင်မှ စကားစပ်ပြီး မပြောရဘူး နားလည်လား။ မင်းတို့ အားလုံးဟာ တစ်နေ့ငါ့ရဲ့ သူကောင်းပြုခြင်းကို ခံရမယ့် သစ္စာတော်ခံတွေလို့ ငါနားလည်ချင်တယ် ကြားလား"

သူတို့အားလုံး ဒူးထောက်လျက် သစ္စာခံကြသည်။

အရှေ့ဘက်ကောင်းကင်တွင် အရုဏ်သမ်းလာသည်။

"မြင်းတွေပြင် ခရီးဆက်ကြစို့"

မယ်မယ်၏ ကျန်းမာရေး၊ မယ်မယ့်ရောဂါသက်သာပျောက်ကင်းရေး၊ ထို့နောက် ရန်သူအစစ်အမှန်ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းရေးတည်းဟူသော ဦးတည်ရည်ရွယ်ချက် နှစ်ခုဖြစ်လာသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ ပြည်ဝင်ခရီးသည် များစွာမှပင် အဓိပ္ပာယ် လေးနက် ကြွယ်ဝခဲ့ပေပြီ။

ဝက်ကြီးအင်းကို ကျော်ဖြတ်ခိုန်၌ လင်းအရုဏ်သည် ကောင်းစွာ ဖြန့်ကျက်ပေပြီ။ ထို့အတူပင် တစ်ခိုန်လုံးလုံး ရက်လ နှစ်များစွာ ဝေဝါးထွေပြားစွာဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ အတွေးစဉ်၌ ရှုပ်ထွေး နောက်ကျိခဲ့လေသော ခိုတုံခဲတုံ ဖြစ်ခဲ့ရလေသော သက်ချည် တက်ချည် ဖြစ်ခဲ့ရလေသော ခက်ခဲရှုပ်ထွေးသည့် ပြဿနာကြီးသည်လည်း လင်းချင်းတောက်ပခဲ့ပေပြီ။

အလောင်းစည်သူ. . . ။

ဘုန်းသမ္ဘာ တောက်ပလာကာ တိုင်းသား ပြည်သူတို့၏ လေးမြတ်မှုကို ခံယူလာသည့် ကျွန်ုပ် ရာဇကုမာရအား ရင်ခွင်ပိုက် ဘိသေကဖြင့် ရရှိထားသော သူထီးနန်း၏ ရန်စွယ် ရန်ငြောင့်ဟု သင်း သတ်မှတ်ပေပြီ။ ရန်သူအစစ်အမှန်ကို နီးကပ်စွာ ပျောက်ဆုံး နေသော ကျွန်ုပ်အတွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူဘက်မှစတင်ကာ ရန်သူပါဟု ကြွေး ကြော် ပြသထင်ရှားစေခဲ့ပြီ
ကျွန်ုပ်လုပ်ရမည့် အလုပ်သည် ယခုမှပင် ပြတ်သားပေါ်လွင်ခဲ့ပြီ
အိုမင်းမစွမ်းရှိလေသော ခမည်းတော်သည်လည်း အရေးအရ
မဟုတ်။

အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်သည်လည်း တကယ်တမ်း ထည့်သွင်
စဉ်းစားစရာမဟုတ်။

ကျွန်ုပ် လုပ်ရမည့် အလုပ်မှာ. . .

မယ်မယ်ကို ကျန်းမာရွှင်လန်းစေရေး။ ထို့နောက်. .
အလောင်းစည်သူကို သုတ်သင်ဖယ်ရှားကာအဲရိမဒ္ဒနပူရ ထီးနန်းက
ထိုက်တန်စွာ သိမ်းပိုက်ခံယူရေး. . . ။

◆ ◆ ◆

(၂၅)

ဝက်ကြီးအင်းနှင့် လယ်ယာအကြား လျှိုများအတိုပြီးသည့် တောင်ကမူတန်းကို ကျွန်ုပ်တို့ မြင်းဇက်ကုန်ဖွင့်ပြီး ဖြတ်ကျော်ကြသည်။ ဘွားဘွားကြီး ထွက်ပေါ်လာသော ရန်သူကို တွေ့ရှိရပြီဖြစ် ၍ ကျွန်ုပ်မှာ ဒေါသနှင့်အတူ တက်ကြွပျော်ရွှင်နေတော့သည်။

တောင်ကမူတစ်ခု၏ ထိပ်သို့ ရောက်သောအခါ ဟိုမှာဘက်တွင် ဆင်ခြေလျှော အဆင်းလမ်းများသာ ရှိတော့သည်။ လယ်ယာရွာမှ ထန်းတောအုပ်ကို ရေးရေးပြပြ တွေ့နေရပြီ။

"အရှင့်သား သတိထားတော်မူပါ ဟိုမှာ. . "

ဘေးမှ မြင်းချင်းယှဉ်လိုက်ပါလာသော ကလန်မျူးက လျှိုတစ်ဖက် ဇတောင်ကမူအောက်ခြေဆီသို့ ညွှန်ပြသည်။ မြင်းငါးစီးခန့် ကျွန်ုပ်တို့ ရှိရာဘက်သို့ ဒုန်းစိုင်းလာနေပေသည်။ မြင်းစီးသမားတို့၏ ဝတ်စုံမှာ ငှက်ခါးရောင်တော့ မဟုတ်ပေ။ တောပုန်းဓားပြအစစ်တွေနဲ့ အခုမှ ကွေ့ပြီထင်တယ်ဟု ရဲမက်တစ်ယောက်က ရေရွတ်သည်။ လေးနှင့်မြားကို ဖာသင့်ပြင်ထားကြရန် ကျွန်ုပ် အမိန့်ပေး လိုက်သည်။ ဟင်းလင်းပြန့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်ပြောဆိုမှု ဆင့်ခြေလှေကား တောင်ကမူမြင့်ကွင်းဖြစ်လေရာအကယ်၍ စီးပွားပုံစံအသေးပြများဆိုလျှင်လည်း ပြောင်ဖွင့်၍ တိုက်ကြုံရဲသာပင်။ ဤမြင့်မြတ်စီးပွားများတို့ တောင်ကမူအတိုင်း တက်လာကြသည်။

သူတို့ထံတွင် လက်နက်များ ပါလာကြသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ကို တိုက်ခိုက်မည့် အရိပ်အရောင် မတွေ့ရ။ လှေတစ်ပစ်သာသာလောက်တွင် မြင်းစီးသမားများ ရပ်တန့်သွားကြသည်။ တစ်ယောက်က မြင်းပေါ်မှ ကမန်းကတန်းဆင်းကာ ကျွန်ုပ်တို့ဆီသို့ အပြေးတက်လာသည်။ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ ထိုသူသည် ဒူးထောက်၍ ကျွန်ုပ်ကို မော့ကြည့်လေသည်။

"အရှင့်သား ကိုယ်တော်ကြီးတို့ပဲ။ ကျွန်တော်မျိုးတို့ အဝေးကလှမ်းမြင်ကတည်းက အရှင့်သားကိုယ်တော်ကြီးနဲ့ တူပါတယ်လို့ ကြည့်နေကြတာပါ။ အရှင့်သား ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်၊ ဘေးမသီ ရန်မခ ရှိကြပါတယ်နော်" မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း၊ နှုတ်ခမ်းမွေး ကျင်စွယ်ဖြင့် ထိုသူကား ကျွန်ုပ် တွေ့ဖူးသလိုလို ရှိသည်ဟု ထင်သည်။

"ကျွန်တော်မျိုး သူကြွယ်ငသင်ပါ။ အရှင့်သား မင်းနန်းသွန်သာယာရွာမှာတုန်းက ကျွန်မှုနှင့် တရားယှဉ်ခဲ့တဲ့ ငသင်ပါ"

ယခုမှ မှတ်မိလာသည်။ ကျွန်ုပ်ပိုင်ဆိုင်မှုတွင် ကျွန်ုပ် ဝင်ရောက်စီရင်ခဲ့ပြီး ကြေးပိသာငါးဆယ် ပေးလျော်စေဟု ချမှတ်ခဲ့သည့် သူကြွယ် ငသင်။ သူဘာကြောင့် ဝက်ကြီးအင်းနှင့် လယ်ယာအကြား ဤလျှို့မြောင်ဒေသသို့ ရောက်နေရသနည်း။

"အရှင့်သားကို အခုလို ဘေးမသီရန်မခ တွေ့မှတွေ့ရပါ့မလားလို့ ကျွန်တော်မျိုးတို့ ဇာမျှကြီး စိုးရိမ်ပူပန်ခဲ့ရပါတယ်"

"မောင်မင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ။ မောင်မင်းက ဘယ်ကနေ ရောက်လာတာလဲ"

ကျွန်ုပ်၏ ငေါက်ငမ်းမှုကို ငသင်က အပြုံးမပျက် ပြန်ပြောသည်။

"အကြောင်းစုံကို အကျဉ်းချုပ် သံတော်ဦး တင်ပါ့မယ်၊ အရှင့်သား မင်းနန်းသူ ကွန်သာယာ တရားစီရင်မှု ပြီးကတည်းက ကျွန်တော်မျိုးဟာ အသိအမြင်မှန် ရခဲ့ပါတယ်။ အရှင့်သားရဲ့ ရဲဝံ့ ပြတ်သားတဲ့ စီရင်ထုံး

အောက်မှာ ကျွန်တော်မျိုး အကျွတ်တရား ရခဲ့ပါတယ်။ ငဆောင်ချမ်းရွာသားတွေကို ကြေးပိသာငါးဆယ် ပေးလျော်ပြီးနောက် ကိုယ့်မကောင်းမှု ကိုယ်နောင်တရပြီး လယ်ယာရွာပြင်က ထန်းတောမှာ နောက်လိုက်တွေနဲ့အတူ ထန်းအလုပ်လုပ်ရင်း ကျွန်တော်မျိုးဟာ ဘဝသစ်ကို စခဲ့ပါတယ်။ အရှင့်သားရဲ့ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ရိုးသားဖြောင့်မတ်တဲ့ ဘဝသစ်နဲ့ ငသင်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အရှင့်သား"

နောက်မှလိုက်လာသော သူလူများ ရောက်လာကာ သူ့နောက်မှ နေရာယူလျက် ဒူးထောက် ခစားနေကြသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးတို့ ဒီကိုရောက်လာပုံကို သံတော်ဦးတင်ပါ့မယ်။ အရှင့်သားနဲ့ မြင်းသည်ကျော် ကလန်အဖွဲ့တို့ ဒီတစ်ဝိုက်ကို ရောက်လာကြတယ်။ ဝက်ကြီးအင်းတောအုပ်ဘက် မြင်းတွေနှင့် သွားကြတယ် ဆိုတာ တက်သေးရွာနဲ့ မြေနှဲ့ရွာမှာရှိတဲ့ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ ထန်းသမားတွေက သတင်းပေးကြတယ်"

မြေနှဲ့ရွာပြင်မှ ကျွန်ုပ်တို့ ဖြတ်ကျော်လာခဲ့သည်ကို သတိရမိသည်။ ငသင်ငယ်၏ စကားများမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖြစ်လာသည်။

"ဝက်ကြီးအင်း တောအုပ်ဟာ အရင်က တောပုန်းမောင်းပြများ စခန်းချရာဖြစ်လို့ အရှင့်သားအတွက် ကျွန်တော်မျိုးတို့ စိုးရိမ်ခဲ့ကြပါတယ်။ စိုးရိမ်တဲ့ အတိုင်းပဲ မနေ့ည သန်းခေါင်ကျော်မှာ တောအုပ်ထဲက တိုက်ခိုက်သံတွေ၊ မြင်းဟီသံတွေ ကြားရကြောင်း ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ ထန်းသမားတစ်ဦးက သတင်းပေးလာပါတယ်။ ဝက်ကြီးအင်း မြောက်ဘက်က ထန်းတောထဲမှာ သူနေတာပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်မျိုးတို့ စိုးရိမ်ကြီးစွာနဲ့ ဒီကို ရောက်လာကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်"

"အင်း. . . ဆက်ပြောစမ်း"

"ဒါပေမယ့် ဒီကို ထွက်မလာခင်ကလေးမှာပဲ ထူးဆန်းတဲ့ သတင်း တစ်ခုရခဲ့ပါတယ် အရှင့်သား။ မြေနှဲ့ရွာစိုးကြီး ပြောပြတာပါ။ ဝက်ကြီးအင်းတောအုပ်ထဲမှာ တောပုန်းတွေ မရှိတာကြာပြီလို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ရွာသားတချို့ဆီက သတင်းတစ်ခု ရောက်လာပြန်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ရက်က နေပြည်တော်က မြင်းစီးအလန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စစ်သည် တပ်ဖွဲ့တစ်စု ရွာပြင်တောလမ်းကနေပြီး ဝက်ကြီးအင်း တောအုပ်ဆီသို့ ချီသွားကြတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းပါ"

ရဲမက်တစ်ဦးထံမှ ရှုးရှုးရဲရဲ အသံထွက်လာသဖြင့် ကျွန်ုပ် မျက်ရိပ်ပြကာ ဟန့်တားလိုက်ရသည်။

"ဆက်ပြောစမ်း.. ငသင်"

"ဒီနေ့မနက် လင်းအားကြီးမှာ ဝက်ကြီးအင်းတောအုပ်ဘက်ကနေ ကလန်အဖွဲ့ဟာမြင်းတွေ ဒုန်းဆိုင်းပြီး ထွက်လာခဲ့ကြတာကို ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ ထန်းသမားတွေ တစ်ယောက်မက တွေ့လိုက်ကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ ဌက်ခါးရောင် ကိုယ်ကြပ်သင်တိုင်းတွေ ဝတ်ထားကြတယ်လို့လဲ ဆိုပါတယ်"

တင်းတင်းကြီး ဆုပ်ထားမိသော မြင်းဇက်ကြိုးပေါ်မှ လက်ချောင်းများကို ဖြည်လျော့လိုက်ရသည်။ ငသင်က ဆက်ပြောသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးတို့လည်း ဘာမှ မစဉ်းစားတတ်အောင်ဖြစ် နေရပါတယ် အရှင့်သား.. . ။ အရှင့်သားတို့ ဝက်ကြီးအင်း တောအုပ်ဘက် ရောက်လာတယ်ဆိုတာ သိရတယ်။ နေပြည်တော် ကလန်အဖွဲ့တွေ ချီသွားကြတယ်ဆိုတော့ အရှင့်သားကို အကြိုတော်ထောက်တဲ့ အဖွဲ့ပဲလို့ ထင်လိုက်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ညကတိုက်ပွဲသံတွေ ကြားရတယ်ဆိုတယ်။ တောအုပ်ထဲမှာ တောပုန်းဓားပြတွေ မရှိကြတော့တာ နှစ်နဲ့ချီနေပြီလို့လဲ သိရတယ်။ အားလုံးကို ဆက်စပ်ကြည့်လိုက်တော့ ဘာမှအဖြေထုတ်မရဖြစ်ရပြန်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် စိုးရိမ်ပြီး ကျွန်တော်မျိုးတို့ ဒီဘက်ထွက်လာခဲ့ကြတာပါ"

ငသင်ငယ်၏ မျက်နှာပေါ်တွင် စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း၊ ရွှံ့ထွေးခြင်းများကို အတိုင်းသားတွေ့နေရသည်။

"အရှင့်သားတို့ ညကဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့ကြပါသလဲ"

"ငသင် ဒီနားလာစမ်း"

သူ့ကို ကျွန်ုပ် မြင်းအနီးသို့ ခေါ်ယူလိုက်သည်။ ငသင်ဟာ ရိုကျိုးစွာဖြင့် ကပ်လာသည်။ သူကြွယ်တစ်ဦးဘဝမှသည် လောဘကြောင့် ပြုခဲ့သော ကိုယ့်အမှား ကိုယ်မြင်ကာ ရိုးသားသော လူတစ်ယောက်

အဖြစ် ပြောင်းလဲလာခဲ့သည့် ငသင်သည် ကျွန်ုပ်၏ လူယုံ သစ္စာတော်ခံ တစ်ယောက် ကောင်းကောင်းကြီး ဖြစ်နိုင်ပေပြီ။

"နားထောင်စမ်း မောင်မင်း။ နေပြည်တော်က ဌက်ခါးရောင် ကိုယ်ကြပ်ဝတ် ကလန်အဖွဲ့ကို တွေ့လိုက်ရတယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလား"

"ကျွန်တော်မျိုးကိုယ်တိုင် တွေ့ခဲ့ရတာပါ ဗျာရှင့်သား.. "

နောက်တွင် ဦးထောက်ခစားနေသူတစ်ယောက်က ပြောသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ရဲမက်များကို လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ တစ်ခုခုကို ကြိုးစား ချုပ်တည်းနေကြရသည့်ဟန်များ တွေ့ရသည်။

"ငသင် နားထောင်စမ်း။ မောင်မင်း ဇစားစောက ပြောခဲ့တယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာ မောင်မင်းရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ဆိုတဲ့စကား.. . "

"လောဘသား သူကြွယ် မိုက်သား ဘဝကနေ လူကောင်း တစ်ယောက်အဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့တာ၊ အေးချမ်းတဲ့ဘဝမှာ နေခဲ့ရတာဟာ အရှင့်သားရဲ့ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ပါ အရှင့်သား.. "

"ကောင်းပြီ။ အားလုံး ကျွန်ုပ်ပြောတာ နားထောင်ကြစမ်း။ဒါ အမိန့်ပဲ။ ဝက်ကြီးအင်းတောအုပ်ထဲက တိုက်ပွဲအကြောင်း နေပြည်တော် ကလန်မြင်းစီးအဖွဲ့ကို အသွားရော အပြန်ပါ တွေ့လိုက်ရတဲ့အကြောင်း တွေ အားလုံး၊ ပြီးတော့ ဒီနေရာမှာ ဒီအချိန်မှာ မောင်မင်းတို့နဲ့ ကျွန်ုပ် ဆုံရတာကိုရော အားလုံးကို မောင်မင်းတို့ ရေငုံနှုတ်ပိတ် နေလိုက်ကြ။ ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ကြဘူးလို့ မှတ်ယူလိုက်ကြ၊ ကြားလား"

ငသင်က အံ့သြသော အမူအရာဖြင့် မော့ကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်သည်။

"အရှင့်သား အမိန့်တော်အတိုင်း ကျွန်တော်မျိုးတို့ တည်ပါတယ် အရှင့်သား.. . "

"ကောင်းပြီ။ အခုမောင်မင်းတို့ နေမြဲ၊ လုပ်မြဲအတိုင်း ရှိနေကြ။ မကြာမတင် ကာလတစ်ခုမှာ မောင်မင်းတို့ရဲ့ လယ်ယာ၊ တက်သေးနဲ့ မြေနဲ့ရွာတွေဆီကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဒါမှမဟုတ် ကျွန်ုပ်ရဲ့ အမိန့်စာခွန် တစ်ခုခု ရောက်လာလိမ့်မယ်။ မောင်မင်းတို့ကို သစ္စာတော်ခံ ကျေးတော် ကျွန်တော်မျိုးအဖြစ် ကျွန်ုပ်သတ်မှတ်ရမလား "

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော်မျိုးတို့ ဘာမှနားမလည်ကြပေမယ့် အရှင့်သား အတွက် အသက်နှင်းတဲ့သစ္စာတော်ခံကျေးတော် ကျွန်တော်မျိုးအဖြစ်ကို လိုလိုလားလားကြီး ခံယူကြပါ့မယ် အရှင့်သား"

ငသင်းသည် ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ကာ မြေမှုန့်များကိုကောက်ယူ၍ သူ့နှုတ်ခမ်းထက်တွင်တင်ကာ နှုတ်မှ တတွတ်တွတ် ရေရွတ်သည်။ သူ့လူများလည်း သူ့အတိုင်းလိုက်လုပ်ကြသည်။

"ကျွန်ုပ် ယုံပါတယ် ငသင်။ မောင်မင်းတို့ ဒီလောက်လုပ်စရာ မလိုဘူး။ ကဲ ခရီးဆက်ကြစို့"

ဘုန်းရိပ်ဇာတာ မြင့်တက်လာပြီ ဆိုသောအခါ သစ္စာတော်ခံများ၊ လူယုံများ အထောက်တော်များသည် အလိုလို ပေါ်ပေါက်လာတတ်ကြသည်ပင်။

◆ ◆ ◆

(၂၆)

ဝဲယာတစ်ဘက်တစ်ချက်ဆီတွင် ရပ်နေကြသူများ၊ ဒူးတုပ်ခစားနေကြသူများ၊ တံခါးစောင့်များ၊ ကလန်များ၊ သံပျင်အမတ်များ အားလုံးကို တွန်းတိုက် ဖယ်ရှားလျက် မပြေးရုံတမယ် ခြေလှမ်းများဖြင့် နန်းဆောင်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

မယ်မယ်၏ စက်ခန်းဆောင်တံခါးဝ ရောက်သောအခါ လက်တစ်ဘက်က ကျွန်ုပ်၏ လက်မောင်းကို လှမ်းဆွဲထားသည်။ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ မဏိစန္ဒာ မိဖုရားကြီးဖြစ်နေသည်။ အရီးတော် မဏိစန္ဒာ မိဖုရားကြီး၏ မျက်လုံးအိမ်များမှာ စွတ်စိုနေသည်။ကြေကွဲဆို့နစ် အသွင်ကို ထင်ရှားစွာ တွေ့ရသည်။ အရီးတော်လက်ကို ဖယ်လျက် အတွင်းဆောင်ထဲသို့တစ်ချက် လှမ်းကြည့်ကာ လေသံတိုးတိမ်စွာ ဆိုလေသည်။

"ဖြည်းဖြည်းသက်သာသွားစေချင်တယ် သားတော်။ ရာဇကုမာရ"

ထိတ်လန့်စွာပင် ကျွန်ုပ် ငေးကြည့်ပါတော့သည်။ အခြေအနေကို ရိပ်စားမိပေပြီ။ တစ်နန်းတော်လုံးသည် ကြေကွဲခြင်း အထုထဲ၌ တိတ်ဆိတ်စွာ နစ်မြုပ်နေကြသည်။ မယ်မယ့်ကို ချစ်မြတ်နိုးကြသူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပေါင်းသည် ငြင်သာသိမ်မွေ့မှုများဖြင့် မယ်မယ့်ကို ဦးညွှတ်နေကြလေပြီ။

လဲပြီးတတ် ခြေလှမ်းများကို အားယူ၍ ဖွဖွနင်းကာ စက်ခန်းဆောင်ထဲသို့ ကျွန်ုပ် ဝင်ခဲ့သည်။ ရံရွေများ၊ အဆောင်ကိုင်များက ရဲဖယ်ပေးကြသောကြောင့် ကျွန်ုပ် ဝင်သာရုံလမ်းကြောင်း ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

နံရံဆီမှ မီးတိုင်များကြောင့် မြင်ကွင်းသည် အရုပ်ဆိုးစွာ ထင်လင်းနေသည်။ သမားတော်ကြီးက ကျွန်ုပ်ကို စိုက်ကြည့်သည်။ သူမျက်လုံးများ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကျွန်ုပ် နားမလည်ချင်ပါဘဲ နားလည်လိုက်ရပေပြီ။

ခုတင်အနီးမှ လူတွေအားလုံး ဖယ်ရှားသွားကြသည်။ ခုတင်ခြေတွင် ကျွန်ုပ် ဒူးများညွတ်ခွေလျက် ထိုင်မိသည်။ အရိုးငေါငေါ၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်း မယ်မယ့် လက်ဖမိုးကို ကျွန်ုပ် မထိမကိုင်ရက်။ ဖြူလွဆံစွန်းယ်များ ဖွာရရာကြနေသော နဖူးပြင်ထက် နီးကပ်စွာ ကျွန်ုပ် မျက်နှာငုံ့လိုက်မိသည်။ ဘုရား ဘုရား မယ်မယ်၏ နောက်ဆုံးအချိန်များ၊ ကျွန်ုပ် အကြောက်ကြီး ကြောက်ခဲ့ရသော ကာလအပိုင်းအခြားသည် ရှေ့မှောက်တွင် ထင်ရှားရောက်နေချေပြီ။

သွေးဆုပ်ဖြူရော် မယ်မယ့်မျက်နှာ။ ခြောက်သွေ့ကွဲအက် နှုတ်ခမ်းများ။ လှိုင်းအိလေးတစ်ခုနှယ်သာ လှုပ်ရုံမျှသာ လှုပ်နေသော မယ်မယ့် ရင်အုံ။ မကြည့်ရက် မကြည့်ရဲတော့သဖြင့် ကျွန်ုပ် မျက်လုံးအစုံကို တင်းကြပ်စွာ ပိတ်လိုက်ရသည်။ ထိုအခါ မယ်မယ့် လက်ခုံပေါ်သို့ မျက်ရည်နှစ်ပေါက်ကျသွားသည်။ မယ်မယ့် မျက်ခွံများ လေးလံစွာ ပွင့်လာသည်။

အကြည်ဓာတ်တို့ ဆုတ်စပြုနေပြီဖြစ်သော မယ်မယ့် မျက်ဝန်းအိမ်များ၌ သေးမျှင်စူးရဲသော ရောင်ခြည်ကလေး တစ်ချက် ကွန်မြူးလာသည်ဟု ထင်သည်။

"သားလား"

တိုးတိမ်လွန်းသော လေသံယဲ့ယဲ့သည် ဝေးလံစွာသောအရပ် တစ်ပါးဆီမှ လွင့်ဝဲလာသည့်နှယ် ဖြစ်သည်။ လက်ချောင်းလေးများ လှုပ်ရှားလာသဖြင့် ကျွန်ုပ် ဖွဖွ ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင်

ကျွန်ုပ်၏ ဤလက်များမှတစ်ဆင့် ရှိရှိသမျှသော အသက်ဝိညာဉ်ဓာတ်တို့သည် မယ်မယ့်ဆီသို့ အကုန်အစင် ကူးစက်စီးဆင်းသွားကြပါစေတော့။

"မယ်မယ် စောင့်နေတာ"

အေးစက်သောအတွေ့ကို လက်ချောင်းများ၌ ရရှိသည်။ မယ်မယ် ကျွန်ုပ်ကို ရှိသမျှ နောက်ဆုံးအင်အားများဖြင့် ပြန်လည် ဆုပ်ကိုင်နေရှာသည်။

ကျွန်ုပ် ဘာမှ မပြောနိုင်။ အကယ်၍ အသံတစ်ခုခုထွက်လာမည်ဆိုလျှင်လည်း ထိုအသံသည် လှံတံကျင် ထုတ်ချင်းခတ်စွဲဝင်သော သားရဲတိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်၏ အော်သံမျိုး ဖြစ်လာလိမ့်မည်။

မယ်မယ့်လက်ချောင်းများဆီက အဆုပ်အကိုင်တို့ မသိမသာ တင်းကြပ်လာသည်။ မယ်မယ့် ရင်အုံ နိမ့်မြင့် လှုပ်ရှားလာသည်။

ပရိမ္မတော ရေတံခွန်စခန်းတွင် မှိန်းတစ်ချောင်းကို စွဲလျက် မနီးမဝေး ကျောက်ဖျာပေါ်မှ ကလေးငယ်အတွက် ငါးထိုးနေသော မယ်မယ် ဘယ်ရောက်သွားပြီနည်း။ လေးကိုင်းကွေး သက်တံကြီးကို နောက်ခံပြုလျက်၊ ခြောင်းခြောင်းထ ရေမှုန်ရေမွှားတွေ အလယ်မှာ ထိုးထွက်လျက်။ ဆံပင်တွေ ရေစွဲလျက်၊ နေခြည်အကျတွင် လက်မောင်းအိုးများ၊ လက်ဖျံများက ကြေးနီရောင် ထလျက်၊ မှိန်းကို စွဲကိုင်ချိန်ရွယ်ကာ ငြိမ်သက်စွာ ရပ်နေသော ကျက်သရေအရှိဆုံး၊ အကြီးအကျယ် အလှအပဆုံး၊ အားကိုး အားထားဖွယ် အကောင်းဆုံး ကျွန်ုပ် မယ်မယ် ဘယ်မှာနည်း။

"သားက အဲဒီမှာ လိပ်ပြာလေးတွေ ဖမ်းရင်း ဆူညံနေရင် မယ်မယ် ဘယ်လိုလုပ် ငါးရတော့မလဲ၊ သားငြိမ်ငြိမ်လေး နေနော်။

သမထိုးဆိုတာ အရည်းရှင်ကြီးတွေရဲ့ နိုင်ငံတော်ကြီးတစ်ခုပေါ့သား ရဲ့။ ပယ်ပေါင်းများစွာ ကျယ်ပြောတဲ့ သစ်တပ်ဝင်းကြီးထဲမှာ အဆောင်တွေ၊ ယဇ်နန်းတွေ၊ တင်းကုပ်ကြီးတွေနဲ့နေကြတာ သမထိုးဟာ ထူးခြားတဲ့ ဘုံကြီးတစ်ခုပေါ့။

ပြင်ပမှာ ရှိတဲ့အရာတွေကိုပဲ ကိုင်တွယ်ဖို့ သူတို့အားလုံး စိတ်ကူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေကြတယ်။ ထက်သန်ကြိုးကုတ် အားထုတ်နေကြတယ်။ ပဟိဒ္ဓကိုပဲ စိတ်ဝင်စားနေကြတယ်။ အလျဉ်တွဲကို နိုင်နင်းအောင် ကိုင်တွယ်ဖို့ကိုတော့ သူတို့မေ့နေကြတယ်။

မိမိစိတ်ကို မိမိအစိုးရမှသာ တကယ့်အောင်နိုင်ခြင်း၊ မိမိ စိတ် သဏ္ဌာန်နဲ့ ဝိညာဉ်ထဲက မသိမှုတွေ၊ နောက်ကျိမှုတွေ၊ အညစ်အကြေး တွေကို အစိုးရမှ၊ နိုင်နင်းမှသာ တကယ့်အောင်နိုင်ခြင်း.. ။

ဤစကားတွေကို တတွတ်တွတ် ပြောခဲ့သော မယ်မယ်မှ ဟုတ်ပါ လေစ။ အချိန်ကာလကို အတိတ်ပြန်ရွေ့လိုရရင် သား ပရိမ္မရေတံခွန်ဆီ အထိ ရွေ့ပစ်လိုက်စမ်းပါမယ်။

"သား.. စိတ်ငြိမ်အောင်ထား"

မယ်မယ့် မျက်လုံးများ ပင်ပန်းကြီးစွာ အားယူ လှုပ်ရှားလျက် အနီးတဝိုက်သို့ မော့ကြည့်လာသည်။ ထို့နောက် လက်တစ်ဖက်ကို လှုပ် သည်ဆိုရုံမျှ လှုပ်သည်။ တစ်ယောက်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည့် လှုပ်ရှားမှုမျိုး။

ညင်သာသော အသံတစ်သံကြားရသည်။ သံပျင်မှူး တစ်ယောက် က မယ်မယ့်အနီး ဒူးတုပ်ထိုင်ကာ ရွေ့လာရင်း သူ့လက်ထဲမှ တစ်စုံ တစ်ရာကို ရှေ့သို့ ထုတ်ပြသည်။ မယ်မယ့် မျက်တောင် တစ်ချက် လေးပင်စွာ ခတ်လာသည်။

'သား ယူကြည့်လိုက်'

သံပျင်မှူးလက်ထဲမှ ကတ္တီပါ အဝါစဖြင့် ထုပ်ထားသော ထိုအရာ ကို ကျွန်ုပ်ဖွင့်ရသည်။ ပတ္တမြားကျောက်များ၊ ရွှေလက်ကောက် လက်ဝတ် လက်စည်းများ ဘယက်ခွက်၊ လက်စွပ်နှင့် အမျိုးအမည် မသိနိုင်သော လက်ဝတ်ရတနာတွေ။ ရတနာထုပ်ကို ဖွင့်ကိုင်ထားရင် ကျွန်ုပ်လက်များ တဆတ်ဆတ် တုန်လာကြသည်။

သား.. ဒီအမွေပစ္စည်းတွေကို မလိုချင်ဘူး။ ဘာကိုမှ မလိုချင် ဘူး။ သားကို အမွေမပေးနဲ့။ သား လိုချင်တာ မယ်မယ့်အသက် ရှင်သန်ခြင်းတစ်ခုတည်း။

ပူနွေးသော မျက်ရည်ပေါက်ကြီးများ လိမ့်ဆင်းလာသည်ကို

ပါးပြင်တစ်လျှောက်တွင် ခံစားသိရှိရင်း မျက်ရည်တွေကို မသုတ်နိုင်။

ပခုံးပေါ်သို့ လက်တစ်ဖက်ကျလာသည်။ မော့ကြည့်လိုက်သော အခါ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ နှုတ်ခမ်းများ ဆတ်ဆတ် တုန်လျက် အစ်မတော် တိုးညှင်းစွာ ပြောသည်။

"အမောင်ငယ် သိပ်မငိုနဲ့လေကွယ်။ အရီးတော် ပင်ပန်းလှတယ်"

မယ်မယ်ကား မျက်လွှာတို့ကို ပြန်၍မှိတ်ထားသည်။ ငြိမ်သက် လွန်းသဖြင့် ကျွန်ုပ် ထိတ်လန့်သွားကာ မယ်မယ့်လက်များကို ဆုပ်ကိုင် ရင်း ရင်အုံထက်သို့ ဖွဖွ စမ်းကြည့်မိတော့သည်။

မယ်မယ့်မျက်လုံးများ ပြန်ပွင့်လာသည်။ နှုတ်ခမ်းထောင့်စွန်းတွင် အပြုံးရိပ်ကလေးတစ်ခု ပေါ်လာသည်။

"သားကို စကားပြောချင်တယ်"

ပန်းကလေးတစ်ပွင့်နှယ်ပင် အံ့သြစရာ ပြောင်းလဲသွားပြန်သည်။ မယ်မယ့် အသံမဆိုစလောက် ကြည်လင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ မျက်လုံးအိမ်များလည်း အကြည်ဓာတ်တို့ ဖုံးလွှမ်းပျံနှံ့လာသည်။ ကျွန်ုပ် မျက်ရည်များကို သုတ်ကာ မယ်မယ့် မျက်နှာအနီးသို့ တိုးကပ်သွားလိုက် သည်။

ညင်သာသော ပွတ်တိုက်ရွေ့လျားသံများနှင့်အတူ စက်ခန်းဆောင် အတွင်း ရှိနေသူများအားလုံး အပြင်ထွက်သွားကြသည်။ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်လည်း လိုက်ပါသွားသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် မယ်မယ် နှစ်ဦးတည်း သာ ကျန်ခဲ့သည်။

ပို၍ သိပ်သည်းနက်ရှိုင်းလာသော ညဉ့်တွင် စက်ခန်းဆောင် တွင်းရှိ နံရံမီးတိုင်များနှင့် ဆီမီးများက ပို၍ လင်းဖြာလာကြသည်။ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးလာနေသော အချိန်ကာလကို အကောင်အထည် မြင်ရှိသော သတ္တဝါကြီး တစ်ကောင်အလား ကျွန်ုပ် မြင်နေမိသည်။ အချိန်ကာလ၏ ဖိစီးမှုကို ကြောက်ရွံ့စွာ မလွဲ မရှောင်သာ ခံယူနေရ သည်။ အပြင်ဘက်မှအမှောင်ထုသည် ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသားကို ကိုက်ဝါး စားသောက်နေသည်။

"မယ်မယ့်သား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပြောပါ မယ်မယ်။ သားနားစိုက်ထောင်နေပါတယ်"

"သားရဲ့ ခမည်းတော်က မယ်မယ့်ကို ပေးခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေ၊ ရတနာတွေ။ ပြီးတော့ ကျွန်သုံးရွာ။ ဒါတွေအားလုံး သားကိုအမွေပေးခဲ့ကြောင်းမယ်မယ် စာချွန်လုပ်ခိုင်းပြီးပြီ။ သက်မှန်လွန်၊ ရပယ်၊ ဟန်ဝိုက္ကန်သုံးရွာ"

"စကားမပြောပါနဲ့ မယ်မယ်ရယ်"

"မယ်မယ် သက်သာနေပါတယ်။ မယ်မယ့်သားကို စကား ပြော အခွင့်ရနေတယ်"

ရွှိက်သံကို ရင်ထဲမှာသာ ပင်ပန်းကြီးစွာ ကြိတ်ချေလိုက်ရပြန်သည်။

"မယ်မယ့်မှာ ပစ္စည်းအနေနဲ့ ဒါတွေပဲ ပိုင်တာမို့ ဒါတွေကိုပဲ သားကို အမွေပေးနိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလောက်ပဲ ပေးနိုင်ခဲ့တဲ့ အတွက် မယ်မယ် ဝမ်းမနည်းဘူး။ သားမှာ မယ်မယ့်ဆီက အဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ အမွေ ရဖို့ရှိတယ်"

ပြောသူ မယ်မယ်က ပြောနိုင်နေသော်လည်း ဤနောက်ဆုံး စကားကို ကျွန်ုပ် နားမထောင်ရဲ။

"သား. . တူရွှင်းတောင်ခြေက ပိဋကတ်တိုက်ကို သွားဖြစ်အောင် သွားနော်"

"သား သွားပါ့မယ် မယ်မယ်. . "

"ပျက္ခယွေ တောထဲက သားပြန်ရောက်တုန်းက မယ်မယ် ပြောခဲ့တာတွေ မှတ်မိသေးလား သား"

လန်းဆန်းလာသော ခွန်အားများနှင့် မှတ်ဉာဏ်အသိများကို မယ်မယ် အဘယ်သို့ ပြန်လည်ရရှိကာ ဤသို့ ပြောဆိုနေနိုင်သနည်းဟု ကျွန်ုပ် အံ့သြရပြန်သည်။

"သားရဲ့ ဧည့်ဝတ်နဲ့တောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်ကို ဖွံ့ဖြိုးအောင် လုပ်မယ်ဆိုတုန်းက မယ်မယ် ပြောခဲ့တာတွေလေ"

"သား တစ်လုံးမကျန် မှတ်မိနေပါတယ် မယ်မယ်"

"မယ်မယ့်ကို ပြန်ပြောစမ်းပါ သား"

ကျွန်ုပ်အာဏာစက်တည်ရာ ဧည့်ဝတ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ ဧည့်ဝတ်မင်းအဖြစ်သည် တမွှဒီပဘုန်းရိပ်နှင့် သီးခြားကင်းလွတ်၍ မရကြောင်း၊ နန်းမြို့စိုက်ကာ မင်းပြုစိုးစံ၍ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ နယ်စွန်ဒေသ အာဏာစက်ပြန့်ရာ မင်းတစ်ပါးပါး အင်အားကြီးလာလျှင် နန်းတော်ကလည်း ပုန်စားမယ့်သူလားဟု မြင်တတ်ကြောင်း၊ မယ်မယ်ပြောခဲ့သည့် စကားများကို ကျွန်ုပ် ပြန်ပြောပြလိုက်သည်။

ဦစိမ်သက်စွာ နားထောင်ပြီးနောက် မယ်မယ်ထူးခြားစွာ ပြုံးပြန်သည်။

"သားကို မယ်မယ် အရေးအကြီးဆုံး စကားတွေ ပြောတော့မယ်"

"ပြောပါ မယ်မယ်"

နှလုံးသွေးနဲ့ ခံယူပါသား။ အဲဒီတုန်းကတည်းက သားရဲ့ရင်ထဲမှာ သားကိုယ်တိုင်မသိဘဲ ထီးနန်းဘိသေကသခင်ဆိုတဲ့ ဘဝအပေါ် တိမ်းညွတ်တဲ့ စိတ်ကလေး ကိန်းဝပ်စ ပြုလာခဲ့တယ်။ သားမသိပေမယ့် မယ်မယ် သိတယ်။ ဒါကြောင့် မယ်မယ် သားကို သတိပေးခဲ့တာနော် သား"

စွက်ခန်းတွင်းမှ မီးတိုင်များအားလုံး ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွင်းသို့ ရောက်ရှိနေကြပြီဟု ထင်လိုက်တော့သည်။

"သားရဲ့ ခမည်းတော်ကို သားအကြွင်းမဲ့ နားလည်လိုက်ပါ။ မယ်မယ်တို့ သားအမိ အထူးသဖြင့် သားအတွက် ခမည်းတော်ဟာ ထီးနန်းရိုက်ရာမပေးခဲ့ရလို့ နှလုံးကြေကွဲပြီး နောင်တကြီးစွာ ရခဲ့ရှာတယ်။ ဖခမည်းတော်ကို မပစ်မှားပါနဲ့ သား။ သီရိတြိဘုဝနာဒိတျခမ္မရာဇာ ဘွဲ့ခံထားတဲ့ သားရဲ့ ခမည်းတော်ဟာ တကယ်တော့ လောကခံတရားရဲ့ ကျေးကျွန်ပါ။ ကံကြမ္မာရဲ့ သားကောင်ပါ"

"မယ်မယ်ရယ်"

"ဆက်နားထောင်ပါ သား။ ထီးနန်းဆိုတာဟာ ယောကျ်ားကောင်းတစ်ယောက်ရဲ့ အမြင့်မားဆုံး မျှော်မှန်းချက် မဖြစ်သင့်ဘူး။ ယောကျ်ားကောင်းဆိုတာ မိကောင်း ဘမြတ်ရဲ့ သားကောင်းဆိုတာ မိမိကိုယ်မိမိ အခြားတစ်ပါးသူများနဲ့ လောကကို နားလည်ခွင့်လွှတ် နိုင်သူ။ အဝိဇ္ဇာမှုန် လွှက်မြောက်သူ။ မိမိနဲ့ ပတ်သက်သမျှ ထိတွေ့သမျှအားလုံးကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည်လင်အေးချမ်းစေနိုင်သူသာ ဖြစ်တယ်"

"မယ်မယ် သားနားလည်ပါတယ် မယ်မယ်။ သားခဲ့ယူပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခုလို စကားတွေအများကြီး ပြောနေတော့ မယ်မယ့်မှာ"

"မယ်မယ် မမောဘူး၊ ဒါတွေ ပြောနိုင်တဲ့ ခွန်အားတွေရဖို့ မယ်မယ် အကြာကြီး မိန်းမောရင်း မွေးမြူအားယူထားခဲ့တယ်"

မယ်မယ်ကိုယ်တိုင်ပင် သူရဲကောင်း စင်စစ်ပါတကား. . ။

"ထီးနန်းပလ္လင်တစ်ခုအတွက် သွေးမြေကျခဲ့ကြ၊ ကပ်သုံးပါးဆိုက်ကြ၊ တိုင်းသူပြည်သားတွေ သေကြေပျက်စီးကြရနဲ့ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်ခဲ့ကြပြီးပြီ။ မယ်မယ့် သားကြောင့်တော့ အရိမဒ္ဒနပူရဟာ အဲဒီလို ထင်မဖြစ်ပါစေနဲ့ သား. . . "

"သား ကတိပေးပါတယ် မယ်မယ်"

"ပိဋကတ်တိုက်ကို သွားနော်သား။ တူရွှင်းတောင်ခြေကိုသွား၊ ဆရာတော် ရှင်အရဟံမထေရ်မြတ်ကြီးနဲ့ ခမည်းတော် စကားကိုလိုက်နာ၊ ရောက်လေရာ ဘုံကနေ သားအတွက် မယ်မယ် သာဓုခေါ်ပါရစေ"

!"မယ်မယ် တော်ပါတော့ မယ်မယ်။ သားနားလည်ပါပြီ"

ကျွန်ုပ် ဆည်မတန့်နိုင်တော့ပြီ။ မယ်မယ့်လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လျက် ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးမိလေပြီ။ မယ်မယ့် ရင်ခွင်သို့ မျက်နှာအပ်ကာ သည်းထန်စွာ ရှိုက်ငင်မိလေပြီ။

"မယ်မယ နားပါရစေသား။ မယ်မယ့် ခြေလှမ်းတွေ ငြိမ်သက်ဖို့ မယ်မယ် ကြိုးစားပါရစေ"

မယ်မယ့် စကားကို အတိအကျ နားမလည်သော်လည်း မယ်မယ့် ရင်ခွင်မှ လူးလဲထကာ မယ်မယ့်လက်ကိုလည်း လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

မယ်မယ် ပြန်လည်၍ ငြိမ်သက်သွားသည်။ မှန်မှန်လှုပ်ရှား နေသော ရင်အုံဆီသို့ ကျွန်ုပ် မျက်တောင်မခတ်ရဲပဲ ကြည့်နေမိသည်။ မျက်လွှာအစုံကို ပြန်မှိတ်လိုက်သော မယ်မယ့်မျက်နှာပြင်မှာ ကြည်လင်ချမ်းမြေ့နေသည်။

ဆီမီးနှင့်မီးတိုင်တို့ အလင်းဆုံး တောက်ပနေကြသည်။

မီးစာတို့သည် ဆီအပြည့်အဝကို သောက်သုံးရင်းဖြင့်ပင်

ရတနာပုံစာအုပ်တို့က်

လောင်ကျွမ်း ကုန်ဆုံးကြတော့မည်။ တဟဲဟဲ အော်မြည်နေသော မီးတောက်သံများကို နားထောင်ရင်း တစ်စုံတစ်ခုကို ကျွန်ုပ် သဘောပေါက်လာသည်။

"မယ်မယ့် ခြေလှမ်းတွေ ငြိမ်သက်ဖို့ မယ်မယ် ကြိုးစားပါရစေ"တဲ့။

မယ်မယ်သည် ဆုတ်ဆိုင်းခြင်း အလျဉ်းကင်းသော ခြေလှမ်းများဖြင့် ဝုံဝုံစားစား လှမ်းချီကာ ခရီးရှည်ကြီးတစ်ခုကို စတင်ထွက် ခွာနေပေပြီ။ ကျွန်ုပ် နားလည်ပြီ။ မယ်မယ်၏ အဖိုးတန်စွမ်းသော နောက်ဆုံးကာလ လေးများကို ကျွန်ုပ် မနှောင့်ယှက်ရဲတော့ပြီ။

ခရီးသည်ကြီးကိုယ်တိုင်က ရဲရဲတည်ငြိမ်လေသောကြောင့် တစ်ချိန်လုံး စောင့်ကြည့်နေခဲ့သော ကျွန်ုပ်မှာလည်း ဆောက်တည်ရာမဲ့ သောကပရိဒေဝများမှ အတန်ငယ် ကင်းငြိမ်းစွာဖြင့် တည်ငြိမ်နိုင်ခဲ့သည်။

မယ်မယ်၏ ထွက်ခွာခန်းသည် တိတ်ဆိတ်လွန်းလေသည်။ ခမ်းနားငြင်သာလွန်းလေသည်။ မှန်မှန်ကြီး နိမ့်မြင့်လှုပ်ရှားနေသော ရင်အုံသည် သိမ်းစွန့်ဌက်ဘုရင်၏ တောင်ပံခတ်ဟန် အတိုင်းပင်။

ဆီမီးအလင်းတိုင်တို့ အမြင့်ဆုံး တောက်ပလာကြသည်။ မျက်တောင်မခတ်စတမ်း စိုက်ကြည့်နေမိသော အချိန်ကာလတို့ ဘယ်လောက် ရှည်လျားခဲ့သည်ကို ကျွန်ုပ် မသိ။ မယ်မယ့် လည်ပင်းတစ်လျှောက် တစ်ချက် လှုပ်ရှားသွားသလိုလို၊ မယ်မယ့် မျက်နှာပြင် ဆတ်ခနဲ လှုပ်သွားသလိုလို . . . . ။

ဆီမီးငြိမ်းသေသွားသည်။ မီးတောက်အလင်းပျောက်ကွယ်သွားသည်။

သို့သော် စက်ခန်းဆောင်အတွင်း မည်းမှောင်၍ မသွား။

ခေါင်းရင်း ပြတင်းဆီမှ အရုဏ်၏ နီကြန်တောက်ပသော အလင်းတန်းက ငြင်သာစွာ ထိုးဆင်းလာကာ မယ်မယ့်နဖူးပြင်ထက်သို့ ဖြာကျနေသည်။

မကြာမီ အရှေ့ဘက် ကောင်းကင်မှ နေဝန်းထွက်ပေါ်တော့မည်။

ကျွန်ုပ်၏ နေဝန်း မိခင်ကား ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ပေပြီ။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ထိုအခါ၌ မတွေဝေမှု၊ အမောဟ ဟူသည် အဘယ်သဘောဖြစ်သနည်း။ ထိုအခါ၌ အကြင် အပြားအားဖြင့် သိမှု၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသဘော၊ အနိစ္စ စသည်ကို စိစစ်ခြင်းသဘော၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို စိစစ်ခြင်းသဘော၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းသဘော၊ ကပ်၍ မှတ်ခြင်းသဘော၊ ရှေးရှုကပ်၍ မှတ်ခြင်းသဘော၊ အသိဉာဏ်ရှိသူ၏ အဖြစ်၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသူ၏ အဖြစ်၊ သိမ်မွေ့သူ၏ အဖြစ်၊ မြေကြီးနှင့် တူသော သဘော၊ ဟုတ်မှန်သော အနက်၌ မွေ့လျော်တတ်သော သဘော၊ ကိလေသာတို့ကို ညှင်းဆဲနှိပ်စက်တတ်သော သဘော၊ ထိုးထွင်း၍ သိမှု၌ ညွတ်စေတတ်သော သဘော၊ ပညာဟူသော အစိုးတရ အပြားအားဖြင့် သိမှု၊ ပညိန္ဒြေ၊ မတုန်မလှုပ် သိမှု ပညာဗိုလ်၊ မတွေဝေမှု အမောဟ၊ တရားတို့ကို စိစစ်ခြင်း ဓမ္မဝိစယ၊ ကောင်းစွာသိမှု သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကုသိုလ်တို့၏ အခြေအမြစ် ဖြစ်သော အမောဟ ကုသလ မူလ. . .

ပဋ္ဌာန်းတို့၏ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်အုပ်၊ မဟာသံဃထေရ် ခုနစ်ပါး အဖွဲ့ဝင်၊ အရှင် ဒြဟ္မပါလ ဆရာတော်ကြီး၏ ရှေ့မှောက်တွင် ပုဆစ်တုပ်ထိုင်ရင်း

ပေပေါ်မှစာများကို ကျွန်ုပ် ရွက်ဖတ်စစ်ဆေးပြရသည်။ ပိဋကတ်တိုက် အမှုတော်လုပ်၊ စာချို၊ စာမြောင်များ ရေးကူးကြသော စာများကို အကျအပေါက် အယိုအယွင်း မရှိစေရအောင် ကျွန်ုပ်က အပြီးသတ် စစ်ဆေးပေးရလေသည်။

"မမက်မောမှု အနဘိဇ္ဈာဟူသည် အဘယ်သဘောဖြစ်သနည်း။ အကြင် မလိုချင်ခြင်း သဘော အလောဘ၊ မလိုချင်ပုံ အခြင်းအရာ၊ အလုဒ္ဓနာ မလိုချင်တတ်သူ၏အဖြစ်၊ အလုဒ္ဓိတတ္တကုသိုလ်တို့၏ အခြေအမြစ်ဖြစ်သော မလိုချင်မှု အလောဘသည် ရှိ၏။ ထိုအခါ၌မမက်မောမှု အနဘိဇ္ဈာ ဟူသည်ဖြစ်၏"

"သင့်မြတ်ပါပြီ တကာတော်လေး၊ နေ့လယ်ခင်း အနားယူချိန်ပါ"

ဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်ကြားသံနှင့် မနှေးမနှောင်းမှာပင် ရောက်သာတစ်ဖက်၊ ပန်းရံမုခ်ဆီမှ ထိုးစည်သံ သုံးချက်လွင့်ဝဲလာသည်။ ဤထိုးစည်သံ သုံးချက်မှာ နေ့လယ်ခင်း ခေတ္တ အနားပေးသော အမှတ်အသားပင်။

"စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍမှာ ကာမာဝစရကုသိုလ် အစုပိုင်းကို ဒီနေ့ ကုန်စင်အောင် စီစစ်ကြမယ် ဒကာလေး။ ညှဉ်ဦးပိုင်းမှာ မနေ့က စိစစ်ရွတ်အံထားတဲ့ ဒုကမာတိကာကို ပြန်အချောသပ်ရမယ်"

မျက်ခုံးမွေးများပင် ဖြူဆွတ်နေပြီဖြစ်သည့် အရှင်ဒြဟ္မပါလ ဆရာတော်ကြီးအား ကျွန်ုပ် မေးကြည့်ရင်း လက်အုပ်ချီလိုက်သည်။ ဆရာတော်ကြီးက ဘေးတွင်ချထားသော တောင်ဝှေးကို ဆွဲယူကာ မိန့်ပြန်သည်။

"တမ္ဗဒီပတိုင်းအလုံးမှာ ပါဠိ ပိဋကရဲ့ အခြေခံအဖြစ် သဒ္ဒါကျမ်းတွေကို အာရုံစိုက်ပြီး လေ့လာ အားထုတ်နေကြတယ်။ သဒ္ဒနီတိကို ခုအခါမှာ ယောက်ျား မိန်းမ အဘိုးအို မကျန် ကျက်မှတ် ရွတ်အံနေကြတယ်။ ပဋ္ဌာန်းကုသလတိုက် ပါဠိလောက်များတော့ သားသည် မအေ တွေကစပြီး နှုတ်တက် အာဂုံပြန်နိုင်ကြတာကလား ဟုတ်စ တကာလေး . . . . "

"မှန်ပါတယ် ဘုရား"

"အေးကွဲ့။ သဋ္ဌိဟ်နဲ့ သဒ္ဒါနီတိမှာ ကျက်စားနိုင်ကြစမယ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဘိဓမ္မာပိုင်းမှာတော့ တကာတော်လေးတို့ တမွှဒီပသားတွေ နိုင်နိုင်နင်းနင်း မရှိကြသေးဘူး၊ ကိုင်တွယ်ဖို့လဲ လက်မရဲကြသေးဘူး ထင်ပ။ အင်း. . . တစ်စတစ်စတော့ နက်လာကြရမှာပေါ့။ အဘိဓမ္မာ ပိဋကဆိုတာကလဲ ဒေသနာနဲ့ကြည့်ရင် ပရမတ္ထ ဒေသနာ။ သာသနာနဲ့ကြည့်ရင် ယထာဓမ္မ သာသနာ။ ကထာနဲ့ကြည့်ရင် နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကထာပေကိုး။ အဘိဓမ္မ ပိဋကဟာ အဓိပညာ သိက္ခာ၊ အနုသယပဟာန် မဟုတ်လား။ နက်နဲခြင်း ဂဋ္ဌိရလေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံပေတာ မဟုတ်လား။ တော်ရုံလူတို့ မထိတို့ နိဗ္ဗာန်ကို ရှိစေတော့။ တကာတော်လေးကတော့ ဘဝင်နဲ့စပ်ရှိရလိမ့်မယ် ကြားလား"

"မှန်ပါ့ဘုရား"

"ကိုင်း. . ကိုင်း၊ အနားယူချေတော့"

ဆရာတော်ကြီးသည် တောင်ဝှေးကို အားပြုကာ ပိဋကတ်တိုက်အတွင်းခန်းထဲသို့ ကြွသွားလေသည်။ ပေနှင့် ကညစ်များကို နေသားတကျ သိမ်းဆည်းပြီးနောက် ကျွန်ုပ် အပြင်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။

ကြာမျိုင်ပါးပါးတို့ဖြင့် ဆင်ယင်အပ်သော ရေကန်မျက်နှာပြင်အား ဖြတ်သန်းလာသည့် လေပြည်ကို တစ်ဝကြီး ရှူရှိုက်လိုက်လေသည်။ ရင်ထဲမှာ ငြိမ်းအေး ချမ်းမြေ့သွားသည်။ စိမ်းမြသော ကြာဖက်များကလေအသင့်တွင် တဖြတ်ဖြတ်လှုပ်ခါကာ ကန်ရေပြင်မျက်နှာပေါ်၌ မြူးတူးနေကြသည်။ ကြာဖူး ကြာငုံတို့သည် ရေကန်ထက်တွင် ယိမ်းနွဲ့လှုပ်ရှားနေကြသည်။

ရေကန်ထဲသို့ ထိုးထွက်တည်ဆောက်ထားသော တဲတားအတိုင်း ကျွန်ုပ် လျှောက်လာခဲ့သည်။ တဲတားလက်ရန်းတိုင်ကို ကိုင်လျက် ရေကန်သာ ဝန်းကျင်ဆီသို့ ဖြန့်ကျက်ကြည့်မိပြန်သည်။

စိမ်းလန်း စိုပြည်မှုဖြင့် အစွမ်းကုန်သာယာနေသည့် တောတန်းငယ်။ တူရွင်းတောင်ခြေ၏ အေးမြသော တောအုပ်ကလေး။ ချည်ခင်စွပ်ငှက်ကလေးများ ပျံသန်းသွားကြသည်။ အဝေးဆီမှ ကြိုးကြာသံ သဲ့သဲ့ကြားလိုက်ရသည်။ ငြိမ်းချမ်းစွာ လှပနေသည့် ရေကန်သာဝန်းကျင်။ ကျေးငှက် တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဘေးမဲ့တော။

ခမ္မ၏ ငြိမ်းချမ်းမှုကို ရိုက်ခတ်ပျံနှံ့သော ဤတောင်ခြေ၊ ဤတောအုပ် အလယ်မှ ရေကန်သာသည် ဤကမ္ဘာမြေပေါ်တွင် ဖြူစင်မွန်မြတ်မှုအပေါင်း ထွန်းကားရာ ဌာနဖြစ်ချေသည်။ ဤရေကန်သာ၏ ကန်ပေါင်တွင် ရှိလေသော ပိဋကတ်တိုက်သည်လည်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ဗောဓိဓာတ်၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်တို့ ရစ်ပတ်လွှမ်းခြုံ၊ သင်းပျံ့ထုံရာ ဒေသဖြစ်သည်။

မဟာသံဃထေရ် ခုနစ်ပါးအဖွဲ့၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ပိဋကတ်တိုက်၏ အဓိုးအမှူး ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ဓမ္မဒဿီဆရာတော်ကြီး ရှင်အရဟံမထေရ်မြတ်ကိုယ်တော်တိုင် စီမံခန့်ခွဲကာ အရှင်မဟာထေရ်၊ အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ အရှင် သုမေဓပဏ္ဍိတ်၊ အရှင်ငြဗ္ဗဝါလ၊ အရှင်ငြဟဒ္ဒိဝ၊ အရှင်သောန၊ အရှင်သယ်သေနဝရပဏ္ဍိတ်၊ ဆရာတော်ကြီး ခုနစ်ပါးတို့အား မဟာသံဃထေရ် ခုနစ်ပါး အဖွဲ့အဖြစ် သတ်မှတ်ပေးခဲ့သည်။

ပရိယတ်ကျမ်းတတ် အာဇာနည်ကြီးများ ဖြစ်တော်မူကြသော သံဃာခုနစ်ပါးတို့၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ပိဋကတ်တိုက် အမှုတော်ထမ်း အားလုံး၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်လာသည်။

ဤဘေးမဲ့တော၊ ရေကန်သာ ပိဋကတ်တိုက်ဝယ်ကျွန်ုပ်သည် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ညွှန်ကြား သင်ပြပို့ချချက်များအတိုင်း အတိကျလိုက်နာ ဆောင်ရွက်ရပေသည်။ အနိရုဒ္ဓဒေဝမင်းကြီး လက်ထက်ကတည်းက တမွှဒီပတိုင်းသို့ ရောက်နေခဲ့ကြသော သုဝဏ္ဏဘူမိသားတို့၏ အဆက်အနွယ်များကို ပိဋကတ်တိုက် အမှုတော်ထမ်းများအဖြစ် ခန့်အပ်ထားသည်။

အလွန်ရိုးသား၍ စကားနည်းကြသော သုဝဏ္ဏဘူမိသား အမှုတော်ထမ်းများသည် ဤအမှုအလုပ်နှင့် အထိုက်တန် အကိုက်ညီဆုံးဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် မိမိ၏ အလုပ်မှတစ်ပါး အခြားဘာကိုမျှ အာရုံဝင်စားခြင်း မရှိသူများ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် သူတို့၏ အစုအဖွဲ့ကို အုပ်ချုပ်ရသူဖြစ်စေကာမူ သူတို့ကို အထွေထူး အမိန့်အာဏာပေး၍ ခိုင်းစေစရာလည်း မရှိချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤရေကန်သာ ဤပိဋကတ်တိုက်ဝယ် လူအားလုံးမှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သုတ္တန်ပိဋကတ်၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ် တရားတော်များကို သင်အံခြင်း၊ ရေးကူးခြင်း ကျက်မှတ်ခြင်း၊ အက္ခရာတင်ခြင်း၊ စီစစ် သုတ်သင်ခြင်း စသော အလုပ်များကို အသီးသီး ကိုယ်စီကိုယ်စီ အချိန်ပြည့် လုပ်ဆောင်နေကြသည်။

မဟာသံဃထေရ် ဆရာတော်ကြီးများကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၊ ပိဋကတ်တိုက် ထိန်းသိမ်းပြုပြင်ခြင်း၊ ရေကန်သာနှင့် ဘေးမဲ့တော ဥယျာဉ်ပန်းခြံကို ပြုပြင်ခြင်းများဖြင့် အချိန်တိုင်းမှာ အလုပ်ကိုယ်စီ နှစ်မြုပ်မွေ့ပျော်လျက် ရှိကြလေသည်။

အားလုံး၏ အာရုံဝင်စား စူးစိုက်ရာမှာ တစ်ခုတည်းသာ ရှိသည်။ ယင်းမှာ ပိဋကတ်တိုက်နှင့် ရေကန်သာ ဘေးမဲ့တော ဥယျာဉ်ကြီး၏ ငြိမ်းချမ်းတည်တံ့ရေးသာပင်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည်လည်း အစိုးအမှုး ဖြစ်စေကာမူ ပိဋကတ်တော်များ၏ အရိပ်အဝန်း အောက်ဝယ် သူတို့တတွေနှင့်မခြား တစ်သားတည်း ပျော်ဝင်သွားခဲ့ရလေသည်။

အနားယူချိန်ဖြစ်သော ညနေခင်းပိုင်းနှင့် ညဉ့်ဦးပိုင်းတို့တွင် ကျွန်ုပ်သည် ဘေးမဲ့တောအတွင်း တစ်ကိုယ်တည်း လှည့်လည်ခဲ့ သည်။ ဤတော ဤတောင်ဝန်းကျင်ကား တစ်ခါက အမဲလိုက်ထွက်ခဲ့သော ပျက်ယွေတောတောင်နှင့် အခြားနားကြီး ခြားနားလှပေသည်။ ဘေးမဲ့တော့အတွင်း တစ်ယောက်တည်း လှည့်လည်ရာ၌ ကျွန်ုပ်သည် မြင်းမစီးတော့ဘဲ ခြေလျင်သွားခဲ့လေသည်။

ပိဋကတ်တိုက် စာအုံခန်းမတွင် ပြန်လည် စုရုံးကြရမည့် ညဉ့်ဦးယံ အချိန်မတိုင်မီ ကျွန်ုပ်သည် ရေကန်သာ ကမ်းစပ်မှ အင်ကြင်းဖင် ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် ထိုင်လျက် မိမိအတွေးဖြင့် မိမိမွေ့လျော်မိသည်။

အတွေးစိတ်ကူး၌ မွေ့လျော်သည် ဆိုစေကာမူ ယခင်ကလို ပူလောင်ပြင်းပြသော အတွေးများ မဟုတ်တော့ကြောင်း ကျွန်ုပ် ကိုယ် ကျွန်ုပ်သာ အသိဆုံး ဖြစ်ပေမည်။

မယ်မယ် အနိစ္စရောက်ခါနီးတွင် ပိဋကတ်တိုက်ကို သွားနေ သားဟု မှာခဲ့လေရာ ထိုစဉ်ကမူ မယ်မယ် ဆန္ဒကို လိုက်လျောသော

အားဖြင့် ကျွန်ုပ် ကတိပေးခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ မယ်မယ်၏ နောက်ဆုံး အချိန်များတွင် မယ်မယ့်စကားကို နားထောင်မည့် အကြောင်း မယ်မယ် သိသွားစေဖို့မှအပ ကျွန်ုပ် ရွှိတ်၌ မည်သို့မျှ တိမ်းညွတ်ခဲ့ခြင်းမရှိ။

မယ်မယ့် စျာပနကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ကျင်းပခဲ့ပြီး နောက်တွင် ကျွန်ုပ်အတွက် အရာခပ်သိမ်း ပျောက်ဆုံးသွားလေသည်။

မယ်မယ် မရှိတော့သည့် နောက်တွင် ကျွန်ုပ်၏ ကမ္ဘာလောကသည် အချည်းနှီး သုည ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ မယ်မယ်၏ ဥတုဇရုပ်ကလာပ်ကို မီးသင်္ဂြိဟ်ပြီး အရိုးပြာများကို ရောဝတီထဲသို့ ပစ်ကျဲခဲ့ရပြီးနောက်တွင် ကျွန်ုပ်အတွက် ဤလောကကြီးသည် ဘာမှလုပ်စရာ မရှိတော့သော နေရာဌာနကြီး ဖြစ်သွားလေသည်။

အရိမဒ္ဒနပူရ နန်းတော်သည်လည်းကောင်း၊ တမွတိပတိုင်းကြီးသည်လည်းကောင်း ကျွန်ုပ်အတွက် မည်သည့် အဓိပ္ပာယ်မှ မဆောင်သော ပလာဟင်းလင်း၊ သုညတ္ထနယ်ပယ်ကြီး ဖြစ်သွားသည်။

စျာပနသဘင်တွင် ခမည်းတော် မင်းကြီး၊ အရီးတော်မိဖုရားကြီးများ၊ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်၊ ဦးဖီးနှင့် ကလန်အမတ်ချုပ်ကြီးများ အပြင် ပရိမ္ဗကြောင်းဖြူဒေသမှ ကျွန်ုပ်၏ ဘိုး ဖပုပ္ပါးတို့ပါ စုံညီတက် ရောက်ခဲ့ကြသည်။

အရိမဒ္ဒနပူရနေပြည်တော် တစ်ဝှမ်းရှိ တိုင်းသားပြည်သူများ ထောင်သောင်းနှင့်ချီသော စျာပနသဘင်ကား ကြီးကျယ်လွန်းလှသည်။

သို့သော် ကျွန်ုပ်အတွက်မူ အရာခပ်သိမ်းသည် နံ့သာထင်းတုံး စင်ပေါ်မှ မယ်မယ့် ရုပ်ကလာပ်ကို လောင်ကျွမ်းနေသော မီးတောက်ကြီးများနှယ်၊ ရှိရှိသမျှ အားလုံး အဝိုးအလျဲများသာ ဖြစ်သွားကြသည်။ မယ်မယ်မရှိတော့ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်၏ ရှင်သန်မှုပါ အဓိပ္ပာယ်ကင်းမဲ့သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

စျာပနသဘင်၌ မည်သူတွေက မည်သို့လာရောက် နှစ်သိမ့်ကြသည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်သတိမရတော့။ ခမည်းတော် မင်းကြီးမှ အစ၊ တစ်နန်းတော်လုံး ငိုကြွေးသည်ဟုသာ သာမန်အားဖြင့် အမှတ်ထားမိတော့သည်။ ဓညဝတီနှင့် တောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်သို့ သွားရောက်ရန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချို့က အကြံပေးကြသည်။ ပရိမ္ဘတောနှင့် ကြောင်းဖြူဒေသသို့ တစ်ယောက်တည်း ထွက်ခွာသွားရန်လည်း စိတ်ကူးပေါ်ခဲ့သည်။ စင်စစ်မူ ဘာတစ်ခုမျှ ရေရာတိကျခြင်း မရှိတော့ဘဲ အိပ်မက်ဆိုးများကိုသာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု မြင်မက်နေရသလို နာကျင်ပင်ပန်းစွာဖြင့်သာ အချိန်ကာလများကို ဖြတ်သန်းခဲ့ ရလေသည်။

အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်သည် တစ်ချိန်လုံးလုံး ကျွန်ုပ်ကို အရိပ်အကဲ ကြည့်နေခဲ့သည်။ အစ်မတော်နှင့်အတူ အလောင်းစည်သူသည်လည်း ကျွန်ုပ်၏ နန်းဆောင်သို့ လိုက်ပါလာတတ်သည်။ သူနောက်မှ ဌက်ခါးရောင် ကိုယ်ကြပ်သင်တိုင်းဝတ် သူ၏ ကိုယ်ရံ ကလန်စစ်သည်များကို တွေ့ရသည်တွင် ဝက်ကြီးအင်းတော အုပ်တိုက်ပွဲက ထိုင်းမိုင်းဖုံပျဲနေသော အာရုံထဲတွင် ဖျက်ခနဲ ပေါ်လာသည်။

ထိုအခါမှပင် ကျွန်ုပ်သည် ထိုတိုက်ပွဲနှင့်တကွ အလောင်းစည်သူ၏အရေးကို ပြန်၍ အမှတ်ရလာသည်။ မယ်မယ် မရှိတော့ခြင်း၏ ကျွန်ုပ်၏ အရာခပ်သိမ်း ပျောက်ဆုံးသွားခြင်းပါတကားဟု ထိုအခါ ထပ်မံသိလာရပြန်သည်။ ဌက်ခါးရောင်ဝတ်စုံများကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ သွေးကြောများ ဖျဉ်းကနဲ တစ်ချက် ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ထိုအရာသည် ရည်ညီများ၊ ဒိုက်မှော်များ အတိုပြီးသော ရေကန်တစ်ကန်ထဲသို့ ကျောက်စရစ်ခဲငယ်တစ်လုံး ကျသွားသည်နှင့်မခြား၊ မသိမသာ ဂယက်လှိုင်းကလေးများသာ ဖြာသွားပြီး ပြန်လည်၍ ပိန်းပိတ်သား ငြိမ်သက်သွားလေသည်။

အလောင်းစည်သူ၏ အရေးကိုလည်း ကျွန်ုပ် မတွေးချင်တော့ပြီ။ အနာဂတ် ရည်မှန်းချက် အလိုဆန္ဒ ဘာဆိုဘာမျှ ကျွန်ုပ် မထားချင်တော့ပြီ။ "ထီးနန်းဆိုတာဟာ ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်ရဲ့ အမြင့်မားဆုံး ရည်မှန်းချက် မဖြစ်သင့်ဘူး"ဟူသော မယ်မယ် နောက်ဆုံးစကားသည် နှလုံးသည်းပွတ်ဝယ် မီးအုံထားသော လှံသွားတစ်ခုလို စိုက်နစ်နေသည်။ ပူလောင်ကြေကွဲခြင်းသာလျှင် ကျွန်ုပ်၏ ရုပ်အာဟာရ၊ နာမ်အာဟာရ ဖြစ်နေသည်။

ဤအချိန်ဝယ် ဓမ္မဒဿီ ဆရာတော်ကြီးနှင့် ခမည်းတော် မင်းကြီးတို့က ကျွန်ုပ်အား ပိဋကတ်တိုက်သို့သွားရန် တိုက်တွန်းခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

များစွာမှပင် အို့စာသွားသော ခမည်းတော်၏ အသွင်ကိုကြည့်ရင်း မယ်မယ့် စကားစာစ်ခွန်းကို အမှတ်ရပြန်သည်။

"သီရိကြိဘုဝနာဒိတ္ထ ဓမ္မရာဇာဘွဲ့ခံထားတဲ့ သားရဲ့ခမည်းဟာ လောကခံတရားရဲ့ ကျေးကျွန်ပါ။ ကံကြမ္မာရဲ့ သားကောင်ပါ"

~ တမွဒီပ၏ အရှင်သခင်၊ လောကခံ၏ ကျေးကျွန် ခမည်းတော်ကြီးကို ကြည့်နေရင်း ကျွန်ုပ်တို့ သားအဖနှစ်ဦး၏ နွေးထွေးခြင်းကင်းသော ဆက်ဆံမှုသည် မယ်မယ် မရှိတော့သည့် နောက်ပိုင်းပင် အေးခဲသွားကြပြီဟု ခံစားရလေသည်။

"တူရွင်းတောင်ခြေ ရေကန်သာက ပိဋကတ်တိုက်ကို ဒကာတော် လေးသွားဖို့ အချိန်ကျပြီ"

ဓမ္မဒဿီ ဆရာတော်ကြီးက မိန့်တော်မူသည်။ ကျွန်ုပ် ငေးငိုင်နေမိစဉ် ခမည်းတော်မင်းကြီးက အက်ကွဲသော အသံဖြင့် ဆိုပြန်သည်။

"ဒီရေကန်သာ ဘေးမဲ့တောနဲ့ ပိဋကတ်တိုက်ကို သားတော် အတွက် ရည်စူးပြီး ခမည်းတော်တည်ဆောက်ခဲ့ပါတယ် သားတော်"

ထိုအခါမှပင် ဤအစီအမံများ အားလုံးမှာ ခမည်းတော် ကျန်စစ်မင်းကြီး၏ အစီအမံများပါကလားဟု ကျွန်ုပ်ထင်ရှား သိခွင့်ရတော့သည်။ ဤအတွက် ကျွန်ုပ်စိတ်ကို ကျွန်ုပ် ပိုင်းခြားဝေဖန်ခြင်း မပြုနိုင်မီမှာပင် ဆရာတော်ကြီး၏ အမိန့်စကားက ကျွန်ုပ်ကို လွှမ်းခြုံသွားသည်။

"သွားလေသူ ဒါယိကာမကြီးကလည်း ဒကာတော်လေးကို တသသမှာ သွားလိမ့်မယ်လို့ ဆရာတော် ယူဆတယ်။ သရဏဂုံတင်ပွဲတုန်းက ဒါယိကာမကြီးက ဆရာတော်ကို လျှောက်ဖူးတယ်။ သူ့သားရဲ့ ဘဝရှင်သန်မှုကို အလေးနက်ဆုံး အဓိပ္ပာယ်တွေနဲ့ ပြည့်ဝနေအောင် ဆရာတော်ဘုရားတို့ လမ်းခင်းပေးတော်မူကြပါတဲ့. . ။

ဒီစကားဟာ သူနောက်ဆုံးစကားနဲ့ တစ်သဘောတည်းပဲ ဖြစ်လေမယ် ဒကာတော်လေး. . ."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗိဒ္ဓကတ်တိုက်ဆိုသည်ကို စင်စစ် ကျွန်ုပ် နားမလည်။ စိတ်လည်း မဝင်စား။ သို့သော် မယ်မယ့်အမှာစကား၊ ဆရာတော်ကြီး၏ တိုက်တွန်း ချက်တို့က ထုထည်ကြီးစွာ ထောက်ကူ တွန်းကန်နေကြသည်။ ထို့အပြင် တူရွင်းတောင်ခြေနှင့် ဘေးမဲ့တောဆိုသော စကားကို ကြားရသည်နှင့် တောရိပ်တောင်ရိပ်ကို ချစ်သောစိတ်တို့က ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုကာ ဆွဲခေါ်နေကြသည်။ သည်မျှသာမက မယ်မယ် မရှိတော့သော ဤ အရိမဒ္ဒနပူရ နန်းမြို့တော်ကြီးမှာလည်း မနေချင်တော့သည်ဖြစ်၍ တူရွင်းတောင်ခြေသို့ ကျွန်ုပ် ထွက်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

◆ ◆ ◆

(၂၈)

"ယထာ သက်္ကာရ စာနသ္မိံ၊ ဥဂ္ဂိတသ္မိံ မဟာပထေ၊ ပဒုမံ တတ္ထ ဇာယေထ၊ သုစိဂန္ဓံ မနောရမံ။

"ဧဝံ သက်္ကာရ ဘူတေသု၊ အန္ဓဘူတေ ပုထုဇ္ဇနေ၊ အတိရောစတိ ပညာယ၊ သမ္မသမ္ဗုဒ္ဓ သာဝကော။"

ရေကန်သာအလယ်ရှိ ငွေါင်ငွေါးစွင့်စွင့် ကြာပွင့်ကြီးများကို ငေးမော နေရင်း နှုတ်မှအလိုအလျောက် ရွက်ဆိုမိလေသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်ကာလက တက္ကတွန်း တို့၏ တပည့်လက်ရုံးဖြစ်သော ဂရဟဒိန္နအမည်ရှိ သူကြွယ်တစ်ယောက် သည် ဘုရားရှင်၏ သာဝက သူမိတ်ဆွေ သီရိဂုတ္တ သူကြွယ်အပေါ် ရန်ငြိုးဖွဲ့ရာမှ ဘုရားရှင်ကိုပါ ပြစ်မှားမိခဲ့ဖူးသည်။ ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန်း ပါးရာတို့အား မိမိအိမ်သို့ ပင်ဖိတ်ခဲ့ပြီး အိမ်နှစ်ဆောင်အကြား တွင်းကြီး တစ်ခုတူးကာ လှည်းအစီးရှစ်ဆယ် တိုက်ခန့်မျှသော ရှားမီးကျီးအစုကို ပြုလုပ်ကာ တွင်းပေါ်မှ ပျဉ်ချပ်ခင်းကာ ဖျာကြမ်းဖြင့် အုပ်၍ နွားချေး များလိမ်းကျံလျက် မီးကျီ တွင်းမှန်းမသိစေရအောင် စီမံထားခဲ့လေသည်။

ရတနာပုံစာအုပ်တို့က

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် ဂရဟဒိန္နဇ၏ ရှားမီးကျီးတွင်းပေါ်၌ ခြေတော်ကို ဆုန်တန်းလိုက်လျှင်ပင် ဖျာကြမ်းသည် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။ မိုးကျီးတွင်းကို ဖောက်ခွဲလျက် ရထားဘီး လှည်းဘီးပမာဏရှိသော ပဒုမ္မာကြာပွင့်ကြာပန်းကြီးတို့သည် အစီအရီ ထွက်ပေါ် လာကြသည်။ ဘုရားရှင်သည် ပဒုမ္မာကြာအချပ်တို့ကို နင်းတော်မူလျက် ကြွသွားတော်မူကာ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်တော်မူခဲ့သည်။ ရဟန်းငါးရာတို့လည်း ထို့အတူပင် ကြာပွင့်ကြီးများကိုနင်းလျက် အသီးသီး ထိုင်တော်မူကြသည်။

ပိဋကတ်တိုက် ရေကန်သာအလယ်မှ ပွင့်အာနေကြသော ကြာပွင့်ကြီးများကို ကြည့်ရင်း ကေကနိပါတ် ကုလာဝက ဝဂ်လာ စဒိရဂ်၏ ဇာတ်တော် ဟောတော်မူခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော ထိုအဖြစ်ကို သတိရကာ ကျွန်ုပ်၏ နှုတ်မှ ရွတ်ဆိုမိခြင်းပင်။

"မဟာပထေ၊ လူအများသွားလာရာလမ်း၌။ ဥဇ္ဈိတသို့၊ အသုံးမဝင်ငြား စွန့်ပစ်ထားအပ်သော၊ သင်္ကာရ စနသို့၊ ညစ်ကြေးပေါင်းစုံ အမှိုက်ပုံ၌၊ တတ္ထ၊ ထိုအမှိုက်ပုံ၌၊ သုစိဂန္ဓ၊ သင်းပျံ့လှိုင်ကြွယ် စင်ကြယ်သော ရနံ့ရှိသော၊ မနောရမ်၊ မြင်မြင်သူတို့ စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုမွေ့လျော်စေတတ်သော။ ပဒုမ်၊ အထပ်တစ်ရာသော ကြာပန်းသည် ဇယေထယထာ၊ အံ့ဖွယ် ထူးဆန်း ဖြစ်ထွန်း ပေါ်ပေါက်၍ လာသကဲ့သို့။

"ဧဝံ၊ ဤနည်းအတူသာလျှင်၊ သင်္ကာရ ဘူတေသု၊ အမှိုက်သဖွယ် စွန့်ပယ်အပ်သော သတ္တဝါတို့၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား သာဝက ဒီဃသဝ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပညာဃ အဘိအလိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာဖြင့်၊ အန္ဓဘူတေ၊ ပညာဉာဏ်စွမ်း ခြောက်ခွေခမ်းကာ အကန်းသဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနေ၊ လောကီလူသားတို့ကို၊ အတိရောစတိ၊ သာလွန်မြင့်ထယ် တင့်တယ်ပေကုန်၏"

ဘုန်းတော် ဉာဏ်တော် ကံတော် တန်ခိုးတော် အနန္တတို့ဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်တို့ကို အောက်မေ့ဆင်ခြင်လျက် ကျူးရင့် ရွတ်ဆိုမိရင်း ပိတိဂယက်တို့သည် ရေကန်သာ

မျက်နှာပြင်သို့ လေပြည်သုတ်ဖြူးလိုက်သလို တစ်ကိုယ်လုံး ဖြာသွားလေသည်။

ဤကာလဝယ် ရှုပ်ထွေး နောက်ကျိစရာ အတိတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ မောဟိုက်ပင်ပန်းစရာ အနာဂတ်တို့သည် လည်းကောင်း ပျောက်ဆုံးနေကြကာ ခဏိကာပိတိတို့ ဖြန်းကျက်သော ပစ္စုပ္ပန်တဒင်္ဂများသာလျှင် ကျွန်ုပ်ထံ၌ ဖြစ်ပေါ်နေတော့သည်။

မထ်မယ်သည် သုဂတိဘုံတစ်ခုမှနေ၍ ကျွန်ုပ်အား သာဓုခေါ်နေပြီလား။

"အရှင့်သား. . ကျွန်တော်မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူပါ"

နောက်ဘက်ဆီမှ အသံတစ်ခုကြောင့် ချမ်းမြေ့သော အဝိုက်အတန့်လေးသည် ပျက်ပြယ်သွားလေသည်။ အသံရှင်ဘက်သို့ ကျွန်ုပ် လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ယောကျ်ားပျိုတစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။

တည်ကြည်သော မျက်နှာ၊ ကျစ်လစ်တောင့်တင်းသော ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် ဝံ့ဝံ့စားစား ချဉ်းကပ်လာသော ထိုသူကို ကျွန်ုပ် မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်ဖြစ်သည်။ နီညိုရောင်ဖျဉ်သင်တိုင်း ခါးတိုဝတ်လျက် ဆံပင်များကို နောက်တွဲစည်းနှောင်ထားသော ထိုသူကို ကျွန်ုပ် မသိ။ ပိဋကတ်တိုက်အမှုထမ်းများထဲမှလည်း မဟုတ်။ သူကမူ ကျွန်ုပ်ကို လေးစားခန့်ညားသော၊ ရင်းနှီးသော အသွင်ဆောင်နေသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးပါ ငရွှေရစ်ပါ အရှင့်သား"

"ငရွှေရစ်။ ဘယ်က ငရွှေရစ်လဲ"

"ငဆောင်ချမ်းရွာမှ ငရွှေရစ်။ မင်းနန်းသူ ကွန်သာယာ တုန်းက သက်သေ ငရွှေရစ်ပါ အရှင့်သား"

ထိုအခါမှပင် ကျွန်ုပ်၏ မြင်းကို ငှားစီးခဲ့သော ရွာသား လုလင်ကို ကျွန်ုပ် မှတ်မိလာတော့သည်။ သူကို ကျွန်ုပ် မေ့ပျောက် ထားခဲ့ချေသည်။

"ဩော် ဩော်။ မောင်မင်းကိုး။ အခုဘယ်နှယ်ကြောင့်. . ."

"ကျွန်တော်မျိုး ရှင်းပြပါရစေ အရှင့်သား"

ရေကန်စပ် နိမ့်သော နေရာသို့ ဆင်းကာ သူဒူးထောက်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငရွှေရစ် မင်းသက်သာသလို နေပါ။ ဒီနေရာဟာ ရေကန်သာ ပိဋကတ်တိုက် ပရဝဏ်ပဲ။ကျွန်ုပ်ရဲ့ နန်းဆောင်မဟုတ်ပါဘူး။ ကွန်သာယာလဲ မဟုတ်ပါဘူး"

သူက ကျွန်ုပ်ကို ရွှန်းရွှန်းစားစား မော့ကြည့်သည်။ ဒူးထောက်လျက် ကိုယ်ကိုညွတ်ထားခြင်းကိုမူ သူမပြင်ပေ။ ထို့ပြင် သူဟန်ပန်မှာ ကျေးလက် ဇနပုဒ်သားတစ်ဦးနှင့်မတူဘဲ ကလန် ရဲမက်တစ်ယောက်နှင့် တူနေကြောင်း သတိထားမိလေသည်။

"ကျွန်တော်မျိုး အခု ကလန်မှူးကြီး ဦးငထွေရဲ့ တပ်ထဲမှာ ကလန်တစ်ယောက် ဖြစ်နေပါပြီ အရှင့်သား"

"သြော်. . . ဒီလိုလား။ ဘာကြောင့် ဒီကို ရောက်လာရသလဲ"

"ဖြစ်ခဲ့သမျှကို အကျဉ်းဆိုပါရစေ အရှင့်သား။ မင်းနန်းသူကွန်သာယာမှူးပြီးသွားပြီးတဲ့နောက်မှာ အရှင့်သားရဲ့ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ကျွန်တော်မျိုးတို့ ငဆောင်ချမ်းတစ်ရွာလုံး တသသ ပြောမဆုံး အောက်မေ့မဆုံး ရှိခဲ့ပါတယ်"

ကျွန်ုပ်ကား ထိုကိစ္စကို မေ့သလောက်ရှိနေပေပြီ။

"ကျွန်တော်မျိုး ငရွှေရစ် အနေနဲ့ကတော့ အရှင့်သားကို အရှင့်သားမှန်းမသိခဲ့လို့ မြင်ဒုဿီးခဲ့မိတဲ့ အဖြစ်ကို တအံ့နွေးနွေးနဲ့ မလုံမလဲဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အရှင့်သားကို ဦးကိုက် တောင်းပန်ဖို့နဲ့ ကျေးဇူးဆပ်ဖို့ ကျွန်တော်မျိုး ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်"

သူနာမည် ငရွှေရစ်ဟု ယခုမှ သိရသော လုလင်သည် ရိုးသားဖြူစင်သူဖြစ်မှန်း သိသာပေသည်။

"အင်း. . ဆက်ပြောပါဦးလေ"

"အရှင့်သားကို ကျေးဇူးဆပ်ရမယ်ဆိုတာ အခုိန်ရှိသရွေ့ စဉ်းစားခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတော့ အသည်းသား လယ်လုပ် ဓားမခုတ် ဘဝကို စွန့်လွှတ်ပြီး နေပြည်တော်တက် အရှင့်သားရဲ့ တပ်ဖွဲ့မှာ ဝင်ရောက် အမှုထမ်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ အရှင့်သားနဲ့ နီးနီးကပ်ကပ်နေပြီး ကျေးဇူးသစ္စာကို လုပ်ကျွေး ခစားချင်လို့ ဖြစ်ပါတယ်"

"အင်း. . . ဒါနဲ့ မင်းက ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ကလန်မှူးကြီး ဦးငထွေရဲ့ တပ်ထဲ ရောက်သွားရတာလဲ"

"အရှင့်သားရဲ့ ကလန်အမတ်တွေက အရှင့်သား တူရွင်းတောင်ခြေမှာရှိတဲ့ အကြောင်းနဲ့ အရှင့်သား အမိန့်မရဘဲ ကလန်အဖွဲ့ထဲမှာ အမှုတော်ထမ်းခွင့်မပြုရဲကြောင်း ပြောပြကြပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ဦးငထွေလဲ ရှိနေတာကြောင့် သူက အရှင့်သား တူရွင်းတောင်ခြေ ပိဋကတ်တိုက်မှာ ဘယ်လောက်ကြာဦးမလဲမသိဘူး။ မင်းမှုထမ်းချင်ရင် သူ့တပ်ဖွဲ့ထဲ ဝင်ဆိုတာနဲ့။ ဒါလဲ အရှင့်သားနဲ့ နီးစပ်ရမှာပဲဆိုပြီး ကျွန်တော်မျိုး သူ့တပ်ဖွဲ့ထဲ ဝင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်"

"သြော် ဒီလိုတဲ့လား"

သူ့ကို ကြည့်ရင်း သတိရလာသည်နှင့် ကျွန်ုပ်မေးလိုက်သည်။

"မင်း အခုမြင်းတစ်စီးတော့ ပိုင်ဆိုင်ရပြီပေါ့ ဟုတ်လား"

ငရွှေရစ်က ခင်မင်ဖွယ် အပြုံးဖြင့် ဖြေသည်။

"အဲဒီမှာတော့ ဟန်မကျ ဖြစ်ရပါတယ် အရှင့်သား။ ကလန်မှူးကြီးက ကျွန်တော်မျိုးကို ထန်းလုံးတစ်ရာပြု မြို့တံခါးစောင့် တပ်ဖွဲ့မှာ အရာပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်မျိုး မြင်းစီးခွင့် မရခဲ့ပါဘူး။ အခုလာတာလဲ ခြေလျင်ခရီးပါ"

"ဒါအတွက်တော့ ဝမ်းမနည်းပါနဲ့ ငရွှေရစ်ရယ်။ မင်းကိုမြင်းတစ်စီးပေးမယ်လို့ ကျွန်ုပ် ကွန်သာယာမှာ ပြောခဲ့ပြီပဲ. . . ။ မင်း မြင်းတစ်ကောင် တစ်စီး ပိုင်ဆိုင်ရပါစေမယ်။ ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး။ ထန်းလုံးတစ်ရာပြု မြို့တံခါးစောင့် တပ်ဖွဲ့ကနေ ဘာ့ကြောင့် ဒီကို ရောက်လာတာလဲ၊ ဦးဇထွေတို့ကော. . . "

ငရွှေရစ်၏ မျက်နှာတည်ကြည်သွားသည်။ လေးနက်သော အသွင်သို့ ပြောင်းသွားကာ တစ်ခုခုအရေးတကြီး ပြောချင်ဟန် တွေ့လိုက်ရလေသည်။

"ကလန်မှူးကြီးထဲမှာ ကျွန်တော်မျိုး ခွင့်ပန်ခဲ့ပါတယ်။ အရှင့်သားအတွက် အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ အကြောင်းတစ်ခုကို ကျွန်တော်မျိုး ယူဆောင်လာပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရိမဒ္ဒနပူရ တူရွှင်းတောင်ခြေ၊ ဤဘေးမဲ့တော၊ ရေကန်သာ ပိဋကတ်တိုက် တည် ဂုဒေသသို့ သူခြေလျင်ခရီးဖြင့် လာခဲ့သည်။ ဤမျှ ဝေးလံကာ တောအုပ်များကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော ခရီးကြမ်းကို သူလာ ရောက်လော်က်အောင် မည်မျှ အရေးကြီးလေသနည်း။

"ဖရှင့်သားဆီကို ဘာကြောင့် အရောက်လာရတယ်ဆိုတာ ဦးငထွေတို့တောင်မှ မသိပါဘူး။ ဘယ်သူမှလဲ မသိကြပါဘူး။ ဘယ်သူမှ မသိအောင်လည်း ဒီအကြောင်းကို ကျွန်တော်မျိုး လျှို့ဝှက်ခဲ့တာပါ"

စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖြစ်လာပေပြီ။

"မင်းနန်းသူကွန်သာယာမှာ ကျွန်မှု ရှုံးသွားပြီး ကြေးပိသာ ငါးဆယ်ပေးလျော်ဖို့ အရှင့်သား စီရင်အမိန့်ချခဲ့တဲ့ သူကြွယ် ငသင်ကို မှတ်မိပါသေးလား"

"သူကြွယ် ငသင်။ အင်း မှတ်မိပါတယ်။ သူကျွန်ုပ်ဆီကိုလာခဲ့သေးတယ်။ သူနောင်တ တရားရပြီး ထန်း အလုပ် လုပ်နေသတဲ့"

ငရွှေရစ်၏ အမူအရာ တစ်မျိုးဖြစ်သွားသည်။ သူမျက်နှာမှာ သွေးရောင် လျှမ်းလာသည်ဟု ထင်ရသည်။

"အရှင့်သား။ ကျွန်တော်မျိုးအပေါ်မှာ အရှင့်သားရဲ့ ကျေးလူး တရားနဲ့ မေတ္တာ ကရုဏာဟာ ကြီးမားစွာ ကျရောက်နေပါတယ်။ ဒီ ကျေးလူးတရားတွေ မေတ္တာ ကရုဏာတွေကို ဦးထိပ်ရွက်ပြီး ကျိန်ဆိုပါ မယ်။ ကျွန်တော်မျိုးဟာ အရှင့်သားရဲ့ အကျိုးဆုတ်ယုတ်မှုကို ကြံစည် လုပ်ကိုင်ခဲ့သော် ကျွန်ုပ် ငရွှေရစ်သည် လက်နက်ဘေး အပေါင်းသင့်၍ အသေဆိုးနှင့် သေရပါစေသား။ သေပြီးအခြားမဲ့၌လည်း မဟာတာပန္နအစရှိသော ငရဲတို့၌ ကျရောက်ပါစေသား. . "

ငရွှေရစ်၏ ငင်းမာသော မျက်နှာနှင့် ပြင်းထန်သော ကျိန်စာကြောင့် ကျွန်ုပ်တုန်လှုပ် သွားမိလေသည်။

"နေပါဦး၊ ငရွှေရစ်၊ မင်းဘာကြောင့် ကျိန်စာဆိုရသလဲ၊ မင်း ဘာပြောချင်သလဲ"

"ကျွန်တော်မျိုး အစအဆုံး ပြောပါ့မယ်။ ဒီလိုပါ အရှင့်သား"

ငရွှေရစ်၏ လှိုက်လဲသည်းထန်သော စကားများကို နားထောင်ရင်း ကျွန်ုပ် ချောက်ချားလာသည်။

တူရွှင်းတောင်ခြေ၊ ဘေးမဲ့တော၊ ပိဋကတ်တိုက်တည်ရာ၊ ရေကန်သာ ဒေသအထိ ဘေးရန်အန္တရာယ်တို့သည် အလူးလူး အလိမ်းလိမ်း ထွေးယှက်ရစ်ပတ် လိုက်လာကြသည်ကော။

ဤမျှ ရှုပ်ထွေးသော အမှုတို့သည် အဘယ်ဆီမှ မြစ်ဖျားခံခဲ့ လေသနည်း။ ဆက်စပ်လျက်ရှိသော အကြောင်းအကျိုးတို့ကို သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်ခြင်းများဖြင့် ဆင်ခြင် စိစစ်ရသည်။

ငရွှေရစ်၏ စကားများဆုံးသည်နှင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို ချဖြစ်လေသည်။ သူ့ကိုမူကား နှစ်သိမ့်လိုက်ရသည်။

"ငရွှေရစ်. . . မင်းငါဆီက အမိန့်တစ်ခုခု မရမချင်း ဒီအတိုင်းပဲ နေကြားလား"

ပိဋကတ်တိုက်ဆီမှ ထိုးမောင်းသံက ခါတိုင်းနှင့်မတူ ကျွန်ုပ် ရင်ထဲသို့ စူးစူးရှရှ ဝင်ရောက်လာလေသည်။ ထိုစူးရှမှုမှ သည် အလင်းရောင်ဓာတ်များလည်း တဖွားဖွား ကွန့်မြူးတောက်ပလာခဲ့ချေပြီ။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုက်မဲရွံးသွပ်သော အပြုအမူ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်မည်။ သို့ သော်လည်း အပြန်အလှန်လှန် ပိုင်းခြားဝေဖန်ပြီး နောက်ဆုံး၌ ဤအတိုင်းသာ ဆောင်ရွက်ရမည်ဟု ကျွန်ုပ် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"ခွင့်လွှတ်ပါ မယ်မယ်။ သား ဒီလိုလုပ်မှ ဖြစ်တော့မှာမို့ လုပ်ခဲ့တာပါ"

မယ်မယ့်ကို ရည်မှန်း၍ အနူးအညွတ် တောင်းပန်စကားဆိုလိုက်သည်။

အသက်ပြင်းပြင်းတစ်ချက် ရှိုက်ကာ ရင်ကို စွင့်မတ်လျက် မြင်းဇက်ကုန် ဖွင့်လိုက်သည်။ ဂဝံကျောက် ရောနှောနေသော မြေနီကမ်းပါး စောင်းတွင် ကျွန်ုပ်၏ မြင်းခွာသံများ ဖြောင်းဖြောင်း မြည်ဟီးသွားသည်။ ကျောတွင် သိုင်းချည်ထားသော လေးကိုင်း၊ ပခုံးထက်မှ မြား၊ ကျည်တောက်၊ ခါးစည်းကြားမှ ဓားမြောင်၊ မြင်းကုန်းနှီးတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော အဲမောင်းလှံရှည်၊ လှံလျင်၊ ပုဆိန် စသော လက်နက်တို့သည် ကဆုန်စိုင်းနေသော မြင်းကြီး၏ အရှိန်နှင့်အမျှ တချွင်ချွင်အသံများ

ထွက်နေကြသည်။

ကျောက်ဂူဝသို့ ကျွန်ုပ် ရောက်ချိန်တွင် နေမွန်းတည့်နေပေပြီ။ ကျွန်ုပ် မြင်းဝင်လာသည်ကို မြင်သည်နှင့် သူတို့အားလုံး ပြာပြာသလဲ ဦးထောက် သွားကြသည်။ မြင်းကြီးကို အရှိန်မသတ်ခင် ကျွန်ုပ် လွှားခုန်ဆင်းလိုက်ပြီး မြင်းဇက်ကို တုန့်ဆွဲလိုက်ရာ မြင်းကြီးသည် ကျယ်လောင်စွာ ဟီးလျက် ရှေ့ခြေများ မြောက်တက်သွားကြသည်။

ကမ္ဘလာအခင်းတစ်ခု လွှမ်းထားသော ကျောက်တုံးကြီးပေါ် သို့ ကျွန်ုပ် ထိုင်လိုက်ချိန်တွင် ရှေ့ဆုံးမှလူသည် ကျွန်ုပ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ ဦးထောက်ရင်း တိုးရွေ့လာသည်။

"မောင်မင်းတို့ အားလုံး စုံညီရှိကြပြီလား"

"အရေးပါ အရာရောက်ဆုံး ခေါင်းဆောင်တွေ အားလုံးဒီမှာ စုံညီရောက်ရှိနေကြပါပြီ ကိုယ်တော်ကြီး။ သူတို့ကို ကိုယ်တော်ကြီး မှတ်မိအောင် တစ်ဦးစီရဲ့အမည်နဲ့ ခွဲဝေထမ်းဆောင်ရမယ့် အရာတာဝန်ကို ကျွန်တော်မျိုး သံတော်ဦး တင်ပါရစေ"

"ဒါ နန်းရင်ပြင်ခန်းမ မဟုတ်ဘူး။ အဆောင်အယောင် အသုံးအနှုန်းတွေကို အပို ပြောမနေကြနဲ့။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် တစ်ယောက်စီ ထပြောစမ်း"

"ကောင်းပါပြီ ကိုယ်တော်ကြီး"

သူကြွယ်သေင်သည် ဘေးသို့ ဖယ်ပေးသွားသည်။ ထို့နောက် သူလူများကို မျက်ရိပ်ပြလိုက်သည်။ တစ်ယောက်စီ သူတို့ ပြောကြသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးက ငအောင်စွာပါ၊ သင်ဖမဟောင်း။ ယခု တောင်ဘီရွာစိုးပါ"

"ကျွန်တော်မျိုးက ဇေယျပိကြွန်ပါ၊ သင်ဖမဟောင်း၊ ယခု တက်သေးရွာ၊ ရာပြုတပ်။ ရိက္ခာစိုးပါ"

"ကျွန်တော်မျိုးက ငနော်ရစ်။ သင်ဖမဟောင်း။ ယခု မြေနဲရွာစိုးပါ"

တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ထပြောကြသည်။ သင်ဖမ တရားစိုးအဖွဲ့ဝင်ဟောင်း ငါးယောက်၊ ကျန်လူ ငါးယောက်တို့မှာလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖျောက်ဆိပ်ပင်ရှာ၊ ကွန်းစင်ကြပ်ရှာ စသည်တို့မှ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အားလုံးပင် လယ်မြေ ပိုင်ဆိုင်သူ ဥစ္စာတောင့်တင်းသူများဖြစ်ပြီး သင့်ဖမအဖွဲ့၊ ကလန်မှုးရွာစိုး အဖွဲ့များနှင့်တစ်နည်းနည်း ပတ်သက်နေသူများဖြစ်လေသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးနဲ့ပါဆိုရင် အားလုံး ဆယ့်တစ်ယောက်ပါ ကိုယ်တော်ကြီး"

သူကြွယ် ငသင်က အားပါးတရ ပြောသည်။ ငသင်၏ဟန်ပန်မှာ ဝက်ကြီးအင်းတောအုပ် တိုက်ပွဲအပြီး နောက်တစ်နေ့နံနက် လယ်ယားရွာ မရောက်ခင် တောင်ကုန်းလမ်း၌ တွေ့ခဲ့ရတုန်းကလို မဟုတ်တော့။ ငသင်သည် သူကြွယ်တစ်ယောက်၏ နုနုရွရွအသွင် လုံးဝ မရှိတော့ဘဲ မုဆိုးတစ်ယောက်နှင့်မခြား တောင့်တင်းသန်မာနေသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးတို့ အခုဆယ့်တစ်ယောက်ဟာ အမြဲတေတွေချည်းပါပဲ ကိုယ်တော်ကြီး။ ဒီဆယ့်တစ်ယောက်ကနေ ပွားလိုက်ရင်. . . "

ငသင်သည် သူ့ကို ကျွန်ုပ် စိုက်ကြည့်နေမှန်းမသိဘဲ ဝင့်ဝင့်ကြွားကြွား အမူအရာဖြင့် လက်ကို ဝှေ့ရမ်းလျက် ပြောနေသည်။

"ဟင်း. . ဟင်း မြင်သာ ဆယ့်တစ်ခရိုင် အင်အားလောက်ကို တောင်မှ မူစရာမရှိပါဘူး။ မြင်သာ ဆယ့်တစ်ခရိုင်တွင်သာမကပါဘူးလေ။ ပင်စည်တိုက်၊ မုဆိုးဖိုတိုက်နဲ့၊ ညံသာတိုက်၊ သလွာဝတီ အနောက်ဘက်ကမ်းက ပင်လည်တိုက်။ ယောမြစ်ညာဒေသက တမာခါတိုက် ဒေသအထိ ဖြန့်ကျက် စိုးမိုးနိုင်ပါတယ်။ ယုံတော်မူပါ ကိုယ်တော်ကြီး ဘုရား"

သူလူများထံမှ ခပ်အုပ်အုပ်ရယ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ရယ်ရင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို မော့ကြည့်ကြရာ မရယ်မပြုံးဖြင့် ကျွန်ုပ်က မျက်နှာထား တင်းလိုက်သောကြောင့် သူတို့ရယ်သံများ ရပ်တန့်သွားကြသည်။

ခါးစည်းကြားမှ ဓားမြှောင်ကိုထုတ်ကာ ဂဝံကျောက်စရစ်မြေပေါ်သို့ ကျွန်ုပ် ပစ်စိုက်ချလိုက်သည်။ တုန်ခါနေသော ဓားမြှောင်ရိုးကို ကြည့်ပြီး သူတို့ဝပ်လျှိုးသွားကြသည်။

"အားလုံးကြည့်ကြစမ်း"

အရိမဒ္ဒနပူရနန်းမြို့ပုံကို မြေကြီးပေါ်တွင် ဓားမြှောင်ဦးချွန်ဖြင့် ရေးခြစ်လိုက်သည်။ သရပါတံခါးမုခ်အပါအဝင် မုခ်ကြီး မုခ်ငယ် ဆယ့်နှစ်ပေါက်။ မင်းကြီး၏ နန်းမဆောင်။ မိဖုရားကြီးများ၏ နန်းဆောင်၊ အတွင်းအပြင် စကြီလမ်းများ။ ဝိုလ်ရှုခံ ကွင်းပြင်၊ မြင်းဇောင်း၊ ဆင်တင်းကုပ်၊ မြို့တော်စောင့် ကလန်တပ်ဖွဲ့စွဲရာ ခံတပ် . . . ။

"ဟောဒါက ရွှေအိမ်သည်နဲ့ သူ့သား အလောင်းစည်သူတို့ရဲ့ နန်းဆောင်ပဲ။ နို့အပ်စော်မပျောက်သေးတဲ့ အလောင်းစည်သူဟာ သူ့မိခင်နဲ့ တစ်ဝိုင်းတည်းနေပြီး နန်းဆောင်ချင်း တွဲဆောက်ထားတယ်။ ဒါက အလောင်းစည်သူ ညနေတိုင်း လက်ရုံးလေ့ကျင့်တယ် ဆိုတဲ့ မြက်ခင်းကွင်းပြင်"

ဝိုင်းအုံကြည့်နေသော သူတို့ထံမှ ပြင်းထန်သော အသက်ရှူသံများကို ကြားရသည်။ သေရည်နှံ့ကလည်းထောင်းထောင်းထနေသည်။

"အားလုံး နန်းမြို့ဖွဲ့စည်းပုံကို မြင်ကြပြီလား"

"မြင်ကြပါပြီ ကိုယ်တော်ကြီး"

"ကောင်းပြီ၊ ဆက်နားထောင်ကြ။ အဲဒီနေရာတွေကို မင်း တို့ရောမင်းတို့လူတွေပါ တစ်ယောက်မှ ဝင်စရာမလိုဘူး. . "

အာမေဋိတ်သံများ ထွက်လာပြန်သည်။

"နန်းတော်မှာ လျှို့ဝှက်ဥမင်တွေ ရှိနေသေးတယ်။ ငါတို့က ဘယ်လိုပဲ အချက်အခြာနေရာတွေကို စီးထားစီးထား ဟို ဦးငဖီး ဆိုတဲ့ ကလန်မှုးကြီးဟာ သေနင်္ဂပရိယာယ် သိပ်ကြွယ်တယ်။ ကျုံးနဲ့ဆက်ပြီး လျှို့ဝှက်ဥမင်တွေ တူးထားတယ်လို့ ငါသိထားတယ်။ ဒါပေမယ့် ငါကိုယ်တိုင်လဲ နေရာတွေ အတိအကျ မသိဘူး။ ဒါကြောင့်. . "

ဓားမြှောင်ကို လက်ထဲတွင် ဆရင်း ကျွန်ုပ် သူတို့ကို တစ်ယောက်စီ လိုက်ကြည့်သည်။

"နန်းတော်ရဲ့ အချက်အခြာ နေရာတွေမှာ ငါ့ရဲ့တပ်ဖွဲ့ကိုမဲ့ နေရာယူခိုင်းမယ်။ အဲဒီနေရာတွေမှာ ရှိသူတွေ၊ ကိုယ်ကြပ်နီညိုတို့လို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေဟာ ငါရဲ့ကလန်ရဲမက်တွေ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မင်းတို့ သိထားဖို့ပဲ။ အချင်းချင်း လူမှားပြီး တိုက်ကုန်ကြတာမျိုး မဖြစ်အောင် မင်းတို့ သိထားဖို့ ငါကြိုပြောတာ"

နားလည်သွားကြသောအသံများ ပေါ်လာပြန်သည်။

"အားလုံး နားထောင်ကြဦး။ ငသင် ရှေ့တိုးခဲ့စမ်း"

သူကြွယ်ငသင် ဦးထောက်၍ ရွှေ့လာသည်။

"အစီအမံကို တကယ်တမ်း စတင်မယ့်နေရာက အာနန္ဒာဂူဘုရားကြီးထဲမှာ ဖြစ်တယ်။ ကြားကြလား။ အာနန္ဒာဂူဘုရားကြီးထဲမှာ"

"ကြားပါတယ် ကိုယ်တော်ကြီး"

"ငါ့ခမည်းတော်က လာမယ့် လပြည့်နေ့ကစပြီး သုံးရက်စိုင်တိုင် ဂူဘုရားကြီးထဲက မတ်ရပ် ဆင်းတုတော်ကြီးတွေကို ရွှေသင်္ကန်းကပ်ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပလိမ့်မယ်။ အဲဒီပွဲမှာ မင်းဆွေစိုးမျိုးတွေ အားလုံး တက်ကြလိမ့်မယ်။ အေး တတိယမြောက်နေ့ အနောက်ဘက်မုခ် ဓမ္မဒဿီဆရာတော် ရွှေရုပ်တုနဲ့ ခမည်းတော်မင်းကြီး ရွှေရုပ်တုရှိတဲ့ နေရာမှတ်ထားနော်။ အတွင်းဆုံးစကြိုပတ်လမ်းမှာ ရဟန်းသံဃာတော်တွေ ရှိမယ်။ ငါတို့လုပ်ရမှာက အပြင်စကြိုပတ်လမ်း။ မုခ်ဂပ်အချိုင့်၊ ပြတင်းမုခ်၊ တိုးလျှိုးပေါက် လမ်းသုံးမြောင် နေရာတွေ"

"အာရုံခံအတွင်းနဲ့ ဘုရား အပြင်ပတ်လည် နေရာတွေမှာကော ကိုယ်တော်ကြီး"

ငသင်က စိတ်အားထက်သန်စွာ ပြောသည်။

"အများလူသူ ဘုရားဖူးလာ ပရိသတ်တွေကို မင်းပြောတာလား။ ဘာမှပူစရာမလိုဘူး။ အပြင်စကြိုလမ်းမှာ ငါတို့ကိစ္စပြီးတာနဲ့ ငါက ပစ္စယ်ထောင့်မှာ နေရာယူလိုက်မယ်။ ကွန်းထောင် အခြေထောင့် နတ်ရုပ်ကြီးတွေ ရှေ့မှာ ငါ့လက်ရွေးစင် ကလန်မှူးတွေ ရှိမယ်။ ငါကြွေးကြော်လိုက်တာနဲ့ အားလုံး လှုံ့ရှည်အဲမောင်းတွေ မြှောက်လိုက်ကြရုံပဲ။ ဒီအချိန်မှာ"

ကျွန်ုပ် ပြုံးလိုက်သည်။ ကျားတစ်ကောင်၏ အပြုံးမျိုးဖြစ်ပေမည်။

"သီရိတြိဘုဝနာဒိတျမ္မရာဇာ မင်းကြီးနဲ့တကွ မင်းဆွေမိဖုရား စိုးမျိုးတွေ အားလုံး ဟင်း. . .သီရိဇေယျသူရဘွဲ့ခံ အလောင်းစည်သူကလဲ ငါ့ခြေရင်းအောက်၊ အားလုံးနှောင်ဖွဲ့တုတ်ချည်ပြီးသားပေါ့"

ဟေးခနဲ ဝမ်းသာအားရ အော်သံများဖြင့် သူတို့ဟစ်အော်ကြသည်။

"ဘုရားပရဝုဏ်ထဲမှာမို့ သွေးမြေကျလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ လက်ရဖမ်းမိပြီးနောက် ရောဝတီဆိပ်ခေါ်သွား ပြီးတော့မှပဲ. . ."

ကျွန်ုပ် ဆက်မပြောဘဲ ရပ်ထားလိုက်သည်။ သူတို့အချင်းချင်း ကြည့်ကာ ခေါင်းညိတ်လက်ပြဖြင့် သဘောကျနေကြသည်။

"ကိုင်း အဲဒါပဲ။ ငသင်နဲ့ ငါ့လူများ မင်းတို့ဟာ ငါရဲ့ တကယ့် သစ္စာတော်ခံ ကျွန်ရင်းကြီးတွေနော်။ မင်းတို့ကို ငါယုံတယ်။ အာနန္ဒာဂူဘုရားပဝုဏ်ထဲမှာ လုပ်ဖို့ဟာက အဓိကအချက်ပဲ။ နန်းတော်ထဲက ငါ့ကလန်တွေဟာ အရံအတားဖြစ်တယ်။ မင်းတို့ အားလုံး အနောက်မုခ် အပြင်စကြိုလမ်းရှေ့မှာ ဘုရားဖူးအယောင်ဆောင်ပြီး စုရုံးနေရာယူထားကြရမယ်။ အားလုံးနားလည်လား"

"နားလည်ပါတယ် ကိုယ်တော်ကြီး"

"ငသင်-မောင်မင်းနဲ့ ကျွန်ုပ် နှစ်ဦးတည်း ပြောစရာ ရှိတယ်"

"ကောင်းလှပါပြီ ကိုယ်တော်ကြီး။ ကောင်းလှပါပြီ"

ကျန်လူများ၊ ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်များနောက်သို့ ဝင်ရောက်သွားကြသည်။ ငသင်ကို ကျွန်ုပ်က အနီးသို့ ခေါ်လိုက်ပြီး လေသံနှိမ့်၍ ပြောလိုက်သည်။

"ငသင် ဝက်ကြီးအင်းတောအုပ်ထဲမှာ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဝိုင်းလုပ်ကြပြီး နောက်နေ့ လယ်ယာတောင်ကမူမှာ မောင်မင်း ကျွန်ုပ်ကို လာတွေ့တယ်နော်။ သတင်းတွေ ကြားရလို့ စိုးရိမ်ပြီးလိုက်လာခဲ့တာ မဟုတ်လား။ အင်း အဲဒီကတည်းက မောင်မင်းကို ကျွန်ုပ် သဘောကျခဲ့တယ်။ အရေးရယ်အကြောင်းရယ်ဆိုရင် မောင်မင်းဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ သစ္စာကို သက်ဝင်ဆဲပြတ် အမှုတော်ခံမယ့် တကယ့် လက်ရုံးကျွန်ယုံပဲဆိုပြီး ယုံကြည်ရင်းစွဲ ထားခဲ့တယ်။ မောင်မင်းကိုယ်တိုင်ကလဲ မြေမှုန့်တွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောက်ယူပြီး နှုတ်ခမ်းလက်လိမ်းသုတ်လို့ သစ္စာဆိုခဲ့တာ မဟုတ်လား"

ငသင်၏ မျက်နှာ အရောင်တွေ ဝင်းသွားသည်။

"ကျွန်တော်မျိုးကြီးကို ကိုယ်တော်ကြီး ချီးမြှင့် မြောက်စားတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဘုရား"

"အေး. . . ခု. . . ကျွန်ုပ်တို့ ဝင်ရမယ့်ပွဲဟာ ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ မောင်မင်းသဘောပေါက်ပြီး ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်ုပ် ထင်တယ်"

"ထီးနန်းပလ္လင်ထက် အရေးကြီးတာ ဘာများရှိပါသေးသလဲ ဘုရား။ ကျွန်တော်မျိုး ကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက်ပါတယ်"

"အမှုတော်ကို ကုန်စင်အောင်ထမ်း ကြားလား။ အရေးတော်ပြီးလို့ ကျွန်ုပ် အထွတ်အထိပ်ရောက်ရင် မောင်မင်းကို နေပြည်တော်ကွန်ပြောက်ရဲ့ သင်ဖမမျူးကြီးအရာပေးဖို့ ကျွန်ုပ်ဆုံးဖြတ် ထားတယ်"

ဝမ်းသာအားရဖြစ်နေသော ငသင်ကို ကြည့်ရင်း ကျွန်ုပ်သည် ငဆောင်ချမ်းရွာသား ငရွှေရစ်ကို မြင်ယောင်သတိရနေလေသည်။

◆ ◆ ◆

(၃၀)

ရက်ပေါင်းများစွာ နေ့နေ့ညည အချိန်မထားတော့ဘဲ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ တရစပ်မနား သွားလာခဲ့ရသည်။ လူပေါင်းများစွာနဲ့ တွေ့ဆုံရသည်။ စကားတွေကို အမျိုးမျိုးပြောဆိုရသည်။ သူတို့ပြောသော စကားတွေကို နားထောင်ရသည်။ တိုင်ပင် ဆွေးနွေးမှုတွေ လုပ်ရသည်။

အာနန္ဒာဘုရားပွဲတော်ကြီး ကျင်းပရန် ငါးရက်အလိုမှ ကျွန်ုပ်၏ ကြိုတင်စီမံမှုများအား လုံး ပြီးစီးသွားသည်။ မနေမနား စိတ်ရောကိုယ်ပါ လှုပ်ရှားခဲ့ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ အားအင်ကုန်ခမ်းသလို ဖြစ်သွားလေသည်။ လျှို့ဝှက်အစီအမံများ မပေါက်ကြားရအောင် ပိတ်ဆို့ ဖုံးဖိရသည်မှာလည်း များစွာပင်ပန်းလှသော ကိစ္စပင်။ တစ်ချိန်လုံးလုံး ကျွန်ုပ်ကို ကျွန်ုပ် ရူးသွပ်မိုက်မဲရာ ရောက်နေပြီလားဟုလည်း သုံးသပ်မိနေသည်။ အစီအမံများ တစ်ချက်ကလေးလွဲချော် တိမ်းပါးသွားလျှင် ဘရိမဒ္ဒနပူရမြို့တော် ကြီးတစ်ခုလုံး။ ထိုမှသည် ခရိုင်များ၊ တိုက်များ၊ မြို့ရွာ ဇနပုဒ်များမှ တစ်ဆင့် တမွှဒီပတိုင်းတစ်ခုလုံး မီးဟုန်းဟုန်း ဖောက်သွားနိုင်သည်။

ရတနာပုံစာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူပေါင်းများစွာနှင့် တွေ့ဆုံကာ စကားလုံးတွေများစွာကို ပြောဆို နေရသည့် အချိန်မှာပင် မယ်မယ့်စကားများကို ကြားယောင်နေသည်။

"ထီးနန်းပလ္လင်တစ်ခုအတွက် သွေးမြေကျခဲ့ကြ၊ ကပ်သုံးပါး ဆိုက်ခဲ့ကြ၊ တိုင်းသားပြည်သူတွေ သေကြေ ပျက်စီးကြရနဲ့ မီးဟုန်းဟုန်း တောက်ခဲ့ကြပြီးပြီ။ မယ်မယ် သားကြောင့်တော့ အရိမဒ္ဒနပူရဟာ အဲဒီလို ထပ်မဖြစ်ပါစေနဲ့ သား"

ခွင့်လွှတ်ပါ မယ်မယ်။ သုဂတိဘုံကသာ မယ်မယ့်သားကို မယ်မယ် စောင့်ကြည့်နေပါတော့ဟု ရင်ထဲမှ အခါခါ မြည်တမ်းရလေသည်။

တူရွှင်းတောင်ခြေ ဘေးမဲ့တော ရေကန်သာ ပိဋ္ဌကတ်တိုက်မှ မဟာသံဃထေရ်ဆရာတော်ကြီး ခုနစ်ပါးတို့လည်း ပိဋ္ဌကတ်တိုက်မှ ကျွန်ုပ် ရုတ်တရက် ထွက်ခွာခဲ့ခြင်းကြောင့် စိတ်မကောင်း ဖြစ်တော်မူကြ ရသည်။

မတတ်နိုင်တော့ပြီ။ ရှုပ်ထွေး သိမ်မွေ့သော အရေးအရာ အားလုံးသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ဦးတည်ရစ်ခွေ စီးဆင်းနေကြချေသည်။ ကျွန်ုပ်ထံတွင် ဗဟိုချက်ပြုကာ ဖြာထွက်သွားသော ပင့်ကူမြွေးအိမ် ပြဿနာများကို ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ရှင်းလင်းမှပင် ဖြစ်တော့ မည်။

အရိမဒ္ဒနပူရ တစ်မြို့လုံးကား အာနန္ဒာဘုရားပွဲတော်ကြီးအတွက် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ပြင်ဆင်နေကြလေပြီ။

မြောက်ဘက်မျက်နှာရှိ ကကုသန္ဓမြတ်စွာဘုရား၊ အရှေ့ဘက် မျက်နှာရှိ ကောဏာဂမနမြတ်စွာဘုရား၊ တောင်ဘက်မျက်နှာရှိ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၊ အရပ်သုံးမျက်နှာရှိ မတ်ရပ်ဆင်းတုတော်ကြီးများကို အစဉ်အတိုင်း လက်ယာရစ်လှည့်၍ ကျွန်ုပ် ရှိခိုးဝတ်ပြုခဲ့သည်။

အတွင်း စကြ်လမ်း ပတ်လည်တွင် ရဟန်းသံဃာတော်များ အသီးသီး နေရာယူထားကြပေပြီ။ အပြင်စကြ်လမ်းကို ပတ်လျက်မတ်ရပ် ကိုယ်တော်ကြီးများ ခြေရင်းတော်၌ ကျွန်ုပ် ရှိခိုးဝတ်ပြုနေချိန်၌ အာရုံခံ အပြင်နှင့် ပရဝုဏ် တံတိုင်းကွက်လပ်ပြင်တွင် အရိမဒ္ဒနပူရ ပြည်သား၊

တို့သည် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် စည်ကားနေပြီ ဖြစ်သည်။ အပြင် စကြ်ပတ်လမ်းတစ်လျှောက်ကို နန်းတွင်း အမှုတော်ထမ်းတို့ အတွက် သီးခြားသတ်မှတ်ပေးထားသော်လည်း ကျွန်ုပ်ရောက်သွားချိန်၌ ရှေ့ပြေး သံပျင်အမတ်အဖွဲ့များသာ ရှိနေကြသည်။ ခမည်းတော်မင်းကြီးနှင့်တကွ သော မင်းမိဖုရား ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ မရောက်လာကြသေးပေ။ စင်စစ်မှု သူတို့စုံညီ မရောက်ကြသေးခင် တမင်ပင် အချိန်စောလျှင် ကျွန်ုပ် ထွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အနောက်ဘက်မျက်နှာ အပြင်စကြ်ပတ်လမ်းသို့ ကျွန်ုပ် ဆက်လက် ချီးကွေ့ခဲ့သည်။ အနောက်ဘက် မျက်နှာတွင် ပဉ္စလောဖြင့် ထုလုပ်ထား သော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၊ မတ်ရပ်ဆင်းတုတော်ကြီး စံပယ်တော်မူ လေသည်။

အာရုံခံလေးဘက်၊ မုခ်လေးဘက်ထွက်သော ဤအာနန္ဒာဂူ ဘုရားကြီးအတွင်းဝယ် မှောင်မည်း၍ မနေပေ။ ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရား ဆင်းတုတော်ကြီး၏ မျက်နှာတော်ဆီသို့ နူးညံ့စွာ ထိုးကျဆင်းသက်နေ သော အလင်းရောင်ဝယ် မျက်နှာတော်သည် ရွှေရောင် အပြုံးတော်ဖြင့် သပ္ပာယ်လွန်းလှသည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား မတ်ရပ်ဆင်းတုတော်ကြီး၏ ခြေတော်ရင်း တွင် ဒူးတုပ် ပျပ်ဝပ်လျက် ထိခြင်းငါးပါးဖြင့် ကျွန်ုပ် ရှိခိုးသည်။ မဟာ ကရုဏာတော်ရှင်၏ ရှေ့မှောက်ရောက်ရှိနေသော ကျွန်ုပ်မှာ အေးချမ်းမှု ကင်းမဲ့လေစွ။

အနောက်ဘက်မုခ် အနောက်ဘက် အပြင်စကြ်လမ်းရှေ့တွင် ယခုအချိန်လောက်ဆိုလျှင် ငသင်တို့ ဆယ့်တစ်ယောက် ရုပ်ဖျောက်၍ နေရာယူထားပြီးလောက်ပေပြီ။ အနောက်ဘက်မုခ်မှာ နန်းတော်ရှိ ရာဘက်ဖြစ်သည့်အလျောက် ခမည်းတော် မင်းကြီးနှင့်တကွ မိဖုရား များ၊ ကလန်မှူးကြီးများနှင့် အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်တို့ သားအမိပါ အနောက်ဘက်လမ်းအတိုင်းလာကာ အနောက်ဘက်မုခ်မှ ဝင်ကြမည် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်ပေါက်ရှိ သစ်သားတံခါးရွက်ဆီသို့ ကျွန်ုပ် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ အောက်ခံဘောင်နှင့် ကြေးခွေ ပင်မတံခါးတိုင် အနီးတွင် တံခါးဖွင့်မည့် အမှုထမ်းနှစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ သစ်သား တံခါးရွက်ကြီးမှာ အောက်ခြေကျောက်ခွက်ပေါ်တွင် ဆုံလည်လည်စေပြီး တံခါးတိုင်ထိပ်တွင် သံကွင်းကြီးများ စွပ်ထားသောကြောင့် အမှန်တော့ လူတစ်ယောက် အလွယ်တကူ ဖွင့်နိုင်ပိတ်နိုင်သည့် တံခါးရွက်ကြီးဖြစ်သည်။ တံခါးရွက်အဖွင့်အပိတ်အတွက် အမြဲတစေ လူတစ်ယောက်သာ ထားရှိမြဲ။ သို့သော် ယခုအခါ တံခါးရွက်ကြီးအနီးတွင် လူနှစ်ယောက် ရှိနေသည်။ ကျွန်ုပ်နေရာ ချထားလိုက်သော လူနှစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သည်။ ဤတံခါးရွက်ကြီးအနီး တွင် နှစ်ယောက်ရှိနေခြင်းကို ယခုလို ပရိသတ်စည်ကားလှသော အချိန်မျိုး၌ မည်သူမျှ သတိထားမိကြမည် မဟုတ်။

အနောက်မျက်နှာ အာရုံခံအတွင်း၌ ထွင်းထုထားသော ဗုဒ္ဓ၏ ခြေတော်ရာ ကျောက်ပြားအနီးတွင် ဘုရားဖူးပြည်သူတို့ ဝိုင်းအုံစုရုံးနေကြသည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ခြေတော်ရာစက်အစုံ အောက်တွင် ခိုလှုံရင်း ဘုရားကို အာရုံပြုသူများကား ဘေးရန်ကာဆီးမှုကို စိတ်ညွတ်ထားကြပေမည်။

စကြံပတ်လမ်းအတွင်း၌ အမွှေးနံ့သာများ ကြိုင်လှောက်ထုံသင်းနေသည်။ ပန်းပေါင်းစုံတို့၏ ရနံ့များဖြင့် ချိုမြလျက်ရှိသည်။ ဆီမီးတိုင်များမှ မီးရောင်တို့သည် လိုဏ်ဇာတွင်းနံရံထက်ရှိ ဆေးရေးပန်းချီများပေါ်သို့ တဖြတ်ဖြတ် ရိုက်ခတ်နေကြသည်။

နံရံပြည့် ရေးခြယ်ထားသော အဝါရောင်၊ အနီရောင်၊ နက်ပြာရောင်တို့၏ တောက်ပသည့် ဆေးရောင်များက ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားပုံများကို ပို၍ ကြည်ညိုဖွယ် ဖြစ်စေတော့သည်။

သဒ္ဓါကြည်ညိုစိတ်ကို အစွမ်းကုန် နှိုးဆော်နေသော ဤ လက်ရာများအလယ်တွင် ပူလောင်သော လှိုက်ခုန်လှုပ်ခါသော နှလုံးများဖြင့် ရပ်တည်ရောက်ရှိနေရသည့် ကျွန်ုပ်၏ အဖြစ်ကို သုံးသပ်မိပြန်သည်။

ကျောက်ဆစ်ရုပ်တုများကတော့ ကျွန်ုပ်ကို ငဲ့စောင်းကြည့် နေကြပြီလား။ ဘူမိဖဿမုဒြာ ကျောက်ဆင်းတု၊ စျာနမုဒြဟန်၊ ဓမ္မစက္က မုဒြာဟန်နှင့် ဓမ္မစကြာ တရားဟောခန်းကို သရုပ်ဖော်ထားသော ကျောက်ဆစ်ရုပ်ထုများမှ သမင်နှစ်ကောင်သည် ကျွန်ုပ်ကို ဦးချိုင့်လျက် ငုံ့ကြည့်နေကြသည်ဟု ထင်မိသည်။

ပါလိလေယျကဟောဠ် ဝါဆိုတော်မူခန်းမှ လက်ဝဲဘက် အခြေတွင် ရှိသော သစ်သီးကိုင်မျောက်နှစ်ကောင်နှင့် လက်ျာဘက်မှ ဆင်တို့ ကလည်း ကျွန်ုပ်ကို အံ့သြစွာ ကြည့်နေကြသည်လား။

ထို့နောက် မဟာမာယာဒေဝီ အိပ်မက်ခန်း၊ ကျောက်ဆစ် ရုပ်ထု၊ တံကဲမှ ဘီလူးပန်းဆွဲ၊ အပေါ်ဘက်မှ နတ်ရုပ်လေးရုပ်၊ ကျက်သရေတိုက်ခန်း၊ သလွန်ထက်တွင် လျောင်းစက်တော်မူသော မဟာမာယာဒေဝီအား နတ်ဒေဝီလေးပါးတို့က နံ့သာရေ ချိုးပေးကာ မြင်းသီလာကျောက်ဖျာ အပြင်ဘက်၌ သိပ်ထားကြသည်။ မဟာမာယာဒေဝီ၊ မယ်တော်မာယာ. .

မယ်မယ့်ကို အောက်မေ့လွမ်းဆွတ်စိတ်က ရင်ထဲ၌ စူးစူး နစ်နစ် ထိုးကျင်လာသည်။ အာနန္ဒာ လိုဏ်ဂူဘုရားကြီးထဲမှာ အနောက်ဘက်မုခ် အပြင်စကြံပတ်လမ်းတစ်နေရာမှာ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား မတ်ရပ်ဆင်းတုတော်ကြီးရဲ့ ရှေ့မှောက်မှာ သား ပူလောင်နေရပါတယ်မယ်မယ်။

ပတ်သာသံ၊ စည်သံများ၊ တစ်ခဲနက် ပေါ်ထွက်လာသည်။

အာရုံခံအပြင်ရှိ ပရိသတ်အားလုံး၏ မျက်နှာများသည် အပြင်ဘက်ဆီသို့ လှည့်သွားကြသည်။ တံပိုးသံ၊ ထိုးစည်သံများ ဆက်တိုက်ပေါ်လာသည်။

ခမည်းတော်မင်းကြီးနှင့်တကွ နန်းတွင်းဆွေတော်မျိုးတော်များ သံပျင်အဖွဲများ၊ ကလန်မှူးအဖွဲများ ရောက်လာကြလေပြီ။ အစိမ်းရောင်၊ အနီရောင်၊ ရွှေရောင်၊ ငွေရောင် ပြိုးပြက်သော တံခွန်များကို သစ်သားတံခါးကြီး၏ သံမှိုပွင့်များ အကွယ်မှနေ၍ ကျွန်ုပ် လှမ်းမြင်နေရပေပြီ သူတို့လာကြပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိမိ၏ နှလုံးခုန်သံကို အတိုင်းသား ပြန်ကြားနေရသည်။ လက်ဝါးပြင်မှာ ချွေးစေးတွေ ပြန်လာသည်။ အလိုလိုနေရင်း မောဟိုက်လာကာ အဆမတန် ရေဝတ်လာသည်။ ပန်တျာသည်တို့၏ ခြေနင်းသံ၊ ခွက်ခွင်းသည်တို့၏ တီးသံ စည်းချက် စည်သံ တို့က ကျွန်ုပ်၏ ရင်ကို တဖုံးဖုံး တိုးဆောင့်နေကြသည်။

အပြင်ဘက် စကြိုပတ်လမ်း လူအုပ်စု၏ ရှေ့ဆုံးတန်းတွင် နေရာယူထားသော ဝေသင်နှင့်သူလူ ဆယ်ယောက်တို့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ လူအုပ်နှင့် ရောနှောနေသော သူတို့အားလုံးမှာ သီးခြား အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် လက်စည်းပတ်ကြေးကွင်းတွင် ပန်းပွားအနီစလေး တစ်ခုစီ ချည်နှောင်ထားကြသည်။ ခွဲခြားသိစေရန် ကျွန်ုပ် ပြုလုပ်ထားခဲ့သော အစီအမံတစ်ခု။

ဝေသင်တို့လူစုသည် ဟန်မပျက် ဒူးတုပ်ရင်း ကျွန်ုပ် ရှိရာဆီသို့ စွေစွေစောင်းစောင်း လှမ်းကြည့်နေကြသည်။

သစ်သားတံခါးရွက်ကြီး အပြင်ဘက်သို့ ကျွန်ုပ် ထွက်လိုက်သည်။

အောက်ခြေကျောက်ခွက် ဆုံးလည်အနီး နေရာယူလိုက်သည်။

ပတ်သာသံ၊ ခွက်ခွင်းသံ၊ ထိုးစည်သံ၊ တံပိုးသံများပို၍ ဆူညံလာသည်။ ကလာအိုးကိုကိုင်သော ရှေ့တော်ပြေးများ စင်ဝင်လာကြသည်။ အမွှေးနံ့သာ အငွေ့များက ထောင်းထောင်းထနေသည်။

သူတို့နောက်မှ သံပျင်အမတ်ကြီးများအုပ်စု။ ထို့နောက် ဦးငဖီး အမှူးပြုသော ကလန်မှူးကြီးအဖွဲ့။ ထိုအဖွဲ့နောက်တွင် ခမည်းတော်မင်းကြီး။ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသော ဝတ်ရုံကိုယ်ကြပ်၊ တောက်ပဝင်းဝါသော ရွှေဘယက် ဒွါဒရာများဖြင့်..

ခမည်းတော်မင်းကြီး ကျွန်ုပ်ရှေ့မှ ဖြတ်အသွားတွင် ကျွန်ုပ် ဦးညွှတ်ဒူးထောက် ချလိုက်သည်။ ခမည်းတော်က ကျွန်ုပ် ကြိုတင်ရောက်ကာ တံခါးရွက်အနီး နေရာယူထားခြင်းကို အံ့သြသော အမူအရာဖြင့် တစ်ချက်ငဲ့ကြည့်ပြီး အတွင်းသို့ ဆက်လက် ဝင်ရောက်သွားသည်။

အကယ်၍ ခမည်းတော်မင်းကြီးသာ သတိထားမိမည် ဆိုပါက ကလန်မှူး အဖွဲ့ထဲမှ ဦးငဖီးတစ်ယောက်လည်း အဖွဲ့နှင့်အတူ

ဝင်သွားခြင်း မရှိဘဲ မသိမသာ ဖဲ့ထွက်ကာ ကျွန်ုပ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တံခါးရွက်အနီး သံမှိုပွင့်ကြီးများကို အကာအကွယ်ပြုလျက် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရချေမည်။

ကျွန်ုပ်၏ ရင်အစုံ၊ မြည်ဟီးနေသည်။

နှလုံးသွေးများ ဆတ်ဆတ် ခုန်နေသည်။

အချိန် နီးကပ်လာပြီ။

တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရှေ့နောက်အလှည့်ကျ အပြင်စကြိုပတ်လမ်းထဲ ဝင်သွားကြသည်။

မင်းမိဖုရား၊ မောင်းမရဲရွှေများ အစ။

ထို့နောက်...။

အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်နှင့် အလောင်းစည်သူ။

အလောင်းစည်သူနောက်မှ ငှက်ခါးရောင်ကိုယ်ရံတော် ကလန် တပ်ဖွဲ့၊ ငှက်ခါးရောင်တံခွန်များက တငြိမ့်ငြိမ့် လှုပ်ယမ်းလျက်...

အစ်မတော်သည် ကျွန်ုပ်ကို မြင်သောအခါ ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်သည်။ ကျွန်ုပ် မျက်နှာလွဲလိုက်သည်။ အလောင်းစည်သူကိုတော့ ကျွန်ုပ် မမြင်ယောင်မြဲလိုက်သည်။

တံခါးရွက်ကြီးမှတစ်ဆင့် သူတို့သားအမိဝင်သွားသည်။

အချိန်ကျရောက်ပေပြီ။

ဝေသင်တို့ လူစုဆီသို့ ကျွန်ုပ် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။

ဝေသင်၏ မျက်နှာမှာ အကြီးအကျယ် အံ့သြနေဟန်က အတိုင်းသား။

ကျွန်ုပ်အနီးသို့ ဦးငဖီး ချဉ်းကပ်လာသည်။ ဦးငဖီးနှင့် ကျွန်ုပ် ဘေးချင်းယှဉ်လျက် ရင်ပေါင်တန်း ရပ်လိုက်ကြသည်။ အလောင်းစည်သူက စကြိုပတ်လမ်းအတွင်း ရောက်သွားပြီ။ တံခါးရွက်အပြင်မှာ ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးငဖီး။

တဒင်္ဂကလေးအတွင်း၌ အံ့သြခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ရှုပ်ထွေးခြင်း၊ နောက်ဆုံး၌ တစ်ခုခုကို သဘောပေါက်သွားခြင်းဟူသော အရိပ်အသွင်များ တဖျတ်ဖျတ် ရိတ်ခတ် ပြောင်းလဲနေသည်။ ဝေသင်၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်နှာသည် ချက်ချင်းပင် ညိုပုတ်ပုတ် ဖြစ်သွားသည်။

ကျွန်ုပ်ကို စိုက်ကြည့်နေသော သူမျက်လုံးများမှာ ပေါက်ထွက်မတတ် ပြူးကျယ်နေကြသည်။ ဆတူ တန်ပြန် ပြင်းထန်သောအကြည့်ဖြင့် သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်လျက် ဦးငဖီးကို လက်သီးဆုပ်ကာ ကျွန်ုပ် အချက်ပြလိုက်သည်။ ဦးငဖီးက သူ၏ ရှည်လျားသန်မာသော လက်မောင်းကြီးကို ဆန့်တန်းလျက် ဝှေ့ယမ်းသည်။

ရုတ်ခြည်းပင် အခြေအနေ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားလေပြီ။

အာရုံခံအပြင် ခြေတော်ရာအနီး စုရုံးနေကြသော လူများက လက်စည်း ကြေးပတ်ကွင်းတွင် ပန်းပွားအနီစချည်ထားသော လူဆယ်ယောက်ကို တစ်ပြိုင်တည်းလိုလို နောက်မှနေ၍ ဝိုင်းအုံကာ ဖမ်းချုပ်လိုက်ကြသည်။

တစ်ခိုန်တည်းမှာပင် မုခ်ကပ်အချို့၌၊ ပြတင်းမုခ်၊ တိုးလျှိုပေါက် လမ်းသုံးမြောင်နေရာများတွင် ရှိနေကြသော ငသင်၏ လူများကိုလည်း ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးငဖီးလွှတ်ထားခဲ့သော လျှို့ဝှက်ကလန်များက အပိုင်အနိုင် ချုပ်ဖမ်းပြီး ဖြစ်သွားသည်။ ဖောင်ဖွဲ့လေ့ကျင့်ခန်းတွင် ကြီးမားသော သစ်လုံးကြီးများကို သောင်ပြင်ရေစပ်တို၌ ကျွမ်းကျင်စွာ တုပ်ချည် ထိန်းကွပ် ထားနိုင်သော ဦးငဖီး၏ ထို ကလန်ရဲမက်များသည် ငသင်၏ လူများကို လုံးဝ မလှုပ်နိုင်အောင် ဖမ်းချုပ်ပြီး ဖြစ်ကြပေမည်။

ငသင်ကား ရှူးသွပ်သွားပြီဟု ထင်ရသည်။ သူ လူတွေ အပြင် စကြံပတ်လမ်းအတွင်း အဖမ်းခံလိုက်ရပြီကို မသိ၍လား။ သိလျက်နှင့် မိုက်မဲသည်လား မဆိုနိုင်။ သစ်သားတံခါးရွက်ကြီးကို ဖြတ်ကျော်ကာ အတွင်းသို့ ဝင်ပြေးလာသည်။ သို့သော် တံခါးရွက် အနီး ကြိုတင်နေရာယူထားနှင့်ပြီးဖြစ်သော ကျွန်ုပ်၏ ဒဏ္ဍရုပ်က အလောင်းစည်သူ ပင်သွားပြီးပြီးချင်းမှာပင် တံခါးရွက်ကြီးကို ပိတ်လိုက်ပြီး ဖြစ်သည်။

ဖြိုင်ဖြိုင်တသူများ၊ ပြေးလွှားသူများ၊ ရုန်းကန်အော်ဟစ်သူများ၊ ဖမ်းချုပ်သူများဖြင့် အားလုံး အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားသည်။ အထွေးထွေးအယှက်ယှက် ဖြစ်သွားသော ထိုလူအုပ်ကြီး

ထဲတွင် ငသင်ပျောက်သွားလေပြီ။ တံခါးရွက်ဆီသို့ သူဝင်ပြေးလာသည်ကို ကျွန်ုပ် မြင်လိုက်ရပါလျက် ယခုအခါ သူ့ကို မတွေ့ရတော့။

သူကား ကောက်ကျစ် ယုတ်မာသလောက် ထက်မြက်ပါးနပ်သူ။

သူ့ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် လက်ရဖမ်းရမည်။

ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသော လူအုပ်ကြီးကို တွန်းထိုးဖယ်ရှားလျက် သူ့ကို ကျွန်ုပ် လိုက်ရှာသည်။

စီခနဲ အော်သံများ တစ်နေရာဆီမှ ကြားလိုက်ရသဖြင့် ထို နေရာဆီသို့ ပြေးလာခဲ့သည်။ အာရုံခံအပြင် တံတိုင်းအနီးသို့ ရောက်လာသည်။

ငသင်ကို တွေ့ပေပြီ။

သင်း. . . ယုတ်မာရက်စက်လေစွ။

ဇနပုဒ်သား ဘုရားဖူးအဘိုးအိုတစ်ဦးအား နောက်မှသိုင်းဖက်ကာ လည်မျိုကို ဓားမြှောင့်ဖြင့် တေ့ထားသည်။ အဘိုးအိုကို သူ့ရှေ့တွင် အကာအကွယ် ယူထားသည်။ အဘိုးအိုခမြာမှာ ကြီးစွာထိတ်လန့်ကာ သူတရွေ့ရွေ့ဆုတ်ရာဆီသို့ ဒရွတ်တိုက် ပါသွားရှာသည်။

လဲ့လျင်ကို မြှောက်ကိုင် ခိုန်ရွယ်ထားရသော်လည်း ကျွန်ုပ်အတွက် ပစ်ကွင်းမရှိ။ ငသင်၏ ဓားမြှောင်အသွားမှာ အဘိုးအို လည်မျိုတွင် အသွားနစ်မြုပ်စ ပြုနေသည်။ သွေးစို့လာသည်ကို မြင်နေရသည်။

"မင်းသားယုတ်. . . ငါ့ကို အကောက်ကြံတဲ့ မင်းသားယုတ်၊ ရှေ့မတိုးနဲ့၊ လဲ့လျင်ကို လွှတ်လိုက်တာနဲ့ ငါ့ဓားမြှောင်က ဟောဒီသက်ကြားကြီး လည်မျိုထဲ နစ်ဝင်သွားမယ်မှတ်။ ဟင်း ဟင်း နင့် လဲ့သွား ငါ့ဆီမရောက်ခင်မှာ ဓာနန္ဒာပရဝုဏ်ဟာ သွေးစွန်းသွားမယ် သိလား"

ကျွန်ုပ် ဘာမှ မလုပ်နိုင်၊ လဲ့လျင်အရိုးကိုသာ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားရင်း မုန်းတီးစက်ဆုပ်စွာဖြင့် အံကြိတ်နေရသည်။

"ငါ့လူတွေကိုလည်း နင်တို့ ဖမ်းလိုက်ကြပြီ မဟုတ်လား၊ ငါ သေလူဟေ့။ ငါနဲ့အတူ ဟောဒီသက်ကြားကြီးကို ခေါ်သွားမယ်။ နားလည်လား။ သက်ကြားကြီးသေတာဟာ မင်းသားယုတ် နင့် ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ရမယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောရင်း သူနောက်ဆုတ်သွားသည်။ ကျွန်ုပ်ရှေ့သို့ တရွေ့ရွေ့ တိုးသည်။ လှံလျင်စိုက်ဖို့ ပစ်ကွင်းကို ရွေးချယ်သည်။ ပစ်ကွင်းကား လုံးဝမရှိ။

တရွေ့ရွေ့ဆုတ်ရင်း သူတံတိုင်းအနီးသို့ ရောက်သွားလေပြီ။

ကလန်ရဲမက်မျှား ပြေးလာကြသဖြင့် သူတို့ကို ကျွန်ုပ် တားဆီးလိုက်ရသည်။

"မပစ်နဲ့" အဘိုးအိုကို သူသတ်လိုက်လိမ့်မယ်"

ရဲမက်မျှားမှာ အဲမောင်း၊ လေးမြားမျှားဖြင့် ချိန်ရွယ်လျက် နှိုင်းနှိုင်း နေကြရသည်။ မည်မျှ ကျွမ်းကျင်သော ဒူးလေးသမားပင် ဖြစ်စေ၊ ငသင်၏ မားသွားအဘိုးအို၏ လည်မျိုထဲသို့ မနှစ်မြှုပ်ခင် မြားတံကို အဦးရအောင် ပစ်လွှတ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ငသင် တစ်ချိန်ချိန်၌ တစ်ခုခု ဖြစ်သွားနိုင်မည်ကို လားဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့်သာ သူဆုတ်တိုင်း ရှေ့တိုးလိုက်ပါ နေရသော်လည်း ငသင်ကား ပါးနပ်လွန်းသူ ဖြစ်နေသည်။

မားသွားကို ထောက်ထားရင်း ဝဲယာဝန်းကျင်ကို သူတစ်ချက် မနားကြည့်သည်။ ဤအချိန်မျိုးတွင် ရှူးသွပ်ဖောက်ပြန်နေသော ဇီလူသတ်သမား၏ အနေအထားသည် လေတစ်ချက် ဝှေ့ရုံမျှဖြင့် ကျိုးပဲ့ သွားနိုင်သော သစ်ကိုင်းကျွတ်တစ်ခုလို ဖြစ်နေသည်။

တစ်စတစ်စဖြင့် သူ တံတိုင်းမှခ်အနီး ရောက်သွားတော့မည်။

တံတိုင်းအပြင်ရောက်လျှင် မြင်းကို သူရသွားနိုင်သည်။ မြင်းပေါ် တက်ကာနီးတွင် အဘိုးအိုကို သူသတ်ဖြတ်သွားနိုင်သည်။ သူ့ကို လိုက်လံဖမ်းဆီးနိုင်သည်ထားဦး။ အပြစ်မဲ့သော အရိမဒ္ဒနပူရသား အဘိုးအိုတစ်ယောက်မှာ သွေးမြေကျ အသက်ဆုံးရှုံးရတော့မည်၊ ကျွန်ုပ်၏ ပယောဂမကင်းသော သွေးစွန်းမှု။ ရိုးသားအပြစ်ကင်းသော ပြည်သူတစ်ဦး၏ အသက်။

လှံလျင်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်တို့ ကိုက်ခဲလာကြသည်။ နဖူးစီးမှ ချွေးပေါက်ကြီးများ မျက်လုံးထဲသို့ စီးဝင်ကျလာသည်။

ပေါက်ကွဲနေသော ဒေါသကိုချုပ်လျက် ခေါင်းအေးအေးထားကာ အကောင်းဆုံးစီရင်နိုင်မည့် နည်းကို စဉ်းစားယူသည်။

စဉ်းစားမရ။

ထိုစဉ်...

တံတိုင်းအပြင်ဘက်ဆီမှနေ၍ တက်ကာ တံတိုင်းပေါ်သို့ ထွက်ပြူလာသော ခေါင်းရိပ်တစ်ခုတွေ့လိုက်ရသည်။ ကျိန်းစပ်နေသော မျက်စိတို့ဖြင့် ထိုသူကို ကြိုးစား ကြည့်လိုက်သောအခါ...

တံတိုင်းပေါ် တိတ်တဆိတ်ရောက်နေပြီဖြစ်သော ထိုသူကို ကျွန်ုပ်မြင်၍ အံ့သြသွားကြောင်း ငသင်မသိစေရန် ချက်ချင်းပင် သတိပြန်ထိန်းလိုက်ရတော့သည်။

တံတိုင်းပေါ်တက်လာသူကား အလောင်းစည်သူပင်တည်း။

"ငသင်မင်းကို ရာဇဇော်မသင့်စေရဘူး၊ ငါကတိပေးတယ်။ အဘိုးအိုကို လွှတ်ပြီး မင်းကြိုက်ရာသွား၊ ငါ့ရဲမက်တွေကိုလဲ မင်း နောက် မလိုက်စေရဘူး"

"ငသင်ဟေ့... ငါကသာ လှည့်စားတာ။ ဘယ်သူလှည့်စားတာမှ ငါမခံဘူး၊ နှင့်စကားကို ငါက ယုံရဦးမှာတဲ့လား ဟား... ဟား"

စင်စစ်မူ သူနောက်ကျောဘက် တံတိုင်းပေါ်၌ အလောင်းစည်သူ ရောက်နေကြောင်း သူ လုံးဝမရိပ်မိစေရန် အာရုံလှည့်စားသော အနေဖြင့် သူ့ကို ကျွန်ုပ် စကားပြောနေရခြင်းသာပင်။

"ငသင်ဒီတစ်ခါတော့ ငါ့ကို ယုံပါ၊ ငါ မင်းကို အပြစ်က လွှတ်ပြီး"

"မင်းသားယုတ် ငါတစ်ခါပဲ အညာခံမယ်ဟေ့"

"ငါပြောတာ နားထောင်ပါ ငသင်။ကဲ မင်းဘာလိုချင်သလဲ။ မင်းလိုချင်တာတွေ တောင်းဆိုစမ်း။ ငါအမိန့် အာဏာနဲ့သာမက ခမည်းတော် အမိန့်အာဏာစက်ကိုပါ ငါရအောင် တောင်းပေးမယ်"

"ဟား... ဟား... ငါလိုချင်တာ တကယ်တမ်းလိုချင်တာက နှင့်အသက်ပဲ၊ ငါကသေလူ။ သေမင်းဆီ ငါနဲ့အတူခေါ်သွားချင်တာက နှင်။ ဟား... ဟား... ဟား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ တံတိုင်းအနီး တိုးကပ်သွားသည်။ ထိုစဉ် လျှပ်စီးတစ်မိုးကြိုးတစ်ခုပမာ အလောင်းစည်သူသည် တံတိုင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းဝပ်ကာ သေင်၏ ပခုံးဆီကို ကျရောက်သွားသည်။ အတိုးအိုအာဖားထောက်ထားသော သေင်ယာလက် ပခုံးထက်တွင် ဝင်းခနဲ ဓားသွားတစ်ချက် ပြက်သွားသည်။ သေင်ငယ်သံပါအောင် အော်၍ ယိမ်းယိုင်သွားပြီး အတိုးအိုလည်း လွင့်စင်သွားသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ကျွန်ုပ်လက်မှ လှံလျင်လည်း လေပြိုသွားသော သေင်ထံသို့ ပြေးဝင်ပျံသန်းသွားသည်။

သင်းကို အသေယူ၍မဖြစ်။ လှံလျင်ကား ကျွန်ုပ် ရည်ရွယ်သည့် အတိုင်းပင် သေင်၏ ပေါင်သို့ ဆွဲဝင်သွားလေသည်။

သေင်၏ ပခုံးတွင် အလောင်းစည်သူ ခုန်ဝရင်း ထိုးစိုက်ခဲ့သော ဓားမြောင်။ သေင်၏ ပေါင်တွင် ကျွန်ုပ် လွှတ်လိုက်သော လှံလျင်။ ရဲမတို့၏ ကြွေးညာသံနှင့် ဝိုင်းအုံလာကြသော လူများ၏ သောဆေးအုတ်အုတ်အော်သံများ ဆူညံနေသည်။

သို့သော် လဲကျသွားသော သေင်၏ တစ်ဘက်တစ်ချက်စီ၌ မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်ကြသော ကျွန်ုပ်နှင့် အလောင်းစည်သူတို့ တစ်ယောက်စကားကို တစ်ယောက်ကောင်းစွာ ကြားကြရပေသည်။

"ဒီတစ်ခါတော့ ပျက္ခယွေတောင် မဟုတ်တော့ဘူးနော် နောင်မင်း"

"တောဝက်တစ်ကောင်လည်း မဟုတ်တော့ဘူး ညီမင်း"

ပျက္ခယွေတောင်ပေါ် တောဝက်၏ကိုယ်ပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်၏လှံနှင့် သူ၏ မြားတံတို့ ဆုံစည်းခဲ့သော အဖြစ်။ ယခုလည်း ယုတ်မာကောက်ကျစ်သော ရန်သူထံတွင် ကျွန်ုပ်၏ လှံနှင့် သူ၏ ဓားမြောင်တို့ ဆုံစည်းကြပြန်လေသည်။

ဤအဖြစ်မှတစ်ပါး အရာခပ်သိမ်းသည် ယခင်လို မဟုတ်တော့ဘဲ အပြောင်းလဲကြီး ပြောင်းလဲသွားခဲ့ကြပေပြီ။

◆ ◆ ◆

(၃၁)

"ညီမင်းက လိုဏ်ဂူအပြင် စကြိုလမ်းအတွင်းထိ ဝင်သွားပြီးပြီ မဟုတ်လား။ တံခါးရွက်လဲ ပိတ်ထားပြီးပြီ။ ဘယ်လိုလုပ် တံတိုင်းအပြင် ရောက်သွားတာလဲ"

"မြောက်ဘက် တံခါးရွက်ကနေထွက်။ မြောက်ဘက်တံတိုင်းကနေ အပြင်ဘက်ကျော်ရတာပေါ့ နောင်မင်း။ ညီတော် တံတိုင်းပေါ် ရောက်လာတာကို ငသင် မရိပ်မိအောင် နောင်မင်း စကားတွေ ပြောပေးလိုက်တာ သိပ်ကောင်းသွားတယ်"

အလောင်းစည်သူ၏ နုပျိုသောမျက်နှာကို ကြည့်ရင်း ကျွန်ုပ် သက်ပြင်းရှိုက်မိသည်။ အမှန်တော့ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်၏ သားဖြစ်လေသော သူသည် ကျွန်ုပ်နှင့် တူဝရီး တော်စပ်ပေသည်။ သို့သော် အလောင်းစည်သူသည် ကျွန်ုပ်ကို နောင်ညီ အဖြစ်သာ ဆက်ဆံပေသည်။

'နေပါဦး ဒီလုပ်ကြံမှုကြီးက ဘယ်ကနေ ဘယ်လိုဖြစ်ပေါ်ရတာလဲ။ သူတို့ရဲ့ အကြံကို နောင်မင်းက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီလောက် အထိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသေးစိတ်သိထားရတာလဲ။ တံခါးရွက်ကြီးနားမှာ လူနှစ်ယောက် ထားတာ။ ဟို ဘယ်သူ ငရွေရစ်. . . ။ သူ့ကိုလည်း အချိန်ကိုက် တံခါး ပိတ်ဖို့မှာထားတာ။ ပြီးတော့ အာရုံခံထဲမှာ ကလန်တွေကို ရုပ်ဖျက်ပြီး သူပုန်ဆွေနောက်က နေရာယူထားတာ၊ ဦးဖိုးနဲ့ အချွန်ပေးဆက်သွယ် ကြတာ။ ရန်နောင်မင်းတယ်လဲ စေ့စပ် ပါလား"

ကျွန်ုပ်မလုံမလဲပြုံးမိသည်။ အနီးရှိ ဦးငဖိုးကို ခေါ်လိုက်ရသည်။

"ကိုင်း ဦးငဖိုး ပါဝင်ပြီး ရှင်းပြမှ ဖြစ်တော့မယ်။ သေတို့ ဒီလိုလုပ်မယ်ဆိုတာ နောင်တော် အစအဆုံး ဘာကြောင့်သိသလဲ ဆိုတော့ ဒီအစီအမံဟာ နောင်တော့် အစီအမံဖြစ်လို့ပဲ"

"ဟင်. . . ဘယ်လို"

"အင်မတန် ရှုပ်ထွေးသိမ်မွေ့တဲ့ အဖြစ်ပဲ ညီမင်းရေ. . . ။ ပထမဆုံး သိထားရမှာကတော့ သေင့်နဲ့ သူ့လူတွေဟာ မင်းရမန်ရဲ့ အခက်အလက် အစွယ်အပွား အကြွင်းအကျန်တွေပဲ"

"ဟင် ဟုတ်လား။ တကယ့်ကို ရန်သူစစ်စစ်တွေပေါ့. . . "

မျက်စိတစ်ဘက်လပ် ဥဿာမြို့စား မင်းရမန်ကား အလောင်းစည်သူ၏ ဘိုးတော် စောလူမင်းနှင့် ရန်ဘက်ရန်ဟောင်းများပင်။ ထိုအကြောင်းကို အလောင်းစည်သူလည်း သိထားပေသည်။

"ဟုတ်တယ်။ မင်းရမန်ရဲ့ အဆက်အနွယ်တွေဟာ ခမည်းတော် မင်းကြီးအပေါ်မှာ နန်းစဉ်ရန်ငြိုး ထားခဲ့ကြတယ်။ မင်းရမန် မင်းဆက်ကို ပြန်ထူထောင်ဖို့ ကြံစည်ရင်း ရှိခဲ့ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ကျန်စစ်မင်းကြီးရော၊ ရာဇကုမာရရော၊ အလောင်းစည်သူကိုရော အားလုံးကို သူတို့ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ဖို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြံခဲ့ကြတယ်"

"ဒီလိုမှန်းသိခဲ့ရင် တဲတိုင်းပေါ်က ခုန်ချတုန်းက သင်း လည်မျိုကို တစ်ခါတည်း စိုက်သွင်းခဲ့ပါရဲ့ နောင်မင်းရာ. . . "

"သူတို့ အစီအမံက ယာလဲညက် ကြက်လည်းမော် အစီအမံပဲ။ နောင်တော့်ကို လိုလားယောင်ပြပြီး ညီမင်းတို့ကို ဦးစွာ ရှင်းလင်းမယ်။ ပြီးမှ နောင်တော့်ကိုပါ ဖယ်ရှားပစ်မယ်။ ဒီလို ကြံခဲ့ကြတာ"

"တယ်ယုတ်မာကြပါလား. . . "

"နောင်တော့်အတွက်လုပ်ကြံပေးကြဟန်ဆောင်ပြီး နောက်မှ နောင်တော့်ကိုပါ သုတ်သင်။ မင်းရမန်ဆက်ကို ထူထောင်မယ်ပေါ့။ ဒီအကြံနဲ့ နောင်တော့်ဆီ သူတို့ ချဉ်းကပ်ခဲ့ကြတယ်"

တအံ့တသြ နားထောင်နေရသော အလောင်းစည်သူ ကလေးကို မကြည့်ရဲတော့သဖြင့် ကျွန်ုပ် မျက်နှာလွှဲလိုက်ရသည်။ အဖြစ်မှန် အလုံးစုံကို သူသိစေအောင် အစအဆုံးရှင်းပြရာ၌ တစ်ခုသော အချက်ကိုကား ကျွန်ုပ် ချန်လှပ်ထားရပေတော့မည်။ ထိုအချက်ကား. . .

ကျန်စစ်မင်းကြီး၏ သားတော်ကြီး စင်စစ်ဖြစ်ပါလျက် ထီးနန်း အမွေ မရရှိခဲ့ပဲ ခညဝတီနှင့် တောင်စဉ်ခုနစ်ခရိုင်စား ဇေယျခေတ္တရာ ဘွဲ့ခံ အဖြစ်နှင့်သာ ကျေနပ်ခဲ့ရသော ကျွန်ုပ် ရာဇကုမာရသည်၊

"မြေးကားအရင်း သားကအဖျား" ဖြစ်ခဲ့လေသော အဖြစ်ကို နာကြည်းကာ ဦးစွာ ခမည်းတော်အပေါ် အမျက်ဆိုခဲ့ခြင်း။ ထို့ နောက် အလောင်းစည်သူကို ထီးနန်းမှ ဖယ်ရှားရန် စဉ်းစားဆုံး ဖြတ်ခဲ့မိခြင်း ဟူသော အချက်. . . ။

ဤသည်ကို သူ. . . အလောင်းစည်သူ မသိပါစေနှင့်တော့။

ကြံစည်ပြစ်မှားမိခဲ့သည်ကို ကျွန်ုပ်က ဖွင့်ဟဝန်ခံ၍ တောင်းပန် မည်ဆိုပါလျှင် မည်သို့ဖြစ်နိုင်သနည်း။ တစ်ချိန်လုံး ဘာမှ မသိခဲ့ရှာ သော အလောင်းစည်သူကလေးသည် ကျွန်ုပ်ကို မုချ ခွင့်လွှတ်ပေမည်။ ထို့နောက် စိတ်မကောင်းခြင်း ကြီးစွာဖြင့် နန်းပလွင်ထက်မှ သူ ဆင်းပေးကောင်း ဆင်းပေးမည်။ သို့တည်း မဟုတ်ပါကလည်း ရာဇကုမာရသည် တစ်ခါက ဤသို့ကြံခဲ့သူပါတကားဟူ၍ သူ ချောက်ချားသွားနိုင်သည်။ သူ၏အပြစ်ကင်းသော နှလုံးသားတွင် အစွန်းအထင်း ပေကျံလေတော့ မည်။

သူမသိပါစေနှင့်တော့။ ကျွန်ုပ်၏ ဇာလွတ္တ၌ မည်းမှောင်ခဲ့ ဖူးသော ထိုအမိုက်တိုက်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်က ဖယ်ရှားပြီးကာမှ သူ့ထံသို့ အရိပ်လွှင့် အရောင် မဟပ်ပါစေနှင့်တော့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိမိ၏ အဝိဇ္ဇာမောဟ အညစ်အကြေးကို မိမိကိုယ်တိုင်သာ အကျွန်အစင် ဆေးကြောသွားတော့မည်။ ဤအရာကား အလောင်းစည်သူလို အခြားတစ်ပါးသူက ခွင့်လွှတ်လိုက်ခြင်းဖြင့် ပျက်ပြယ်ပြေပျောက် သွားနိုင်သည့် အရာမဟုတ်။ မိမိမှ တစ်ပါး အခြားမည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ခွင့်လွှတ်မှု၊ ချေဖျက်မှုဖြင့်မျှ ကျေပျက်မည့် အရာမဟုတ်။ ဤအရာကား.. ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ဆေးကြောပစ်မှ ပြေပျောက်နိုင်သောအရာ။ မိမိ၏အမှောင်ထုကို မိမိကိုယ်တိုင်သာ ဖြိုခွင်းရချေမည်။

"ဒနောင်မင်းကို ချဉ်းကပ်တော့ နောင်မင်းက သူတို့ကို လိုလား ဟန်ဆောင်ပြီး သူတို့နဲ့ ပူးပေါင်းယူခဲ့တာပေါ့ ဟုတ်လား"

"အင်း.. မင်းနန်းသူ ကွန်သာယာက ကျွန်မှုတရား စီရင်ပွဲက စရလိမ့်မယ် ညီမင်း"

"ဘယ်လို.."

မင်းနန်းသူရွာ ကွန်သာယာတွင် သူကြွယ်ငသင်တို့နှင့် ငဆောင်ချမ်းရွာသား ငပိုက်တို့ ကျွန်မှုတရားဖြစ်ကြကြောင်းကို ကျွန်ုပ် ပြောပြလိုက်သည်။ ထိုအမှုတွင် သင်ဖမတရားသူကြီးအဖွဲ့၏ အဂတိကို ကျွန်ုပ်က ဝင်ရောက်ဖြိုဖျက်ကာ ငသင်ကို တရားရုံးစေခဲ့ကြောင်း။ ဤတွင် ငသင်နှင့်တကွ အရာအနှုတ်ခံရသော သင်ဖမအဖွဲ့တို့ ကျွန်ုပ်အပေါ် ရန်ငြိုးဖွဲ့ခဲ့ကြကြောင်း။ သို့သော် မင်းရမန် မင်းဆက် ပြန်လည် ထူထောင်လိုသူများဖြစ်သည့်အလျောက် ကျွန်ုပ် အပေါ်ထားသော ရန်ငြိုးကို ဆန့်ကျင် အစီအမံဖြင့် ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြကြောင်း။

"မယ်မယ် ဝေဒနာသည်းလို့ ညီမင်းရဲ့မယ်တော်က သဝဏ်လွှတ်ပြီး နောင်တော်ကို ခေါ်ခဲ့တယ်။ နောင်တော် ဥပဝတ်က ခရီးပြင်းနှင့် ပြန်လာပြီ ဝက်ကြီးအင်းမှာ တစ်ညဉ့်ရပ်နားခဲ့ရတယ်။ အဲဒီညမှာ နောင်တော်တို့ တိတ်တဆိတ် အတိုက်ခံရတယ်။ ဒါပေမယ့် ရန်သူတွေ ပြန်ပြေးသွားကြတယ်။ ဒါကလဲ အယောင်ဆောင် တိုက်တာပဲ။ တိုက်သူတွေကို အစက သူပုန်လို့ အစက ထင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် သူပုန်

မဟုတ်ဘဲ နန်းတွင်းကလန်ရဲမက်တွေ ဖြစ်နေတယ်။ ပိုပြီးဆိုးတာက အဲဒီ ကလန်တွေဟာ ညီမင်းရဲ့ ကိုယ်ရံတော် တပ်ဖွဲ့ ငှက်ခါးရောင်ဝတ်စုံ ကိုယ်ကြပ်ဝတ်ခဲ့ကြတာဘဲ"

"ဟာ. . . သိပ်ရက်စက်ယုတ်မာကြပါကလား"

"နောက်တစ်နေ့မှာ ငသင်တို့အဖွဲ့က လမ်းကနေ ကြိုပြီး ဝက်ကြီးအင်းတိုက်ပွဲမှာ တိုက်သူတွေဟာ အလောင်းစည်သူရဲ့ လူတွေလို့ နောင်တော်ပိုပြီး ယုံကြည်အောင် စကားပရိယာယ် ဆင်ပြောကြတယ်။ အမှန်တော့ အဲဒီညက နောင်တော့်ကို တိုက် ခိုက်ခဲ့ကြတာလဲ သူတို့ ကိုယ်တိုင်ပဲ"

ဤတွင် ဦးငဖီးက ဝင်ရောက် ရှင်းပြလာရတော့သည်။

"နန်းတော်ထဲမှာ ကိုယ်တော်လေးရဲ့ ကိုယ်ရံတော်ကလန် တပ်ဖွဲ့က ငှက်ခါးရောင်ကိုယ်ကြပ် ဝတ်စုံတွေ ပျောက်ဆုံးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ပျောက်ဆုံးမှုနဲ့ ဝက်ကြီးအင်း တိုက်ပွဲဟာ တစ်ချိန်တည်း ဆက်စပ်နေတယ်။ ဒါကို လျှို့ဝှက်စွာ ထောက်လှမ်းသိရှိလာသူက ငရွှေရစ်ပဲ"

"ငရွှေရစ်က ဘယ်ကလဲ"

ငဆောင်ချမ်းရွာသား ငရွှေရစ်ကို ကျွန်ုပ် မြင်ဒူးစီးစေခဲ့သည့် အကြောင်းနှင့် ကျွန်မှုတရားစီရင်ရေးတွင် ဝင်ရောက်ဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့သဖြင့် ကျွန်ုပ်အပေါ် ငရွှေရစ်တို့ ကျေးဇူးသစ္စာ ခံကြကြောင်းကို ပြောပြရပြန်သည်။

ယခုအခါ၌ကား ငရွှေရစ်ကို ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့ ကလန်မှူးငယ်အဖြစ် အရာပေးအပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။

"အတော်ကို ရှုပ်ထွေးသိမ်မွေ့ တာပါပဲလား"

အလောင်းစည်သူမှာ မျက်လုံးမျှားဝိုင်းကာ အာမေဋိတ်တစ်ခု ပြီးတစ်ခု ရေရွတ်ရင်းသာ နားထောင်နေတော့သည်။

"နောင်တော် တူရွင်းတောင်ခြေ ဝိဋ္ဌိကတ်တိုက်မှာ ရှိနေစဉ်က ငရွှေရစ်ရောက်လာပြီး ဒီအကြောင်းကို ပြောပြတယ်။ အားလုံးကို ဆက်စပ်သုံးသပ်ပြီးတော့ နောင်တော်ဟာ အလွန်ရှုပ်ထွေးတဲ့ ပြဿနာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြီးကို သူ့အတိုင်းပဲ ရှုပ်ထွေးသိမ်မွေ့တဲ့နည်းနဲ့ ပြန်ရှင်းလင်းဖို့ စီစဉ်ချမှတ်ခဲ့တာပဲ"

သေင်တို့က ကျွန်ုပ်အား လှည့်ဖျားလိမ်ညာခဲ့သည်ကို ကျွန်ုပ်သိသော်ငြား မသိဟန်ဆောင်၍ သူတို့အပေါ် ယုံကြည်ကိုးစားပြုဟန်ဆောင်ခဲ့ပုံ၊ မင်းရမန်၏ အစွယ်အပွားများအားလုံးကို တစ်ချက်တည်း စုရုံး၍ ဖမ်းမိနိုင်အောင် ကျွန်ုပ်ကပင် အာနန္ဒာပွဲတော်ကြီး အချိန်အခါ ရွေးချယ်ခဲ့ပုံ၊ ဦးငဖီး၊ ငရွှေရစ်တို့နှင့် လျှို့ဝှက်စီမံခဲ့ပုံများကို ဆက်ရှင်းပြရလေသည်။

"ဘုရားပွဲကြီးမှာ ခမည်းတော်နှင့်တကွ ညီမင်းကိုပါ လုပ်ကြံမယ်လို့ သူတို့ကို အယုံသွင်းခဲ့တယ်။ အမှန်တော့ အပြန်အလှန် ထောင်ချောက်ညွှတ်ကွင်း ဆင်ကြတာပဲ။ အားလုံးကြိုတင်စီမံတဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် ငသင်ဟာ မဆိုစလောက်ကလေး ရိပ်မိသွားပြီး ခုလိုဖြစ်ခဲ့ကြရတာ"

"အင်း မယ်တော့်ကို ဒီအကြောင်းတွေ ပြန်ပြောပြဖို့ ညီတော်ကိုယ်တိုင် ရှင်းလင်းအောင် တစ်ခုခုချင်း ပြန်စီစဉ်ရဦးမယ်ထင်တယ်"

အလောင်းစည်သူက မြုံးရင်း ညည်းညူလေသည်။

"တူသောအကျိုးကို ပေးတာပါဘဲ၊ အခုတော့ လူယုတ်မာ ငသင်လဲ သူ့တရား သူစီရင်သွားပါပြီ။ အကြံအစည်မအောင်မြင်တဲ့ အပြင်မှာ ငါ အလှည့်စားခံရလေခြင်းဆိုပြီး ပေါက်ကွဲရူးသွပ်သွားတယ်။ နှောင်အိမ်အကျဉ်းထဲမှာပဲ သူကိုယ်သူ စီရင်သွားတယ်လေ။ သူလူတွေလဲ မင်းပြစ်ဒဏ် ကျခံသွားကြရပြီ။ အင်း အမှန်တော့ အရိမဒ္ဒနပူရမှာ စစ်မီးဟုန်းဟုန်းတောက်ဖို့ သိုးကာသီကာလေး လိုတော့တာကလား"

ဦးငဖီးကား သံဝေဂဖြင့် ရေရွတ်လေသည်။

အလောင်းစည်သူက ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း ပြောသည်။

"ဒီအကြောင်းတွေကို ဘိုးတော်မင်းကြီး အစအဆုံးမသိသေးဘူးနော် နောင်မင်း"

အလောင်းစည်သူ၏ ပခုံးကို နွေးထွေးတင်းကြပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်လျက် လွတ်လပ်ပေါ်ပါးသော နှလုံးဖြင့် ကျွန်ုပ် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ရတနာပုံစာအုပ်တိုက်

"ညီမင်းရဲ့ ဘိုးတော်မင်းကြီး နောင်တော်ရဲ့ ခမည်းတော်မင်းကြီးအတွက် အစခပ်သိမ်း ရှင်းလင်းသန့်စင်ပေးဖို့တာဝန်ဟာ နောင်တော့်ပခုံးထက်၊ ဦးခေါင်းထက်မှာ ရှိတယ် ညီမင်း"

အလောင်းစည်သူ၏ မျက်လုံးများမှာ ကျွန်ုပ်အပေါ် ယုံကြည်အားထားခြင်း၊ ချစ်ခင်တွယ်တာခြင်းများဖြင့် တောက်ပနေရှာသည်။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျက်ဝန်းအိမ်၌ မျက်ရည်များ ရစ်ဝဲနေခြင်း၊ လက်အစုံတို့ ဆတ်ဆတ်တုန်နေခြင်း၊ ရင်နှလုံး၌ လှုပ်လှုပ် ခုန်နေခြင်းများသည် စင်စစ် ပီတိသဒ္ဓါနှင့် ကုသိုလ်စေတသိက်တို့၏ ရိုက်ခါပုံ့နှံ့မှုကြောင့်ပင် ဖြစ်ချေသည်။

တုန်ယင်သော လက်အစုံဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ရွှေသားဆင်းတုတော်ကို လက်အုပ်ကြာပန့်ဖူးငုံခြီ ရှိခိုးဦးခိုက်သည်။ ထို့နောက် ထိုလက်တို့ဖြင့်ပင် ဆင်းတုတော်ကို ပင့်ဆောင်ကာ ကျွန်ုပ်၏ ဦးခေါင်းထက်သို့ ချီရွက်ကိန်းဝပ်စေတော်မူသည်။ ထို့နောက် ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသော ကိုယ်ရံသင်တိုင်းအောက်မှ ခြေဝတ်မဲ့၊ ခြေဖဝါးတို့ကို စတင်လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ ဘဝတစ်သက်တာတွင် ရွှေ့လျားလျှောက်လှမ်းခဲ့သမျှ ခြေလှမ်းတို့အနက် ဤခြေလှမ်းတို့သည် အကြီးကျယ်ဆုံး အနက်ရှိုင်းဆုံး ဖြစ်လေမည်။ ဤခြေလှမ်းတို့၏ ဦးတည်ရှေ့ရှုရာကား ရက်ပေါင်း လပေါင်းများစွာ မလှမ်းမချဖြစ်ခဲ့သော နေရာ တစ်ခုဆီသို့ ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာကား ခမည်းတော်မင်းကြီး၏ နန်းတော်စက်ရာခန်း. . . ။

"ရာဇကုမာရကိုယ်တော်တိုင် ရွှေဆင်းတုကို ဦးခေါင်းပေါ် ပင့်ရွက်ပူဇော်ပြီး ဘုရင်မင်းမြတ်ထံ ပင့်ဆောင်လာခဲ့ပြီ"

ဤသတင်းသည် စံနန်းတော်တစ်ခုလုံးသို့ ပြန့်သွားသည်။ အဆောင်ဆောင်အခန်းခန်း စကြံ့လမ်းများ၊ ပန်းဥယျာဉ်များ၊ လှေကားထစ်များကို ကျွန်ုပ် ဖြတ်ခဲ့လေတိုင်း ဝဲယာရှိ နန်းတွင်းအမှု အရာထမ်းအားလုံးတို့သည် ဒူးတုပ်ပျပ်ဝပ်ကာ လက်အုပ်ချီ ရှိခိုးကြသည်။

သုံးပါးသော ရတနာနှင့် ငါးပါးသော အနန္တဝင်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို အောက်မေ့ဆင်ခြင်လျက် လှုမ်းချီခဲ့သော ခြေလှမ်းများသည် အတိုင်းမသိ ပေါ့ပါး လန်းဆန်းနေကြသည်။

ခမည်းတော်မင်းကြီး၏ စက်ရာဆောင်ခန်းဝသို့ ရောက်ခဲ့ပြီး။

ရံရွှေကိုယ်လုပ်များ၊ မောင်းမမိသံများ အားလုံးငြိမ်သက်စွာ ဖယ်ရှားသွားကြသည်။ သမားတော်ကြီး သုံးဦးသာလျှင် ခမည်းတော်၏ သလွန်တော်ခြေရင်းတွင် ခစားမြဲအတိုင်း ခစားနေကြသည်။

ရွှေရေးချသလွန်ထက်တွင် ခမည်းတော် လဲလျောင်းနေလေသည်။

စက်ရာဆောင်ခန်း၏ ဖိတ်လက် ဝင်းပသော အဆောင်အယောင် အားလုံးတို့သည် သလွန်ထက်မှ ခမည်းတော်အတွက် ညှို့မှိုင်းအုံ့ပျနေကြသည်။ ဇရာနှင့် ဗျာဒိတို့၏ အခိုးအငွေ့များက သလွန်အနီးတွင် လွှမ်းခြုံပတ်ရစ်နေသည်။

ခမည်းတော်ကား အိုမင်းယိုယွင်းခဲ့ရှာလေပြီ။

သီရိတြိဘုဝနာဒိတျ ဓမ္မရာဇာဟူသော ဘွဲ့နာမတော်။ အာနန္ဒာဂူဘုရားကြီး၏ ကောင်းမှုဒါယကာတော်၊ အနီရုဒ္ဓဒေဝမင်းကြီး၏ ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကြီးကို ဆက်လက်အပြီးသတ် တည်တော်မူသော ကောင်းမှုဒါယကာတော်၊ တမွဒီပတိုင်း၏ သခင်၊ အရိမဒ္ဒနပူရ၏ အရှင်စသည် စသည်သော ဂုဏ်ပုဒ်ဝိသေသနများကို ပိုင်ဆိုင်လေသည့် ခမည်းတော် မင်းကြီး၏ ရုပ်အသွင်ကား မမြဲခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ မပိုင်စိုးခြင်း၊ လက္ခဏာတို့ကိုသာ ထင်ရှား ပြသနေပေပြီတကား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှေဆင်းတု မြတ်စွာဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို ဦးခေါင်း၌ရွက်လ
သော ကျွန်ုပ်အား မြင်သည်တွင် ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် သမားတော
ကြီးများ အကူအညီဖြင့် သလွန်တော်ထက်တွင် လဲလျောင်းနေရာ
ရွှေ့ပြောင်းထူမတ်ရှာလေသည်။

ခမည်းတော် ရှေ့မှောက်တွင် ကျွန်ုပ် ဒူးတုပ်ထိုင်သည်။

ရွှေဆင်းတုတော်ကို ခမည်းတော်ထံသို့ မြွှောက်ချီပေးသည်
ခမည်းတော်သည် အကြောပြိုင်းပြိုင်းရှိသော လက်အစုံတို့ဖြင့် လက်ဖ
ချီမိုးကာ နဖူးထိပ်ထက်၌ ကြာပဒုံဖူးငုံစေသည်။

"ဤရွှေဆင်းတုဘုရားကို ခမည်းတော်အတွက် သားတော် သွန်း
ယူဆောင်ခဲ့ပါပြီ ခမည်းတော်ဘုရား၊ ခမည်းတော်ပေး သနားခဲ့တ
သက်မုနလွန်၊ ရပယ်၊ ဟန်ဝိုလ်ကျွန်သုံးရွာ တို့ကိုလဲ ဤဘုရားမှ
သားတော်ပေးလျှာအပ်ပါပြီ။ အနုမောဒနာ ပြုတော်မူပါတော့ ခမည်းတော
ဘုရား. . . "

". . . . . "

ကျွန်ုပ်၏ အသံမှာ တိုးညှင်းတုန်ယင်နေသည်။ ခမည်းတော
ကို လျှောက်ထားသံတော်ဦး တင်နေစဉ်အတွင်း မျက်ရွာအစုံကိုလည်း
ချထားမိသည်။ မျက်ရွာအစုံတို့ကို ဖွင့်၍ မကြည့်။ အကယ်၍ မျက်ရွ
ပင့်ကာ ဖွင့်ကြည့်ပါက ခမည်းတော်၏ အိုခြင်း နာခြင်း ဖိစီးသော
ရုပ်သွင်ကို မြင်ရမည်။ ထို့အပြင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်၏ မျက်ဝန်းအိမ်
မျက်ရည်များလည်း ဆည်မတန့်နိုင် လိမ့်ဆင်းသွား ကြလိမ့်မည်ပင်

"သာဓု-သာဓု-သာဓု. . "

အက်ကွဲတိုးတိမ်သော ခမည်းတော်၏ အနုမောဒနာ ပြုသံသည်
ဤစက်ရာခန်းဆောင်၊ ဤနန်းတော်၊ ဤကျွန်းမြို့ရိုး၊ ဤ အရိမဒ္ဒနပူ
ဤတမွဒီပမှတစ်ဆင့် ဤလောက စကြာဝဠာအပြင်သို့ ကျူးရ
ရိုက်ခတ်သွားလေမည်သာ။

သာဓုအနုမောဒနာ ပြုပြီးနောက်မှ ခမည်းတော်နှင့် ကျွန်ုပ်
မျက်လုံးချင်း ဆုံမိကြသည်။ ရီဝေဖွဲသီသော မျက်လုံးအိမ်အဝန်းများ

မျက်ရည်တို့ဖွဲ့ထွန်းလျက်။ အို ခမည်းတော်၏ ရုပ်သွင်သည် ကျွန်ုပ်
မျက်လုံးများမှာလည်း ဝိုးတဝါးမဝိ ရှိလွန်းလှပါတကား။

အပြန်အလှန် စူးစိုက်မိနေသော ဤအကြည့် နှစ်ခုတို့သည်
ဖြစ်ရပ်ပေါင်းများစွာ၊ ကာလပေါင်းများစွာ၊ စကားလုံးပေါင်းများစွာ၊
ဝေဒနာပေါင်းများစွာတို့ကို အပြန်အလှန်ပင် သယ်ဆောင်ပြီးကြပေပြီ။

ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်နားလည်ခြင်း၊ ထောက်ထား
ကြင်နာခြင်းတို့သည် မျက်ရည်တို့ရစ်ဖွဲ့ ယှက်ဝန်းသော ဤမျက်လုံး
နှစ်စုံတို့မှ အပြန်အလှန် ကွန့်မြူးပို့ဆောင်နေကြပေပြီ။

ရွှေဆင်းတုတော်၏ အောက်တစ်ဘက်တစ်ချက်၌ ရှိကြလေကုန်
သော အဖနှင့် သားတို့သည် နှလုံးသွေးချင်း တစ်သားတည်းဖြစ် ကြပေ
ပြီ။ ခမည်းတော်၏ မေတ္တာဘရုဏာကို ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသည်းပွတ်မှ
ခံစားရသလို အလားတူပင် ကျွန်ုပ်၏ မြတ်နိုးကြင်နာမှုကိုလည်း
ခမည်းတော် နှလုံးသည်းပွတ်မှ ခံစားနေရပြီဟု ကျွန်ုပ် နားလည်လိုက်
သည်။

စကားတွေ့ အများကြီး ပြောစရာမလိုတော့။ အတိတ်ကို တူးဆွ
သော၊ ဆင်ခြင်သုံးသပ်သော၊ နောင်တလိမ်းကျံသော စကားလုံးတွေဖြင့်
နှုတ်ခံတွင်းတို့ကို လှုပ်ရှားစရာမလိုတော့။

အဆင်သင့် ယူဆောင်လာခဲ့သော ရွှေကရားကို ခမည်းတော်
ရှေ့သို့ တိုးရွှေ့ပေးလိုက်သည်။ အဆင်သင့် ပင့်ဆောင်ထားခဲ့သော
ဆရာတော်သခင် မဟာထေရ်၊ ဆရာတော်သခင် မောဂ္ဂလိ ပုတ္တတိဿ
ထေရ်၊ ဆရာတော်သခင် သုမေဓပဏ္ဍိတ်၊ ဆရာတော် သခင် ဗြဟ္မပါလ၊
ဆရာတော်သခင် ဗြဟ္မဒိဝ၊ ဆရာတော်သခင် သောန၊ ဆရာတော်သခင်
ဃယ်သေနာဝရပဏ္ဍိတ်။ ခုနစ်ပါးသော ဆရာတော်ကြီးများရှေ့မှောက်၌
ခမည်းတော်သည် ရွှေကရားဖြင့် ရေစက်သွန်းချလေသည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခမည်းတော်ကြီးသည် အရိမဒ္ဒနပူရထီးနန်း၌ စိုးစံခဲ့သည်မှ နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိခဲ့ပေပြီ။ ခမည်းတော်၏ သက်တော်မှာလည်း ခုနှစ်ဆယ်ကျော်ခဲ့ပေပြီ။ နွာမကျန်း ပြင်းစွာရှိလေသော ခမည်းတော်၏ နောက်ဆုံးကာလများတွင် ကျွန်ုပ် ခမည်းတော်အတွက် ဘာရာ လုပ်ပေးနိုင်သနည်းဟု အခါခါ ဆင်ခြင်ခဲ့လေသည်။

"မြေးကား အရင်း၊ သားက အဖျားဖြစ်ရလေပြီ" ဟုနာကျင်စွာ ညည်းတွားခဲ့လေသော ခမည်းတော်။ ခမ္မဒသီ ဆရာတော်ထံတွင် သားနှင့်မယားတို့အပေါ် မိမိကျေးဇူးတုန့် ကုန်စင်မပြုနိုင်ခဲ့ဟု ရေရွတ် လျှောက်ထားခဲ့လေသော ခမည်းတော်။ တူရွင်းတောင်ခြေ၊ ဘေးမဲ့တော ရေကန်သာ၊ ပိဋိကတ်တိုက်ကို ဆောက်လျက် ကျွန်ုပ်အား ပို့ဆောင်ပေး လေသော ခမည်းတော်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအရှင်၏ တရားဒေသနာတော်တို့ ယဉ်ပါးလေ့ကျက် မြတ်နိုးတွယ်ဖက်စေတတ်အောင် ထိန်းကျောင်းပေး ခဲ့လေသော ခမည်းတော်. . . ။

သား၏ အငြိုငြင်ကို တိတ်ဆိတ် တုံ့ပြန်မဲ့ ခံယူလျက် သ အပေါ် ချစ်သော မေတ္တာတို့ကို ပွင့်လင်းစွာ မဖွင့်ဟသာ။ အရာရာတွ ဝုံစားကြွားရန်မှား ရှိခဲ့သလောက် သားအပေါ် မဝံ့မစား အုံ့နွေးခံစားခဲ့ ရှာသော ဤခမည်းတော်ကြီး၏ အနာတရ နှလုံးသားကို မည်သို့ ကုစ ရပါမည်နည်း. . . ။

သူကား အိုမင်းရှာလေပြီ။ လှုပ်ရှားပြောင်းလဲမှုတွေနှင့်အတိုင် သော သူ၏ ရှင်သန်မှု ဘဝဖြစ်စဉ်ကြီး တစ်လျှောက်လုံးကို သလွန် ညောင်စောင်းထက်တွင် မလှုပ်မရွေ့ လဲလျောင်းရင်းဖြင့်သာ ဆင်ခြေ သုံးသပ်နိုင်တော့သည့် အချိန်သို့ ရောက်ပေပြီ။ သူသည် ခရီးရှည်ကြီး တစ်ခုကို လျှောက်လှမ်း ထွက်ခွာတော့မည်။ သူ့ခြေအစုံတို့သည် သူ့ထံမှာ ရှိနေစေကာမူ အခြားတစ်ပါးသော အရပ်ဒေသသို့ လှမ်း တပြင်ပြင်ရှိနေလေပြီ။

မယ်မယ့်စကားများကို နားဝဆတ်ဆတ် ကြားလာရသည်။

"မယ်မယ့်မှာ ပစ္စည်း ဥစ္စာအနေနဲ့ ဒါပဲ ပိုင်တာမို့ ဒါတွေကို ပဲ

သားကို အမွေပေးနိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလောက်ပဲ ပေးနိုင်ခဲ့တဲ့ အတွက် မယ်မယ် ဝမ်းမနည်းဘူး။ သားမှာ မယ်မယ့်ဆီက အဖိုးမဖြတ် နိုင်တဲ့ အမွေရဖို့ရှိတယ်"

မယ်မယ့်ဆီက အဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ အမွေရဖို့ ရှိတယ်. . . ။

မယ်မယ့်ဆီက အဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ အမွေရဖို့ ရှိတယ်. . . ။

အဖိုးမဖြတ်နိုင်သောအမွေ။ အဘယ်နည်း။

မယ်မယ့်ထံတွင် ရှိလေသော နှလုံးသား။ နားလည်ခြင်း၊ စာနာခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ ကြင်နာခြင်း၊ ထောက်ထားခြင်း၊ ကျေးဇူး သိခြင်း၊ ကြည်လင်ခြင်း၊ နူးညံ့ခြင်း၊ ငြိမ်းအေးခြင်း၊ နက်ရှိုင်းခြင်း။ အို. . . မယ်မယ့် အမွေတွေ။

မွေးကျေးဇူး။ ကျွေးကျေးဇူးတို့အတွက်လည်းကောင်း၊ အခြား အခြားသော အကြောင်းခြင်းရာများစွာတို့အတွက် လဲည်းကောင်း၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးအား ကျေးဇူးတရား ပူဇော်ရန်၊ ခမည်းတော် မင်းကြီး၏ နှလုံးအိမ်မှ ပူပန်သောက ကြွင်းသမျှတို့ကို ပူဇော်ရန် မည်သို့ လုပ်ဆောင်ရမည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ပေပြီ။

ရွှေဆင်းတု တစ်ဆူသွန်းလုပ်လျက်. . . ။

◆ ◆ ◆

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်မယ် ပေးခဲ့သည့် ရတနာများကို ထုခွဲကာ ဂူဘုရား တစ်ဆူကို ကျွန်ုပ် တည်ခဲ့သည်။ မြင်းကပါအရပ်တွင် တည်သော ထိုဂူဘုရားတွင် ရွှေအထွတ်တင်သည်။ ထို့နောက် ခမည်းတော် ရေစက်သွန်းခဲ့သော ရွှေဆင်းတု ဘုရားရုပ်မွားတော်အား ဂူဘုရားတွင် ဌာပနာခဲ့သည်။

ဂူကို အင်္ဂတေပန်းများ၊ ဆေးရေး ပန်းချီများဖြင့် အထူးလှူး တင့်တယ်အောင် အပြောက်အမွမ်းများ ပြုစေခဲ့သည်။ အရှေ့ဘက် မျက်နှာ အာရုံခံ မုခ်လှည့်ထားသော ဤဂူဘုရား၌ တိုက်မကို လေးထောင့် ကျကျတည်စေသည်။ အမိုးဆင်ခြေလျှော ပစ္စယာ အဆင့်ဆင့်ထက်တွင် ကွမ်းထောင်များ ထုလုပ်သည်။ ဂူအတွင်း မည်းမှောင်မနေစေရန်လည်း ကျောက်ဆစ် မှန်ကူကွက် လေသာ ပြတင်းများ တပ်ဆင်စေလိုက်သည်။

အတွင်းပိုင်းတိုက်မ၌ ဆင်းတုတော်ကြီးတစ်ဆူကို ထုလုပ်စေခဲ့သည်။ မုခ်ကုန်းစကြိပတ်လည်နံရံများ မုခ်ကပ်များမှ ပန်းတေးမှာ ကျောက်ဆစ်လက်ရာ ဆင်းတုတော်များကိုလည်း ကြည့်ညှိဖွယ်လက်ရာ

ကောင်းများဖြစ်စေရန် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ကြပ်မတ် စီစဉ်ခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ဘုရားဖူးတို့၏ သင်္ခါကို နှိုးဆော်နိုင်စေရန် အာရုံခံ မုခ်ကုံးနှင့် နံရံများ၌ လည်းကောင်း၊ အတွင်းစကြိပတ်လမ်းနံရံများ၌ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝင်ဆိုင်ရာ ဇာတ်ကွက်နိပတ်ဝင်များကို နံရံ ပန်းချီဖြင့် သရုပ်ဖော်စေခဲ့သည်။ နံရံပန်းချီများ အောက်ခြေ၌မူ အရိမဒ္ဒနပူရ ပြည်သားတို့ အရေးမေ့ အဖတ်မေ့နေပြီဖြစ်သည့် မွန် စာများကို ရေးခိုင်းလိုက်သည်။

အပြောက်အမွမ်းများဖြင့် အတိပြီးသော ဤဘုရားကို အရိမဒ္ဒနပူရ သားတို့က ဂူပြောက်ကြီးဘုရားဟု ခေါ်ကြသည်။

ဘိုးတော် အနိရုဒ္ဓဒေဝမင်းကြီး၏ ရွှေစည်းခုံ၊ ခမည်းတော် မင်းကြီး၏ အာနန္ဒာနှင့် ဘေးကြီးဘိုးကြီးများ တည်ထားခဲ့သည့် အခြား အခြားသော ပုထိုးစေတီ၊ လိုဏ်ဂူကြီးများ၏ ကြီးကျယ်မြင့်မားမှု ခမ်းနားထည်ဝါမှုတို့အကြားတွင် ကျွန်ုပ် တည်သော မြင်းကပါရွာမှ ဤဂူပြောက်ကြီး ဘုရားစေတီသည် အထူအထည် အလုံးအရပ် ပမာဏ အားဖြင့် သေးငယ်ကောင်းသေးငယ်နေပေမည်။

သို့သော် ဤဂူပြောက်ကြီးဘုရား၏ အမြုတေသန္ဓေတွင် ကိန်းဝပ် လေသော သင်္ခါတရားနှင့် ကိုင်းညွှတ် သက်ဝင်မှုတို့သည်ကား တမွှဲပ မြေပေါ်ရှိ ပုထိုးစေတီအပေါင်းနှင့် ထပ်တူမနည်း ရှိချေသည်။

ဂူပြောက်ကြီးဘုရားကို တည်ထားပြီးစီးလုနီးအချိန်မှာပင် ကျွန်ုပ်သည် ကျောက်စာထွင်းပညာရှင်များကို ခေါ်ယူစုရုံး စေလိုက်သည်။ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာကြသော ပညာရှင်များက ကျွန်ုပ်၏ အမိန့်ကို တက်ကြွစွာ ငဲ့လင့်နေကြစဉ် ကျွန်ုပ် ပြောလိုက်သည်။

"လေးမျက်နှာ ကျောက်စာမှာ လေးဘာသာနဲ့ ကျောက်စာ ထွင်းထု ရမယ်"

အံ့သြသယောင် သူတို့၏ မျက်နှာများကို ကြည့်ရင်း ပြုံးမိလေသည်။

"မွန်၊ မြန်မာ၊ ပျူ၊ ပါဠိ လေးဘာသာနဲ့ ထွင်းဖော်ရမယ့် စာတွေကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်ပေးပါ့မယ်။ အမှန်တော့ ကျောက်သားပြင်ပေါ်မှာ စူးဆောက်တွေနဲ့ ထွင်းဖော်မယ့် ဒီကျောက်စာဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ နှလုံးသားပေါ်မှာ ရေးထိုးလိုက်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်"

* * *

ကျောက်ဆစ်ပညာရှင်တို့၏ ကျောက်ဆစ်ထုသံ၊ ကျောက်စာထွင်းသံတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ ရင်ထဲသို့ သိမ်မွေ့စွာ ဝင်ရောက်လာနေကြသည်။

တတောက်တောက်အသံတို့သည် လောကကို တိုင်တည်နေသော ဥဒါန်းကျူးသံပင် ဖြစ်ခဲ့မှ်မည်။ ကျောက်သား ကျောက်ပြင်ပေါ်၌ ပါဠိ၊ ပျူ၊ မွန်၊ မြန်မာ အက္ခရာစာလုံးတို့ ရိုပ်ရိုပ်ပြေးပြေး ပေါ်လာကြသည်။ အကယ်ကား ကျောက်သားကျောက်ပြင်ပေါ်မှာ သာမက ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသားပေါ်မှာ ထွင်းထုစိုက်ုံးနေခြင်းပင်။

"သီရိ ဘုရားရှင်အား ရှိခိုးပါ၏။ ဘုရားသခင်သာသနာ အနှစ်တစ်ထောင့်ခြောက်ရာနှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် လွန်လေပြီးသောအခါ ဤအရိမဒ္ဒနပူရမည်သော ပြည်၌ သီရိတြိဘုဝနာဒိတျ ဓမ္မရာဇာသည် မင်းဖြစ်၏။ ထိုမင်း၏ မိဖုရားတစ်ယောက်ကား တြိလောကဝဠံသကာဒေဝီမည်၏။ ထိုမိဖုရား၏ သားကား ရာဇကုမာရမည်၏။ ထိုမင်းသည် ကျွန်သုံးရွာကို ထိုမိဖုရားအားပေး၏။ ထိုမိဖုရား ကွယ်လွန်သောအခါ ထိုမိဖုရားတန်ဆာ အလုံးနှင့် ထိုကျွန်သုံးရွာတို့ကို ထိုရာဇကုမာရမည်သော မိဖုရာ့ သားအား မင်းပေးတုံ့၏"

တတောက်တောက်မြည်သံနှင့်အတူ ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသား အပြင်ထက်၌ အက္ခရာများ ဆက်လက်ပေါ်လာကြသည်။

"ထိုမင်းနှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်မင်းမူပြီး၍ ထိုမင်း သေလုနီးပါးနာသောအခါ ထိုရာဇကုမာရမည်သော မိဖုရားသားသည် မိမိကို မွေးသော မင်းကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို အောက်မေ့လျက် ရွှေဘုရားတစ်ဆူပြုပြီးလျှင် သွား၍ မင်းကြီးအားဆက်ကာ ဤသို့လျှောက်၏။

"ဤရွှေဘုရားကို ဖခင့်အဖို့ အကျွန်ုပ်ပြု၏။ အကျွန်ုပ်အား ဖခင်

ပေးသော ကျွန်သုံးရွာကို ဤဘုရားအား အကျွန်ုပ် ပေး၏။ ဖခင် အနုမောဒနာ ပြုပါလော့"

ထိုအခါမင်းကြီးသည် နှစ်ခြိုက်ဝမ်းမြောက်လျက် ကောင်းစွ ကောင်းစွ ဟူ၍ သာဓုခေါ်၏။ ထိုအခါ ငါတို့ ဆရာသခင်မဟာထေရ်၊ ဆရာသခင် မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်၊ ဆရာသခင် သုမေဓပဏ္ဍိတ်၊ ဆရာသခင်၊ ဗြဟ္မပါလ၊ ဆရာသခင် ဗြဟ္မဒိဝ၊ ဆရာသခင်သောန၊ ဆရာသခင် သယ်သေနာဝရပဏ္ဍိတ် ထိုသခင်တို့ မျက်မှောက်၌ မင်းကြီးသည် ရေသွန်း၏။

ထို့နောက် ထိုရာဇကုမာရမည်သော မိဖုရားသားသည် ထို ရွှေဘုရားကိုယူပြီး ဌာပနာ၍ ဤရွှေအထွတ်မူသော ဂူကိုပြု၏။

ဤဂူဘုရားကို လှူသောအခါ သက်မုနလွန်တစ်ရွာ၊ ရပါယ်တစ်ရွာ၊ ဟန်ဝိုလ်တစ်ရွာ ထိုကျွန်သုံးရွာ အားလုံးကိုယူ၍ ဤဂူ၌ ဌာပနာသော ရွှေဘုရားအား ရေသွန်းကာ ဤသို့ ဆုတောင်း၏။

'ဤငါ့အမှုသည် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရအံ့သောအကြောင်း ဖြစ်စေသတည်း။ ငါသားလည်းကောင်း၊ ငါ့မြေးလည်းကောင်း၊ ငါ့အဆွေလည်းကောင်း၊ သူတထူးသည်လည်းကောင်း ဤဘုရားအား ဂါပေးသော ကျွန်ကို အနှိပ်အစက်ပြုမူကား မေတ္တေယျ မြတ်စွာဘုရားကို မဖူးရစေသတည်း"

◆ ◆ ◆

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သရုပါတံခါးမှ ထွက်လိုက်ချိန်တွင် အရုဏ်၏ ရွှေရောင်ဖျော့ဖျော့ အလင်းတန်းများက အရိမဒ္ဒနပူရပေါ် သို့ ရှင်းသန့်စွာ ဖြာကျနေဆဲပင် ရှိသေးသည်။

လမ်းမအတိုင်း မြင်းကိုအသားကျစီးလာခဲ့သော ကျွန်ုပ်၏နောက် မလှမ်းမကမ်းမှ ငရွှေရစ်လည်း မြင်းတစ်စီးနှင့် လိုက်ပါလာသည်။ တမွဒိပသည် ချမ်းမြေ့စွာ အိပ်စက်ခဲ့သော ညဉ့်မှ လွန်လွန်းနိုးထစပင် ရှိနေသေးသည်။ အကျွန်ုပ်တို့၏ မြင်းခွာသံများသည် ကျောက်စရစ် မြေနီလမ်းပေါ်တွင် သိသိပ်စွာ ထွက်ပေါ်နေကြသည်။

တမာနှင့် ထနောင်းနံ့တို့ ယစ်ထုံသော လေပြည်အေးကို မြတ်နိုးစွာ ရှူရှိုက်လိုက်မိသည်။

အလုံးစုံသော ပြဖွယ်အမူတို့ကို ပြခဲ့ပြီးပေပြီ။

သက်တော် ခုနှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ် ခမည်းတော်မင်းကြီးလည်း ကံတော်ကုန်ခဲ့ရှာပြီ။ အစ်မတော် ရွှေအိမ်သည်လည်း သား အလောင်း စည်သူအား ပိုမိုထက်မြက်ပြည့်ဝသော မင်းကောင်းမင်းမြတ်တစ်ပါး

ဖြစ်အောင် ချမ်းမြေ့စွာ မွေးမြူထိန်းကျောင်းပေးနေသည်။

အရိမဒ္ဒနပူရ မြေပေါ်မှာလည်း အထူးထူးသော ပုထိုးစေတီ လိုဏ်ဂူဘုရားတို့ကို မြင့်မြင့်မားမား တည်ထားကိုးကွယ်နေကြလေပြီ။ ထေရဝါဒ သာသနာတော်ကြီးသည် သောသောပူသော တတ္ထဒေသဟု ခေါ်ကြသည့် ဤမြေပေါ်ဝယ် ချမ်းမြေ့သော အမြိုက်တို့ဖြင့် မြင့်မြတ်စွာ လွှမ်းခြုံနေပေပြီ။ တမွဒိပတိုင်းကြီး၏အထက် ကောင်းကင်ယံဝယ် ဆည်းလည်းသံများ၊ ထိုးစည်သံများ၊ ခေါင်းလောင်းသံများ ညံမစဲရှိခဲ့ပြီ။

အလုံးစုံသော ပြဖွယ်တို့ကို ပြပြီးသည့်နောက်ဝယ် ကျွန်ုပ် အဖို့ တစ်ခုတည်းသာ ကျန်လေတော့သည်။

"နောင်မင်း အဲဒီကို တကယ်သွားတော့မှာလား" ဟု ကျွန်ုပ်၏ လက်ကို တင်းကြပ်စွာ ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်ရင်း မေးခဲ့သော အလောင်းစည်သူအား ကျွန်ုပ်ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ပြခဲ့သည်။

သရုပါမှထွက်ခဲ့ပြီး အစဉ်အတိုင်း မြင်းကို အသားကျ နှင်ခဲ့ကာ ထန်းတောများနှင့် ခင်တန်းတာရိုးများ၊ တောင်ပူစာလေးများကို ဖြတ်ခဲ့သည်။ တစ်ခုသော တောင်ကုန်းငယ်ကလေး၏ အခြေသို့ ရောက်သော အခါ ကျွန်ုပ် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းသည်။ ကျွန်ုပ်၏ မြင်းကို ကုန်းနှီးတန်ဆာ နှင့်တကွ ငရွှေရစ်အား ပေးလိုက်သည်။

"ငရွှေရစ် မင်းကို ကျွန်ုပ်ရဲ့ မြင်းပေးမယ်လို့ ကတိရှိခဲ့တယ်။ အခုခါန်ကစပြီး ရာဇကုမာရရဲ့ မြင်းကို မင်းပိုင်ပြီ။ မင်းဆက်လုပ်ရမှာက ဒီကနေ လှည့်ပြန်ဖို့ပဲ"

ငရွှေရစ်၏ အံ့သြဝမ်းသာမှု၊ ထို့နောက် ကြွေကွဲဝမ်းနည်းမှုတို့ ရိုက်ခတ်လာသော မျက်လုံးများကို ကျွန်ုပ် ကျောခိုင်းလိုက်သည်။

တောင်ကုန်းငယ်လေးကို ခြေကျင်ခရီးဖြင့် ဖြတ်ကျော်ရမည်။

ဤတောင်၏တစ်ဘက်တွင် လျှိုတစ်ခုကို ထပ်မံဖြတ်ကျော်ရဦးမည်။

လျှိုကိုဖြတ်ပြီးလျှင် တူရွင်းတောင်ခြေရင်း တောစပ်သို့ ရောက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုတောအုပ်ကို ထပ်မံဖြတ်ကျော်။ တူရွှင်းတောင်၏ အခြား
တစ်ဘက်သော မျက်နှာအရပ် ဟိုမှာဘက် တောင်ခြေရင်းတွင်..
သားငှက်တိရစ္ဆာန်တို့ ပျော်မြူးရာ ဘေးမဲ့တောရှိသည်။ ကြာမျိုးငါးပါး
တို့ဖြင့် တင့်တယ်သော ရေကန်ရှိသည်။
ထိုဘေးမဲ့တော ထိုရေကန်သာအနီးမှ...
ဝိဇ္ဇာတ်တိုက်သည်...
ကျွန်ုပ်ကို စောင့်ကြိုလျက် ရှိနေလေသည်။

ချစ်ဦးညို

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com